

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 86

Δασικός Κώδιξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

ΔΑΣΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικοί όρισμοί.

Άρθρον 1.

Όρισμός του δάσους, μερικώς δασοσκεπών και χορτολιβαδικών εδαφών.

1. Δάσος είναι πάσα έκτασις εδάφους καλυπτομένη έν έλεφ ή έν μέρος υπό άγρίων ξυλωδών φυτών, οίωνδήποτε διαστάσεων και ηλικίας, δυναμένη διά δασικής εκμεταλλεύσεως, να παραγάγη δασικά προϊόντα καπονομαζόμενα ειδικώτερον εις τόν πίνακα διατιμήσεως δασικών προϊόντων.

2. Μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις ή μερικώς δασοσκεπή λιβάδια (δασικαί εκτάσεις, δασικοί βοσκότοποι, δασικαί βοσκαί) είναι εκτάσεις καλυπτόμεναι υπό άραιάς και πενιχράς δασικής

ξύλωδους ύψηλής ή θαμνώδους ελαστήσεως οίονδήποτε δασικής διαπλάσεως.

3. Χορτολιβαδικά εδάφη (δασικά εδάφη) είναι τά άνευ ξυλωδους ύψηλής ή θαμνώδους ελαστήσεως, άλλα μετά χορτολιβαδικής (πρώδους) ή και εκ φρυγάνων συστάδος εδάφη, είτε έντός δασών είτε επί κορυφών ή κλιτύων όρέων, άλπικών ή μή.

Άρθρον 2.

Διακρίσις δασικής ιδιοκτησίας.

1. Τά δάση, τά δασικά εδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, διακρίνονται από άπόψεως ιδιοκτησίας εις δημόσια και μή δημόσια (ιδιωτικά).

2. Δημόσια είναι τά δάση, τά δασικά εδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, αί άνήκουσai εις τό Κράτος. Μή δημόσια δέ (ιδιωτικά) τά δάση, τά δασικά εδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, αί άνήκουσai άποδεδειγμένως εις ιδιώτας ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Κεφάλαιον Β'

Αναγνώρισις μή δημοσίων δασών.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις αναγνώρισεως.

1. Έπί τών δασών τών Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Έπαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, δσα πρό της προσαρτήσεως αίων έτέλουν εκπαλα υπό την νομήν της ολόκληρας τών κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, ύφισταμένων κατά την δημοσίευσιν του ν. 4173 της 15)19.6.1929 περί κωρύσεως και τροποποιήσεως

του από 11 Μαΐου 1929 ν. 2) της «περί δασικού κώδικος» χρησιμοποιούμενα ή τυγχάνοντα εκμεταλλεύσεως υπό αυτών και των λοιπών τα αποδεικτικά εξουσιοδοσίας ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δέν σώζονται είτε δέν δύναται κατά τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας, υπό τὸ κράτος τῆς ὁποίας ἐξεδίδονται, νὰ ἀποτελέσων πλήρη ἀπόδειξιν ὑπάρξεως δασικῆς ιδιοκτησίας, λόγω χρησιμοποίησης τῆς σχετικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀγρού, ἐσοκῆς κλπ. δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς ιδιοκτησία τῆς ἐλδομένης τῶν κατωτέρων τῶν χωρίων ἢ τῶν συνοικισμῶν, τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρησιμοποιησάντων ἢ καὶ καρπωθέντων ταῦτα, ἀναγνωρίζοντων καὶ ὡς νομικῶν προσώπων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ δασῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀποδεικτικά έγγραφα εἶναι ἐκδοθέντα εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν προσώπων ἢ καὶ καρπωθέντων αὐτὰ χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου κρίνονται καὶ τὰ δάση, τῆς Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τῆς Ἠπείρου Διοικητοῦ καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀρτης, τὰ διακατεχόμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ν. 4173)1929 ὑπὸ κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐπὶ τῇ δάσει ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς προεστεινέως τῶν ὡς ἄνω χωρίων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεῖσα ἢ ἀναγνωριζομένη ιδιοκτησία ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἀναγνωρισθεῖσα τοιαῦτη, δέν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ, ὑποθηκευθῇ ἢ καταχευθῇ οὐδ' ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἀρθρου 34.

4. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου δέν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας.

* Ἀρθρον 4.

Διοδικασία ἀναγνώρισεως.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ἀναγνώρισις δικαιωμάτων χωρεῖ πάντοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν, κρίνοντος ἐπὶ τῇ δάσει παντὸς ἀποδεικτικού μέσου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 9.

2. Ἡ σχετικὴ κίτησις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν ἀπαιτούμενην ἐρευναν καὶ υποβάλλει τὸ πόρισμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

3. Δέν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ὡς ιδιοκτησία μεζῶν τῶν 15.000 στρεμμάτων ἑκτασις δασικῶς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς αὐτὴν τῆς μερικῶς δασοκαπνῆς ἐκτάσεως ἐκ θιμνῶδους ἐλαστικῆς. Ἡ ἑκτασις αὕτη δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ τὰ κοινοτικά δάση μέχρι 30.000 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δικαιώματα ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ Τουρκικοῦ κτηματολογίου.

4. Ὅποτεδήποτε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀναγνωρισθεῖσα ἐπὶ τῇ δάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἢ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος ιδιοκτησία δασικῶς ἐκμεταλλεύσεως ὑπερβαίνει τὸ ἐμμέτρον τῶν 15.000 στρεμμάτων, ἢ ἐπὶ πλέον ἑκτασις περιλαμβάνεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, διαχωριζομένη διὰ πρωτοκόλλου τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς. Ταῦτα ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἀντιθέτως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀ. ν. 2124 τῆς 30.11)4. 1919) (περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 28 ν. 4173)1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος», προσθήκης τοῦ ἀ. ν. 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων), κριθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ θέματα, κηρυττομένων ἀνεπαλῆστον.

5. Αἱ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐκρημαύται τυχὸν δίκασι περὶ νομῆς ἢ κυριότητος τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 δασῶν, δέν καθίστους ἀναρμόδιον τὸ Συμ-

βούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐνδικάσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 αἰτήσεων.

* Ἀρθρον 5.

Συνέπειαι ἀναγνώρισεως.

1. Τὰ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως τῶν ἀναγνωρισθέντων ἢ ἀναγνωρισομένων ὡς ιδιοκτητῶν δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὅπουδήποτε τοῦ Κράτους καιμένων, εἴτε ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο παρὰ τοῦ τῶς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἴτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 3 ὁριζήμενα ἀπαχθῆναι τεκμαιρομένης τῆς νομίμου καὶ ἐν δικίῳ παρὰ τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως καὶ καρπώσεως τοῦ δάσους, τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, κατὰ τὸν ἄχρι τῆς ἀναγνώρισεως χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἀναγνώρισεως δάσους, δασικοῦ ἐδάφους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὡς μπαλταλικίου ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν καὶ προηγουμένον ἀρθρον γενομένη ἢ γενησομένη ἀναγνώρισις τοῦ δάσους ὡς μὴ δημοσίου ἢ μπαλταλικίου, λύει αὐτοδικαίως τὴν μίσθωσιν του, ἀφ' ἧς διαταχθῇ διοικητικῶς ἢ ἀποβολῇ τοῦ μισθωτοῦ, δικαιουμένου εἰς ἀποζημίωσιν μόνον διὰ τὰς ζημιὰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον δέν ἔλαβε τὸ προϊόν τῆς. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 98 τοῦ ἀπὸ 19)30.11.1928 προεδρικοῦ διατάγματος (περὶ διαχειρίσεως Δασῶν, κανονισμοῦ καὶ τρόπου ἐλαστικῆς, Δασικῆς φορολογίας καὶ μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ἐνοικιάσεως φέρον ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογῆς καὶ ρητινακαλλιέργειας κλπ.), τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

* Ἀρθρον 6.

Διόδοσις ἐσόδων.

1. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν, τῶν περιορισμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἢ περιελθόντων κατὰ τὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ σχετικῶς διατάξεις εἰς τὴν κυριότητα τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν διανέμονται κατὰ σειράν προτιμήσεως:

α) Δι' ἐξοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, ὁροθετήσεως καὶ καλῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν τούτων.

β) Δι' ἐξοδα δασικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

γ) Δι' ἔργα ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῆς.

2. Διάταγμα, ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, καθορίζει τὸν τρόπον τῆς ἐποπτείας τῆς συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω διαθέσεως τῶν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ἐσόδων.

* Ἀρθρον 7.

Ἀναγνώρισις αὐτοτελῶν δασυλλίων.

1. Αὐτοτελῆ δασύλλια ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δονδρεκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, καιμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν, μὴ γειτνιαζουσῶν μετὰ δημοσίων δασῶν, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ιδιοκτησία τῶν κατόχων τούτων, ἐφ' ὅσον ἐβαλύνται δι' ἡττολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὲρ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιωπαρῶν των. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐνίκησιν ἢ εἰσδημίαν ἄλλην αἰτίαν.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς Νέας Χώρας δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ιδιόκτητα τοιαῦτα δασύλλια, περιρρίων τὴν ἑκτασιν μέχρις ἑκατὸν στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν Τουρκικῶν κτηματολογικῶν εἰδλίων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ δισυδικῶντες ἢ οἱ προκατόχοι αὐτῶν ἦσαν ιδιοκτῆται ἢ νομίς πρὸ τοῦ ἔτους 1912.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται νά παραπέμπη πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν περιπτώσεις διεκδικήσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Ἄρθρον 8.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως.

1. Δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβαδικὰ ἐδάφη, κείμενα εἰς τὰς περιφέρειας τῶν νήτων Λέσβου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, δύνανται νά ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, ὡς ἰδιοκτησία τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον θεσπιοῦνται δι' ἡτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχων καὶ περιοφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν διὰ τὴν ἀποτρίαντασιν καὶ πλέον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνεπίληκτον νομίην τῶν αἰτούντων καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκτίμησιν ἢ οἰκονομικὰ ἀλλοίαν αἰτίαν.

2. Ἡ ἔκτασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύονται καστανοδένδρα, ἀναγνωρισθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ. 2501 τῆς 31.7.38. 1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων), ὡς μὴ δημόσια, δι' ἀποφάσεως τοῦ τῶς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ τῶς Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, παραχωρεῖται κατὰ πλήρη κυριότητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν καστανοδένδρων, ἐφ' ὅσον ἡ μίξις τῶν καστανοδένδρων ἔναντι τῶν ἄλλων δασικῶν εἰδῶν εἶναι ἀπὸ 0,5 καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 9.

Διεκδικήσεις δικαιομάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἐπὶ αἰτήσεων, ἀφορισμῶν εἰς τὴν διεκδίκησιν ἢ ἀμφισβήτησιν κυριότητος ἢ οἰκονομικῆς ἐτέρου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ παντὸς εἶδους ἀκινήτου ἐντὸς αὐτῶν εὐρισκόμενου, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀ. ν. 1539 τῆς 24.12.1938 (περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων), ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, εἰσαγόμενων εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων, γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἐκόμενα ἄρθρα 10 ἕως 13.

Ἄρθρον 10.

Λειτουργία Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν:

α) Ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

β) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν τοῦ Υπουργείου Γεωργίας.

γ) Τοῦ παρὰ τῷ Υπουργεῖῳ Γεωργίας Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους.

δ) Ἐνὸς ἐτέρου Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ε) Ἐνὸς Ἐφέτου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον συνέργηται εἰς τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὴν προσαλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Θεωρεῖται δὲ νομίμως συγκαλεσθέν καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τέσσαρα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἀρεοπαγίτης ἢ ἐφέτης καὶ εἰς νομικὸς σύμβουλος.

3. Δύναται νά ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχει περίπτωσις, ἢ ἐνόπιον τοῦ Συμβουλίου παρὰστασις τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀφορώσης εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως.

4. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἱσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου, ὑπόκειται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, δυναμένου νά ἀποδεχθῇ ἢ μὴ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' ἐπὶ ἀρελείᾳ τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ νά τροποποιήσῃ ταύτας εἰς ὅρας τοῦ Δημοσίου.

5. Διεκδικήσεις ἢ ἀμφισβητήσεις ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 9 προβλεπόμενων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνετελεσθῇ αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγνωμάτευσιν ἤδη τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξέδωκε τὴν περὶ ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν πράξιν του ὁ Υπουργός Γεωργίας, δὲν δύναται νά ἐπανεισχυθῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰμὴ ἀπαξ μόνον καὶ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀπαρτίσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς γνωματεύσεως αὐτοῦ πράξεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας δύναται νά συντάσσεται καὶ τροποποιεῖται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρέσεις μελῶν.

1. Περιπτώσεις ἐξαίρεσεως ἢ κωλύματος μέλους τινὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι:

α) Συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιότης πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

β) Ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑπόθετι κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὰ ἐξαιρούμενα τακτικὰ μέλη ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τούτων ὑπαγομένων εἰς ἐξαίρεσιν ὀρίζονται περαιτέρω ἀναπληρωταί. Δὲν δύναται ὅμως νά ζητηθῇ ἢ ἐξαίρεσις πλέον τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Τρόπος εἰσηγήσεως.

1. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν παρ' αὐτῷ εἰσηγητῶν. Ὁ ὀρισθεὶς εἰσηγητὴς εἰς ἐπόμενην συνεδρίασιν εἰσηγεῖται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς υποθέσεως, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ἡ γνωμοδότησις.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐάν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φκέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν ἤδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἐτέρων προσώπων, προκαθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νά διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγὴν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἢ ὅποια εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Υπουργείου Γεωργίας, κατὰ προτίμησιν δασικῶν ἢ καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐνθα κείναι τὸ κτήμα οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰρηνοδίκου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Γεωργίας, περὶ ἀποδεχῆς ἢ μὴ αὐτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρίζεται εἰς εἰδικὸν βιβλίον. περίληψις δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξεις εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀ. ν. 1539/1938, ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

Ἄρθρον 13.

Υποβολὴ αἰτήσεων.

1. Πᾶς αἰτούμενος παρὰ τοῦ Υπουργείου Γεωργίας ἀναγνώρισιν κυριότητος ἢ ἐτέρου ἐμπραγματεύου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδίων δεῖλαι ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεώς του νά συνοπιδάλῃ

καὶ γραμματίων εἰσπράξεως ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ πᾶν τοῦ ὅποιου ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Ἐάν τὸ συμβῶν γνωμοδότησιν ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ αἰτουμένου δικαιοῦματος ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν ὑποβαλλόντα τὴν αἴτησιν, ἐγκρίνῃ δὲ τὴν γνωμοδότησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, αὐτὴ καθ' ὃ μέρος ἡθέλει ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντελεῖται διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διατάχου ἢ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μεταδιεξιζόμενων αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἀπόδοσις ὅλων τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀπαιρουμένων ἐκ τοῦ ἀναγνωρισθέντος δικαιοῦματος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐδυνῆς τοῦ Δημοσίου δι' ἐκνίκησιν ἢ ἄλλην αἰτίαν.

Κεφάλαιον Γ'

Παραχώρησις δασικῶν ἐκτάσεων διὰ γεωργικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοποῦς.

Ἄρθρον 14.

Φύσις καὶ εἶδος παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Δημόσιαι ἐκτάσεις, εἴτε δασῶν, εἴτε μερικῶς δασοκατασκευαίας, εἴτε καὶ χορτολιβαδίων, πληροῦσαι τοὺς κατὰ τὴν ἐπαμένην παράγραφον ὁρους, δύνανται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς. Εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ εἰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται παραχώρησις τοιούτων ἐκτάσεων μόνον διὰ τοὺς ἐν ἐδαφίῳ σ' τῆς ἐπομένης παραγράφου σκοποῦς καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν, σχολείων, νοσοκομείων τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων οἰκημάτων, ἡ παραχώρησις πραγματοποιεῖται ἄνευ καταβολῆς τιμῆματος. Αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις περιέρχονται ἐκ νέου καὶ ἄνευ ἄλλης τιμῆς διατυπώσεως εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὅσα ὡς ἡθέλει ἐκλείψει ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὅποιον παραχωρήθησαν.

2. Δημόσιαι ἐκτάσεις δύναμιναι νὰ παραχωρηθῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου εἰναι αἱ μὴ προστατευτικαὶ καὶ αἱ μὴ ἔχουσαι σκευδαῖαν σημασίαν ἀπὸ δασοπονικῆς ἀπόψεως, εἰδικώτερον δέ:

α) Αἱ κατάλληλοι διὰ μόνιμον γεωργικὴν ἢ δασοοικονομικὴν ἐκμετάλλευσιν.

β) Αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀγρίων ὁπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων, θυμαρίων δι' ἐμβολιασμόν νὰ ἐξτεμερωθῶν καὶ καλλιεργηθῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα τῶν δένδρων τούτων δὲν εἴναι κατὰ μέσον ὅρον ἐλάσσων τῶν ὁκτώ.

γ) Αἱ κατάλληλοι δι' ἀνέγερσιν κυρίων δασικῶν διομηχανίων ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, μετὰ τῶν περιοχῶν τῶν κυρίων τούτων.

δ) Αἱ ἀναγκιούσαι διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐγκαταστάσεις.

ε) Αἱ ἀναγκιούσαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκίων ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἢ καταφυγίων ὑφαικτιῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων.

στ) Αἱ ἀπαραίτητοι δι' ἐγκατάστασιν κοινωφελῶν ἔργων, ὡς σχολείων, ἐκκλησιῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, πάρκων κλπ.

ζ) Αἱ ἀναγκαῖαι δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πετηνοτροφείων ἢ ἄλλων γυναικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Ἡ παραχώρησις δημοσίων ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς δασοοικονομικὰς δύναται νὰ ἐξακριβῇ, ἐπὶ ἐπικλινῶν ἔδαφιν, ἀπὸ τὴν κατασκευὴν θαυμάζων (πεζουλίων) διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἑδάφους, ἢ δὲ διὰ σκοποῦς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ἡ κλίσις τοῦ ἑδάφους ὑπερβαίνει τὰ 30ο) ο.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῶν, κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 περιπτώσεις α, β καὶ γ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ κείνται εἰς τὸ μέσον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν

παρυφὴν ἢ τὸ ἄκρον τῶν δασῶν. Ὅμοίως δὲν παραχωροῦνται, διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε', καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοποῦς, ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς τῆς περιφέρειας τέως διοικησεως πρωτεύουσας ἢ εἰς ἄλλας περιφέρειας, καθοριζομένας διὰ δικτάτητος.

Ἄρθρον 15.

Ἀνώτερον ὅριον ἐμβαδοῦ παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἐκτάσεως, ἡ ὅποια δύναται νὰ παραχωρηθῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) Διὰ γεωργικὴν ἢ δασοοικονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τὰ 40 στρέμματα.

β) Δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πετηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐπιχειρήσεων τὰ 10 στρέμματα.

γ) Δι' ἀνέγερσιν οἰκίων παραθερισμοῦ ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἢ καταφυγίων ὑφαικτιῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων τὰ 5 στρέμματα.

2. Ἐκτάσεις συνεχεῖς μεγαλύτεραι τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων διατίθενται εἰς ὁμάδα οἰκογενειῶν, τοῦ κατὰ οἰκογένειαν ποσῶν στρεμμάτων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα ἀνώτατα ὅρια.

3. Κατὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 παρ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, τὸ ἐμβαδὸν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δέον νὰ εἴναι ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

4. Δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, ὡς πρὸς τὴν παραχωρητέαν κατὰ μέγιστον ὅριον ἐκτασιν, ὅταν ἡ παραχώρησις γίνεται ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑφίστανται ὑπὲρ τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 παρ. 2 περίπτωσις ζ' ὀριζόμενα.

5. Αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἄρθρου 14, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκήται περιορισμένον δικαίωμα καρπώσεως νομίμως ἀναγνωρισθέν, παραχωροῦνται μόνον εἰς τὸν ἀσκούντα τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἄρθρον 16.

Ἀρμοδίαι πρὸς παραχώρησιν ἀρχαί.

1. Ἀρμοδίαι ἀρχαὶ πρὸς παραχώρησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἰναι:

α) Διὰ τὰς κατάλληλους πρὸς γεωργικὴν καὶ δασοοικονομικὴν καλλιέργειαν ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14:

αα) Ὁ προϊστάμενος τοῦ δασαρχείου διατάχης τῆς περιφέρειας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείται ἡ πρὸς παραχώρησιν ἐκτασις, ἐάν τὸ ἐμβαδὸν ταύτης δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 στρέμματα.

ββ) Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, ἐάν ἡ ἐκτασις εἴναι μείζων τῶν 5 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 15 στρεμμάτων.

γγ) Ὁ νομάρχης τῆς περιφέρειας, ἐάν ἡ ἐκτασις εἴναι μείζων τῶν 15 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 100 στρεμμάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

β) Διὰ τὰς παραχωρητέας ἐκτάσεις τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 ἐμβαδοῦ μείζονος τῶν 100 στρεμμάτων ἀρμοδίος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας. Ἡ πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοοικονομικὴν καλλιέργειαν παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔχουσῶν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, ὡς κειμένων πλησίον πόλεων ἢ χωρίων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου διατάχου.

2. Διὰ τὴν παραχώρησιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ὑπερβαίνουσῶν τὰ 100 στρέμματα ἀπαιτεῖται καὶ γνωμάντευσις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου διατάχου ἢ ἐτέρου δασολόγου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ γεωργίας ἢ ἐτέρου γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

3. Διάταγμα καθορίζει τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεων, τὸ καταβλητέον χρηματικὸν παράβολον καὶ τὰς περιπτώσεις τῆς ἐπιτερείτης τούτου.

Ἄρθρον 17.

Προσφυγὴ κατ' ἀποφάσεων παραχωρήσεως.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων πρὸς παραχώρησιν ἀρχῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτονται ἢ τροποποιεῖνται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 14, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ μόνον ἐνώπιον τῆς ἀμεσῶς ἐνωτέρως ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἥτοι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δασάρχου ἐνώπιον τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου νομάρχου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγὴ.

Ἄρθρον 18.

Περιπτώσεις παραχωρήσεως διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ δημοπρασίας.

1. Ἡ παραχώρησις ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 14 ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ γίνῃ παραχώρησις τοιούτων ἐκτάσεων:

α) Εἰς δῆμους ἢ κοινότητες εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14.

β) Εἰς ἐκτῆμονας ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κατεχόμενους καλλιεργητάς, κατοίκους χωρίων ἢ κωμοπόλεων, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

γ) Εἰς κατοίκους χωρίων ἢ κωμοπόλεων στερουμένους ἰδιοκτητοῦ οἰκίας ἢ οἰκοπέδου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιαύτης ὡς καὶ εἰς μελισσοκόμους, πτηνοτρόφους, κτηνοτρόφους, μυλωτοῦς ἢ ἄλλους μικροβιοτέχνους, στερουμένους καταλλήλου ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἢ κωμοπόλεως τῆς μονίμου κατοικίας των διὰ τὴν συναφὴ πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐπάγγελμα ἐγκατάστασιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, τῆς ὁποίας μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἀρμοδῖος δασάρχης, δημοσιὰ δασικὴ ἐκτασις μέχρις ἐνὸς τοῦ πολὺ στρέμματος μετὰ προηγουμένον καθορισμὸν ταύτης ὑπὸ τῆς δασικῆς υπηρεσίας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ὡς ἂν ἐκτάσεων, τὸ ὁποῖον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις εἰς τρεῖς ἰσὰς ἀτόκους ἐτήσιαις δόσεσι κατατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποπληρωμῆς τοῦ καθορισθέντος τιμήματος ἐντὸς τῆς τασσομένης κατὰ τὰ ὡς ἂν προθεσμίας, ἡ παραχώρησις ἀνακαλεῖται.

δ) Διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐγκαταστάσεις.

ε) Δι' ἐγκατάστασιν δασικῶν βιομηχανικῶν καὶ δασικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καταφυγῶν ὁρειοπαθῶν.

ζ) Ἡὲς τοὺς ἀπαικύντας ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, ὅσον ρητινέσεως, ἔοσσης, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

η) Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀγροτικῶν ἀκινήτων συνεχόμενων πρὸς τὴν ἐκτασιν ἢ ὁποία πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασις αὕτη δὲν ὑπερβάνῃ τὰ 15 στρέμματα. Ἡ παραχώρησις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποκλειομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχω-

ρήσεως δι' ἄλλον σκοπὸν. Ἐπὶ συνεχόμενης ἐξ ἀδιασκέστου ἰδιοκτησίας δὲν δύναται ἡ πρὸς παραχώρησιν ἐκτασις νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 στρέμματα δι' ὅλους τοὺς συνιδιοκτητάς.

3. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησις δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν εἰς αὐτὴν ἐγγένεστο αὐτῇ, ὥπως γίνουσι ἀγοραστὰ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 19.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

1. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ ἐπόμενα ἐκτάσεων καταβάλλεται εἴτε ἐπ' ἅπασι εἴτε εἰς ἐτήσιας δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβούν τὰς πέντε.

2. Προκειμένου περὶ παραχωρήσεως πρὸς δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς δέκα ἐτήσιαις δόσεις.

3. Διάταγμα καθορίζει λεπτομερέστερον τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δόσεις καταβολὴ τοῦ τιμήματος, τὸν χρόνον καταβολῆς τῶν δόσεων, τὴν ὑπογραφὴν ὁμολογίων διὰ τὰς ὀφειλουμένας δόσεις, τὸν καταβλητέον τόκον καὶ τὰς συναφεῖς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 20.

Προθεσμία καταβολῆς τιμήματος.

Ἀποφαινομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχωρήσεως, καλεῖται ὁ ζητήσας τὴν παραχώρησιν νὰ καταβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσηκόντος τὸ ὁρισθὲν τίμημα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μηδέποτε ἐκδοθείσα, ἐκπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 3 καταβληθὲν παράβολον. Δύναται οὖν ἕτερον ἢ ἀρμοδία ἀρχή, ἐπὶ τῇ ἐλατῇ τῶν αὐτῶν στοιχείων, νὰ ἀποφασίσῃ ἐκ νέου τὴν παραχώρησιν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, εἰς τὸ αὐτὸ ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν μετὰ γραμματίου καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ο ἀναδειχθεὶς τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίσματος ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δημοσίον ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἐναντι τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς ἐγγυήσεως καὶ παντὸς δικαιώματός του, ἡ δὲ ἀρμοδία ἀρχή ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὡς δημοσίου ἐσόδου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παραγράφου 3 κατατεθέντος παραβόλου, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθείσης ἐπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἐκδοσις τίτλων κυριότητος.

1. Καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου τῆς πρώτης δόσεως τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορασθείσης ἐπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως καὶ ὑπογραφιστῶν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τούτου προσωρινὸς τίτλος δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ ἀγοραστής ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημοσίον.

2. Μόνον μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἀποκτᾷ ὁ ἀγοραστής καὶ τὴν κυριότητα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ὁριστικοῦ τίτλου.

3. Μόνον ο δριστικός τίτλος είναι επιδεικτικός μεταγραφής εις τὰ οικεία διεύθυνση μεταγραφῶν.

4. Ἄν τοῦ δριστικοῦ τίτλου προηγήθῃ προσωρινός, οὗτος ὑποκαίεται εἰς χαρτοσήμανσιν.

5. Τοὺς τίτλους, εἴτε προσωρινούς εἴτε δριστικούς, ἐκδίδουν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἀρχαί. Οἱ τίτλοι παραμένουν εἰς τὴν ἐκδίδουσαν ἀρχὴν τοῦ παραχωρησιοῦχου λαμβάνοντος ἀντιγράφον τοῦτον, ὑποκαίμενον εἰς χαρτοσήμανσιν, κατὰ τὰ περὶ χαρτοσημάνσεως ἀντιγράφων ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 23.

Περιπτώσεις χορηγήσεως προσωρινοῦ καὶ δριστικοῦ τίτλου.

1. Ἐὰν ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δεινδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε δι' ἐμβολιασμὸν ἀγρίων δένδρων, εἴτε διὰ φυτεύσεως ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων δένδρων, δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ τελευταίου πλειοδότης δριστικὸς τίτλος, ἀλλὰ μόνον προσωρινός, ἔστω καὶ ἂν κατεβλήθῃ παρ' αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ τίμημα. Δυνάμει τοῦ προσωρινοῦ τούτου τίτλου ἐγκαθίσταται οὗτος εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Ὁ δριστικὸς τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀποῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐκχέρωσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ ἡ φύτευσις ἡμέρων ὄπωροφόρων ἢ καρποφόρων, συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

3. Ὅμοιως προσωρινὸς τίτλος ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ δαπικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 14, παρέχων εἰς αὐτὸν μόνον δικαίωμα ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ νομῇ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ὁ δριστικὸς τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ ἀγοραστὴς συνεμορφώθη πλήρως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως, τοὺς ὁποίους ἡ παραχωρούσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸν προσωρινὸν τίτλον.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 24.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστῶν ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων.

1. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δημοσία δαπικὴ ἔκτασις, πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δεινδροκομικῆς αὐτῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑποχρεοῦται ὅπως ἀναγίγῃ τὴν ἐκχέρωσιν καὶ γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ τὴν φύτευσιν ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὄπωροφόρων τοιοῦτων ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἐφ' ἧς ἐκβλήθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ προσωρινὸς τίτλος. Πράγματι τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ νομάρχου μέχρις ἐνός εἰσέτι ἔτους, κατὰ τὴν ἀπόβλιν αὐτοῦ κρίσιν.

2. Ἐὰν παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ εἰς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐνήργησε τὴν ἐκχέρωσιν καὶ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν ἢ τὴν φύτευσιν, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κοινοποιουμένης αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει, ἔκπτωτος παντὸς δικαίωματος ἐπὶ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς τῆς νομῆς αὐτῆς, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀποζημίωσιν δι' οἰκονομήματα δαπάνην εἰς τὴν ἐποίαν ὑπεβλήθη εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομήματα ἄλλον λόγον. Ὅσον ἀπορῇ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

3. Θεωρεῖται ὅτι συνετέλεσθη, ἡ μὲν γεωργικὴ καλλιέργεια ἂν ἐκπληρωθῇ τὴν γεωργικῶς τὰ 4) 5) τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ δι' τοῦ καλλιεργησίου τιμήματος αὐτῆς. ὁ δὲ ἐμβολιασμὸς ἢ ἡ φύτευσις, εἰς ἔχουν ἐμβολιασθῇ ἢ φυτευθῇ τὰ 4) 5) τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων καὶ ἔχῃ ἐκχερωθῇ ἀνέλογος ἔκτασις. Τὸ σύνολον τῶν

πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἐπιδεικτικῆς δεινδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπιφανείας τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ὁκτώ.

4. Ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δαπικὴ ἔκτασις διὰ τὸν κατὰ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 14 σκοπὸν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐκπληρώσῃ τοῦτον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκτάσεως, ἄλλως ἐκπίπτει τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων του, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὁριζομένων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 25.

Συνέπειαι καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεων τιμήματος.

1. Ἡ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη καθυστέρησις τῆς ἐξοφλήσεως δόσεως τινὸς τοῦ τιμήματος συνεπάγεται τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ παντὸς δικαίωμάτος του ἐπὶ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως καὶ τὴν διοικητικὴν τοῦτου ἀποβολὴν ἐκ τῆς νομῆς αὐτῆς. Οὗτος δὲν δικαιούται ἀποζημιώσεως δι' οἰκονομήματα δαπάνην εἰς τὴν ἐποίαν ὑπεβλήθη, εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰκονομήματα ἄλλον λόγον. Ὅσον ἀπορῇ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκπτώσις ἐπιφέρειται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἢ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 26.

Πρόσθετοι ὅροι παραχωρήσεως.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχῃ διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τῆς ὁλοτομίας ἢ τῆς βοσκήσεως ἢ ῥητινεύσεως ἢ οἰκονομήματα ἄλλο δικαίωμα, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἀνεγείλῃ τὴν μίσθωσιν ἢ ἐκμεταλλεύσιν μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Δύνανται ὁ εἰς ὃν παραχωρήθῃ δαπικὴ ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἄλλον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται ὁ ἀλλοτριώτης μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

3. Τὸ Δημόσιον μὲ οὐδεμίαν θαρύνεται ὑποχρεώσιν τοῦ ἐκπεπόντος ἀγοραστοῦ ἔναντι τρίτῳ.

4. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύνῃ ὑπέχει ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ δι' ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ἐν τοιαύτῃ ὁμοίως περιπτώσει ἐπιστρέφεται τὸ καταβληθὲν τίμημα ἢ αἱ καταβληθείσαι ἔναντι αὐτοῦ δόσεις καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐκπλήρωσεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

5. Μέχρις οὗ καταβληθῇ ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ τίμημα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ἀποβάλῃ διοικητικῶς πάντα τρίτον αὐθαίρετως καταλαμβάνοντα ταύτην.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 27.

Ἀναπροσαρμογὴ τιμήματος.

Δημόσιαι δαπικαὶ ἐκτάσεις, παραχωρηθεῖσαι προσωρινῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 857 τῆς 15) 29.9.1937 (περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δαπικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποὺς γεωργικὰς καὶ δεινδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεως), διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν, διὰ τὰς ἐποίας, ἂν καὶ κατεβλήθῃ τὸ τίμημα ἐξ ὁλοκληρώρου πρὸ τοῦ ν. 18 τῆς 9) 10.11.1944 περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως, δὲν ἐξεβλήθῃ τὸ οικεῖον παραχωρητήριον ἐκ λόγων ἐπειλομένων εἰς τὴν κατοχικὴν περίδον, παραχωροῦνται ὁριστικῶς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἡξιοποιήθησαν. Ἐὰν ἔχῃ κατα-

εληφθῇ μέρος τοῦ τιμήματος, ἡ ὀριστικὴ παραχώρησις λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν καταβολὴν καὶ τοῦ ὑπολοίπου, ἀναπροσαρμοζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 28.

Παραχώρησις δατῶν παρεμβοληθέντων μεταξὺ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἢ κειμένων μακρῶν δασικῶν συμπλεγμάτων.

1. Δημόσια δάση, μερικῶς δασοσκεπτεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα ἐπιφανείας οὐχὶ μεζῶντος τῶν 150 στρεμμάτων, ἀνευ σπουδαίας σημασίας ἀπὸ δασοπονικῆς ἢ προστατευτικῆς ἀπόψεως καὶ εἴτε παρεμβάλλονται μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δεινροκαμικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιωχῶν, εἴτε κείνται μακρῶν δημοσίων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νὰ ἐκποιηθῶν διὰ δημοπρασίας ἢ νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα ἀνευ δημοπρασίας α) κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀσκούντας ἐπὶ τούτων ἐκτάσεων περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινεύσεως, ἐσκήης, συλλογῆς καρπῶν, ξυλείσεως κλπ. καὶ β) μέχρις ἐκτάσεως 15 στρεμμάτων εἰς ἑκάστην ἰδιοκτητήν κτήματος συνεχόμενου πρὸς τὴν ὑπὸ παραχώρησιν ἑκτασιν.

2. Ὁ ἀσκὼν περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιούται νὰ ζητήσῃ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 9 τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνευ δημοπρασίας ἐξαγορὰν τοῦ κτήματος ἀντὶ τιμήματος ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχων καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ τιμήματος, τὴν ἐκδοσὴν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ τίτλου, τὰς συνεπειὰς καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, τοὺς προσθέτους ὅρους παραχώρησεως, τὴν φορολογίαν κλπ. διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παραχωρήσεις ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ ἀντίστοιχα διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 21—23, 25 καὶ 26. Διάταγμα δύναται νὰ καθορίξῃ λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἀντικατάστασις κτημάτων καταλαβανομένων πρὸς κατασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων.

1. Ἰδιοκτητὰς ἀγροτικῶν κτημάτων, καταλαβανομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς κατασκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἢ ἔργων διευθετήσεως ἢ εὐδυσχραμίσσεως τῆς κοίτης ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ὡς καὶ καταληφθέντων προηγουμένως δι' ὁμοίους σκοποὺς, ἐφόσον δὲν ἀπεξημιώθησαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιούνται νὰ ζητήσων ὅπως, ἀντὶ τῆς εἰς χρεῖμα ἀξίας τῶν καταληφθέντων κτημάτων των, παραχωρηθῶν εἰς αὐτοὺς εἰς ἀντάλλαγμα ἴσης ἐκτάσεως καλλιεργήσιμα γαῖαι τοῦ Δημοσίου δασοσκεπτεῖς ἢ καὶ γεωργοὶ ἐπιδεικτικοὶ ἐκχερῶσεως καὶ καλλιεργεῖας ὑπεδεικνυόμενοι ὑπ' αὐτῶν.

2. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τῶν προϊσταμένων τῆς γεωργικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας τῆς περιφέρειας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείνη ἡ ζητούμενη πρὸς παραχώρησιν, ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω χρηματικῆς ἀπεξημιώσεως, ἔκτασις.

Ἄρθρον 30.

Παραχώρησις ἐξ ἀδαιρέτου μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον εἶναι συγκύριον ἐξ ἀδαιρέτου μετὰ ἰδιωτῶν, διὰ τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκει μερίδιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐξ ἀδαιρέτου συνιδιοκτήτην καὶ ἀνευ δημοπρασίας.

2. Ἐὰν ὁ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτήτης καλούμενος ὑπ' αὐτοῦ δηλώσῃ, ἐντὸς ἀναγραφτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσλήψεως, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δύναται τὸ μερίδιον τοῦτο νὰ παραχωρηθῇ κατόπιν δημοπρασίας εἰς ἄλλον. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει τὸ Δημόσιον, εἴν ὁ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτήτης κηρυχθῇ ἐκπτώτως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 20 ὀριζόμενα ἢ δηλώσῃ μὲν ἐμπροσθέντως ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δὲν ἐπακολουθήσῃ ὅμως ἐντὸς τοιαύτης προθεσμίας ἐκ μέρους αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐνεργεῖα πρὸς πραγματοποίησιν τῆς παραχώρησεως. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ συνιδιοκτήτης τοῦ Δημοσίου ἀπέλλοισιν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον δικαίωμα προτιμήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος 1) ἢ ἐξ ἀδαιρέτου τῶν δατῶν τῶν Νέων Χωρῶν, πρὸς τῆς ὁποίας προβλέπουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 34 ἕως 40.

4. Παραχώρησις τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος ἐξ ἀδαιρέτου μεριδίου δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἡ συνιδιοκτητικὸς ἑκτασις δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 2.

Ἄρθρον 31.

Διάθεσις δασικῶν ἐκτάσεων δι' ἀεροδρόμια.

Πρὸς ἱδρύσιν ἀεροδρομίων ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔστω καὶ ἐν αὐταῖς δὲν πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 14. Αἱ ἐκτάσεις αὗται πᾶντο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἰθακηϊκῆς Ἀμύνης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 32.

Νομιμοποιήσις γενομένων παραχωρήσεων ἐκ τοῦ κτήματος Μανολάδος.

1. Παραχωρήσεις ἐκ τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδος γενομέναι πρὸς γεωργούς, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ α.ν. 857) 1937, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυσασθῶν διατάξεων τῆς δασικῆς νομοθεσίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενομένα, ἔστω καὶ ἐν κατ' οἰονδήποτε τρόπον προκύπτῃ ἀκυρότης τῶν τούτων παραχωρήσεων, χωρεῖ δὲ περαιτέρω ἡ ἐκδοσις τῶν οἰκείων παραχωρητηρίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἐὰν διὰ τὰς ἀνωτέρω παραχωρήσεις εἴχε καθορισθῇ τίμημα πρὸς τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, ἡ ὀφισταμένη τυχὸν ὀφειλὴ θεωρεῖται ὡς ἀποσβεσθεῖσα δυνάμει τοῦ ν. 18) 1944. Ἐὰν τοιοῦτο τίμημα δὲν εἴχε καθορισθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ οἰκείαι διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

3. Παραχωρήσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, γενομένα πρὸς κοινότητας, θεωροῦνται ὡς γενομένα πρὸς ἐγκαταστάσιν τῶν κατοίκων αὐτῶν διὰ δικαιοῦς τῶν παραχωρηθεῖσιν ἐκτάσεων.

4. Ἐκτάσεις τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδος, καταληφθεῖσαι κατ' οἰονδήποτε τρόπον παρ' ἀγροτῶν μέχρι τῆς 31.12.1947 καὶ κατεχόμεναι ἔκτοτε συνεχῶς μέχρι σήμερον παρ' αὐτῶν ἢ τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων των, παραχωροῦνται εἰς τοὺς κατέχοντας καὶ καλλιεργοῦντας ἢ ἐμμεταλλευομένους κτηνοτροφικῶς ταύτας κατέχους των ὡς κάτωθι: α) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰσθητικῆς αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν μέχρι 50 στρεμμάτων παραχωρεῖται ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης δημοσίας ἐκτάσεως, τόση ἑκτασις, ὅση ἀπαιτεῖται ὥστε, συνυπολογισμένης καὶ τῆς ἀτομικῆς ὡς ἄνω γεωκτησίας των, τὸ σύνολον νὰ μὴν ὑπερέσῃ τὰ 90 στρέμματα. β) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰσθητικῆς αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν ἀπὸ 50 στρεμμάτων μέχρις 150 παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης ἀνταρτίως δημοσίας ἐκτάσεως, ἑκτασις ἐκ 30 στρεμμάτων. Ἡ τυχὸν πέραν τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἀπομένουσα εἰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρω δικαιούχων δημοσίας ἐκτάσεως διατίθεται ὑπὲρ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἀντικείμενων καλλιεργητῶν. Ἡ πα-

παχώρησις ενεργείται δι' απορρίψεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἀπορριμμένης περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰ ἴδια ὅρων ἐπὶ τῇ βάσει πάντες πρὸς τὸν ἀποδοτικὸν στοιχείον. Τὸ κατὰ στοιχείον τμήμα τῶν κατὰ τὰ ἴδια παραχωρημένων ἐκτάσεων ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ 1)3 τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἀξίας. Τὸ τμήμα ἐξοφλεῖται εἰς 6 ἴσας ἐτησίαις ἀνάγκαις δόσεις καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐν τοῦ τμήματος ποσοστὸν 100)ο περιέρχεται εἰς τὸ Βιθικὸν Ταμεῖον Ἑποικισμοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 33.

Καθορισμὸς λεπτομερειῶν διὰ διαταγμάτων.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, αἱ καταλλήλαι ἐγγυήσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν, ὁ τύπος καὶ τὰ συστατικά στοιχεία τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ τίτλου, ὡς καὶ τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ πρὸς τὸν κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Δ'

Συνιδιοκτησία ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 34.

Παραχώρησις 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 143 τοῦ ἀπὸ 15)22.10.1926 Διατάγματος «Ἀγροτικῆς Νόμου», ὡς ἀδυνάτως ἡρμηνεύει ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17)17.4.1935 Ν.Δ. «περὶ ἀδυνάτως ἡρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων τοῦ δάσους δι' ἀπορρίψεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἢ ἀποδοχῆς ὑπὸ τούτων τῆς παραχωρήσεως.

2. Τὸ δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1)5 δὲν ὁρίζεται:

α) Ἐπὶ μὴ δημοσίων δασῶν συνολικῆς ἐκτάσεως κατ' ἰδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων, περιβαλλομένων ἐντὸς γεωγραφικῆς ἢ γεωδαιτηρικῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου θεωρεῖται ὡς μὴ ὁριστάμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 841 τῆς 29.11.29.12.1941 (περὶ λήψεως ἐκτάσεων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγω τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν).

β) Ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τὰ ὅποια ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ νομικοῦ προσώπου δήμου ἢ κοινότητος.

γ) Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους τῶν καμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Πεντικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 1804 τῆς 5)19.9.1944 (περὶ ἐπιναρξέως τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ νόμου 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους).

3. Ἐν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτεῖται ἐξ ἀδιαρέτου εἶναι πλείονες τοῦ ἐνός, εἰς δὲ ἢ περισσότεροι ἐκ τούτων δὲν ἤθελον ζητῆσαι τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ μεριδίον τῶν 1)5 τοῦ Δημοσίου, ἢ δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου γενομένην παραχώρησιν, δύνανται τὸ Δημοσίον νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἀναλογούν 1)5 εἰς τινὰ τῶν ὑπολοίπων συνιδιοκτητῶν αἰτούντων ἢ ἀποδεχόμενον τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησιν.

4. Τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο γενομένης παραχωρήσεως τοῦ 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου εἰσπραττόμενον πλεονέκτημα εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα δασική, ὁδοποιίας, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, κρατικῆς ἐκμετάλλεως καὶ δασικῶν ἐκπτώσεων ἐν γένει.

Ἄρθρον 35.

Καθορισμὸς τιμήματος ἐξαγορᾶς.

1. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1)5 ενεργεῖται περὶ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δασάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δασικῆς ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, πινάκων ὁλοκληρίας, μισθοετηρίων ἢ οἰκῆς, ρητinueύσεως ἢ ἄλλης καρπώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν συνθέσεως τῶν ξυλωδῶν συστάδων ὅλων τῶν περιόδων ἢ ἐκτάσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου τοῦ δάσους. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως τοῦ δάσους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τῆς ἐκχερσώσεως κατάσταση αὐτῶν.

2. Ὡς μίσθωμα διὰ τὴν ἐξέδωσιν τῆς χρηματικῆς προόδου λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθέν τοιοῦτον εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας τὰς αὐτῶν δάσους κατὰ τὰ τρία προηγούμενα τῆς ἐκτιμῆσεως δασικὰ διαχειριστικὰ ἢ δασοπονικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὁ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων δασῶν τοῦ ἴσου παραγόμενου κατὰ τὰ προηγούμενα τῆς ἐκτιμῆσεως τρία δασοπονικὰ ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τὴν πινάκας διατιμῆσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὁριζουμένων μισθωμάτων.

3. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξουσιουμένης προόδου ἀκριβοῦνται τὰ τυχόν ἐκπρόσθετα τὸ δάσος περιορισμένα δι' ἀκατόματα καρπώσεως καὶ οἱ ἐκπρόσθετοι τὸ δάσος καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν δασικὰ προϊόντα νόμιμοι φέροι, ὡς καὶ πρὸς τὸν 100)ο λόγω ἐξόδων διαχείρισεως, δικητικῆς καὶ ἐκτέλεσεως. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς προόδου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δάσους ὁρίζεται εἰς 100)ο.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐκτιμῆσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καθορίζει τὸ πληρωτέον τίμημα τοῦ 1)5 εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς γενομένης ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν αἰτησάμενον τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτησίαν τῶν 4)5, ὁ ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ἂν ἀποδέχεται τὴν ὁρισθείσαν τιμὴν ἢ ἢ ὑποβάλλῃ τὰς τυχόν ἀντιρροήσεις του. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφασίζονται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ἀνακαίνου τὴν ἀπόφασιν πρὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην. Ἐάν οὗτος ἐν τὸς μὲν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν, ἐκδίδεται ἡ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν. Τῇ σχέσιν ἐκείνη τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτὴν τοιαύτην ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 36.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος τοῦ 1)5 γίνεται, εἴτε ἐφ' ἀπαί ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχωρήσεως ἀποφάσεως, ὅποτε τὸ ὑπολογισθὲν τίμημα μειοῦται κατὰ 300)ο, εἴτε εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις χρεωλυτικαῖς δόσεσι. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως ὑπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ὀφειλόμεναις ὑπολοίπων δόσεσι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐξοφλητέαι τῇ 1)ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης ὀφειλόμενης δόσεως ὑπολογίζεται καὶ τόκος 50)ο ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὁμολογίας μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς ἀναγραφόμενος ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεώς της, ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλήσαντος ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος.

"Αρθρον 37.

Έκδοσις τίτλου ιδιοκτησίας.

Μετά την καταβολήν της πρώτης δόσεως και την υπογραφήν των δηλώσεων εκδίδεται υπέρ του θεσπεύοντος προσωρινός τίτλος, δυνάμει του οποίου εὔτος ἐγκλιθεῖσται εἰς τὴν νομὴν τοῦ 1)5 τοῦ δόσεως, ὑποχρεούμενος τοῦ λοιποῦ, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεριδίου τούτου, εἰς τὴν καταβολὴν δημοσίου δαπανῶν φόρου ὡς ἐπὶ μὴ δημοσίου δόσεως. Τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον εκδίδεται ἐπὶ τοῦ νομίμου τέλους χαρτοσήμου. Τὴν κυριότητα τοῦ ἀνταρξαμένου μεριδίου ἀποκτᾷ ὁ ἀγοραστής μετὰ τὴν ἀλατρητὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους αὐτοῦ, ὅποτε εκδίδεται ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ὀριστικῆς τίτλος μεταγραφόμενος εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν.

"Αρθρον 38.

Συνέπειαι καθυστέρησεως δόσεων.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως τῆς καταβολῆς δόσεως τινοῦ, υπολογίζεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως νόμος υπεργηρίας. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τριῶν κατὰ σειράν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὀφειλόμενων δόσεων, ὁ ὀφειλέτης ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ὀχλήσεως τοῦ δικαιώματος ἀγορᾶς, ὁ δὲ Ὑπουργὸς Γεωργίας προβαίνει ὁρισμὸς εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν, ὅτι ἐκπυσεν ὑπάρχοντα ἢ παραχωρήσια, διὰ τὴν ὅποιαν εἶχεν ἐκδοθῆναι τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ καταβληθεῖσαι δόσεις καταπίπτουν αὐτοδικαίως υπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς συναρμολογηθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ δόσεως κατὰ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 39.

Δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς διανομήν.

Ἐντὺς ἑστους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος, εἰάν ὁ συνιδιοκτήτης τῶν 4)5 δὲν ἠτήσατο ἢ δὲν ἀπεδέχθη τὴν κατὰ τὸ πρὸν κεφάλαιον παραχωρήσιν τοῦ 1)5 ἢ κατέστη ἐκπτώσις κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, τὸ Δικαστικὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως διαχωρίσῃ τὸ ἀντικὸν εἰς αὐτὸ 1)5, νὰ αἰτήσῃ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 785 καὶ ἐπομένως τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44 τῆς 20) 26. 6.1967 (Κώδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ Εἰσαγωγικὸς αὐτοῦ Νόμος), κληρονομήσαντος καὶ τοῦ συνιδιοκτήτου. Ἡ διανομὴ γίνεσθαι ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὑποκειμένης μόνον εἰς ἕρεσιν, ἢ ὅποια κοινοποιεῖται εἰς τὸν συνιδιοκτήτην 20 ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθεῖσης δικαστικῆς. Πραγματογνώμονες διὰ τὴν διανομὴν διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τρεῖς ἀνώτεροι δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι, ἐκτελούμενοι τῆς διὰ τοὺς πραγματογνώμονας ἀκτιβῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου μανυμελοῦς πρωτοδικείου. Ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς περὶ διανομῆς δίκης ἐν γένει τὸ 1)2 βαρύνει τὸν συνιδιοκτήτην τῶν 4)5 καὶ ὁ καὶ ἐπιδικάζονται. Ἡ διανομὴ ὡς πρὸς τὸ 1)5 δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐξωδίκως, συμβαλλομένου τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν τῶν 4)5, εἰάν συμφωνήσουν περὶ αὐτῆς τὰ μέρη καὶ οἱ συνιδιοκτήται ἀποδεχθῶν τὴν ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας διανομὴν.

"Αρθρον 40.

Συνιδιοκτησία τοῦ Δημοσίου μέχρι τοῦ ἡμίσεος.

Τὰ περὶ παραχωρήσεως, δικαστικῆς καὶ ἐξωδίκως διανομῆς διὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου καθοριζόμενα σχετικῶς πρὸς τὸ 1)5 συνιδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ καθ' ἑκάστην περίπτωση καὶ πτωσὶν μέχρι 50ο)ο συνιδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασίων, μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων.

Κεφάλαιον Ε'

Εἰδικαὶ περιπτώσεις παραχωρήσεως.

"Αρθρον 41.

Παραχωρήσις νομῆς δημοσίων δασῶν εἰς δῆμους καὶ κοινότητες.

1. Δάση ἢ τμήματα δασῶν ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 2000 στρεμμάτων, ὑπερκαίμενα πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἔχοντα χαρακτηριστὰ προστατευτικὰ τῶν υποκειμένων πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου κατὰ νομὴν εἰς τὰ νομικά πρόσωπα τῶν οἰκείων δῆμων ἢ κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνουν ταῦτα τὴν μέριμναν τῆς προστασίας καὶ κανονικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, τοῦ Δημοσίου διατηροῦντος τὴν φιλήν κυριότητα τῶν δασῶν τούτων.

2. Ἐπιτροπὴ, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, καθορίζει διὰ πρόξενός τῆς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δάση. Κατὰ τῆς πρόξεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν νομάρχην καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους δῆμους ἢ κοινότητας ἐστῶσις, κρινομένη ὑπὸ δευτεροβάθμιου ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως εἰς δασικὸς ὑπάλληλος ἀνώτερος ὅμως κατὰ βαθμὴν τῶν μελῶν τῆς πρωτοβάθμιου ἐπιτροπῆς. Μετὰ τῆς ἐκτάσεως, ἐξαίρεσις τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, συναποβάλλεται γραμμικὴν παρακαταθήκης τῶν ἐξόδων μεταδόσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν τούτων διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 6.

"Αρθρον 42.

Παραχωρήσις νομῆς δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

1. Τὰ κατὰ τὸν ν. 6320 τῆς 10)17.10.1934 (περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς, ἐρευνῶν κλπ.) καὶ τὸ εἰς ἐπὶτέλειαν αὐτοῦ ἐκδοθὲν π.δ. 15)28.12.34 (περὶ παραχωρήσεως κατὰ Νομὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασῶν διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ ἐρευνῶν) παραχωρηθέντα κατὰ νομὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης : α) Δημόσια δάση τῆς περιφέρειας Περιουλίῳ ἐκτάσεως 30000 περίπου στρεμμάτων καὶ β) Τμήμα Δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν Κοινοτήτων Βραστίμων (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου τῆς Ἐπαρχίας Χαλκιδικῆς ἰσῆς περίπου ἐκτάσεως, μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῶν δημοσίων νομιμάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Δασολογίας, διεξαγωγῆς δασικῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν ὡς καὶ ὑποδειγματικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν καθόλου διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 82.

2. Ἡ παραχωρήσις ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν : α) Ἐφ' ὅσον πιστοποιηθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ δύο Καθηγητῶν τῆς Δασολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δύο ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν ἐκπληροῦνται ὁ σκοπὸς τῆς παραχωρήσεως τούτων, β) Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Συγκλήτου γενομένη μετὰ τὴν γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου καὶ γ) Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ Τμήματος Δασολογίας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Δασολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

3. Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦται νὰ ἐναργῇ σφ' ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἀποτελεσματικῶν, ὁροδέκτησιν καὶ τοπογραφῶσιν τῶν παραχωρουμένων δασῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα διὰ τὰ δημόσια δάση διατάγματα ἢ τὰ πρὸς τοῦτο ἐκδιδόμενα.

Κεφάλαιον ΣΤ'

Αποτελεσματισμός, οροθέτησις και χαρτογράφησις.

Άρθρον 43.

Διαδικασία αποτελεσματισμού και οροθετήσεως.

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου δημόσια δάση, ὡς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη, τὰ προσριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματίζονται καὶ οροθετοῦνται ὁριστικῶς παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἢ πλείονων ὑπαλλήλων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν δασάρχου καὶ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος (ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν), εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάρχει τὸ ἀποτερματίζομενον καὶ οροθετούμενον δάσος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ιδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν ὁρίων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενον σχετικῶν πρωτοκόλλων ἀποτερματισμοῦ καὶ οροθετήσεως.

2. Τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα κοινοποιῶνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δικαιούμενοι ἐκτὸς μὲντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ἢ οροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ ἐκδικήσαντος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ οἰκείου δασαρχείου, μετὰ πρόκλησιν τοῦ ἐνισταμένου, δικαιουμένου νὰ παραστή, παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ ἑτέρου ἄλλης περιφέρειας, τοῦ εἰρηοδίου καὶ ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου Α' κατηγορίας, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ νομάρχου, ἔχοντος τοὐλάχιστον βαθμὸν γέν.

3. Μετὰ τὸν ὁριστικὸν ἀποτερματισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν δὲν δύναται νὰ ἀποκηρῇ διακατοχὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀποτερματισθέντος δάσους, εἴτε δι' ἐκτετάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ιδιοκτητῶν ἢ τῶν συναρουσῶν πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκχευάσεως. Οἱ προβαίνοντες εἰς ταυτὴν ἐπέκτασιν ἢ ἐκχευτῶν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, τῆς ἀπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διαγρῆμματος ἀποτερματισμοῦ ἀποτελοῦσης ἀνάγκηον τεμῆριον περὶ τῆς γενομένης αὐθαιρέτου καταλήψεως.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀπὸζημιώσεις τῶν μεταχόντων τῆς ἐπιτροπῆς δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ὀρίζονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινωτικοῦ κώδικος καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ οἰκείου νομοῦ.

Άρθρον 44.

Χαρτογράφησις.

1. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἀποτερματισμὸν ἐνεργεῖται καὶ χαρτογράφησις, συντασσόμενον χάρτην, περιλαμβανόντας καὶ καταλαμβάνον τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, καίμωνων ιδιωτικῶν κτήσεων.

2. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσεως ἐνεργουμένη κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀποτερματισμὸν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης, εἴτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Διὰ χαρτογραφῆσεως παραμεθορίων δασῶν, ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐργολαβίας εἰς ἕνα ἐταιρεία ἢ ἄλλο δαπνός. Εἰς τὰς σχετικὰς δημοπρατίας γίνονται δεκτοὶ μόνον μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποδεδειγμένως ἐμπειροὺς ἐκτεταμένους δασικούς ἢ δημοτικούς τοπογραφῆσεις. Οἱ ὅροι ὑποχρεώσεων, τὰ λοιπὰ πρὸς τὰ καὶ ἀποβαλλόμενα ἐργατήρια ὑπὸ τῶν ἐργολάβων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν, τὰ ἀνεκτὰ ἔργα ἀκριβεῖας αὐτῶν, ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῶν ὁρίων τῆς ὑπηρεσίας ἑλεγχος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ρυθμίζονται διὰ διατάγματος συμφωνίας καὶ τῷ ἄρθρῳ 48 παρ. 2. Εἰς τὰς ὡς ἀνω ἐργολαβίας γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Άρθρον 45.

Ἀμφισβήτησις περὶ τὰ ὅρια.

Ἡ οροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς κοινότητα, χωρία ἢ συναικισμούς δασῶν πρὸς ἑτέρα δάση ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα οὐχὶ ὅμως εἰς τὸν Δημοσίον, ὡς καὶ ἡ διακομὴ μεταξὺ πλείονων τοιούτων ἀναγνωριζομένων ὡς συνιδιοκτητῶν, γινομένη ἀναλόγως τοῦ νομίμου πληθυσμοῦ, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, ἀπορριπτομένου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Ἡ ταυτὴ ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν, κατὰ τὰς κανὼνας διατάξεις, ἐκδικαζομένην ἐπίσης ἐκ τῶν ἐνόντων.

Άρθρον 46.

Δαπάνη.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ τῆς οροθετήσεως βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τοὺς ὁρίους ιδιοκτητῆς ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύγματος τῶν ὁρίων. Περὶ τῆς ἀναλογιστικῆς εἰς ἕλαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτερματισμοῦ καὶ οροθετήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμοῦ ἰδιοκτητοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην, βαθαίνεται αὕτη καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Άρθρον 47.

Προσωρινὴ οροθέτησις.

1. Μέχρις ὁριστικῆς οροθετήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 δημοσίων δασῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωρινὴ τοιαύτη, παρούσα καὶ τῶν ιδιοκτητῶν ὁρίων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενον περὶ ταύτης πρωτόκολλον, περιλαμβανόντος τὰς τυχόν ἐγερθείσας ἐνστάσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ὅρια εἴτε ὡς πρὸς τὰ τμήματα τοῦ ὁροθετουμένου δάσους ἢ ἐδαφους.

2. Ὁ προσωρινὸς ἀποτερματισμὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους ὡς δημοσίου ἢ μὴ χωρὶς νὰ ἐπικύρῃ τὰ κατόπιν τῶν ὑποδηλασιῶν ἐνστάσεων ἐγερθέντα ζητήματα ἰδιοκτησίας, οὐδὲ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιεθῇ ὡς στοιχεῖον διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδικασιν τῶν ζητημάτων τούτων.

Άρθρον 48.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δασικῶν συνεργείων, ὁριστικῆς οροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων οροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ οροθετήσεως διατάξεων ρυθμίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Διὰ διαταγμάτων καθορίζεται ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2. ὡς καὶ ἡ συγκρότησις τῶν ἐπὶ τῆς προσωρινῆς οροθετήσεως ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προσωρινοῦ ἀποτερματισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 47.

Κεφάλαιον Ζ'

Ἐξαγορά, ἀνταλλαγή καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

Άρθρον 49.

Ἐξαγορά καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν δασῶν.

1. Δάση ἰδιωτικά, εἰς τὰ ὅποια ἀπηγορεύθησαν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ὀριζομένη ἢ ὅπως αἱ ἐξ αὐτῶν καρπώσεις, δύνανται νὰ ἀγορασθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἢ νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ἀναγκαστικῶς ὑπ' αὐτοῦ.

2. Διὰ λόγους δασικής πολιτικής, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἀγοράσῃ ἰδιωτικά δάση. Τὸ τίμημα καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ἀγορᾶς καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πρὸς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σκοπὸν πίστωσις, δυνάμενη νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων, συναπταμένη διὰ συμβάσεως, κυρωμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 50.

Ἀνταλλαγή καὶ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προῇ εἰς ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων παρακαμένων ἢ περιεχομένων εἰς δάση ὑποβληθέντα εἰς τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκειμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων, εὐρισκόμενων ἐντὸς δασῶν, μὲ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις κειμένας ἐγγὺς συνοικισμῶν, μακρὰν πᾶντως πῶλεων, ἐφ' ὅσον διὰ τινὰ λόγον, δὲν εἶναι χρήσιμοι εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

3. Διὰ λόγους γεωργικῆς καὶ δασικῆς πολιτικῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ δασοπονίας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν δημοσίων ἐκτάσεων, δασικῶν ἢ μὴ, μὴ χρησίμων εἰς τὸ Δημόσιον, δι' ἀξιολόγων δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ὀργανισμούς. Ἡ ἀπόφασις, περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, τῶν ὁρῶν αὐτῆς καὶ τῶν συναφῶν λεπτομερειῶν, ἐκδίδεται ἐκάστοτε μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων καὶ πρότασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν δημοσίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 51.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἐγκατάστασιν φυτωρίων.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν ἱδρυσιν καὶ ἐπέκτασιν δασικῶν φυτωρίων κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ άρθρου 195 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 52.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ δασικὰς ὁδοὺς κλπ.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων, κτιρίων καὶ μέσων ἀπικοινωνίας εἶναι δημοσίας ὠφελείας καὶ τὰ ἀναγκαιώματα κτήματα διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν, τὴν λήψιν ὠλίκων κλπ. ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς, τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων ἑαυρουσῶν τὸν εἰδικὸν διὰ τὸ ἔργον προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρον 53.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἀναδασωτικούς σκοπούς.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σκοποὺς ἀναδασώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ Βιβλίῳ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαλλοτριώσεις δασῶν ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἐδάφη ἢ δάση ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, ὅπου τοῦτο ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 55.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις.

Κεφάλαιον Η'

Δικαιώματα ἐπὶ δασῶν.

Ἄρθρον 56.

Διατήρησις ὑφισταμένων δικαιωμάτων.

1. Τὰ δικαιώματα συλλογῆς ρητίνης, συλλογῆς θαλασσιδοκάρπου, βοτάνης, ξυλεύσεως κλπ., ὅσα ἀπεκτήθησαν ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τῆς ἐκπαιδείας ἀντικειμένου των παραμένοντες σεβαστὰ, δὲν δύνανται ὅμως ἐπ' αὐθενί λόγῳ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐπιμετέλλευσιν τῶν δασῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὔτε τὴν λήψιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων πρὸς ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὕλοταμίαν.

2. Εἰς τὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται ὡς δικαίωμα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα, ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκμισθούται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων δικαίωμα ρητινεύσεως ἀνευ ὑποχρεώσεως καταβολῆς μισθώματος.

3. Τὰ ἐπὶ δημοσίων δασῶν, παραχωρηθέντα μετὰ τὸ ἔτος 1922 δυνάμει παραχωρητηρίων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ὑφιστάμενα πρὸ τῆς παραχωρήσεως τούτων δικαιώματα ρητινοσυλλογῆς, συλλογῆς θαλασσιδοκάρπου, βοτάνης, ξυλεύσεως κλπ. θεωροῦνται ὡς μὴ καταργηθέντα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους γενομένης παραχωρήσεως, τῶν κατοίκων δυνάμενον νὰ ἀσκῶν ἐλευθέρως τὰ δικαιώματα ταῦτα.

4. Δικαιώματα ἐκχερῶσεως καὶ ξυλεύσεως, τὰ ὁποία ἐνέκνηντο ὡς ἐν τῶν ὑφισταμένων σχέσεων ἀποκατασταθέντες ὀκτήμενος καλλιεργηταὶ ἐπὶ μὴ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἢ μὴ διανεμηθεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ άρθρου 1 παράγρ. 1—3, περιλαμβανόμενων εἰς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως ὀκτήμενος καλλιεργητῶν, διατηροῦνται ὡς καὶ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἄρθρον 57.

Περιορισμός, καθυστερήσεις καὶ ἀπέσεις δικαιωμάτων ἐπὶ δασῶν.

1. Περιορισμὸν δικαιωμάτων κροπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, δύναται ἐπὶ τῇ προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ δασοκλήμονος:

α) Νὰ περιορισθῶν προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἱκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β) Νὰ διασαφηνισθῶν μονίμως καὶ νὰ καθαρισθῶν καθ' ἑρὰ καὶ ἑκτασιν.

γ) Νὰ ἀποσβεσθῶν διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. ὅπου σεβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παραγράφον στοιχεῖον α προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐνδεδειγμένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων διατάχων καὶ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζόμενου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομάρχου.

3. Ένώπιον της επιτροπής καλείται ο ενδιαφερόμενος να υποβάλει τās ενστάσεις του.

4. Η κατά τās διατάξεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναγκαστική απόλυση ή απόθεσις περιορισμένων ως άνω δικαιωμάτων επί δημοσίων δασών ενεργείται εφαρμόζόμενων αναλόγως τών διατάξεων τών άρθρων 49 και 50.

5. Προκειμένου περί δημοσίων δασών, ο κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου περιορισμός, ο καθορισμός ή η απόθεσις, ενεργούνται ελευθέρως δια συμβιβασμού μεταξύ τών ενδιαφερομένων, ενγκυκλιζόμενος πάντως υπό του νομάρχου. Μη επιτυγχάνοντας συμβιβασμό δύνανται να ρυθμισθούν κατὰ διαδικογραφίας τών ενδιαφερομένων εις τὰ αρμόδια δικαστήρια.

6. Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών εφαρμόζονται αναλόγως τὰ εν παραγράφω 2 — 4 του παρόντος άρθρου διατάγματα.

Κεφάλαιον Θ'

Άστικοι διατάξεις.

Άρθρον 58.

Νομή επί δασών.

1. Επί τών άσπότων και επί τών δημοσίων εν γένει δασών θεωρείται νομώς το Δημόσιον, έστω και αν ούδεμίαν ένηργησαν επ' αούτων πράξιν νομής.

2. Ούδεις δύναται να αποκτήση δικαίωμα νομής δι' έγκλησέως, ύποταξις, σποράς ή οίσσθήσασε άλλης πράξεως επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνηκότων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δασοκαπών εκτάσεων ή μερικώς δασοκαπών λιβαθίων.

3. Νομή παρά τρίτου θεωρείται άπαυμένη επί τών δασών, τών μερικώς δασοκαπών εκτάσεων ή λιβαθίων και τών χορτολιβαδικών έδαφών μόνον δια τής, κατά τās εκάστοτε ισχύουσας διατάξεις, επί τής έσσει άδειών τής δασικής άρχής, ύποταξις ή έμμετλλέσεως αούτων ως ιδιωτικών εκτάσεων.

4. Μόνη ή έσση επί δημοσίων δασών, μερικώς δασοκαπών εκτάσεων ή λιβαθίων και χορτολιβαδικών έδαφών ούδέποτε θεωρείται ως πράξις νομής ή ούνει νομής δουλείας βασικής.

5. Μόνη ή ύπαρξις οίσσθήσασε τίτλου δέν θεωρείται καθ' έαυτήν ως δασοκαπική πράξις.

Άρθρον 59.

Αυθαίρετος κατάληψις δασών κλπ. κατά την έμπόλεμον περίοδον.

1. Δύτη, δασικά εκτάσεις ή δασικά έδάφη αυθαίρετως κατάληφθέντα ή έγκλησθέντα κατά την διάρκειαν τής από τής 28 Οκτωβρίου 1940 έμπόλεμου καταστάσεως θεωρούνται ότι ούδέποτε έπαισαν άνηκοντα κατά νομήν εις τόν άρχικόν ιδιοκτήτην (Δημόσιον, ιδίωτην ή νομικόν πρόσωπον δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου).

2. Οι ένεργήσαντες ύποθήσασε φύσεως διακατοχικής πράξεις ή οι αυθαίρετως προθέντες εις οίσσθήσασε ένεργείας ένοchs τών ως άνω εκτάσεων, ως και πός τρίτος έχον τυχόν δικαιώματα παρά τούτων λογίζονται ως ούδέποτε ένεργήσαντες τυχόντας πράξεις, εκ τών οποίων ούδεμίαν έπέρχεται συνέπεια υπέρ του ένεργήσαντος, όστις θεωρείται κατ' άμέλητην τακτικήν και ως άμέσως διανοητικώς άποβλήθεϊς.

3. Πάσα παρ' αούτων κατάβληθεϊσα δαπάνη έγκλησέως, καλλιεργείας, άνεργέσεως κτισμάτων κλπ. πάραμνει εις όφελος του ιδιοκτήτου του άνηκόντος, ούδεμίαν όφελόντος άποζημιών.

Άρθρον 60.

Κατόχησις δασικής ιδιοκτησίας.

1. Άπαγορεύεται ή κατάληψις τής δασικής ιδιοκτησίας, είτε δια δυνάμεις μεταξύ τών εξ άδικοχέρου συνδικιωτηρών ή διακατόχων, είτε δια κατάληψεως ή οίσσθήσασε άλλης πρά-

ξεως, άνευ προηγουμένης άδείας του Υπουργού Γεωργίας, επί ποινή άπώλετου άκυρότητας τής σχετικής δικαιοπραξίας. Η άδεια του Υπουργού συνάπτεται εις τήν σχετικήν συμβολαιογραφικήν πράξιν, εν τή όποία γίνεται μεία αούτης. Η διάταξις αούτη ισχύει αναλόγως και προκειμένου περί δημοσίων δασών, επί τών οποίων τρίτοι άνηκόν περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ως ρητνοσυλλογής, βασικής κλπ.

2. Προκειμένου περί καταλήψεως μοναστηριακών δασών, δασικών έδαφών και εν γένει δασικών εκτάσεων, εκτός τής υπό τής άνωτέρω παραγράφου απαιτούμενης άδείας, έχουν εφαρμογή και τὰ εν άρθρω 148 καθοριζόμενα.

Κεφάλαιον Ι'

Δικονομικοί διατάξεις.

Άρθρον 61.

Πρωτόκολλον. Διαδικασία διοικητικής άποβολής.

Ένδικα μέσα.

1. Κατά του επιχειρούμενου έγκλησέων, ύπόταξις, σποράς ή οίσσθήσασε άλλης πράξιν επί δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, μοναστηριακών ή άνηκότων εις ιδρύματα εν γένει δασών, αναδασωτέων εκτάσεων, χορτολιβαδικών έδαφών και μερικώς δασοκαπών εκτάσεων ή μερικώς δασοκαπών λιβαθίων, συντάσσεται παρὰ του άρμοδίου δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικής άποβολής κοινοποιούμενον πός τόν καθ' ό άπειθύνεται. Το πρωτόκολλον τούτο θεωρείται ότι άποδέχθη, ο καθ' ό άπευθύνεται όμολογών την επί του δάσου κυριότητα και νομήν του Δημοσίου, δήμου, κοινότητας, μόνης, ιδρύματος, εάν εντός προθεσμίας 30 ήμερών από τής κοινοποιήσεως του πρωτοκόλλου, μη παρευτεινόμενης, λόγω άπουσέως, δέν άκήρη κατ' αούτος άνακοπήν.

2. Η κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής άποβολής άνακοπή άσκείται κατά του Δημοσίου ή κατά τών εν τή παρ. 1 του παρόντος άρθρου νομικών προσώπων, εις τὰ οποία άνήκει ή έκτασις, έφ' ής επιχειρείται ή παρόνομος ένεργεία, άπειθύνεται δέ ένώπιον του άρμόδιου εκ τής τοποθεσίας του άνηκόντος είρηνοδικείου.

3. Δια τήν προδικασία και τήν έκδικασιν τής άνακοπής έχει εφαρμογή ή ειδική διαδικασία τών άρθρων 727 έως 747 του κώδικος πολιτικής δικονομίας (ά. ν. 44) (1967). Προς σύζήτησιν τής άνακοπής άπέναντον αούτης μετά κλήσεως κοινοποιείται πός τόν οίκονομικόν έσορον τής οίκείας περιφέρειας ως εκπρόσωπον του Δημοσίου, εάν πρόκειται περί εκτάσεως του Δημοσίου, άλλως δέ πός τόν εις τόν κοινοποιηθέν πρωτόκολλον άναφερόμενον ως δικαιούχον νομικόν πρόσωπον, κατ' άμφοτέρως δέ τās περιπτώσεις και πός τόν άρμόδιον δασάρχην. Κατά τας παραδίδου ή έγγραφη τής άνακοπής εις τόν βιβλίον διεκδικήσεων δέν άπειθείται. Το έλρος τής άποδείξεως υπέχει ο άνακόπων, μετά τών προσχημένων δέ άποδεικτικών μέσων συνεκτιμώνται και οι υπό τών δασαρχών, δασοκόμων, ή δασοκόμων ένεργούμενα διοικητικοί έξετάσεις.

4. Κατά τής άποφάσεως του είρηνοδικείου επιτρέπεται έρεσις άπευθυνόμενή ένώπιον του άρμόδιου μονομελούς πρωτοδικείου, μη έπιτροπόμενης παραπομπής τής ύποθέσεως εις τόν πολυμελές πρωτοδικεϊόν. Η έρεσις άσκείται κατά τās κοινές διατάξεις εντός 30 ήμερών προθεσμίας από τής άποφάσεως τής άποφάσεως. Κατά τής άποφάσεως του μονομελούς πρωτοδικείου ούδέν ένδικον μέσον χωρεί.

5. Αι δια του παρόντος άρθρου ταισόμενα προθεσμιαί δέν παρετεινούνται λόγω άπουσέως. Επί κλήσεως πός τόν Δημόσιον ήπρονται αι ειδικαι πός έμφάνισιν αούτου προθεσμιαί.

6. Η άνακοπή δέν άναστέλλει τήν έκτέλεσιν του πρωτοκόλλου άποβολής, δύναται όμως τόν μονομελές πρωτοδικεϊόν να άναστέλλη τήν έκτέλεσιν, κίτσει του άνακόποντος μέχρις έκδόσεως τελεσιδικίου άποφάσεως επί τής άνακοπής.

7. Η κατά τήν διαδικασίαν του άρθρου τούτου άπόφασις δέν έμποδίζει τήν επείωξιν τών έκπέρθευθην δικαιωμάτων κατά τήν τακτικήν διαδικασίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις—Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 62.

Γενικαὶ διατάξεις διαχειρίσεως.

1. Ἡ δασοπονία καὶ ἡ ἐδαφοποιία καθόλου εἰς τὰ δημόσια ἢ μὴ δημόσια δάση, ἀσκαίται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦτου ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καθοριζόμενα, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκόμενων δασοπονικῶν καὶ ἐδαφοποιικῶν σκοπῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δασοκτημῆτος καὶ ἐδαφοκτημῆτος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐξυπηρετούσας τὸ ἐθνικὸν συμφέρον δασοπολιτικὰς ἀξιώσεις, τῶν τῆς αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐκ τῶν δασῶν ὠφελειῶν, ὅσων καὶ τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τῶν ἐκ τῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενων δασικῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ὠφελειῶν μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἔθνους, δασικῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν.

2. Πρὸς δάση ἢ δένδρα προοριζόμενα δι' ἐξωραϊσμὸν ἱερῶν, ἱστορικῶν, καλλιτεχνικῶν χώρων (ἄλση, πάρκα κλπ.) ἢ εἰς προστατευτικὰ τοιαῦτα, ἡ δασικὴ περιποίησις καὶ ἡ ἐν γένει ἐκμετάλλευσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται.

3. Τὰ δάση ἀπὸ ἀπόψεως δασοοικονομικῆς καὶ διαχειριστικῆς διακρίνονται κατὰ διαχειριστικὰς μορφὰς εἰς σπερμουχὴ, (ὕψηλὰ ἢ ὑψίκορμα), εἰς πρεμνοφυὴ (χαμηλὰ ἢ ἐραχύνκορμα) καὶ εἰς διφυὴ (πολυώροφα ἢ σύνθετα). Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια ὑλοτομιῶν συνεπαγόμενων μετατροπῇ δάσους σπερμουχοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς εἰς μορφήν διφυὴ ἢ σπερμουχοῦς καὶ διφυοῦς εἰς πρεμνοφυή.

4. Κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν τῆς δασοπονίας ἐπὶ τῶν δημοσίων δασῶν ὅσων καὶ τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἢ ἀναδασώσεων ἢ σπερμουχοῦς μορφῇ ἐπὶ ἐκτάσεως: α) Τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων ἐκάστου δημοσίου δάτους. β) Τοῦ ἡμίσεος ἐκάστου δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ μοναστηριακοῦ. γ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὁλότητα τῶν κατοικίων ἐνὸς χωρίου ἢ εἰς μέρος τούτων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι εἶναι μέλη τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου καὶ κατὰ ποσοστὸν ἰδιοκτησίας μᾶλλον τοῦ ἡμίσεος τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ δάτους. δ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς κοινοφυεῖν ἐν γένει πρόσωπα. ε) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάτους ἰδιωτῶν δασοκτημόνων. στ) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάτους ἰδιωτῶν δασοκτημόνων συνιδιοκτησίου μετὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ ποσοστὴν ἑλαστον τοῦ ἡμίσεος. Διὰ διατάγματος καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐκτάσεως δάτους, πέραν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 63.

Δασοπονικαὶ μελέται.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, ὁργανώνουσα τὴν δασοπονίαν πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ τούτης ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν δασῶν καὶ ἐγγύτησιν διηρηκῶς ἀπολήψεως καρπώσεων, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει: α) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν σχεδίων μονίμων ἢ προσωρινῶν. β) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων. γ) Πινάκων ὑλοτομίας καὶ δ) Δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὡς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 64.

Δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέσεις.

1. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐγγράφονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιεῖνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμωδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἰσχύουν, τὰ μὲν μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια διὰ περίοδον δέκα ἐτῶν, τὰ δὲ προσωρινὰ τοιαῦτα καὶ αἱ ἐκθέσεις διὰ περίοδον πάντε ἕως δέκα ἐτῶν.

2. Τὰ μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶν ἢ τροποποιηθῶν ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος αὐτῶν, μόνον ἐὰν ἐλαθὼν χώρον ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (δαμηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικῇ ἢ ὁλικῇ), ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Τὰ προσωρινὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις δύνανται: α) Νὰ τροποποιηθῶν κατὰ τὸν χρόνον ἰσχύος αὐτῶν, ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδείχθῃ ἐμπράκτως, δεβαιουμένων τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν ὅπου σοβαρὰς ἐλάθης τοῦ δάτους, ὡς καὶ ἂν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ β) Νὰ ἀναθεωρηθῶν διὰ τῆς συντάξεως ὁριστικῶν δασοπονικῶν σχεδίων καὶ δι' ἑτέρους ἀποχρῶντας λόγους, καθοριζομένους διὰ διατάγματος, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 65.

Πίνακες ὑλοτομίας.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται καὶ ἐγκρίνονται διὰ περίοδον ἐνὸς μέχρι πάντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, ἄλλως ἰσχύουν διὰ περίοδον ἐνὸς ἔτους.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 66.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

1. Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις τῶν δασαρχῶν, ἐκδιδόμεναι ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δύνανται διὰ λόγους δασοπονικοῦς, προστατευτικοῦς, τουριστικοῦς, αἰσθητικοῦς καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσουν ἢ περιορίσουν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χώρον, χρόνον καὶ τρόπον ὡς καὶ κατὰ ἐξυλεόμενα χωρία, κωμωπόμεναι καὶ πᾶσις πᾶσαν ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαν, συλλογὴν ἢ κατασκευὴν δασικῶν προϊόντων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 177 καὶ 178 ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν, κλάδευσιν ἢ ἐκρίζωσιν παντὸς δένδρου, θάμνου, φρυγάνου καὶ χλόου φυεμένων ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δασοοικονομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χορταλιδαθίων, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ. Αἱ ὡς ἄνω ὑλοτομίαι καὶ κλαδέψεις δύνανται νὰ ἀγορεύν καὶ εἰς δένδρα δασοοικονομικῶν, δημοσίων ἢ μὴ.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶν δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ ρητίνευσις ἐπὶ ὁρισμένον ἢ ὁρίστον χρονικὸν διάστημα εἰς δάση προστατευτικὰ, εἰς πάρκα, δάση περὶ χώρους ἱστορικοῦς, ἐθνικοῦς, λουτροπόλεις, εἰς δάση εὐρισκόμενα ἐκτερωθέν τῶν δημοσίων ὁδῶν, ἰδίᾳ τῶν παρουσιαζουσῶν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν μέχρι ἐλάτους 50 τὰ καλὰ μέτρων ἀπὸ τοῦ ἀκροῦ τῶν ὁδῶν τούτων ἢ εἰς δάση ἐνθα ἐνηργηθῇ ἐντονος ρητίνευσις ἢ ἐν γένει διὰ δασοοικονομικῶς ἢ διαχειριστικῶς λόγους.

3. Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὸν κλονισμόν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάτους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερόμενας εἰς τοὺς πίνακες ὑλοτομίας, τὰς πρωτόκληλα ἐγκειστέας εἰς τοὺς πίνακες εἰς τὰ δάση, τὸς ὅρους τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων

δασών, τὰ πρωτόκολλα ἐξελέγχσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἐν γένει.

4. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἰσχύουν μόνον μετὰ τὴν, ἐπιμελεία τοῦ δασάρχου, δημοσίευσιν αὐτῶν διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα τῶν οἰκείων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων. Ὁ ἀρμόδιος δασάρχης μεριμνᾷ διὰ τὴν εἰρυτέραν τούτων δημοσιότητα, εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε δι' ἄλλου προσφύρου τρόπου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 67.

Διαχείρισις δασῶν βαρυνομένων διὰ δουλειῶν.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, βαρυνόμενα διὰ νεκρυμένων παρωρισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὲρ τρίτων, ὡς συλλογῆς ρησίης, συλλογῆς θαλασσοκαρπύου, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ., ἡ ἀπικτίσις τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ ἐνεργῇται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντά τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχειρίσιν τοῦ δουλεύοντος δάσους πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ λήψιν τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 68.

Δασικὴν διαχειριστικὴν ἔτος.

Ἡ ἐναρξίς καὶ λήξις τοῦ δασικῆς διαχειριστικοῦ ἔτους διὰ τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση καθορίζεται δι' ἄλλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ διὰ περιφέρειας ταύτης διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Διαχείρισις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 69.

Προστατευτικὰ δάση.

1. Προστατευτικὰ δάση καὶ γαῖαι ἐν γένει, καλλιεργήσιμα ἢ μὴ, τῶν ὁποίων ἡ καθόλου διαχείρισις ὑπόκειται εἰς εἰδικὸς περιορισμοὺς χάριν τοῦ δημόσιου συμφέροντος, εἶναι:

α) Τὰ ἐπὶ κατοφερειῶν οὐμένα δάση, δασικὰ ἐκτάσεις, δασοτόποι, οἵτινες προστατεύουν τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

β) Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἔδαφους τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τὸν καταπτώσεων χιόνος, γωμάτων ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὁρέων καὶ τῶν κλιτύων, ὡς καὶ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῶν ὁρέων.

γ) Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἔδαφους κατὰ πλημμυρῶν ἢ κατὰ χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων ἐκ τῶν ὑποθαλασσίων διαδρώσεων καὶ ἀμμοχωσιῶν. Ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται εἶναι αἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὄχθων ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

δ) Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατοικημένων τόπων ὡς καὶ τὰ παρακείμενα τοπίων ἱστορικῆς ἀξίας, ἱερμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγκρίτου τέχνης καὶ λουτροπόλεων ἢ ἀσκησιῶν.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων καὶ γαίων, τὰ μὲν ὑπὸ στοιχεῖα α—γ χαρακτηρίζονται ἀπλῶς προστατευτικὰ, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον δ, ὡς ἀπλῶς προστατευτικὰ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 70.

Διδικασία χαρακτηρίσεως δασῶν ὡς προστατευτικῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰδικῶν περιορισμῶν τῆς διαχείρισεως ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει δασῶν καὶ γαίων ὡς καὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει ὁ παρὼν κώδικς, προκηρύσσεται χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, εἴτε ἀνεπαγγελῆτως, εἴτε κατὰν προτίεσιν τῶν νομαρχῶν, τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, διευθύνσεων συνηροδίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 71.

Εἰδικαὶ διατάξεις διαχείρισεως τῶν προστατευτικῶν δασῶν.

1. Ἐπὶ προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ μετατροπὴ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ εἶδους τῆς φυτείας.

2. Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἰσθήποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ὑλοτομίαι διασπᾶσαι τὴν συνεχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀποτυμνοῦσαι τὸ ἔδαφος. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, ἐὰν μὲν εἶναι σπερμοφυτὴ μόνον ἢ κατ' ἐπιλογὴν ὑλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, ἐὰν δὲ εἶναι πρεμνοφυτὴ ἢ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικά μέτρα, ἢ κατὰ στενὰς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοϋεῖς καμπύλας τοῦ ἔδαφους.

3. Ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναδασώσεως αὐτῶν, δύναται ὁ νομάρχης, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὰ κεκαυτισμένα ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορεύσεως πᾶσαν ξύλευσιν καὶ γεωργικὴν ἢ δειροκομικὴν καλλιέργειαν.

4. Τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ στοιχείων δ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 69 εἰς οἰονδήποτε καὶ ἐν ἀνήκῃ, σταθεροποιεῖται κατ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς διὰ δασώσεως τοῦ ἔδαφους καὶ διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων καὶ τῶν ὁρητικῶν ρυακίων.

5. Ὁ νομάρχης, κατόπιν γνώμης τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, δύναται εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ εἰς κλιτύς λόφων, βουνῶν καὶ ὁρέων, ἐκκληροῦσας προστατευτικὸν σκοπὸν, νὰ καθορίξῃ τὴν μορφήν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων, εἴτε εἰς δασικὴν εἴτε εἰς δειροκομικὴν μετὰ ἢ ἀνευ κατασκευῆς θαυμίδων (πεζουλίων) εἴτε εἰς ἀροτραίαν εἴτε εἰς λιδοακτὴν, εἴτε εἰς ὠρισμένην μικτὴν τοιαύτην. Ὁ παραβαίνων τὴν οὕτω καθορισθεῖσαν μορφήν ἐκμεταλλεύσεως τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθροῦ 268.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 72.

Ἀπαλλοτριώσεις μὴ δημοσίων προστατευτικῶν δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων δὲν δύναται νὰ ὑποχρεοῦνται πρὸς λήψιν οἰονδήποτε δασοπονικοῦ ἢ δασοπολιτικοῦ μέτρου συνεπαγομένου δαπάνης ἀνευ συγκαταθέσεώς των.

2. Ἐὰν ἡ τυχὸν ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἀνω μέτρων ἐμφανίζετο ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τούτων δὲν συγκατατίθενται νὰ ἐκτελέσουν ταῦτα, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δικαιούται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ δάση καὶ τὰς γαίας ταύτας, κατὰ τὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Διαχείρισις παραμεθρίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 73.

Ἄδεια στρατιωτικοῦ διοικητοῦ δι' ἐκχέρσεως καὶ βοσκῆν.

Προκειμένου περὶ ἐκχέρσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθρίους περιοχάς, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, προαπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ἐκδιδόμενη κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ὅμοια ἄδεια, ἐκδιδόμενη ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν βοσκὴν ζώων ἐντὸς οἰονδήποτε δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 74.

Τρόπος ἐγκρίσεως καρπώσεων καὶ μίσθωσις τούτων.

1. Προκειμένου περὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν παραμεθρίων περιοχῶν, πρὸ πάσης ἐγκρίσεως, προκαλεῖται γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου τώματος στρατοῦ

ή μεραρχίας, υποχρεωτική δια τὸν ἐγκρίνοντα τὴν κάρπωσιν Ὑπουργόν, Γενάρχη, νομάρχην ἢ τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τοῦ ἐὰν λόγῳ ἀσφαλείας τῆς Χώρας δὲν κωλύουν τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως ἢ δὲν ἀπαγορεύουν ὅπως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως τηρηθῶν ὁρισμένοι ὅροι ρητῶς καθοριζόμενοι ἐν τῇ γνωμοδοτήσει.

2. Προκαταβλόμενον περὶ διατάξεως διὰ δημοπρασίας τῆς καρπώσεως δημοσίου δάσους, κειμένου ἐντὸς παραμεθορίου περιοχῆς, δύναται νὰ μετέγῃ ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεξάγονται αἱ δημοπρασίαι καὶ ἀξιωματικὸς ὑπὸ τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ ἢ μεραρχίας ὁριζόμενος, εἴτε παγίως διὰ πάσας τὰς δημοπρασίας, εἴτε συγκεκριμένως διὰ δημοπρασίας ἀγορεύσας εἰς ὁρισμένα δάση. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἔχει καθήκον νὰ εἰσηγῇται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διατυπώων ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις του εἰς περιπτώσεων διαφωνίας, τὸν ἀποκλειστικὸν ὡς πλειοψηφῶν ἀτόμων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς οἰκείας μεραρχίας ἢ σώματος στρατοῦ, ἢ ἀρμοδία δασικὴ ἀρχὴ ὑποχρεούται νὰ ἀναστῇ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἐνεργουμένην εἰς δόση, κείμενα εἰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐφ' ὅσον παραβιάζονται οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὅροι οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀναφέρεται δὲ σχετικῶς εἰς τὴν προϊσταμένην τῆς ἀρχῆς ἀπεκδεχόμενη τὰς διατάξεις τῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 75.

Υποχρεώσεις ὑλοτόμων.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑλοτόμος ἢ ἀνθρακοποιὸς εἰς τὰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐργασθῇ.

2. Ὁ διοικητὴς τοῦ συνοριακοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ὑλοτομία, δικαιούται νὰ ἀπομακρύνῃ πάρουστα πάντα ἐργάτην ὑλοτόμον ἢ ἀνθρακοποιόν, ὅστις ἤθελεν ἀποκαταβῇ στερούμενος τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 76.

Διαχείρισις δασῶν κειμένων εἰς περιοχὰς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν ἔργων.

Δάση ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἢ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ προσωρινὴν ἐπίταξιν καὶ κείμενα ἐντὸς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν περιοχῶν καὶ ἀπηγορευμένων ζωνῶν, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὅχυρων θέσεων, τελούν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἀ.ν. 376 τῆς 14/18.12.1936 (περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὅχυρων θέσεων), 1400 τῆς 11/17.10.1938 (περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐντὸς ἀπηγορευμένων ζωνῶν Ν. Ὁχυρῶν δημοσίων κτημάτων) καὶ 1839 τῆς 17/22.7.1939 (περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐντὸς τῶν Ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῶν Ἀμυντικῶν Περιοχῶν Δημοσίων κτημάτων), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 77.

Δικαιοπραξίαι ἐπὶ δασῶν παραμεθορίων περιοχῶν, παρακτίων περιοχῶν κλπ.

Αἱ δικαιοπραξίαι δασῶν, κειμένων εἰς παραμεθορίου περιοχάς, νήσους ἢ νησιδὰς ἢ παρακτίους περιοχάς, ὡς ἔρχονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ. διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1366 τῆς 2/7.9.1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ.) καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀ.ν. 1629 τῆς 14/18.2.1939 (περὶ συμπληρώσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 1366) 1938 ἀπερὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχάς κλπ.), ὡς οὗτοι ἐκάστοτε ἰσχύουν.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Διαχείρισις Ἑθνικῶν δρυμῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 78.

Σκοπὸς καὶ ἱδρύσεις ἐθνικῶν δρυμῶν.

1. Πρὸς προστασίαν τῆς χλωρίδος, δελτίωσης καὶ αὔξησιν τῆς δασικῆς καὶ χορτολιβαδικῆς, ἰδίᾳ ἀλπικῆς βλαστήσεως, προστασίαν καὶ αὔξησιν τῆς πανίδος, διατήρησιν τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, προστασίαν τῶν φυτικῶν καλλωνῶν, ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἐνέργειαν ἐπιστημονικῶν, ἰδίᾳ φυτογεωγραφικῶν καὶ δασικῶν ἐρευνῶν, δύναται νὰ ἱδρύωνται ἀνὰ τὴν Χώραν διὰ διαταγμάτων, μέχρι πάντε ἐθνικοὶ δρυμοὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων Ὀλύμπου, Παρνασσῶ καὶ ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ ἐν γένει περιφέρεια καθορίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ὁμοίων διαταγμάτων.

2. Ἑθνικὰ δρυμὰ δύναται νὰ ἱδρυθῶν εἰς νήσους, πέτραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἔκτασις τῶν δρυμῶν τούτων δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὁριζομένης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 79.

Πυρὴν καὶ λοιπὴ περιοχὴ ἐθνικοῦ δρυμοῦ.

Ἐκαστος ἐθνικὸς δρυμὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν πυρῆνα τοῦ ἢ τὸν καθ' ἑαυτὸν ἐθνικὸν δρυμὸν ἐκτάσεως 3.000 ἐκταρίων περίπου.

β) Ἀπὸ τὴν περὶ τὸν ὡς ἄνω πυρῆνα δασικὴν εἴτε καὶ χορτολιβαδικὴν ἔκτασιν, μὴ δυναμένην νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 4.000 ἐκταρίων, ἢ ἐκμετάλλευσις τῆς ὁποίας ὁργανοῦται κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ ἐπιδικωμένων σκοπῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 80.

Καρπώσεις, ἐκτροφεῖα θηραμάτων καὶ θήρα.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 78 σκοπῶν ἀπαγορεύεται ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ:

α) Ἡ φθορὰ καὶ ἀλλοιώσις τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν καὶ φυτικῶν καλλωνῶν.

β) Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ καὶ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ ἡ συλλογὴ φυτικῶν εἰδῶν.

γ) Ἡ ἐσθκὴ παντὸς ζώου.

δ) Ἡ θήρα παντὸς ζώου.

καὶ ε) Ἡ ἀνδρῆξις καὶ ἐκμετάλλευσις λατομείων.

2. Κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐξαιρετικῶς διὰ τεχνικοὺς ἢ ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς ἢ περιορισμένη ὑλοτομία, ὡς καὶ ὁ φόνος ἐπιβλαβῶν ζώων, ἀποκλειστικῶς διὰ δασικῶν ὁργάνων ἐγκρίσει καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς, κατόπιν ἀδείας τοῦ δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συλλογὴ μὴ σπανιζόντων φυτικῶν εἰδῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

3. Εἰς τοὺς ἐθνικοὺς δρυμοὺς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν ὑλοτομία ἐπιλογικὴ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασικῆς τέχνης ἐντὸς τοῦ πυρῆνος αὐτῶν, ἐὰν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς ὑλοτομίας ταύτης εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατασκευὴν δασικοῦ δρόμου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δι' αὐτοκινήτου προσπέλασιν εἰς τὸν πυρῆνα τῶν ἐθνικῶν τούτων δρυμῶν. Διὰ τοὺς ἤδη συνεστημένους ἐθνικοὺς δρυμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἀπαραίτητον ὁδικὸν δίκτυον δὲν συνετελέσθη ἐντὸς τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς συστάσεώς των δεκαετίας, λόγω τῶν ἀνωμαλιῶν ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἢ ὡς ἄνω δεκαετία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος.

4. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις σπανίων φυτικῶν εἰδῶν χαρακτηριστικῶν τῆς χλωρίδος τοῦ τόπου. Ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, δι' ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς.

5. Ἡ θήρα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος περιφέρειαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, ἐφ' ἧσαν αὕτη δὲν ἀπαγορεύεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διατάχου, ἐνεργεῖται μόνον ὑπὸ κατοίκων τῆς οἰκίας καινότητος, ἐπὶ τῇ δάσει εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διατάχου. Ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν δύναται νὰ ἰδρύνωνται ἐκτροφεῖα πρὸς πολλαπλασιασμὸν σπανιζόντων ἢ ἐλλειπόντων φηραμάτων, ὁπότε ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ θήρα καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 81.

Ἐκτελέσεις δασικῶν ἔργων.

Δι' αὐτεπιστάσεως ἢ διὰ δημοπρασίας κανονικῆς ἢ προχειροῦ ἢ διὰ συνεταιρισμοῦ ἔργων δύναται νὰ ἐκτελεσθῶν ὑπὸ τοῦ διατάχου ἀναδασώσεις καὶ νὰ κατασκευασθῶν ὁδοί, ὁδοσημάνσεις καὶ κτίρια ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ε'

Διοικήσεις δασῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 82.

Διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις.

Ἡ διοίκις καὶ διαχειρίσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 6320) 1934 περὶ παραγορῆσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποῦς εκπαιδευτικοῦς, ἐρευνῶν κλπ. καὶ τοῦ εἰς ἐκτελέσειν αὐτοῦ διατάγματος τῆς 15)28.12.34 παραγορῆθέντων κατὰ νομὴν δημοσίων δασῶν τῶν περιφερειῶν Περιοικίου -- Τρικάλων καὶ τῶν Κοινοτήτων Βρασίδων (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου Χαλκιδικῆς, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει καὶ τὸ ἀρθρον 42, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ὅνω νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 1881 τῆς 28)30.7.1931 (περὶ ἰδρύσεως κατὰ τῷ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημικῶν δασῶν), ἡ δὲ ἐκτελέσεις αὐτῶν γίνεται, εἴτε δι' αὐτεπιστάσεως, εἴτε κατὰ δημοπρασίας συμφώνως πρὸς εἰδικὰς διατάξεις, ὁρίζουσας διὰ διατάγματος, κατὰ παρέκκλισιν τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων νόμων.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 83.

Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἡ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης υποχρεοῦται ὅπως διὰ τὰ ὡς ὅνω δάση καταρτίσῃ μόνιμον δασοπονικὴν ἢ δασικὴν διαχειριστικὴν σχέδιον, τὸ ὁποῖον υποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ μόνιμου δασοπονικοῦ σχεδίου, ἡ διαχειρίσις αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ δάσει προσωρινῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἐγκρινόμενων ὡς καὶ τὰ μόνιμα τοιαῦτα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν ΣΤ'

Ἐνέργεια ὑλοτομιῶν.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 84.

Προσημάνσεις ὑλοτομικῶν δένδρων.

1. Εἰς τὰ σπερμοφυτοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια καὶ μὴ δάση ὡς καὶ εἰς τὰ διφυτοῦς τοιαύτης, προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὁρίου αὐτῶν, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατὰ τὴν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομικῶν δένδρων. Ὁ καθαρισμὸς ὅπως καὶ ἡ ἀραίωσις νεαρῶν συστάδων σπερμοφυτοῦς ἢ διφυτοῦς δάσεως, ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας δασικοῦ ὁργάνου.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς προσημάνσεως ἐν γένει εἰς τὰ δάση, αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι δαπάναι ὡς καὶ ἡ ἐπίπτωσις αὐτῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχύουν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 139 καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 140 τοῦ νόμου 4173)1929.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 85.

Ἀδειαι ὑλοτομίας.

1. Οὐδεὶς ὑλοτομῆς δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐὰν δὲν ἐφοδιασθῇ προηγουμένως δι' ἀδείας ὑλοτομίας. Ἡ ἀδεία αὕτη ἐκδίδεται, προκειμένου περὶ δημοσίου δάσεως, κατόπιν καταβολῆς μισθώματος, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίου δάσεως, κατόπιν καταβολῆς δημοσίου δασικοῦ φόρου. Ἀδεία ὑλοτομίας ἐκδίδεται ὁλοκληρῶς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 176 προβλεπομένης περιπτώσεις. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ὡς ὅνω διατάξεων δὲν απαιτεῖται ἀδεία ὑλοτομίας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀρθρων 177 καὶ 178 προβλεπομένης περιπτώσεις.

2. Ἡ ἀδεία ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ δάσει ἐγκειμένην δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων, πινάκων ὑλοτομίας καὶ εἰδικῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς λεπτομερέστερον καθορίζεται διὰ διατάγματος.

3. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ, δικαιούται ὁ ὑπὲρ τοῦ ἢ ἀδείας νὰ καταβάλῃ μέχρι 300)ο τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ φόρου, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἀδειῶν.

4. Αἱ ἀδειαι ὑλοτομίας, εἰς ὧς περιπτώσεις ἀναδεικνύονται δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας ὡς μισθῶται δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, δύναται νὰ ἐκδίδωνται ἐπὶ τῇ προαγωγῇ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐλάχιστον καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων προσθέτων ποσῶν ὑπὲρ τρίτων προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μίσθωμα ἢ ὁ φόρος μετὰ τῶν προσθέτων ὡς ὅνω ποσῶν καταβάλλονται κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ὑπὸ τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ὁρίζουσιν δασικῶν προϊόντων, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐνεργήσῃ ἐξέλεγχος.

5. Αἱ ἀδειαι ὑλοτομίας, ἐφ' ἧσαν εἶναι μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορῶν εἰς ὁλοκληρὴν τὴν καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον διὰ τὸ ἐξ ἐκάστου δάσεως ἐτησίως ἢ περιοδικῶς καταβλητέον ποσὸν καὶ εἰδὸς δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ ὅτι αὐτῶν ἀντιστοιχεύουσιν ποσὸν δασικῶν προϊόντων. Εὐθὺς δὲ ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο παραχθῇ, μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξέλεγχσεως καὶ καταμετρηθῇ, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο τοῦ πρωτοκόλλου ἐξέλεγχσεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχόμενων τῶν ἀδειῶν τούτων, εἰς τὰς περιπτώσεις, κατ' ὧς δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξέλεγχσεως, πᾶσαν ἀποδυναμωμένη ἰσχύουν δι' ὑλοτομίας εἰς τὸ δάσος καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ ἀποκόμματος πρωτοκόλλου ἐξέλεγχσεως εἰς τὸν ὑλοτομῶν ὡς δικαιολογητικὴν τῆς ἐν τοῦ τόπου τῆς ἐξέλεγχσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρῶτης ἀποδηκείσεως μεταφερῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

6. Ἀδειαι ὑλοτομίας, ἐκδοθεῖσαι διὰ καταβολῆς ὁλοκληροῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος μισθώματος ἢ φόρου, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀναπροσαρμογῇ ἢ αὐξομείωσιν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἀναγραφόμενα ποσὰ δασικῶν προϊόντων.

7. Εἰς ἀδείας ὑλοτομίας, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων καταβλήθη ποσὸν μόνον τοῦ μισθώματος ἢ φόρου, χωρὶς ἀναπροσαρμογῇ ἢ αὐξομείωσιν κατὰ τὴν ἐξέλεγχον, μόνον διὰ τὸ ὁρεϊζόμενον εἰσέτι ποσόν.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 86.

Ἀδειαι ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων.

Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑλοτομίας, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἀδείας τοῦ δασοκτημόνου ἢ, ἐφ' ἧσαν αὗτος δὲν εὕρεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου. Ἡ ἀδεία αὕτη δὲν νὰ εἶναι ἀπηλλογμένη πάσης αἰρέσεως ἢ ἔρου, πλὴν τῶν ἐκ τῶν δασικῶν νόμων καὶ τῆς δασικῆς ἀρχῆς τυχόν ἐπιβαλλομένων, ἐν αὐδαμῇ

δὲ περιπτώσει ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἐκ μέρους τοῦ χορηγήσαντος αὐτήν. Ἀποβάλλει ὅμως πᾶσαν ἰσχὺν διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, ἐὰν παραιτηθῇ ταύτης ρητῶς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἢ ἐὰν τελεσίδικος ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσθὶ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδιδόμενη ἐπὶ διαφοράς μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐκχωρηθὲν διὰ τῆς ἀδείας δικαίωμα ὑλοτομίας, ἥδελεν ἐπιφέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Διὰ διατάγματος καθορίζεται ὁ τύπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δεῖν νὰ εἶναι συντεταγμένη ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀδεία τοῦ δασοκτήμονος.

Ἄρθρον 87.

Ἐγκατάστασις ὑλοτόμων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, ἡ συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων, εἰς μὲν τὰ δημόσια ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διακατεχόμενα δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ διὰ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθουργῶν ἰδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὕρισκεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου.

2. Ὁ τρόπος συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, τὸ περιεχόμενον, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ διατάγματος, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 131 τοῦ ν. 4173)1929.

Ἄρθρον 88.

Ἵλοτομία μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχή.

1. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ ἀμφισβητεῖται ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀξιοῦται διαδήποτε δουλεία ἢ οἶονε νομὴ αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξίς ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεριόριστου καὶ ἐλευθέρου δικαίωματος ὑλοτομίας ἢ τοῦ συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον αὕτη δεῖν νὰ πραγματοποιηθῇ, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διακατοχῆς ἢ τῆς ὑπαρξέως τῆς οἶονε νομῆς δουλείας, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἐργονότου ὡς προέδρου, τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφέρειαις ἢ τῶν νομίμων ἀνάκληρωτῶν των, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παραδιδόμενη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται γραμμᾶτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ καλύπτοντος τὰς ὑπὸ τῶν καμένων διατάξεων προβλεπόμενας ἐκάστοτε δαπάνας δι' ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν καὶ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἄν ἡ αἴτησις αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, αἱ σχετικαὶ δαπάναι τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς βαρύνουν τὸ Δημόσιον καταβάλλομεναι κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ἀκοῦται τῶν διαδίκων, καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐνόρκως μάρτυρας, αἰτεῖται στοιχεῖα παρ' οἰαδήποτε ἀρχῆς, ἐξετάζει τίτλους καὶ ἐξαναλεῖ πᾶσαν ἀναγκαῖον ἐνέργειαν πρὸς μόνωσιν πεποιθήσεως. Ἡ γνωμοδότησις ἐκδίδεται ἡτιολογημένη ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελείᾳ τοῦ ἰδίου.

3. Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ δικαιωθέντος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ τὸ δάσος, κατατιθεμένη εἰς τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου ἐντὸς ἀναρρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.

4. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὁρίζει διὰ πρᾶξεώς του ἐπὶ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς δικάσιμον οὐχὶ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς, ἥτις κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητούντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι ἰσχύουν καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις δυνάμει ἐδικῶν νόμων ἀναγράφονται μείζονες προθεσμίαι διαδικασίας καὶ κλητεύσεως ὑπὲρ ὠρισμένων διαδίκων, κλῆν τοῦ Δημοσίου, δι' ὃ ἰσχύουν αἱ ἐδικαὶ δι' αὐτὸ διατάξεις.

5. Ἡ προσφυγὴ ἐνδικάζεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόντων ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς ὡς καὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἐκδιδόμενη ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἰσχύει προσωρινῶς μέχρις ἐκδόσεως τελεσίδικου ἀποφάσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος ἢ περὶ τῆς ὑπαρξέως δουλείας, ἢ οἶονε νομῆς αὐτῆς.

6. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προσεβλήθη διὰ προσφυγῆς ἐμπροθέσμου, ἢ, ἢ ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑποχρεοῖ τὴν δασικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑλοτομίαν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα διακατόχον ἢ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγνωριζομένην δι' αὐτὸν οἶονε νομὴν δουλείας καὶ ρυθμίση τὰ τῆς ὑλοτομίας οὕτως ὥστε νὰ μὴ θίγωνται αὗται, προσταμιζόμενων ἀναλόγως καὶ τῶν ἐγκριζόμενων ἢ ἐγκριθενησμένων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων.

7. Τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω συνεπείας συνεπάγεται καὶ ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐκδιδόμενη ἀπόφασις τοῦ ἐιρηνοδικοῦ ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφέρειαις, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἢ ὡς ἄνω διακατοχὴ ἢ ἡ ὑπαρξίς τῆς δουλείας ἢ τῆς οἶονε νομῆς αὐτῆς.

8. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 89.

Ὑποχρεώσεις ὑλοτόμων.

Οἱ δασοκτήμονες, οἱ ἐκμεταλλεῖται τῶν δασῶν ὑλοτόμοι καὶ γενικῶς οἱ ἐνεργούντες ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση ὀφείλουν κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονητῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ πᾶν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφοράς δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 90.

Ἐλεγχος ὑλοτομιῶν.

Σύνταξις πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν ἀγρόπνως τὰς διενεργούμενας εἰς τὰ δάση τῆς περιφέρειας τῶν ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνουν ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς ἐλεγχον καὶ καταμέτρησην τοῦ παραγθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὰν ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως καθορισθέντα τόπον ἐξελέγξεως τῶν ἐστικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου ἐμβλίου. Εἰς τὸν δ' ὡς ἥδελες βεβαιωθῇ ὅτι ἀπελήρθη ἢ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου τὸ καθοριζόμενον πᾶν δασικὸν προϊόντων ὑπὸ τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονητικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων ἢ καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ διατάσσουν ἀμέσως τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ὑλοτομίας.

2. Οί δασοκτήμονες ή οί ἐνοικιασταί δασῶν ὑλοτόμοι ή γενικῶς οί ὑλοτόμοι οί ἐνεργούντες ὑλοτομίας, ἐάν τυγὼν πραγματοποιήσουν ποσά μεγαλύτερα τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονικῶν σχεδίων ή ἐκθέσεων ή ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὀφείλουν πρὸ τῆς τελικῆς ἐξελέγξεως νὰ δηλώσουν ἐγγράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχὴν τὸ προκύψαν πλεόνασμα δασικῶν προϊόντων, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268. Ἡ προσήθεια ἀπακρύψεως τοῦ πλεονάσματος θεωρεῖται ὡς ἐπιδαρυντικὴ αἰτία.

3. Τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως συντάσσεται ὑπὸ δύο δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 91.

Περιπτώσεις μὴ συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως.

Πρωτόκολλον ἐξελέγξεως δὲν συντάσσεται, προκειμένου περὶ: α) Τῶν ἀτελῶς, ἀλλ' ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς διενεργουμένων ὑλοτομιῶν. β) Τῶν δι' ἐπαγγελματίας διατιθεμένων ἀνδράκων σιδηρουργίας, τῶν θαλασιῶν, κερατίων, λιγνοεργῶν, κατράμης, τῆς ρητίνης καὶ τῶν καυσόξυλων τῶν χρησιμοποιομένων εἰς κεραμοποιεῖα κλπ. ὡς καὶ γ) Τῆς πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν καυσίμου ὕλης. Ὡς δικαιολογητικὴν τῆς μέτρης τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηρεύσεως μεταφορᾶς τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων χρησιμεύει ή ἀτελής ἄδεια ὑλοτομίας διὰ τὰ ἀτελῶς ἀποληφθέντα καὶ ή ἄδεια ὑλοτομίας διὰ τὰ λοιπὰ πρὸς ἐμπορίαν τοιαῦτα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 92.

Σφράγις ἐξελεγχομένης ξυλείας.

Ἡ ξυλεῖα κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας τοῦ δασάρχου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 93.

Καταλογισμοὶ δι' ὑλοτομίας καθ' ὑπέρβασιν ἐγκριζομένου λήμματος.

1. Ὑπερπαρασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 90, ἐάν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καθορισμένου ὡς ἐτησίου ή περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, δασοπονικῶν σχεδίων ή ἐκθέσεων ή ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 100), προκειμένου περὶ μὴ καυσίμου ξυλείας, καὶ 200) προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος, ὁ νόμιμος δασικὸς φόρος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς ἐξελέγξεως, ή μίσθωμα διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν ἀποληφθέντα προϊόντα, ἐκδιδομένων συμπληρωματικῶν ἀδειῶν. Εἰς τὸ πλεόνασμα προστίθεται καὶ ὁ κύβος τῶν χρησιμοποιηθέντων καὶ τῶν καὶ τοῦ χρησίου τμήματος τῶν πρέμων, τὰ ὑποὶ ὃ ὑλοτόμος ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ δάσος, ἐάν τυγὼν ταῦτα δὲν ἔχουν καταλογισθῇ κατὰ τὰς γενόμενάς τυχὼν μερικὰς ἐξελέγξεις.

2. Τὸ ὑπὲρ τὰ ἀνωτέρω ὅρια πλεόνασμα κατὰσχεται καὶ δημεύεται. Δικαιοῦται ἔτι ὁ ὑλοτομὴς νὰ αἰτήσεται τὴν μὴ κατάσχασιν τοῦ πλεονάσματος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τετραπλοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς ἐξελέγξεως ή τετραπλοῦ μισθώματος, ἐάν πρόκειται περὶ δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, ἐπιφυλασσομένης τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ πᾶραδόντου συμφώνως τῇ ἀρθρῷ 268.

3. Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ πλεονασμάτων ἀρκευμένων κατὰ τὰς ὑλοτομίας δασικῶν προϊόντων ἄνευ καταβολῆς δασικοῦ φόρου ή μισθώματος.

4. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰ κατ' ἑκτασιν καὶ ἀποφυλακτικῶς διὰ παραγωγὴν ξυλανδράκων ή καυσόξυλων ὑλοτομούμενα πρεμναφυῶς μορφῆς δάση καὶ διουοῦς μορφῆς τοιαῦτα, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας τοῦ ὑποφόρου, ἐάν ἤθελε παραχθῇ ποσὸν ἐπὶ πλέον τοῦ τυχὼν καθορισθέντος ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, δασοπονικῶν σχεδίων ή ἐκθέσεων ή ἐγκριτικῶν δια-

ταγῶν ἐτησίου ή περιοδικῶν λήμματος, διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦ καταβάλλεται ὁ κανονισμένος δασικὸς φόρος, ἐφ' ὅσον τοῦτο προέρχεται ἐκ μὴ δημοσίου δάσους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς ἐξελέγξεως, ἄλλως καταβάλλεται μίσθωμα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐκχερουμένων ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἔχει καθορισθῇ ἑκτασις καὶ ἐνδεικτικῶς τὸ ὑλοτομητέον ποσὸν δασικῶν προϊόντων.

5. Εἰς τὰς κατὰ ποσὸν ἐπιτραπέιας ὑλοτομίας ξυλανδράκων ή καυσόξυλων τῶν ὡς ἄνω διαχειριστικῆς μορφῆς δασῶν, ἐάν προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 200), καταβάλλεται ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πλεονάσματος ἀκαθαρίστου προσόδου, φόρος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυοῦσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ή τὸ μίσθωμα ἐάν τὸ προϊόν προέρχεται ἐκ δημοσίου δάσους. Ἐάν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαῖν τὸ 200), ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 94.

Καταλογισμὸς πλεονάσματος ἀδειῶν ὑλοτομίας, δι' ἧς δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

Διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐπὶ καταβολῇ δασικοῦ φόρου ή μισθώματος δασικῶν προϊόντων, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς σύνταξιν πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως, ρητίνης, θαλασιῶν καὶ κερατίων, ὁ καταλογισμὸς κατὰ τὰς ἐξελέγξεις γίνεται ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους ἀδείας τῆς ὑλοτομίας. Ὁμοίως ἀναγράφεται καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὰς ἐξελέγξεις ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἀτελοῦς ἀδείας ὑλοτομίας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 95.

Πλεονάσματα καὶ ἐλλείμματα μερικῶν καὶ τελικῶν ἐξελέγξεων.

1. Προκειμένου περὶ μερικῆς ἐξελέγξεως, ἐπιτρέπεται πλεόνασμα μέχρις ἴσου ποσοῦ πρὸς τὸ τῶν ἀδειῶν, τοῦ ἐπὶ πλέον ἀποδιδομένου ἐπὶ καταβολῇ διπλοῦ φόρου ή μισθώματος. Ἐάν ὁ ὑπαίτιος ἀρνηθῇ τὴν τοιαύτην καταβολήν, τὸ πέραν τοῦ διπλασίου πλεόνασμα κατὰσχεται καὶ δημεύεται, ὁ δὲ ὑπαίτιος τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

2. Ἐάν κατὰ τὴν τελικὴν ἐξέλεγχιν τῶν δασικῶν προϊόντων προκύψῃ ἔλλειμμα, ἐπιστρέφεται τὸ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος καταβληθὲν τυχὼν μίσθωμα ή φόρος.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 96.

Ἐνστάσις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως.

Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως ἐπιτρέπεται ἐνστάσις ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἐνώπιον τοῦ δασάρχου, ἐάν ὁ συντάκτης εἶναι δασοφύλαξ, δασοκῆμος ή δασονόμος, ἐνώπιον τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἐάν ὁ συντάκτης εἶναι δασάρχης, ἐνώπιον δὲ τοῦ νομάρχου, ἐάν ὁ συντάκτης εἶναι περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δασάρχου, τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ νομάρχου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑλοτόμον.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 97.

Ἀναθεώρησις καταλογισμῶν.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἐνεργουμένων καταλογισμῶν, ὁ νομάρχης δικαιούται καὶ ὅταν εἴ τι τὰ καταλογισθέντα ἐξεβαιώθησαν ὡς δημόσιον ἔσθον, νὰ ἀναθεωρῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταλογισθέντος τὰ διαταχθέντα παρ' αὐτοῦ ή τῶν δασικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ αἰρῇ ή νὰ τροποποιῇ ταῦτα, διὰ παράβασιν νόμου ή κεπλανημένην ἐκτίμησιν τοῦ πραγματικοῦ, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ γνώμην αὐτοῦ.

2. Ἡ αἴτησις περὶ ἀναθεώρησεως υποβάλλεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς

καταλογιστικής πράξεως ή της είδοποίησως περί της βεβαιώσεως ή της προσκλήσεως διά την πληρωμήν, μετά παραβόλου ίσου πρὸς τὸ δέκατον τοῦ ποσού, εἰς τὸ ὅποιον ἀφορᾷ ὁ καταλογισμός. Τὸ παράβολον εἰσάγεται ἀμέσως ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀνεξαρτήτως της ἐπὶ της αἰτήσεως ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀναπέλλει τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς προσκλήσεως.

4. Αἱ ἀναστολαὶ αὗται παύουν ὅλα τῇ ἐκδόσει ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Γενομένης ὅμως δεκτικῆς της ἀναθεωρήσεως ὀλικῶς, ἀκυροῦται ὁ καταλογισμός καὶ διαγράφεται ἡ βεβαιωθείσα ἀπαίτησις· ἂν δὲ μερικῶς, ἐνεργεῖται ἡ βεβαιώσις διὰ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὅποιον περιωρίσθη ὁ καταλογισμός.

5. Αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν ἔχη ἐκδοθῇ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίπτουσα τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς προσκλήσεως.

* Ἀρθρον 98.

Εὐθὺν δασικῶν ὑπαλλήλων διὰ κανονικὴν ἐνέργειαν ὑλοτομιῶν κλπ.

1. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας των ὑλοτομίας ἢ τὰς διενεργουμένας μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἂν τοῦτο ἤθελε πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως δασάρχου ἢ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ δασονόμων, δασοκόμων καὶ δασοφυλάκων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ποστίμου μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς πώσεως.

2. Δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, συντάσσοντες ἐκ προθέσεως πρῶτόκολλα μηνύσεως ἐναντίον ὑλοτόμων, ὑλοτομούντων κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος ἀτελῶς μὲν ἄλλα νομίμως, τιμωροῦνται ποινικῶς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 229 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀδείας ὑλοτομίας, εὐθύνονται ἀτομικῶς καὶ εἰς ὀλικήν μετὰ τῶν ὑλοτόμων διὰ τὴν ἐπὶ ἑλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἑλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖ εἰς ἕαρος τῶν ὧν τὰ δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ νομάρχης διὰ τοῦ ἡμεριδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Τὰ αὐτῶ καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς· κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

* Ἀρθρον 99.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

1. Τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐντὸς τῶν δασῶν ἀδεσπῶτων δασικῶν προϊόντων διατάσσει ὁ δασάρχης. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνει ὁ δασάρχης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμῶν, ἄλλως ὁ ἡμεριδίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν.

2. Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα, διὰ τὰ ὅποια οὐδεὶς πλειοδοτεῖ, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δασάρχου, ἄλλως καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ δασάρχου ὅτι ταῦτα εἶναι προϊόντα συστηματικῆς λαθροῦλοτομίας καὶ ὅτι ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσίας διάθεσις αὐτῶν εἶναι ἀνέφικτος.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ζ'

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων.

* Ἀρθρον 100.

Ρύθμισις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

1. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται αἱ διατυπώσεις πρὸς μεταφορὰν τῶν νομίμως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν μεταφορῶν τούτων.

2. Αἱ διατυπώσεις αὗται καὶ ὁ ἐλεγχος δύνανται διὰ τῶν ἐκδιδόμενων διαταγμάτων νὰ περιορισθοῦν μέχρι πλήρους καταργήσεως δι' ὀρισμένα εἶδη μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων ἢ δι' ὀρισμένους περιφερειαίς.

* Ἀρθρον 101.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ὀρίζονται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἡ χρονικὴ διάρκεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ καὶ αἱ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἡ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσεως τῶν τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Η'

Ρητίνευσις.

* Ἀρθρον 102.

Ρητίνευσις δασῶν.

Τὰ τῆς ρητίνευσεως τῶν δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, ἤτοι τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου ρητίνευσεως, τὰ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνευσεως δημοσίων δασῶν, τὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ρητίνης, τὰ τοῦ ἐλέγχου ρητίνευσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν παρανόμως ρητίνευθέντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ρυθμίζονται διὰ διατάγματος.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Θ'

Βοσκή ἐντὸς δασῶν.

* Ἀρθρον 103.

Παραχώρησις δικαιώματος βοσκῆς ἐντὸς δημοσίων δασῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητες.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς εἰς δημοσία δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἔχει ἀπαγορευθῇ αὐτὴ ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς διοικήσεως, καὶ αἱ ἐκ τῆς τυγλὸν ἐκμισθώσεως αὐτῆς πρόσδοι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας κοινότητας ἢ δήμους. Ἐξαίρουνται τὰ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως δημοσίων κτημάτων τοῦ Ἱπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαζόμενα διὰ βοσκὴν δάση μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια καὶ χορτολιβάδα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τοιούτων ἢ καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων κοινοὶ κύριοι ἢ νομεῖς εἶναι καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομποδλεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κεῖται τὸ δάσος, ἡ μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτασις καὶ τὸ μὴ πεδινὸν χορτολιβάδον, δικαιούνται οἱ κάτοικοι τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων νὰ βοσκούν τὰ ἴδια αὐτῶν μικρὰ ἢ μεγάλα ζῶα, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ διαθήσεως δασικῶν διατάξεων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

3. Αἱ πρόσδοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον βοσκῆς διατίθενται κορίως δι' ἔργα ἀναδασώσεως ἴδια εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ δασικῆς ὁδοποιίας ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα ἐντὸς τῶν οἰκείων δήμων

σκησιν τὰ ζῦχα των, δύνανται νὰ ὀδηγήσονται διὰ τῶν οἰκείων δρόμων καὶ εἰσάγουν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἄγρους καὶ δενδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις πρὸς βόσκησιν τῶσαν τὰ κατοικίδια αὐτῶν κτηνοτροφικὰ ζῦχα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 111, ὅσον καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ζῦχα φόρου καὶ ἐλξέως.

2. Εἰσαγωγή περισσοτέρων τῶν ὥσον ὀρίζει ἡ προηγούμενη παράγραφος, αἰγῶν μὲν ἀπαγορεύεται, προβάτων δέ, βοσειδῶν ἢ ἱππων ἐπιτρέπεται διὰ δρόμων ἢ διαβάσεων πλάτους οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν 30 μέτρων, ἀριθμοῦ δὲ ἴσου τὸ πολὺ προβάτων μὲν πρὸς τὸ ἐν πέμπτον, βοσειδῶν δὲ πρὸς τὸ ἐν δέκατον τῶν στρεμματίων τῶν βοσκηθισμένων ἄγρων ἢ δενδροκομικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην κτηνοτροφικὴν περίοδον εἰσαγωγῶν καὶ ἐπιστροφῶν προβάτων, βοσειδῶν καὶ ἱππων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου, εἰς τοὺς βοσκηθισμένους ἄγρους καὶ δενδροκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις δύνανται νὰ καθορισθῇ εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 110.

Ἀπαγόρευσις αἰγοδόσκης εἰς δάση ἐλάτης.

Ἡ βοσκὴ τῶν αἰγῶν ἐντὸς δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, εἴτε αἰγῶν ἐλάτης εἴτε μικτῶν μετὰ λαρικοειδούς πεύκης ἢ ὀξυῶς ἐνθα τὸ ποσοστὸν μίξεως τῆς ἐλάτης ὑπερβαίνει τὸ 0,5 ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀόριστον δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ δασάρχου, ὁρίζουσας τὴν ἀπαγορευμένην ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, ὡς καὶ τυχὸν ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῶν ζώνων διελεύσεως πρὸς ποτισμὸν τῶν αἰγοποιμνίων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 111.

Βοσκὴ κατοικίδιων ζώων (Μαναρλιδαδα).

1. Διὰ τὴν βόσκησιν τῶν κατοικίδιων ζώων, ἰδίως αἰγῶν καὶ ἀγελάδων τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν, χωρίων ἢ κομπολέων ἐν γένει, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου νὰ καθορισθῇ ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἔκτασεων καὶ χορτολιβαδίων, ἐπὶ τῶν ὑποίων ὑπάρχουν δουλείαι βοσκῆς τῶν ζώων αὐτῶν, κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ παρὰ τοὺς ἐξυπηρετηθισμένους συνοικισμούς, χωρία ἢ κομπολέας κείμενον λιβάδιον κατοικίδιων ζώων, ὀνομαζόμενον κοινῶς μαναρλιδαδον, ἐνθα, κανονιζομένης, περιοριζομένης ἢ ὅλως ἀπαγορευομένης τῆς ὑλοτομίας, δύνανται νὰ δημιουργηθῇ εἴτε φυσικῶς εἴτε καὶ διὰ τῆς προηγούμενης τεχνητῆς ἀναδάσσεως τοιαύτη πυκνότης καὶ σύνθεσις τῶσαν δασικῆς ξυλώδους ὅσον καὶ χορτολιβαδικῆς συστάδος, ὅστε αἱ συστάδες αὗται νὰ καταστούν ὅσον εἰναι δυνατόν περισσώτερον ἐξυπηρετικαὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου λιβαδινοῦ σκοποῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν εἰς ἕκαστον ὡς ἂν λιβάδι κατοικίδιων ζώων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δι' ἕκαστον συνοικισμόν, χωρίον ἢ κομπολιν, ὀρίζεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβῇ κατὰ οἰκογένειαν τὰς δύο αἰγας, διὰ τὰς συνήθεις περιπτώσεις, τὰς τρεῖς διὰ τὰς ὁρεινὰς καὶ τὰς πάντες διὰ τὰς λίαν ὁρεινὰς περιοχάς.

3. Εἰς ὁρεινὰς περιοχὰς ὅπου ἡ ἴδρυσις λιβαδίου κατοικίδιων ζώων ἀποβαίνει ἀδύνατος, ἐὰν δὲν συμπεριληφθῶν εἰς αὐτὸ καὶ συστάδες ἐλάτης, μαύρης πεύκης, ὀξυῶς ἢ φυλλοβόλου δρυὸς, εἶναι δυνατόν δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ συμπεριληφθῶν τοιαῦται εἰς τὸ λιβάδιον τοῦτο, λαμβανόμενης ἰδιαίτερης προνοίας πρὸς συντήρησιν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν αὐξήσιν τῶν εἰς τοῦτο περιληφθεῖσων ξυλωδῶν ὡς ἂν συστάδων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 112.

Κλαδονομία.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κλαδονομία (κλάρισμα) εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση συλλοβόλων δρυῶν, ὀξυῶς, καστανίας καὶ κωνοφόρων πρὸς διατροφήν κτηνοτροφικῶν ζώων, τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου δυναμένου νὰ ἐκδώσῃ ἀστυνομικὴν διατάξιν κλαδονομίας, καθορίζουσαν λεπτομερῶς, κατὰ χῶρον καὶ χρόνον τὰ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

2. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἀτελῶς ἡ κλαδονομία εἰς τὰ δάση τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ εἰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκπαλαί ἡσκήετο αὕτη, μόνον ἐφόσον πρόκειται περὶ ὑπεργήρων συλλοβόλων δένδρων, ὑποστάντων ἔξῃ κλαδονομίᾳ καὶ φυομένων ἐντὸς δασικῶν συστάδων, κατόπιν προσημάνσεως ἢ ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὁργάνου.

3. Ἡ κλαδονομία συλλοβόλων δένδρων, φυομένων ἐντὸς ἄγρων ἢ γεωργικῶν κτημάτων, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κυρίους ἢ νομείους τῶν κτημάτων τούτων ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

4. Εἰς κυρίους ἢ νομείους δασυλλίων, ἐκτάσεως οὐχὶ μικρότερης τῶν 15 στρεμματίων, παρεμβαλλομένων μετὰ ξύ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς γεωργικῶν περιοχῶν, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἡ κλαδονομία τοῦ ἀνωρόρου τῶν δασυλλίων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπαρκὴς ὑπόφορος προστατευτικῶς τοῦ ἔδαφους.

5. Ὁ δασάρχης δύναται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ποιμένας νὰ φέρουν ἐντὸς δασῶν πελέκεις ἢ κατακλήλους διὰ κλαδονομίᾳ μαχαίρας, ὅπου ἀδείας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 113.

Διαδικασία ἐνδόσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀνανεώσεως δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βοσκῆς.

1. Ὁ δασάρχης, πρὸ τῆς κηροποιήσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βοσκῆς, ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς ἔκδοσιν δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἵνα αὕτη κοινοποιηθῇ καὶ ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοικισμοῦ, χωρίου, κομπολέως ἢ πόλεως. Ἡ κοινοποίησις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκαλλιῆσεως εἰς τοὺς συνήθεις τόπους δημοσιεύσεων τῶν οἰκείων συνοικισμῶν, χωρίων κλπ. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίρρησης διατυπώσῃ ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις ἐντὸς τριῶν ἐβδομαδίων, ὁ δασάρχης προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως βοσκῆς, ἄλλως ὑποβάλλει τὸ σχέδιον ταύτης μετὰ τῆς ἀπάντησεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον περιφερειακὸν διευθυντὴν δασῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἢ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ταύτης.

2. Ἐφόσον ἡ δασοπενικὴ μελέτη ἢ ἡ τοιαύτη δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ βελτιώσεως βοσκοτόπων προβλέπει περιορισμούς ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν κατὰ χῶρον, χρόνον, εἶδος ζώων κλπ., ὁ συντάκτης ταύτης ἢ, περικειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἐπαληθευτής, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ ταύτην πρὸς ἔγκρισιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὰ ἀρμόδια δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβούλια τὰς ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τῆς βοσκῆς προδιαγραφόμενας προτάσεις καὶ ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὰς ἀπάντησεις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μετ' ὧν συνυποβάλλει τὴν τυχόν ἀποσταλείσαν ἀπάντησιν μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν πρὸς ἔγκρισιν ἀρμόδιαν ἀρχήν.

3. Ὅσῳτε ἐγκρινομένην δασοπενικὴν σχέδιον, διαχειριστικὴν ἔκθεσιν ἢ πῖναξ ὑλοτομίας ἢ σχέδιον δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ μελέτη διαχειρίσεως καὶ βελτιώσεως βοσκοτόπων καθορίζει περιορισμὸν ἢ ἀπαγόρευσιν βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 104, αἱ σχετικαὶ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἐκδίδονται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου εὐθὺς ὡς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἂν σχεδίων καὶ μελετῶν, γίνῃ ἀναγκαῖς τοῦ ἔργου. Ἀμελλητί ἐπὶ

της εκδίδονται υπό του αρμοδίου δασάρχου αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής αι θεσπιζόμεναι συνεπείρ πυρκαϊάς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107.

4. Προκειμένου περί δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, στηριζομένων επί συγκεκριμένων μελετών, ούδεμία τροποποίησης επιτρέπεται άνευ προγενεστέρως τροποποιήσεως της μελέτης υπό της έγκρινάσης ταύτην άρχης.

5. Τροποποιήσεις ή άναυλώσεις των κατά τόν παρόντα κώδικα λοιπών δασικών διατάξεων βοσκής άποφασίζονται, κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν αύται θεσπισθή άπ' εθείας υπό του δασάρχου, υπό του νομάρχου δέ, και κατόπιν προτάσεως του δασάρχου και γνωμοδότησεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν θεσπισθή έγκρίσει ταύτου.

Άρθρον 114.

Χρονικά και τοπικά όρια ισχύος δασικών αστυνομικών διατάξεων.

1. Αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής ισχύουν διά τών εις πιάς όριζόμενον χρόνον και μόνον μετά τήν, έπιμελεία του δασάρχου, δημοσίευσιν ατών κατά τά έν παραγράφω 4 του άρθρου 96 όριζόμενα εις τούς συναικταμούς, χωρία, κομπούλεις ή πόλεις, έντός της περιφέρειας τών όποιων κείται αι έκδόσεις, εις τάς όποιάς περιορίζεται ή άπαγορεύεται ή βοσκή.

2. Η ισχύς των δασικών αστυνομικών διατάξεων άρχεται από της μετά τήν δημοσίευσιν τούτων προσεχούς κτηνοτροφικής περιόδου, και δη της μέν χειμερινής από της 26ης Οκτωβρίου, της δέ θερινής από της 23ης Απριλίου έκάστου έτους, όπωςδήποτε δέ μετά τήν πάροδον διμήνου από της δημοσίευσως τούτων, έκτός εάν πρόκειται περί τών περιπτώσεων θεσπίσεως αστυνομικών διατάξεων κατόπιν πυρκαϊάς, ισχυουσών εις τήν περίπτωσιν ταύτην από της χρονολογίας της δημοσίευσως των.

3. Τά τοπικά όρια ισχύος των δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής όρίζονται όσον είναι δυνατόν σαφή, όχι μόνον εις τό κείμενον τούτων, άλλα και επί του έδάφους. Ως όρια επί του έδάφους λαμβάνονται, έφ' όσον είναι δυνατόν, σταθμοί και εύδιάκριτοι γραμμαί, καθώς και κορυφογραμμή, ράχη, ρεματιά, δρόμος, διαχειριστική ή άντικυρική χωρίς κλπ. Σύνολα λαμβάνεται κατά τό δυνατόν πρόνοια περί διασαφήσεως των όριών τούτων επί του έδάφους δι' άναρτήσεως άπλων λευκών πινακίδων, χρωματισμού των δένδρων, πασσάλων κλπ. ή δι' άλλων έπιτοπίων καταλλήλων σημάνσεων.

Άρθρον 115.

Ένίσχυσις αίγοτρόφων διά παραχώρησεως δασικών έκτάσεων και παροχής άτελώς ξυλείας.

1. Είς έκαστον αίγοτρόφον, κάτοχον τεσσαράκοντα έως διακοσίων αίγων, ή όποιος, λόγω άπαγορεύσεως της βοσκής εις δημόσια ή μη δάση, προβαίνει εις τήν διά σφαγής έκποίησιν του πομνίου του, παραχωρούνται δωρεάν, έφ' όσον υπάρχουν, έντός διετίας από της διά σφαγής έκποιήσεως των αίγων, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικώς καλλιεργήσιμου ή μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δειδροκομικώς εκμεταλλευσίμου ή ανάλόγων στρεμμάτων ένατέρας των ως άνω κατηγοριών δημόσιου έδάφους, δασοσκεπούς ή μη, καίμενου εις τήν περιφέρειαν της κοινότητος όπου κείται ή άπαγορευθείς εις τήν αίγοδοσίην έκταση ή και άλλαχού, κατά προτίμησιν έντός του αυτού νομού, έφ' όσον δεν καθίσταται δυνατή ή διάθεσις τούτων καταλλήλων έκτατων έντός της κοινότητος, όπου τό άπαγορευθέν εκ της βοσκής δάσος. Οι εκ των αίγοτρόφων μη άποκαθιστάμενοι, κατά τάς διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, δικαιούνται, έν περιπτώσει άπαιλοτριώσεως κτημάτων, εις άποκατάστασιν κατά τάς διατάξεις του άγροτικού νόμου (άρθρον 202 του από 29ης Οκτωβρίου — 6ης Δεκεμβρίου 1949 διατάγματος περί κωδικοποιήσεως των Άγροτικών Νόμων) προτιμώμενοι των περιοίκων έν τώ αὐτῷ νομῷ.

2. Η κατά τήν προηγούμενην παράγραφον παραχώρησις ενεργείται κατά τάς διατάξεις των άρθρων 14, 16, 17, 20, 22, 23, 24 και 26.

3. Οι κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου τούτου δικαιούμενοι εις παραχώρησιν προς αυτούς δημόσιου έδάφους προς γεωργικήν ή δειδροκομικήν εκμετάλλευσιν, δικαιούνται, προσηέτι, επί μίαν πενταετίαν από της διά σφαγής εκποιήσεως των αίγων των, εις άτελή απόληψιν εκ των δασών της περιφέρειας της κοινότητος, ένθα οὔτοι είναι κάτοικοι, της άναγκαιούσης εις αυτούς οικοδομησίμου ξυλείας προς έπισκευήν ή άνέγερσιν των ίδιων αὐτῶν οίκων και άποθηκών, των εύρισκομένων έν τη περιφέρειά της ίδιας κοινότητος.

4. Οι έπιθυμούντες να τόχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου, δέον να υποβάλουν έντός τριών μηνών από της δημοσίευσως των δασικών αστυνομικών διατάξεων, περί άπαγορεύσεως της βοσκής, δήλωσιν προς τάς αρμοδίας δασικας άρχάς περί του αριθμού των αίγων του πομνίου των. Προκειμένου περί εκδόσεων ήδη δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, ή ως άνω τριμήνος προθεσμία υποβολής των δηλώσεων άρχεται από της ισχύος του παρόντος κώδικος. Οι αρμόδιοι δασάρχαι ύποχρεούνται να βεβαιώσουν τό περιεχόμενον των ως άνω δηλώσεων και να καταρτίσουν κατά κοινότητα καταλόγους των δικαιουμένων να τόχουν των πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου. Διά τήν κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου παραχώρησιν δασικών έκτάσεων, απαιτείται προσέτι βεβαιώσις της οικείας δασικής άρχης περί της σφαγής των αίγων των αίτούντος τήν παραχώρησιν.

Άρθρον 116.

Ένίσχυσις αίγοκτηνοτρόφων δι' έπιδοτήσεως.

1. Είς αίγοτρόφους, οὔτινες λόγω άπαγορεύσεως της αίγοβοσκής εις δημόσια ή μη δάση προβαίνουν εις τήν διά σφαγής εκποίησιν του αίγοποιμνίου των, έφ' όσον δεν έτυχον των εύεργετημάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 115, παρέχεται επί σκοπῷ άναπροσαρμογής της οικονομίας των υπό μορφήν έπιδοτήσεως χρηματική ένίσχυσις τούλάχιστον δραχμών έκάτον κατά κεφαλήν αίγος δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδόμενης μετ' εισήγησιν των αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών εις όρος των δι' έργα άναπτύξεως της δασοπονίας διατιθεμένων πιστώσεων. Τό άνωτέρω κατά κεφαλήν αίγος ποσόν δύναται να αύξηθῇ διά κοινής άποφάσεως των ύπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν εις τάς περιφέρειας των χωρίων, κοινότητων ή δήμων, εις τάς όποιάς προβλέπεται υπό έγκεκριμένων δασοπονικών μελετών ή σχεδίων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτης διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων ή μελέτης αναδασώσεων, ή άπαγορεύσεως της βοσκής των αίγων όλοσχερώς ή μέχρις όρισμένου αριθμού και εφαρμόζεται αὐτή διά δασικών αστυνομικών διατάξεων, εκδιδόμενων επί τη βάσει των μελετών τούτων.

3. Οι έπιδοτούμενοι αίγοτρόφοι όφείλουν να παραιτηθούν όριστικῶς του αίγοτροφικού επαγγέλματος άναλαμβάνοντες τήν ύποχρέωσιν ταύτην δι' ύπευθύνου δηλώσεως των, άπαγορεύεται δέ εις τούτους και τά μέλη των οικογενειών των ή δημιουργία νέου αίγοποιμνίου. Ως μέλη οικογενείας νοούνται ή σύζυγος, τά άνήλικα τέκνα, οι συνοικούντες άνήλικοι άδελφοί, ως και οι συνοικούντες γονείς. Έν περιπτώσει άδειτήσεως, άσχέτως της ποινικής τούτων διώξεως, ύποχρεούνται οὔτοι εις τήν έπιστροφήν του καταβληθέντος εις αυτούς χρηματικού ποσού, τό όποίον, έν άρνήσει των, εισπράττεται διοικητικῶς, κατά τάς περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

4. Άμα τῇ εφαρμογῇ του μέτρου έπιδοτήσεως έν τινι περιφέρειά, κατά τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενεργείται άπογραφή των ένδιατεωμένων αίγοποιμνίων, επί τη βά-

σει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἀστυνομικὴ διατάξεις, καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεχομένων παρ' ἐνὸς ἐκάστου αἰγοτρόφου αἰγῶν καὶ ἀπαγορεύουσα ἀπολύτως καὶ παρ' οἰουδήποτε τὴν δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου ὡς καὶ τὴν αὐξησιν τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀριθμοῦ αἰγῶν.

5. Διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ψευδοῦς δηλώσεως διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι ὑποβάλλουν ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις, ὡς καὶ οἱ κρεσπῶλαι οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς αἰγοτρόφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις ἢ τιμολόγια. Ὁμοίως διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 276 οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ ἀποκατεστάθην ἢ ἐπεδοτήθην, προβαίνουν εἰς δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν δημιουργοῦντες αἰγοποιμνιον ἢ αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰγῶν τῶν ὑφισταμένων αἰγοποιμνίων. Τὰ δὲ εὖτω παρανόμως δημιουργούμενα αἰγοποιμνία κατασχονται καὶ δημεύονται.

6. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύναται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 καὶ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ἐφαρμόζονται καὶ δι' ἄλλα εἶδη ποιμνικῶν ζώων.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 117.

Μελέται διαχειρίσεως δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν δημοσίων δασῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων καὶ ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιῶνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 64 ὁριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν δύνανται νὰ συντάσσωνται καὶ ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν, συγκροτουμένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

3. Ὁ δασάρχης ὡς καὶ ἕκαστος τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουν κατ' ἔτος δασοπονικὰς ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου ἐκτάσεως τοῦλάχιστον εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέσεως ταύτης, ἄνευ ἀποχρώντος λόγου, ὁ ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τοῦ υποδιεσμού.

4. Ἡ σύνταξις δασοπονικῶν ἐκθέσεων ἀξιολόγων δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ δασοκετῆς ἐκτασις εἶναι μείζων τῶν εἰκοσι χιλιάδων στρεμμάτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀντιτίθεται δι' ἐργολαβίας εἰς ἰδιώτας δασολόγους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 222.

* Ἀρθρον 118.

Διοίκησις καὶ διαχείρισις δασῶν διαλελυμένων μονῶν.

Ἡ ἐν γένει διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν εἰς διαλελυμένας μονάδας ἀνηκόντων δασῶν, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἐντὸς αὐτῶν ἐσοκῆς, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

* Ἀρθρον 119.

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια δάση.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν

σπερμουσοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἀνθρώπου τῶν διφυοῦς μορφῆς τοιούτων γίνεται ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμωσιν ἐξευρεθέντος ὅγκου κατὰ κοινὸν μέτρον ἢ κατὰ δένδρον.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ τοῦ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν πρεμνοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ὑπωροφύτου δασῶν διφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἥτοι κατὰ χιλιόγραμμον, τόννον κλπ., εἴτε ἀποφιλωτικῶς εἴτε ἀραιωτικῶς ἐνεργεῖται ἢ ὑλοτομία.

3. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν δύναται νὰ γίνεται καὶ κατ' ἀποκοπὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην τὰ ὑλοτομητέα δένδρα, αἱ ὑλοτομηταὶ συνδενδρίαι, ὁμάδες, λόγμαι, λωρίδες καὶ συστάδες ἢ τὰ ὑλοτομητέα τμήματα καθορίζονται πρὸ τῆς διαθέσεως σαφῶς εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἴτε διὰ προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων ἢ ἀντιθέτως τῶν παρακρατητέων δένδρων, εἴτε διὰ σαφούς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀποφιλωτικῆς ἢ ἄλλως ὑλοτομηθησομένης ἐκτάσεως.

Κεφάλαιον Β'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν διὰ δημοπρασίας.

* Ἀρθρον 120.

Μισθώσεις διὰ δημοπρασίας.

1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν κάρπωσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ, πλην τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι ρητῶς καθοριζομένων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὰς ὁποίας δύναται καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κάρπωσις εἰς μισθωτάς ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος.

2. Αἱ μισθώσεις διὰ τὴν ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐν δημοσίων δασῶν, ἐφόσον εἰς τὸν παρόντα κώδικα δὲν ὁρίζεται ἄλλως, εἶναι μονοετείς.

3. Ἡ διάρκεια τῶν εἰς ρητίνευσιν ἀφορώσων μισθώσεων δύναται νὰ ὁρίζεται μέχρι πέντε ἐτῶν.

* Ἀρθρον 121.

Πολυετείς μισθώσεις.

1. Δημόσια δάση, τῶν ὁποίων ἡ ἐκμετάλλευσις, εἴτε ἀπ' αὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐπιχειρηματιῶν ἀναλαμβάνοντων ταύτην ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος, συσχεραινεται ἢ καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἔνεκα ἐλλείψεως εἴτε μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων εἴτε βιομηχανικῶν μέσων πρὸς κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τελικὰ προϊόντα, εὐκολώτερον ἢ ἀμέσως καταναλώσιμα, εἴτε ἔνεκα ἄλλων λόγων, δύνανται νὰ ἐκμισθῶνται διὰ δημοπρασίας πρὸς πολυετὴ, τὸ πολὺ πενταετὴ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἐπὶ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας σοβαρῶν βιομηχανιῶν μὲ πρῶτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς ἐργαστασίων φουρνιστῆς ξυλείας ὀξυῶς, ξυλείας σταφιδοκέωτων, ρητίνης, κυτταρίνης κλπ., ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκμισθῶσις δύναται νὰ εἶναι καὶ δεκαετής.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἀναδειχθέντων μισθωτῆς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς μισθώσεως νὰ συμπληρώσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὸ διατιθέμενον παρ' αὐτοῦ ἐργαστασίον ἢ νὰ ἰδρύσῃ νέον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται πλήρως καὶ τεχνικῶς νὰ κατεργάζεσθαι ἢ ἐπεξεργάζεσθαι τὰ προϊόντα τοῦ μισθίου δάσους. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρέσεων τῆς παρούσης παραγράφου, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὁ μισθωτῆς κηρύσσεται ἐκπτώτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταπιπτομένης τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 122.

"Οραι πολυετών μισθώσεων.

1. Η εκμετάλλευσίς των κατά το προηγούμενον άρθρον εκμισθούμενων δασών καθορίζεται δι' έγκεκρίμενου δασοπονητικού σχεδίου ή εκθέσεως όριζούσης τή έτήσια ή περιοδικά λήμματα.

2. Η δημοπρασία προς πολυετή κατά το προηγούμενον άρθρον εκμισθώσιν άφορά εις τή έγκεκριμένα λήμματα του δάσους και ενεργείται κατά τās διατάξεις του άπό 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, του δεικνόντος τήν διαχείρισιν δασών, τόν κανονισμόν και τόν πρόπον ύλοτομίας κλπ., επιουλασσομένης και τής διατάξεως τής παραγράφου 1 του άρθρου 123. Αί ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και διά τούς μισθωτάς του προηγούμενου άρθρου. Εξαιρετικώς διά τήν παρούσαν περίπτωσιν αί προθεσμιαί διά τήν δημοσίευσιν τής διακηρύξεως όρίζονται εις τριάκοντα ημέρας διά τήν άρχικήν και δέκα ημέρας διά τήν επαναληπτικήν δημοπρασίαν.

3. Το έν τή δημοπρασίā επιτυγχάνόμενον κατά μονάδα μίσθωμα δασικών προϊόντων δύναται άνα διετίαν, τής πρώτης άρχομένης άπό τής έγκαταστάσεως του μισθωτού, νά αναπροσαρμόζεται ύπό του Υπουργού Γεωργίας, μετά πρότασιν των άρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, αναλόγως προς τόν επίσημον δείκτην τιμών καταναλωτού και έν πάση περιπτώσει αναλόγως προς τήν μεταβαλλομένην τυχόν νομισματικήν κατάστασιν και τās έν γένει οικονομικάς συνθήκας.

4. Εάν το εκμισθούμενον έτήσιον λήμμα υπερβαίη τās τέσσαρας χιλιάδας κυβικά μέτρα τεχνικού ξύλου, ό μισθωτής υποχρεούται νά αναθέσθ τήν τεχνικήν διοίκησιν τής εκμεταλλεύσεως εις ειδικόν έντός ή παρά το δάσος έδρευόντα δασολόγον, κατέχοντα ειδικήν άδειαν άκινήσεως επαγγέλματος κατά το άρθρον 143. Έν περιπτώσει μή συμμορφώσεως του μισθωτού, το Υπουργείον Γεωργίας άποσπā προς τούτο δασολόγον δημόσιον υπάλληλον, του όποιου αί νόμιμοι άπολαυαί και άποζημιώσεις βαρύνουν τόν μισθωτήν, εισπραττόμεναι έν καθυστέρήσει διοικητικώς κατά τās περι είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις.

5. Κατά τήν εκμετάλλευσιν δημοσίων δασών, εκμισθωθέντων διά πολυετούς μισθώσεως, συμφώνως προς τās διατάξεις του παρόντος κώδικος, ό μισθωτής υποχρεούται νά προσλαμβάνη επί ίσους όροις άμοιβής και εργασίας ως εργατάς τούς κατοίκους των παρακειμένων προς τή εκμισθωθέντα δάση χωρίων ή συνοικισμών.

"Α ρ θ ρ ο ν 123.

Δημοπρασίαι, χρόνος ενεργείας αυτών, επανάληψις.

1. Διά διαταγμάτων, δύναται νά καθορίζονται ό χρόνος τής ενάρξεως και λήξεως των δημοπρασιών και αί λεπτομέρειαι έν γένει τής διεξαγωγής αυτών προς διάθεσιν του άποκλειστικού δικαιώματος άπολήψεως δασικών προϊόντων, αναγραφόμενων εις δασοπονικά σχέδια ή εκθέσεις και πίνακας ύλοτομίας, εκ δημοσίων ή υπό τήν διαχείρισιν του Δημοσίου τελούντων δασών, ως και νά τροποποιούνται ή καταργούνται διατάξεις του άπό 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, «περί διαχείρεως δασών κλπ.».

2. Ός όροις διά τήν σύνταξιν τής διακηρύξεως δημοπρασίας χρησιμεύει πρωτίστως το δελτίον προσημάνσεως, το όποιον συντάσσεται μετά ίδιαζούσης προσυχής παρά του άρμοδίου δασικού υπαλλήλου, εύθυνομένου διά τήν τυχόν πλημελή σύνταξιν. Ούδεμία δημοπρατήρις ή διάδοσις δασικού προϊόντος προς έμπορίαν εκ δημοσίου δάσους, διά το όποιον προσδίδεται προσημάνσις, ενεργείται, άν εις τήν σχετικήν διακηρύξιν ή εις τήν σχετικήν άπόφασιν διαθέσεως δέν προσαρτάται έν αντιγράφω το δελτίον προσημάνσεως. Έν τή διακηρύξει δημοπρασίας όρίζονται και τή καταβολή των δαπανών προσημάνσεως κατά τή όρίζομενα ύπό του έν άρθρω 84 προβλεπομένου διατάγματος.

3. Προκειμένου περί δημοπρασίας ή διαθέσεως δασικών προϊόντων εκ προενοφών δημοσίων δασών, εις τήν διακήρυξιν ή εις τήν περί διαθέσεως άπόφασιν καθορίζονται σαφώς και περιγράφονται καθ' όρια αί ύλοτομηθόμεναι θέσεις, τή δασικά τμήματα ή αί συστάδες ύπό τής τοπικής δασικής άρχής, εύθυνομένης διά πάσαν παράλειψιν.

4. Πάσαι αί δημοπρασίαι δασικών προϊόντων δύναται νά επαναλαμβάνωνται δι' άποφάσεως του νομάρχου και πέσαν των προθεσμιών, των αναγραφόμενων εις το άπό 19.11.1928 διάταγμα περί διαχείρεως δασών κλπ., ως τούτο ισχύει και ήθελε τροποποιηθή κατά τās διατάξεις τής παραγράφου 1, όταν πρό τής κοινοποιήσεως τής έγκρίσεως των σχετικών πρακτικών επί του άποτελέσματος τής δημοπρασίας γίνη νέα έγγραφος προσφορά άνωτέρα τούτου κατά δέκα τοίς εκατόν, εκτός εάν το άποτέλεσμα τής ενεργηθείσης δημοπρασίας υπερβαίη το έν εκατομμύριον δραχμών, όποτε το ποσοστόν τής νέας προσφοράς έλαττούται εις πάντα τοίς εκατόν.

5. Ο νομάρχης δύναται νά διατάσθ όποτεδήποτε τήν ενεργειαν δημοπρασιών προς εκμισθώσιν του άποκλειστικού δικαιώματος ύλοτομίας και καρπώσεως δημοσίων δασών, ως επίσης και νά χαρακτηρίξη δι' άποφάσεως του τελειωτικήν τήν δημοπρασίαν, εάν αυτή διενηργήθη, τουλάχιστον πεντάκις μετά γονίμου άποτελέσματος, διά των διδομένων δέ εκάστοτε μετά τήν κατακύρωσιν των πρακτικών έγγραφων αντιπροσφορών διαιωνίζεται ή δημοπρασία επί θλάδι ή άπολείφ τής δημοπρατουμένης προσόδου.

"Α ρ θ ρ ο ν 124.

Μίσθωμα και έγγυήσεις.

1. Το επί δημοπρασία προσφερόμενον μίσθωμα όρίζεται κατά μονάδα παραγομένου δασικού προϊόντος εις δραχμάς ή και λεπτά, πλην τής περιπτώσεως τής μισθώσεως του δικαιώματος ρητινεύσεως, κατά τήν όποιαν το μίσθωμα όρίζεται κατ' άποκοπήν διά το μισθούμενον δάσος και τήν περίοδον μισθώσεως εις δραχμάς.

2. Η καταβαλλομένη ύπό των αναδεικνυόμενων μισθωτών χρηματική ή τραπεζική έγγυήσις όρίζεται εις είνκοις πέντε τοίς εκατόν επί του έτήσιου μισθώματος, ή δέ κτηματική εις τεσσαράκοντα τοίς εκατόν αυτου. Πρός εξασφάλισιν του μισθώματος και των λοιπών νομίμων απαιτήσεων αυτου, το Δημόσιον έχει δικαίωμα έγγραφής υποθήκης επί κτημάτων του μισθωτού ή του έγγυητού αυτου.

3. Ο χρόνος τής μισθώσεως και το ποσόν και το είδος των έγγυήσεων αναγράφονται εις τούς όρους τής διακηρύξεως τής δημοπρασίας κατά τή διά διατάγματος καθοριζόμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 125.

Παράτασις μισθώσεων.

1. Παράτασις του χρόνου τής μισθώσεως του άποκλειστικού δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασών επιτρέπεται, μόνον εφ' όσον διά λόγους ανεξαρτήτους τής θέλησεως του μισθωτού δέν επραγματοποιήθ ή ύλοτομία έντός του όρισθέντος χρονικού διαστήματος, μετά πρότασιν των άρμοδίου δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών, εις μέν τās μονοετείς μισθώσεις επί χρονικόν διάστημα σύγχι μεγαλύτερον του έτους, εις δέ τās πολυετείς σύγχι πέσαν των δύο έτών.

2. Η παράτασις τής μισθώσεως χορηγείται, είτε επί τή αυτῶ συμβατικῶ μισθώματι είτε και επί αναπροσημωμένου.

"Α ρ θ ρ ο ν 126.

Κυρώσεις εις βάρος του μισθωτού.

Εις περίπτωσιν καθ' ήν, ληξάσης τής προθεσμίας τής μισθώσεως και των δυνάμει των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου χορηγηθεισών τυχόν παρατάσεων, δέν έχει ενεργηθή παρά του μισθωτού κάρτως έν έλω ή έν μέρει, υποχρεούται οότος εις τήν καταβολήν προστίμου ίσου προς τή 300/ο

ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθῆν μέρος τῆς καρπώσεως συμβατικοῦ μισθώματος, βαδαιουμένου εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐγγυητῶν του καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Γ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν
ἄνευ δημοπρασίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 127.

Διάθεσις καρπώσεων εἰς μικροῦλοτόμους.

1. Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς ὑλοτόμους, ἀσχολουμένους αὐτοπρὸςώπως εἰς τὰς ἐν τῷ δάσει ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, μεταφοράς καὶ κατεργασίας ἢ εἰς τινὰς ἡ εἰς τινὰ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἡ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τεχνικῆς ξυλείας μέχρι 35 κυβικῶν μέτρων καὶ ξυλανθράκων μέχρι δέκα τριῶν χιλιάδων χιλιogramμῶν ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἶδους δασικῶν προϊόντων καθ' ἕκαστον δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ διὰ ποσὰ μὴ υπερβαίνοντα συνολικῶς τὸ ἐτήσιον λήμμα τῶν δασῶν τούτων. Τὸ καταβλητέον μισθὸν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου οὐχὶ πάντως κατώτερον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους τῆς ὁρεινῆς περιφέρειας τῶν παραμεθορίων δασικῶν περιφερειῶν ἡ ὑλοτομία δι' ἕκαστον τούτων χρησίου στρουγγύλης ξυλείας μέχρι 50 κυβικῶν μέτρων ἡ ξυλανθράκων μέχρι 13 χιλιάδων χιλιogramμῶν ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσόξυλων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικος ἡ τῆς παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

3. Εἰς ὅσας κοινότητας λειτουργοῦν δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου, νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Α ρ θ ρ ο ν 128.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς μικροβιομηχανίας,
μικροεπαγγελματίας, ἀγρότας, μεταλλεῖα
καὶ λιγνιτωρυχείαι.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ μικροβιομηχανίας ἡ μικροεπαγγελματίας ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἐξ ἐπαγγελματίου ἀγροποιῶν, βαρελοποιῶν, καρποποιῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλινῶν σκευῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἡ ἄλλων οἰουδήποτε τοιοῦτου εἶδους ἐπαγγελματιῶν μέχρι 10 κυβικῶν μέτρων κατ' ἔτος ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἡ διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων σιδηρουργίας.

β) Διὰ τὰς ἀνάγκας μελισσοκημιῶν, κωνικοτροφείων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ζωοτεχνίας, ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

γ) Δι' ἀνάγκας ὑδρομύλων, ὑδροτριβείων καὶ λοιπῶν ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐντὸς ἡ ἐγγὺς τῶν δασῶν.

δ) Διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλείων.

ε) Διὰ τὰς ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων.

"Α ρ θ ρ ο ν 129.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας,
σιδηροδρόμους, μονὰς καὶ δι' ἔργα δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

1. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

γ) Δι' ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἡ δημοσίων ἄλλων.

δ) Διὰ τὴν κατασκευὴν καλυψῶν ἡ παραπηγμάτων πρὸς ἀποθήκευσιν τῶν δασικῶν προϊόντων ἡ διαμονὴν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ἐργολαβίας παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

ε) Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν σιδηροδρόμων.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κελιῶν τῶν μονῶν.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β, καὶ ε τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ νομάρχης.

"Α ρ θ ρ ο ν 130.

Ἀντιपुरικαὶ λωρίδες, δασικαὶ ὁδοί.

Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς διανοίξεως ἀντιपुरικῶν λωρίδων ἐντὸς δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἡ χώρων πρὸς ἱδρύσιν οἰωνδῆποτε ἐγκαταστάσεων ἡ ἐνέργειαν μεταλλευτικῶν ἔρευνῶν ἐντὸς δημοσίων δασῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 131.

Υπολείμματα ὑλοτομίας ξυλείας.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 128, 129 καὶ 130 ἐνεργούντας ὑλοτομίαν ξυλείας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας τὸ δικαίωμα συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἡ καὶ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν εἰς καυσόξυλα ἡ ξυλανθράκας.

"Α ρ θ ρ ο ν 132.

Καθορισμὸς μισθώματος. Τρόπος ἀναδείξεως καρπῶν καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

1. Αἱ ὑλοτομίαι, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπονται τὰ ἄρθρα 128, 129, 130 καὶ 131, ἐγκρίνονται ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 129 τὸ μισθὸν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας δι' ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων, ἡ ὑλοτομία καὶ ἀπόληψις ἐγκρίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὀριζομένου μισθώματος.

3. Διὰ τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας, περὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἄρθρα, ἰσχύουν αἱ εἰς τοὺς κατόπιν δημοπρασίας ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Ὅσους εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 128 καὶ 129 ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἡ ὁ νομάρχης, κατὰ περίπτωσιν, ὁρίζει, κατ'ἔκτασιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάβου ἡ προμηθευτοῦ ὑπὸ τούτων, τὸ δάσος, ὡς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὅρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας. Οἱ ἐργολάβοι ἡ προμηθευταὶ δεόν νὰ ἀναδεικνύωνται ἐν δημοπρασίᾳ προκηρυσσόμενη ὑπὸ τῶν αἰτησάντων τὴν ὑλοτομίαν ἐνδιαφερομένων.

"Α ρ θ ρ ο ν 133.

Κάρπωσις δημοσίων δασῶν ἐξαρημένων διὰ δουλείας.

Εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ παρακωλύεται ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρῳς κάρπωσις, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ἀσφύκτον τὴν δουλείαν ἡ ἄνευ δημοπρασίας κάρπωσις τοῦ δάσους, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων ὀριζομένου.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Διάρθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών
εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 134.

Ἐκμισθώσεις εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

1. Δασικοί συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, εἰς ἣ πλείονες ὅμοι, δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀναδειχθῶν δι' ἐν ἔτος μισθωταὶ ἄνευ δημοπρασίας πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, τοῦ μισθώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει καὶ μεταφορικῶν συνθηκῶν τοῦ δάσους καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοπικῶν καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διενεργουμένων δημοπρασιῶν καὶ πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ρητινευομένων δασῶν.

3. Διὰ τὴν μίσθωσιν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ συνεταϊρικῶν δασῶν ὑπὸ συνεταιρισμῶν δασικῆς ἐργασίας, θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐγγύησις ἡ παραγωγή ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὴν ἴσων πρὸς τὰ 25% τοῦ ἐτήσιου μισθώματος εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν βανκῶν ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τρέχουσαν ἀγοράσαν αὐτῶν τιμὴν.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκμισθώσεων εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διὰ τοὺς διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς δημοσίων δασῶν ἰσχύονσαι διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 135.

Προϋποθέσεις ἐκμισθώσεως.

1. Εἰς ἑκάστον δασικὸν συνεταιρισμὸν ἐργασίας δὲν δύναται νὰ διατεθῇ ἐτήσιος ποσὸν ἀνωτέρον τῆς δυναμικότητός του, ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του καὶ τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας δυνατῆς παραγωγῆς ἐκάστου τούτων καὶ ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δυναμικότητός των τὰ μέλη τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διακρίνονται εἰς κύρια καὶ δόκιμα. Ὡς δόκιμα θεωροῦνται πάντες οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀρχηγοὶ οἰκογενείας, ὡς καὶ αἱ ἀσκήσαντες ὡς κύριον ἔργον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑλοτόμου ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους.

2. Διὰ νὰ τύχουν οἱ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἄνευ δημοπρασίας μισθώσεως καρπώσεων δημοσίων δασῶν πρέπει, ἀπ' ἐνδὸς μὲν νὰ μὴ ἔχουν ἀδικαιολογήτους οἰκονομικὰς ἐκκρεμότητας μετὰ τὸ Δημόσιον ἢ τὴν οἰκίαν κοινότητα ἐκ προηγουμένων μισθώσεων, ἀπ' ἐτέρου δὲ νὰ ἔχουν ἐπιδείξει πνεῦμα συμμορφώσεως πρὸς τοὺς δασικούς νόμους καὶ τὰς δασοτεχνικὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

3. Εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι μισθώσεις εἰς συνεταιρισμούς, εἰς τὰς ὁποίας ἔλλειπουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις ἢ εἰς τὰς ὁποίας μετέσχον εἰς ἢ περισσότεροι μὴ ὄντες κανονικῶς μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 136.

Χρόνος καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, ἀναδεικνυόμενοι μισθωταὶ δημοσίων δασῶν, δύναται νὰ καταβάλουν τὸ μίσθωμα, ὡς καὶ τὰ τυχόν ὑπὲρ κοινοτήτων ἢ ἄλλων προσώπων δημοσίου δικαίου πρόσθετα ποσοστά, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 85 ὁριζόμενα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ε'

Πρότυπος δι' αὐτεπιστάσεως ἐκμετάλλευσιν
δημοσίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 137.

Ἀνάθεσις ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὰ οἰκεία δασαρχεῖα ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, εἴτε διὰ σκοποῦς προτύπου ἐκμετάλλευσιν εἴτε πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς διοικητικῆς.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν ἐξυπηρετεῖται οἰκονομικῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμείων Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐκ τῶν ἐκείναις ἐιδικῶς πρὸς τοῦτο τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τούτων πόρων, ἀπαγορευμένης ἀπολύτως τῆς τοιαύτης ἐξυπηρετήσεως τῶν εἰς βάρος τῶν ἄλλων πόρων τῶν εἰρημνῶν ταμείων. Εἰδικώτερον, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ ἀνωτέρω ταμεία συνομολογούν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δάνεια ἁπλᾶ ἢ τοκοχρεωλυτικὰ ἐπὶ ἐνεχυρῶ τῶν εἰς τὰ δασαρχεῖα ταῦτα παραγομένων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν δασικῶν προϊόντων ἢ ἐπὶ ἐκχωρήσει τῶν ἐξ αὐτῆς πόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν, εἴτε τῆς ἐκτελέσεως μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται δασῶν εἴτε πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν αὐτῶν δασῶν κεφαλαίων κινήσεως. Ἐὰν ἡ περιφέρεια δασαρχείου τινὸς ὑπάγεται διοικητικῶς εἰς πλείονας νομούς, τὸ ταμεῖον γεωργίας κτηνοτροφίας καὶ δασῶν παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἐξυπηρετηθῇ θὰ ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσεως εἴτε διὰ κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται μόνον διὰ συνεταιρισμῶν ὑλοτόμων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον μίσθωμα, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαβῇ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ὁ συνεταιρισμὸς, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διαμορφώσεως καὶ μετατοπίσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαβῇ τὸ Δημόσιον ἀπὸ τῶν συνεταιρισμῶν, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ σχετικὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

4. Διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἀναγράφεται ἰδίᾳ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ προκαταβολῆς, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμῶν εἰς τοὺς δασάρχας τῶν ἀρμοδίων δασαρχείων, καθοριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγούμεναι εἰς τὰ δασαρχεῖα προκαταβολαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως, ἀποδίδονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῶν δασῶν, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων διετέθησαν αἱ προκαταβολαί.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 προκαταβολαὶ ἀφορῶν εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας δαπανῶν, εἴτε ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, παραιτέρω μηχανικῆς καταργασίας ἢ μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, ὁδοποιίας καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίων, ἐκτελουμένας ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσεως εἴτε κατόπιν κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν. Αἱ προμήθειαι τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν γίνονται κατὰ τὰς περὶ κρατικῶν προμηθειῶν διατάξεις.

6. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν κατεπειγούσης φύσεως δαπανῶν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κρατικῆς ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν ἐργατοτεχνικῶν προσώπων

καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 238 καὶ 249. Οἱ προϊστάμενοι τῶν δασαρχείων, ἐνθα ἐνεργεῖται κρατική ἐκμετάλλευσις δημοσίων δασῶν δι' αὐτεπιστάσεως, δύνανται νὰ χορηγούν εἰς τοὺς ἐξ ἄλλων περιφερειῶν μετακαλούμενους δι' ἐργασίας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ κατ' ἀποκοπὴν ὑλοτόμους, μονίμως διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι, μικρὰς προκαταβολὰς, μὴ δυνάμενας πάντως νὰ υπερβούν τὰ ἡμερομίσθια δύο τὸ πολὺ ἐβδομάδων, κρατούμενας ἀκολούθως ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας τῶν δύο τὸ πολὺ μηνῶν. Ἐάν, λόγῳ διακοπῆς ἢ οἰασθῇ ποτε ἄλλης αἰτίας, δὲν ἐξορληθῇ ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἡ προκαταβολή, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν θεθαυοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

7. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δύνανται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσις καὶ ἐπιτασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 138.

Διάθεσις τῶν δι' αὐτεπιστάσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπολαμβανόμενα δασικά προϊόντα διατίθενται:

α) Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν δημοσίων ἀναγκῶν, ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' ἐιδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν. Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ὁργανισμῶν ἐκπετυομένων καὶ ἐπιχορηγούμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς ὁ Αὐτόνομος Σταθιδικῆς Ὀργανισμὸς, ἡ Κοινοπραξία Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων Σουλτανίνας, ὁ Ὀργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ἡ Δ.Ε.Η. κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν μεταλλείων, ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' ἐιδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῆς διοικήσεως τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν ἢ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῶν μεταλλείων. Τὸ καθορισθὲν ὁρίον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τίμημα δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ἐπιτευχθέντος κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐν δημοπρασίᾳ, ἐφ' ὅσον ἔχει διενεργηθῇ τοιαύτη.

β) Ὅμοίως ἄνευ δημοπρασίας εἰς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τῶν δι' ἰδίων υἱῶν καὶ δι' ἰδίων λογαριασμῶν, τοῦ τιμήματος διαθέσεως καθορίζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

γ) Διὰ προαίρετον δημοπρασίας, εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου μέχρι ποσοῦ δέκα κυδίκων μέτρων πριστῆς ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικοῦ προϊόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

δ) Προκειμένου περὶ δημοπρατηθέντων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διαθέσεως ματαιωθῇ δις ἑνεκα μὴ προσελεύσεως πλειοδότην ἢ διενεργηθῇ δις καὶ αἱ προσεγεχθεῖσαι τιμαὶ κρίνονται ἀσύμφοροι, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας εἰς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς πάντα τρίτον προσφέροντα πλείονα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Πάντως τὸ τίμημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς ἐν δημοπρασίᾳ προσεγεχθείσης προσφοράς.

ε) Ἐπὶ τῇ δόσει τῆς ἰσχυοῦσας διατιμῆσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καλύψεως ἀναγκῶν, εἴτε μικροεπαγγελματικῶν εἴτε ἀτομικῆς καταναλώσεως τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου.

στ) Διὰ κανονικῆς δημοπρασίας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων διὰ δημοπρασίας προϊόντων καταβάλλεται, εἴτε ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῆς ἐγκρίσεως διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε τμηματικῶς ἐντὸς ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακήρυξιν ἔχει περιληφθῇ ὁ ὅρος τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καταβάλλει διὰ τακτικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθέντων, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προσκομίζει ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης τραπεζίτης, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ πωλητηρίῳ ὁριζομένης προθεσμίας ἐξορλήσεως τῶν. Μετὰ τὴν σὺνταξιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ὁ ἀγοραστὴς παραλαμβάνει τὰ προϊόντα κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὁριζόμενα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 139.

Διάθεσις δασικῶν προϊόντων διὰ πολυετῶν μισθώσεων.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 121 καὶ 122 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργουμένης ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ διὰ παράδοσιν αὐτῶν κατ' ἴσα ἢ ἄνισα ποσὰ κατὰ τὰ ἐν τῇ διακήρυξει τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς καθοριζόμενα. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κατὰ μονάδα τίμημα ἀναπροσαρμόζεται ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 καὶ ὁρίζεται.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πολυετὴς σύμβασις διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν δύναται νὰ λήθῃ μονομερῶς, δι' οἰονδήποτε λόγον, κατόπιν προτάσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου χωρὶς ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς συμβάσεως νὰ γεννᾶται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἐιδικώτερον μεταξὺ τῶν λόγων τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως δύνανται νὰ εἶναι καὶ οἱ ἑξῆς:

α) Ἀδυναμία συνάψεως τῆς ἀπολήψεως τῶν διατεθέντων προϊόντων ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους, διαπιστωμένη δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ὀφειλομένη, εἴτε εἰς ἐσφαλμένην πρόβλεψιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διὰ τὸ δάσος ἐγκειμένης δασοπονικῆς μελέτης ἢ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκτασιν, τὸ ξυλῶδες ἀπόθεμα, τὸ λῆμμα, τὴν μέθοδον καὶ τὸν χρόνον ἀναγεννήσεως τοῦ δάσους κλπ., εἴτε εἰς ἐπελθούσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως καταστροφὴν ἢ σημαντικὴν φθορὰν τοῦ δάσους συνεπείᾳ πυρκαϊᾶς, προσβολῆς ἐντόμων, μυκήτων κλπ. ἢ ἐκ λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλης ἀπροβλέπτου αἰτίας.

β) Ἀδυναμία πραγματοποιήσεως τῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τύπους παραδόσεως ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀπροβλέπτων.

γ) Διακοπὴ, συνεπείᾳ νόμου, τῆς περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀφορᾷ ἡ σύμβασις.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις—Δασοπονικαί μελέται.

Άρθρον 140.

Δασοπολιτική επιτήρησης.

Τò Κράτος άσκει επιτήρησιν επί των ιδιωτικών δασοπο-
νιών κατά τὰ ἐν άρθρῳ 62 παρ. 1 ὁριζόμενα.

Άρθρον 141.

Δασοπονικαί μελέται μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ άρθρον 63 δασοπονικά σχέδια καὶ ἐκθέ-
σεις ὡς καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας διὰ ποσὴν μείζον τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων ξυλῶδους ὄγκου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν
καταρτίζονται ὑπὸ δασολόγων τῇ μερίμνῃ καὶ δαπάνῃ τῶν δα-
σοκτημῶν (ιδιοκτητῶν ἢ διακατόχων). Οἱ μέχρι τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται ὑπὸ τῶν δα-
σοκτημῶν. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ
τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 66 ὁριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικά σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας
τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μετ' ἐπαλήθευ-
σιν καὶ θεωρήσιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερεια-
κοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωρ-
γίας, προκειμένου δὲ περὶ δασοπονικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων
ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ Τεχνικοῦ
Συμβουλίου Δασῶν.

3. Τὰ τῆς καταρτίσεως δασοπονικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων
καὶ πινάκων ὑλοτομίας, τὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ μελέτης τῶν
συντελεστῶν τῆς δασοπονίας ὡς καὶ ἡ μέθοδος διαχειρίσεως
καὶ τρόπος ὑλοτομίας, διὰ τὰ καὶ ἕκαστα τὸ δάσος ἀπαρτί-
ζοντα δασικὰ εἶδη, καθορίζονται ἐκάστοτε διὰ διαταγμάτων.

4. Ἡ διαχείρισις μὴ δημοσίων δασῶν περιλαμβανομένων εἰς
δασικὰ συμπλέγματα, διὰ τὰ ὅποια καταρτίζονται δασοπονικά
σχέδια ἢ ἐκθέσεις ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργείων τῆς δημοσίας
ὑπηρεσίας, δύναται νὰ ἐνεργῇται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων καταρ-
τιζομένων ὑπὸ τῶν συνεργείων τούτων, ἕκαστον δὲ δασοκτήμο-
να θαρύνει τὸ μέρος τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν σύνταξιν τῆς
ὅλης μελέτης δαπάνης, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν δα-
σῶν τοῦ εἰσπραττόμενου, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ διοικη-
τικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις,
κατόπιν ἐκκαθαρίσεως τῶν θαρυνουσῶν ἕκαστον δασοκτήμονα
δαπανῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

5. Αἱ δασοπονικαὶ μελέται τῶν μὴ δημοσίων δασῶν συντά-
σσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν κατὰ ιδιοκτησίας ἢ συνιδιο-
κτησίας ἐξ ἀδιαιρέτου. Ἐν ἀντίτυπον τῶν εἰς πενταπλοῦν
ὑποβαλλομένων δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ πινάκων
ὑλοτομίας, ἀρμοδίως ἐγκριθέντων, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμο-
δίου δασάρχου πρὸς τὸν ὑποβαλόντα αὐτὸ δασοκτήμονα.

6. Δασοκτήμονες διηρημένων δασῶν, ἀποτελοῦντων ἐν
σύνῳ καὶ οὐχὶ κατὰ μέρος διαχειριστικὴν μονάδα, υποχρεώ-
νται νὰ δεχθῶν, ὅπως τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ἢ τὸ ὑπ' αὐτῶν
διακατεχόμενον πῆγμα ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην τεχνι-
κὴν διαχείρισιν τοῦ ὅλου δάσους, θεωρούμενον ὡς ἀναπόσπα-
στον αὐτοῦ μέρος ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς διαχειρίσεως. Τὴν
ἐνταύτῃ διαχείρισιν τῶν ἐν λόγῳ δασῶν ἀποφασίζει ὁ Ὑπουρ-
γὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ
περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὡς καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Τε-
χνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

7. Ἀποφασισθείσης τῆς ἐνταύτῃ διαχειρίσεως τοῦ δάσους,
ἡ κάρπωσις τῶν ἐπὶ μέρος ιδιοκτησιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τρό-
πον, χρόνον καὶ χρόνον, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ με-
λέτῃ καθοριζόμενα.

8. Προκειμένου περὶ μονοετοῦς καρπώσεως, ὁ χρόνος πρα-
γματοποιήσεως τῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἀπο-
λήψεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ιδιοκτήτου εἰς τὴν
ὑλοτομίαν καὶ λήγει μετὰ ἐν ἔτος. Προκειμένου περὶ καρπώ-
σεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις προβλέπεται εἰς πλείονα
ἔτη, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως ἀρχεται ὡς ἀνωτέρω καὶ
λήγει μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καθωρισμένου χρόνου πραγμα-
τοποιήσεως τῶν. Εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἡ ἐναρξίς τῆς
καρπώσεως δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως
ταύτης μετατίθεται ἀναλόγως, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ
τέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ καθωρισμένου χρόνου.

Άρθρον 142.

Παράτασις χρόνου καρπώσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Παράτασις τοῦ ἀρχικῶς ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικῶν με-
λετῶν ἢ πινάκων ὑλοτομίας ἢ εἰδικῶν διαταγῶν ἐγκριθέντος
χρόνου καρπώσεως εἰς μὴ δημόσια δάση δύναται νὰ χορηγηθῇ
ὑπὸ τῆς καθορισθείσης τῶν χρόνων τούτων ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐπὶ
τῇ αἰτήσιν τοῦ δασοκτημόνου ἐφ' ὅσον δὲν ἤρχισεν ἡ πραγματο-
ποίησις τῆς καρπώσεως. Ἐὰν ἔλαβον χώραν ἔκτακτα γεγο-
νότα, ὡς πυρκαϊαί, ἀνεμοθλασίαι, χιονοθλασίαι, ἀποξηράν-
σεις καὶ παρόμοιαι ἐμφανίσεις θεωρητικῶν ἢ λαθροῦλοτομίας,
μεταβάλλοντα τὴν σύνθεσιν τοῦ δάσους, δὲν χορηγεῖται παρά-
τασις ἀλλ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρ-
θρου 64.

2. Ἐφ' ὅσον ἤρχισεν ἡ πραγματοποιήσις τῆς καρπώσεως, δέ-
νεται νὰ χορηγηθῇ παράτασις τοῦ καθορισθέντος χρόνου, πέ-
ραν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ προηγουμένου άρθρου προ-
βλεπομένου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δασοκτημόνου ἢ τοῦ μισθω-
τοῦ τῇ συγκαταθέσει τοῦ δασοκτημόνου.

3. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς δήμους ἢ κοι-
νότητας ὡς καὶ συνεταιρικῶν δασῶν, διὰ τὰ ὅποια ἔχει συστα-
θῇ συνεταιρισμὸς ιδιοκτησίας, διὰ τὴν κατὰ τὰς προηγουμένας
παραγράφους χορήγησιν παρατάσεως ἀπαιτεῖται πρὸς τοὺς
ἀρμοδίους δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ἐγκρινόμενη ὑπὸ
τοῦ νομάρχου ἢ αἰτήσις τοῦ δικηκτικοῦ συμβουλίου τοῦ συν-
εταιρισμοῦ.

4. Ἡ παράτασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ
ἔτους, προκειμένου περὶ καρπώσεων τῶν ὁποίων ἡ πραγματο-
ποίησις προβλέπεται εἰς ἐν διαχειριστικὸν ἔτος. Προκειμένου
περὶ καρπώσεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις προβλέπεται
εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς διαχειριστικῶν ἔτη, ἡ παράτασις δύναται
νὰ εἶναι μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ παράτασις χορηγεῖται ὑπὸ τῆς
προϋποθέσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 125.

Άρθρον 143.

Δασολόγοι συντάσσοντες δασοπονικὰς μελέτας
μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Οἱ δασοκτήμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 100 ἑκτα-
ρίων καὶ ἄνω καὶ ἐτησίῳ λήμματος τοῦλάχιστον 200 κυβι-
κῶν μέτρων ξυλῶδους ὄγκου ὀφείλουν, πρὸς διαχείρισιν καὶ
ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τῶν, νὰ συντάσσουν διὰ δασολόγων
ιδιωτῶν τοῦλάχιστον δασοπονικὴν ἐκθέσιν.

2. Ἰδιῶται δασολόγοι, ἀπόφοιτοι δασολογικῶν σχολῶν τῆς
ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς δικαιούνται νὰ συντάσσουν δασοπονικὰ
σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας μὴ δημοσίων δασῶν,
ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀδείαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, ἐκδιδομένην
κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ
Γεωργίας.

3. Ἡ τοιαύτη ἀδεία ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅρισμένον χρόνον
διάστημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον αἱ καταρ-
τιζόμεναι ὑπὸ τούτων δασοπονικαὶ μελέται ἀπορρίπτονται, καὶ
δὴ κατ' ἐπανάληψιν, ὡς ἀντιεπιστημονικῶς, ἀτέχνως, πλημ-
μελῶς ἢ ἀνακριβῶς καταρτισθείσαι καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
ἐφ' ὅσον αὗται δὲν συντάσσονται κατὰ τὰς κεκείμενας διατάξεις
νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας.

4. Τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ιδιώτας δασολόγους, κατώτατον ὄριον ἀμοιβῆς κατὰ μονάδα ἐπιφανείας διαχειριζομένου δάσους καὶ κατὰ διαχειριστικὴν κλάσιν καὶ εἶδος ἐργασίας, ἢτοι διὰ τοπογράφησιν, κατάρτισιν πρωτοτύπου, προχείρου καὶ ἐν μεγεθύνσει διαγράμματος, εἰδικὴν περιγραφήν τῶν συστάδων, λήψιν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀνάλυσιν κορυμῶν κλπ., ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων διὰ τὸν διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν χρόνον πρὸς χορήγησιν τεχνικῆς συμβουλῆς, δι' ἐπίσκεψιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ γραφεῖον των, ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐκτίμησιν ἀξίας δάσους, καθορίζονται διὰ διαταγμάτων.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὃ δασοκτήμων ἢ ὁ ἐνοικιστὴς τοῦ δάσους, ὃ ἀναθέσας εἰς ιδιωτὴν δασολόγον τὴν κατάρτισιν τῆς δασοπονικῆς μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ. ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς, δύναται ὁ δικαιούχος δασολόγος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπράξιν ταύτης διὰ πέντατος δικαιομάτων του, συζητουμένου κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 722 ἕως 725 τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44) 1967) ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίτοι τὸ δάσος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ εἰσπράξεως δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχυόντων. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος δικαιομάτων ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ σύνταξις δασοπονικῶν μελετῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐξαιρουμένων τῶν δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας, τῶν κοινοτήτων Θάσου καὶ ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

7. Εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συντάσσοντας τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτεκνομένης δασοπονικῆς μελέτης μὴ δημοσίου δάσους, καταβάλλονται παρὰ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων τὰ διὰ τούτους προβλεπόμενα κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ὁδοπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιπροσθέτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων (ἐργασικά, χαρτογράφησις, σχεδιάσις, δακτυλογράφησις κλπ.) ἐκκαθαριζομένη κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Β'

Δάση κοινοφελῶν προσώπων, δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 144,

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας.

1. Τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση, μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβάδα τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως κεφαλαίων, ὀνομαζόμενα κατωτέρω δασικὴ περιουσία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπάρχοντα ὑπὸ τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους.

2. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασικῆς περιουσίας, ὡς ἡ κατάρτισις δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὕλοτομίας, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπ' ὄνοματι τοῦ δασοκτήμονος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν δασικῶν ὀργάνων. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταμείου τούτου μετέχει ὡς μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, ὀριζόμενος παρ' αὐτῶν.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασάρχου ἐκμετάλλευσις τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας περιλαμβάνει πᾶν ἔργον ρίψεως, διαμορφώσεως, μεταποτίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δα-

σικῶν ἐργοστασίων καὶ κτιρίων, τὴν ἀγορὰν καὶ συντήρησιν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ τὰς μισθώσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κτιρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καρπώσεως.

4. Αἱ δημοπρασίαι πρὸς ἐκμίσθωσιν καὶ ἐμπορίαν ἀντικειμένων καρπώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας δύνανται νὰ ἐνεργεῖνται καὶ ἐπικυροῦνται κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματος, μέχρι δὲ ἐκδόσεως τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὰ δημοσία δάση.

5. Τὸ Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰσπράττει ἀπάσας τὰς προσόδους ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκ δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ παρομοίας προσλεύσεως ὑπὲρ ἀναδασώσεων καὶ παρομοίων σκοπῶν προσόδους, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ δασάρχου φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων βελτιώσεως, ἀναδασώσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς δασικῆς περιουσίας. Χρηματικαὶ πιστώσεις, διατιθέμεναι τυχόν ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλων κοινοφελῶν νομικῶν προσώπων Κεφαλληνίας εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεων, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀναδασώσεις καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

6. Τὸ περίσσευμα τῶν χρηματικῶν προσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὡς ἄνω δασικῆς περιουσίας, μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν ἐξόδων:

α) Ρίψεως, διαμορφώσεως, μεταποτίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων. β) Δασικῆς κτιριακῆς ἢ ἄλλης φύσεως βελτιώσεως, ἰδίᾳ ἀναδασώσεως, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀνεγέρσεως δασικῶν κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας καὶ γ) Τῶν ἐξόδων ἀμοιβῆς τῶν ἀναγκαιούτων δασικῶν ὀργάνων, διατιθέσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας.

7. Προκειμένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν περιοχῶν πληθυσμῶν καθ' ἀπασας τὰς περιπτώσεις, καθ' ὅς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἐπιτρέπεται αὕτη ἀτελῶς, δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ἀπολήψεως τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση ταῦτα Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων, πλην τῶν αἰγῶν, περιοχῶν πληθυσμῶν, ἢ ὅποια εἶναι ἐλευθέρᾳ, ἐφ' ὅσον ἀστυνομικὴ διάταξις δὲν ἀπαγορεύει ταύτην καὶ ἡ βοσκὴ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δὲν ἐνοικιάζεται ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5263 τῆς 4) 10.8. 1981 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 (περὶ δασικοῦ κώδικος) καὶ 4687) 1930 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 (περὶ δασικοῦ κώδικος).

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 145.

Διοικήσις καὶ διαχείρισις δασῶν κοινοτήτων Θάσου.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κεφαλαίων πάσης φύσεως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινότητες τῆς νήσου Θάσου καὶ ὀνομαζόμενα κατωτέρω «δασικὴ περιουσία κοινοτήτων Θάσου» ἐνεργεῖται διὰ λαχαρισμὸν τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου (Σ.Κ.Θ.), ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ νόμου 3866) τῆς 2) 9.2.1929 (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927) (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 21ης Ἀπριλίου 1926) (περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου) καὶ ὡς διὰ τοῦ παρόντος κώδικος τροποποιεῖται.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ:

α) Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου μετέχουν μετὰ 4 ἑξῆς ὁ δασάρχης Θάσου, ὅστις εἶναι καὶ ὁ τεχνικὸς τμήμαρχος, καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Θάσου.

6) Η διοικούσα επιτροπή του συνδέσμου είναι θμελής, αποτελούμενη εκ τριών μελών, εκλεγμένων μεταξύ των παρὰ τῷ συμβουλίῳ τοῦ συνδέσμου εκπροσώπων τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων Θάσου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν Θάσου ἐκλεγμένων παρὰ τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν δασάρχων καὶ εἰρηνοδίκων Θάσου.

γ) Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια συμβουλίου καὶ διοικουσῆς επιτροπῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5—11 τοῦ νόμου 3866(1929, καὶ ὁ μέρους δὲν τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος.

δ) Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας κοινοτήτων Θάσου πρῶτοι τοῦ συνδέσμου ἀποτελοῦν κεφάλαιον διακεκριμένης διαχειρίσεως περιλαμβανόμενα ἐν εἰδικῇ παραρτήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ συνδέσμου.

3. Ὁ Σ.Κ.Θ. ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων Θάσου μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάρτισιν δασοπονηκῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὑλοτομίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, καθορίζει τὰ τῆς διαθέσεως τῶν καρπώσεων, κατάρτιζεν τοὺς ὅρους διακηρύξεως, ἐνεργεῖ τὰς δημοπρασίας, ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ γενικότερον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς ταιούτης περιουσίας.

4. Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων πρῶτοι, μετὰ τὴν παρακράτησιν ἐκ τούτων ποσοστοῦ, παρὰ τοῦ συνδέσμου καθοριζομένου, διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐξυπηρέτησιν ἢ συντήρησιν ἔργων ἐλεγκτικῶς τῆς δασικῆς περιουσίας, περιέρχονται κατ' ἀναλογίαν τῶν γενομένων εἰς τὰ κατ' ἑκάστη δάση καρπώσεων, εἰς τὰς δασοκτημῶνας κοινότητας.

5. Ὁ δασάρχης Θάσου κατάρτιζεν τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πινάκας ὑλοτομίας τῶν κοινοτικῶν δασῶν Θάσου, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν, παρέχει δὲ καὶ πᾶσαι τεχνικὴν καθοδήγησιν καὶ συμβουλὴν εἰς τὸν σύνδεσμον κοινοτήτων.

6. Ἀποφάσει τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου καὶ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸν δασάρχην Θάσου δι' ἀτεπιστασίας ἢ ἐκμετάλλευσιν τῶν κοινοτικῶν δασῶν καὶ γενικῶς ἢ ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων, ἥτοι ἐργασιῶν ρύθμις, διαμερίσεως, μεσοτοπίσεως ἢ μεσοπορῆς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεων, κατωκαυτῆς ἢ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων καταργήσεως ξυλείας, κυρίων, ἢ ἀγορᾶ καὶ συντήρησις μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τῶν διαπισθῶν τὰ δημόσια δάση ἢ κατὰ τὰ ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεων ἢ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἑσωτερικῶν καὶ δημοσιευμένων εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

7. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἑσωτερικῶν, δύναται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νὰ ἐκτείνωνται καὶ εἰς ἐσπερα παρόμοια κοινοτικά δάση τῆς Χώρας καὶ νὰ ρυθμίζωνται αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 146.

Δασοπονητικὴ ἐπιτήρησις καὶ διάθεσις καρπώσεων δασῶν δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας, κλπ.

1. Ἡ δασοπονητικὴ ἐπιτήρησις τοῦ Κράτους ἐπὶ δασοπονηκῶν καὶ ἐκμεταλλεύσεων εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπτοὺς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης οὐσίας δασικῶν κεφαλαίων, ἀνήκοντα εἰς δῆμους, κοινότητες, μονὰς ἢ Ὁργανισμὸν Διαχειρίσεως Ἑκκλησιαστικῆς Περιουσίας, κοινοφελὴ ἐν γένει πρόσωπα ἢ ἱεράματα, ἀνταλλαξίμου περιουσίαν καὶ συνεταιρισμὸν τῆς ἐλπίδος τῶν κατοίκων συναισθημοῦ τινος ἢ χωρίου, δύναται νὰ ἀσκήται, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 144, τῶν ἐγκυρῶν ἐκ πρὸς τὴν δασικὴν περιουσίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστη-

μάτων τῆς Κεραλληνίας. Διατάγματα, ἐκάστοτε ἐκδιδομένα, δύνανται καθορίζειν τὰ ὡς ἀνω δάση, τὴν ἔδραν τοῦ ἀσκούντος τὴν δασοπονητικὴν ἐπιτήρησιν δασάρχου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ προσόντα τῶν ἐπ' αὐτὸν δασικῶν ὀργάνων. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς δῆμους ἢ κοινότητας, τὰ διατάγματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἑσωτερικῶν.

2. Ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ νομοῦ, εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 144 καὶ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀρμοδιὰ Ταμεῖα Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, μετέχει εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου δασοκτημόνος, προκειμένου μόνον περὶ ζητημάτων ἀφαιρούμενων εἰς τὰ δάση καὶ τὰς μερικῶς δασοσκεπτοὺς ἐκτάσεις τοῦ δασοκτημόνος τούτου.

3. Ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ ἀνταλλαξίμων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 119.

Ἄρθρον 147.

Διαχείρισις δασῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περιεχῶν ἐνεργεῖται, κατὰ τὸν παρὸντα κώδικα, ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, ἢ δὲ ἐκμίσθωσις διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐπὶ τῇ ἐάσει ἐγκειμένου δασοπονηκῶν σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας.

2. Προκειμένου περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας, τῶν ἁσίων πάντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάσους δῆμου ἢ κοινότητος, ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐκμισθώσεως τοῦ δικαιοῦματος ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ ἐν ἑτος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας, τοῦ προϊσταμένου τῆς δασικῆς ἐπικρασίας τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας τῆς ἐδρας τοῦ νομοῦ, ὀριζομένου τοῦ τελευταίου τούτου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐν περιπτώσει πλειόνων ἐφοριῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ του. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν παραχώρησις ὑπὸ τοῦ μισθώσαντος συνεταιρισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δικαιοῦματος ἐκμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὰ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 135 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρου 2 παραγράφου.

Ἄρθρον 148.

Ἐκποίσεις μονῶν μοναστηριακῶν δασῶν.

1. Ἐκτάσεις μονῶν κηρυχθεῖσαι ἀναδασωταί, τυμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 191 παρ. 4, ὡς καὶ δάση, δασικά ἐδάφη καὶ δασικά ἐκτάσεις τῶν μονῶν, ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διατηρητέαν ἢ τὴν ρευστοποιητέαν περιουσίαν αὐτῶν, δύναται τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νόμου 4684 τῆς 9)10.5.1930 (περὶ ἐπικηρύξεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν) ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἐκποιοῦνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἀρμοδίων περιφερειακῶν διευθυντῶν δασῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν γεωργίας, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Δημόσιων Κτημάτων καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἑκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΕΠ).

2. Προκαίμενης εκποίησης των άνω εκτάσεων, τὸ Δημόσιον προτιμάται ἐπὶ ἴσους ὁροὺς ὡς ἀγοραστῆς, δηλοῦν εἰς τὸν διοικοῦντα τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τὴν μονὴν τὴν περὶ τοῦτου δοῦλησιν του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν παρόντα ὅρον, τὸν πρακτικὴν δημοπρασίας, τὸσον εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅσον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Μοναστηριακὰ δάση, δασικὰ ἐδάφη καὶ ἐν γένει δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς ρευστοποιήσεως παρουσίας τῶν ἱερῶν μονῶν, τῆς ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δύνανται νὰ ἐκποιηθοῦν ἢ ὅλα ἢ κατὰ τμήματα διὰ δημοπρασίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἀνευ τῶν διατυπώσεων καὶ περιορισμῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐντελῶς ἀπρόσδοκα ἢ ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐξ αὐτῶν καθαρὰ ἐτησίᾳ πρόσδοτος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐκ τῶν πάσης φύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ χορτονομῆς εἶναι κατωτέρα τῆς προσόδου, τὴν ὁποίαν δὲ εἶχαν ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ δάσους εἰς δραχμὰς τοικιζομένας πρὸς 40) ο ἐτησίως.

4. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀσκή τὸ ἐκ τῆς παραγράφου 2 δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν δασῶν τούτων εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον καθοριζομένην πραγματικὴν ἀξίαν, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περὶ τοῦτου προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑποχρεωμένου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγορᾶς ταύτης νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐμπροθέσου δηλώσεως.

5. Ἡ ἐξεύρεσις τῆς εἰς δραχμὰς πραγματικῆς ἀξίας τῶν δασῶν γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἐκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς δασολόγου ἰδιώτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν προέδρων τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κείνται ἡ ἐκποιητέα ἐκτασις, ἀναπληρουμένου ὑπὸ νεωτέρου προέδρου ἢ ὑπὸ πρωτοδίκου, ὀριζομένων ἀμερότερον κατὰ νόμον.

6. Ἡ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ δάσους γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἐὰν περὶ τῆς ἀξίας ἐκδηλωθοῦν τρεῖς διάφοροι γνώμαι, πρὸς καθορισμὸν αὐτῆς λαμβάνεται ὁ μέσος ὁρος τῶν τριῶν προσῶν. Ἡ δαπάνη ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς βαρύνει τὸν Ο.Δ.Ε.Π. Ὡς ἀμοιβὴ ἐκάστου μέλους ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα ὀρίζεται ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ του.

7. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δι' ἡτιςλογημένων ἀποφάσεων του καθορίζει ἐκάστης τὰ μοναστηριακὰ δάση, ἅτινα θεωρεῖ ἀπρόσδοκα ἢ ἡλαττωμένης προσόδου κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀνωτέρω 3 παραγράφου, ὀρίζον τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀξίαν ἐκάστου, κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τμήματα ἢ ἐν ὅλῳ. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν σχετικῶν στοιχείων ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τοῦ κατὰ τὸν νόμον τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκδοσὶν τῶν σχετικῶν γνωματεύσεων.

8. Ἐὰν ἡ ἐκτιμητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν καταρτισθῇ νομίμως ἢ δὲν ἐκδόσῃ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκποίησις θεωρεῖται ὀριστική καὶ μὴ ἀμφισβητήσιμος.

9. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀν. 1368 τῆς 2) 10.9. 1938 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχείρισεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς παρουσίας καὶ τῆς τῶν Μονῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν ἰσχυρῶν διατάξεων) γενόμεναι ἐκποιήσεις δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν σχετικὰ συμβόλαια ἢ ἐκονοποιήθησαν πρὸς τοὺς τελευταίους πλειοδότης ἐγκριτικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξηρημόθη ἢ διὰ τὰς τῆς 1 παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 149.

Διαχείρισις δασῶν τῆς ἀνταλλαξίμου παρουσίας,

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἀνταλλαξίμων δασῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κοιτημάτων (Δ.Δ.Α.Μ.Κ.) τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος. Αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τόπους δασικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσον τοὺς οἰκείους πίνακας ὑλοτομίας καὶ νὰ παρέχουν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν των, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Δ.Δ.Α.Μ.Κ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀνταλλαξίμων δασῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 9 παρ. 5 τοῦ ν.δ. 3713 τῆς 28.6) 1.7.1957 (περὶ μέτρων ἀφορώμενων εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου παρουσίας καὶ τὴν ολοκλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων) ὀριζόμενα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Γ'

Δόση συνεταιρική.

Ἄρθρον 150.

Διαχείρισις δασῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἐξ ὀριστικῆς κυρωθείσης διανομῆς κοινοχρήστων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἐκτάσεων, ἀνήκει, πρὸ μὲν τῆς εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκίαν συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν (Σ.Α.Α.Κ.), μετὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητα. Ἡ ἐκχέρσεως τοιούτων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἤδελε διετεθῇ ἡ πρὸς ἐκχέρσεσιν ἕκαστος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκατεστημένων κληροῦχων ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων καὶ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν καὶ βενδερνομικὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἀρθρον 153.

2. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, παραχωρηθεισῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος εἰς κληροῦχους γηγενεῖς, ὡς καὶ τῶν κοινοχρήστων τοιούτων, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους Σ.Α.Α.Κ.

3. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐντὸς τῶν ἀτομικῶν κλήρων δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς κατὰ κληροῦχους διανομῆς αὐτῶν, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους κληροῦχους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας.

4. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων πάσης φύσεως δένδρων, ἀπαλλοτριωθεισῶν κατὰ τὸν νόμον 4857 τῆς 18) 18. 12.1930 (περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου παρουσίας τῆς Ε. Α. Προσφύγων καὶ συστάσεως ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἑκτροπῆς) ἢ διοικουμένων ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐθικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὅφελος ἀτελῶς κατὰ τὰς διατάξεις τὰς δημόσια δόση διατάξεις.

5. Ἡ ἀπὸληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ ἐκ χερσώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἢ τῶν κληροῦχων γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἐπὶ τῇ κατωτέρᾳ δημοσίᾳ δασικῷ φόρῳ ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινότητος ἀπὸληψις δασικῶν

προϊόντων εκ της υλοτομίας, εκχερσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως δασικών εκτάσεων περιελδουσών αυτήν κατά κυριότητα, συμφώνως προς τὰς διατάξεις του άγροτικού κώδικος.

6. Δασικά εκτάσεις εξαγορασθείσαι υπό του Δημοσίου, επί τη βάσει του νόμου 4245 της 26.7.18.1929 (περί κυρώσεως του από 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. περί κυρώσεως των μεταξύ Ελλάδος και Αγγλίας, Ελλάδος και Βελγίου και Ελλάδος και Ιταλίας συμφωνιών περί εξαγοράς κτημάτων υπηκόων αυτών), ως ούτος μεταγενεστέρως επροσπορήθη και συνεπληρώθη, επί σκοπῷ αποκτατάσεως άκτημόνων καλλιεργητών, γηγενών ή προσύγων, και μη δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενον γεωργικής εκμεταλλεύσεως παραχωρούνται προς δασικήν εκμετάλλευσιν εις τούς υπέρ των εξαγορασθέντων, συμψηφισμένους εις δασικόν συνεταιρισμόν, εφ' όσον οι εκτάσεις αυτές παραμένουν εις την κυριότητα του Δημοσίου.

Άρθρον 151.

Διαχείρισις και μισθώσις συνεταιρικών δασών.

1. Η προς έμπορίαν εκμετάλλευσιν δασών άνηκόντων κατά κυριότητα, νομήν ή περιορισμένα δικαιώματα εις συνεταιρισμόν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ή καρπειτών περιορισμένων δικαιωμάτων) συνιστώμενον κατά τὰς διατάξεις του ά.ν. 1627 της 14.8.2.1939 (περί δασικών συνεταιρισμών), ως ούτος εκάστοτε ισχύει, ενεργείται επί τη βάσει δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως ή πίνακος υλοτομίας, είτε κατόπιν δημοπρασίας είτε άνευ δημοπρασίας δι' άυτεπιστολίας χρησιμοποιούσης ως έργατάς κυρίως μέλη του συνεταιρισμού δασοκτημόνων. Η άνευ δημοπρασίας ως άνω εκμετάλλευσιν ενεργείται, είτε δι' ομάδος έργατών δασοκτημόνων είτε διά συνεταιρισμού έργατών δασοκτημόνων, εις τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον υπό της ομάδος ή του συνεταιρισμού έργατών δασοκτημόνων εις τὸν συνεταιρισμόν δασοκτημόνων μισθώμα, εάν τὰ δασικά προϊόντα παραλαβάνη δι' ίδιον λογαριασμόν ή ομάς ή ο συνεταιρισμός έργατών δασοκτημόνων, ως και ή τιμή ρύψως, διαμορφώσεως και μετασπίσεως τῶν παραγομένων δασικών προϊόντων, εις δὲ περιπτώσεις τὰ δασικά προϊόντα παραλαβάνη ο συνεταιρισμός δασοκτημόνων από την ομάδα ή τὸν συνεταιρισμόν έργατών δασοκτημόνων, καθορίζει ή κατά την επομένην παράγραφον επιτροπή, εις περίπτωσιν δὲ διαφωνίας ή Πανελληνίος Συνομοσπονδία Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον δημοπρασία ενεργείται υπό τριμελούς επιτροπῆς ἀπαρτιζομένης εκ του άρμοδίου δασάρχου ή του άντιπροσώπου του, όριζομένου υπό του ίδιου, εκ του προέδρου του οικείου συνεταιρισμού και εκ του άρμοδίου έπάρχου συνεταιρισμῶν ή του άναπληρωτοῦ αυτού, όριζομένου υπό του κατά τόπου υποκαταστήματος της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος.

3. Επί εκμεταλλεύσεως συνεταιρικών δασῶν εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αἱ διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 103.

4. Προκαίμενον περί πολυωρόφων διφυῶν εκ παραλλίου πεδκής δασῶν, άνηκόντων κατά κυριότητα νομήν ή περιορισμένα δικαιώματα εἰς άδιαιρέτου εις πλείονας τῶν επτά προσώπων και εκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων, διά τὰ οποία συνιστῆθι άναγκαστικός συνεταιρισμός, δύναται όπως, μετ' άπόφασιν της γενικῆς συνελεύσεως του συνεταιρισμοῦ, ή προς έμπορίαν κάρπωσις του εἰς άδιαιρέτου δάσους νά ενεργηται υπό' ενός εκάστου τῶν συνιδιοκτητῶν εις τὸ τμήμα εκείνο του δάσους, εις τὸ όποιον ενεργεί την ρητινοκαλλιέργειαν. Διά του μέτρου τούτου δὲν αναγνωρίζεται ή τυχόν παρά τῶν συνιδιοκτητῶν γενόμενη διανομή του δάσους άνευ της υπό του Υπουργοῦ Γεωργίας έγκρίσεως διανομῆς του δάσους, συμφώνως τῷ άρθρῳ 60 παράγραφος 1. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ καθ' έκαστα συνιδιοκτητῆται υποχρεούνται εις τὴν ἀνάλογον καταβολήν εις τὸν συνεταιρισμόν ετησίως της εκάστοτε

καθοριζομένης υπό αὐτοῦ χρηματικῆς ή εἰς εἶδος συνδρομῆς διά τὴν κάλυψιν τῶν έξόδων διοικήσεως του συνεταιρισμοῦ ιδιοκτησίας, δασωνῶν φυλάξεως, καταρτίσεως δασοπονικῆς μελέτης, οδοποιίας, καταστέσεως πυρκαϊῶν κλπ. Οἱ συνιδιοκτητῆται μέλη του συνεταιρισμοῦ υποχρεούνται, εφ' όσον ήθελεν αποφασισθῇ ή υπό αὐτῶν ἀνάληψις της υλοτομίας, όπως προβαίνουν εις ταύτην κατά τὴν σειράν, τάξιν και χρόνον, ως καθορίζονται υπό της δασοπονικῆς μελέτης. Έν άρνήσει τούτων νά καταβάλουν εις τὸν συνεταιρισμόν τὴν καθοριζομένην υπό τούτου συνδρομήν, ή νά προβαίνουν εις τὴν εκτέλεσιν της υλοτομίας, συμφώνως προς τὰ ως άνω καθοριζόμενα, τὴν ενεργειαν της υλοτομίας τῶν άρνούμενων ἀναλαμβάνει τὸ συμβόλιον του συνεταιρισμοῦ κατά τὰς διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

5. Προκαίμενης καρπώσεως δασῶν άνηκόντων ή κατεχομένων υπό ελασσῶν τῶν επτά συνδιακατόχων ή συνιδιοκτητῶν, μη συμφωνούντων εις κοινήν εκμετάλλευσιν, ή άρμοδία δασική αρχή παρέχει τὴν προς τοῦτο άδειαν υλοτομίας εκάστῳ αὐτῶν και άνευ της συγκαταθέσεως τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν, εφ' όσον ἀποβαίνει δυνατή ή ταιούτη υλοτομία χωρίς βλάβην του δάσους.

6. Επί μισθώσεως, διά χρόνον άνωτέρων τῶν πέντε ἐτῶν, δασῶν εἰς άδιαιρέτου συνιδιοκτητεῶν, εκτάσεως άνω τῶν 500 εκταρίων και άνευ προϋπάρχουσας δασοπονικοῦ σχεδίου ή εκθέσεως, συνομολογουμένων παρ' επιτροπῆς και ἐν γένει εκπροσώπων τῶν συνιδιοκτητῶν, άνευ δημοπρασίας, τὸ δικαστήριον, άποφαζίζον επί της άγωγῆς οἰουδήποτε τῶν συνιδιοκτητῶν, κηρύσσει διαλελυμένην τὴν μισθώσιν από της έναρξεως της διαχειριστικῆς περιόδου, καθ' ήν ἀποδεικνύεται δι' τὸ εἰς τὴν αὐτὴν περίεχον ἀντιστοιχοῦν ποσὸν εκ του ὅλου μισθώματος εἶναι κατώτερον του ενός τρίτου της κατά τὸν πίνακα διατιμῆσεως τιμῆς του άποληπτοῦ κατά τὴν αὐτὴν περίεχον δασοκῶ ὅλου. Έγερθείσης άγωγῆς, τὸ δικαστήριον, παρὰ τῷ όποίῳ εἶναι εἰσγγημένη ή άγωγή, δύναται νά διατάξῃ πᾶν συντηρητικὸν μέτρον εἰς εξασφάλισιν του ενόχοντος, περιλαμβανομένου και του της άναστολῆς της εκτελέσεως της συμβάσεως.

7. Κύριοι ή νομείς άδιαιρέτου δάσους εκτάσεως άνωτέρως τῶν εκατῶν εκταρίων, είτε περιορισμένων δικαιωμάτων κατ' οἰκίαν δάσους της αὐτῆς τοῦλάχιστον εκτάσεως, πλείονος τῶν επτά, συνιστῶν άναγκαστικῶς, μετὰ γνώμην του οικείου δασάρχου, συνεταιρισμόν είτε ιδιοκτησίας, τούτεστιν κυριότητος ή νομῆς, είτε καρπώσεως δασικῶν περιορισμένων δικαιωμάτων, κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 του ά.ν. 1627)1939. Εἰς περίπτωσιν συστάσεως άναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν κατά τὰς άνωτέρω διατάξεις ως και τὰς τοιαύτας της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του εἰρημένου ά.ν. και διανοίξεως άντιπυρικών λωρίδων, αἱ αὗτοι διανοιγόμενοι λωρίδες ἀποτελοῦν συνεταιρικὴν ιδιοκτησίαν, αἱ δὲ εκ της διανοίξεως αὐτῶν διγόμενοι κύριοι ή νομείς ἀποζημιούνται μερίμνη του συνεταιρισμοῦ εις ὅρος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν τεκμαίρομένων ὠφελειῶν εκάστου εκ τῶν προστατευομένων δασοτεμαχίων.

8. Οἱ άναγκαστικοί ή προαιρετικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης εκμεταλλεύσεως δύναται δι' άποφάσεως του νομάρχου, μετὰ γνώμην του οικείου δασάρχου, όπως υποχρεωθῶν νά διατηροῦν από κοινού δασολόγον και δασοφύλακα, νά ἔχουν κοινὰς εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς, νά προμηθεύονται από κοινού έργαλεία, σπόρους, φυτάρια, νά προβαίνουν εις κοινήν πόλησιν τῶν δασικῶν αὐτῶν προϊόντων ή νά ἀραιώνουν, θάμνους και φρυγανέουσιν τὰ δάση διά λόγους άντιπυρικούς. Διά διακομμάτων ενδιδομένων, μετὰ γνώμην της Πανελληνίου συνομοσπονδίας ενόσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, δύναται νά κανονισθῶν λεπτομερέστερον τὰ της εφαρμογῆς της παρούσης παραγράφου.

9. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται νά εξαργύρῃ τὴν ἔγγραφον ή μη καρπώσιν διὰ συνιδιοκτητῆται ή συνεταιρικὰ δάση, διά τὰ όποια δὲν συνιστῆθῃσαν κατά τὸν ά.ν. 1627)1939 συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας ή υφιστάμενοι τιοῦτοι δὲν προσήρμωσαν προς τὸν νόμον τούτου τὰ καταστατικά αὐτῶν.

Α ρ θ ρ ο ν 152.

Διαχείρισις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν, τῶν ὁποίων τὸ Δημοσίον εἶναι ἐξ ἀδιαίρετου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἡμῶν ἢ πλείον τοῦ ὅλου δάσους, ἀποδομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκουσθῆς μερίδος τοῦ εἰσοδήματος, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος, ἐάν μὲν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται κεχωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐκαστοῦ δυνάμενου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογικὸν εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ποσὸν δασικῶν προϊόντων, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιον τοῦ ἀναλογικὸν ποσὸν προϊόντων, ὑπὸ ἐπιτροπῆς δὲ ἡ πληρεξουσίων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

2. Τὸ Δημοσίον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐάν μὲν οἱ μετὰ αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινὰ τούτων, καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον μεγαλύτερον μερίδιον, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, εἰς ἐπιτροπὴν, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημοσίον λαμβάνει μισθώμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὅπου κατὰ τὸν παρὸντα κώδικα ὁρίζεται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιοῦτου μισθώματος.

3. Τὸ Δημοσίον δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων, νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι περισσότεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐπίσης, δύναται τὸ Δημοσίον, τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς δασικὰς καρπώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαίρετου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Ἐκχέρσωσης δασῶν.

Α ρ θ ρ ο ν 153.

Ἐκχέρσωσης μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἡ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον θεσπιστοῦνται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκτάσεων μέχρι τῶν 50 στρεμμάτων δι' ἐκδέσεως δασολόγου, προκειμένου δὲ περὶ μεγαλύτερων ἐκτάσεων δι' ἐκδέσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχέρσεως αὐτῶν δὲν ὀφίσταται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἐδαφὸς αὐτῶν εἶναι καταλλήλον πρὸν μόνιμον γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουν ὅπωσδήποτε προστατευτικὰ χαρακτηριστῆρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 20(ο)α προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ 40 ο)α προκειμένου περὶ δασοκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφέρειας, ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης καλλιεργησίου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσης ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 35(ο)α διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50(ο)α διὰ τὴν δασοκομικὴν τοιαύτην. Ἡ ἄδεια ἐκχέρσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων

χορηγεῖται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, πρὸ τῆς ἐνεργείας ταύτης, θὰ κατασκευασθῶν τοίχισ (παλούλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ ἐκτάσεων δασικῶν ἄνω τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς, ἡ δὲ συνέχισις ἀρξαιμένης ἐκχέρσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχέρσωσις ἤδη ἐκτασις δὲν ἐπαλλισρηγῇ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκχέρσωσις μεγαλυτέρας τῶν 200 στρεμμάτων ἐκτάσεως, οὐχὶ τμηματικῶς, ἂν χρησιμοποιοῦνται διὰ ταύτην μηχανικὰ μέτα (τρακτέρ κλπ.).

4. Ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἐγκριθεῖσα ἐκχέρσωσις, ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ὅσα τῇ παρελεύσει τῆς ὁποίας ἡ ἐγκρισις θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐάν ἡ γεωργικὴ ἢ δασοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐξ ὀλοκληρου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, θεσπισμένου τούτου δι' ἐκδέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὁ ιδιοκτήτης ἢ ὁ διακρίτοχος τῆς ἐκχέρσεως ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον κατὰ στρέμμα καλλιεργησίου καὶ μὴ καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, χρηματικὸν ποσὸν ὀριζόμενον διὰ κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, θεσπισμένου καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ δημοσίων ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ πρώτου Βιβλίου πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, διὰ τὰς ὁποίας ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 καὶ 17.

6. Πρὸς προστασίαν τῶν επικλινῶν ἐδαφῶν ἀπὸ τῆς διαβρώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους υπερβαίνει τὰ 10(ο)α, ἂνευ προηγουμένης ἡ συγχρόνως κατασκευῆς τῶν ἐνδεδειγμένων ἔργων προστασίας.

7. Ἐφ' ὅσον τοιαῦται ἐκτάσεις ἀνήκουν εἰς πλείονα πρόσωπα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων προστασίας, τὴν διαίρησιν, τὴν συντήρησιν αὐτῶν δύναται νὰ συσταθῶν ὁργανισμοὶ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἐν ἀρθρῷ 12 τοῦ ν.δ. 3881 τῆς 25)30.10.1953 (περὶ ἔργων ἔργων Βελτιώσεων) προβλεπομένους.

8. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς συστάσεως τῶν ὡς ἄνω ὁργανισμῶν, τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἐν λόγω ἐκτάσεων ἔργων προστασίας, αἱ ἐπιτρεπόμεναι καλλιέργειαι καὶ καλλιεργητικὰ συστήματα εἰς τὰς ἐκτάσεις αὐτάς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

9. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 προβλεπομένου διατάγματος.

Α ρ θ ρ ο ν 154.

Ἐκχέρσωσης ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθεισῶν δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων) καὶ ἐν γένει τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν κώδικα ἀπαλλοτριουμένων καὶ διανεμημένων τοιούτων πρὸς καλλιέργειαν, περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καταλλήλου τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρὸν ἐπιτροπῇ, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἔγγραφος πιστοποίησης τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

"Α ρ θ ρ ο ν 155.

Έγκρισις παραχωρηθεισών δασικών εκτάσεων.

Διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 16 πρὸς καλλιέργειαν παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 153 παράγρ. 1 ἐκδόσις δασολόγου ἢ ἐπιτροπῆς.

"Α ρ θ ρ ο ν 156.

Έγκρισις δασῶν διακατεχόμενων παρὰ τρίτων.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐγκρίσιν διακατεχόμενων παρὰ τρίτων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἐγκριώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 153.

"Α ρ θ ρ ο ν 157.

Έγκρισις παραμεθορίων δασικῶν ἐκτάσεων.

Προκειμένου περὶ ἐγκρισώσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 78.

"Α ρ θ ρ ο ν 158.

Ρόγγισμα.

Ἡ καύσις (ρόγγισμα) δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβάδιων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιέργειας τούτων ἀπαγορεύεται.

"Α ρ θ ρ ο ν 159.

Ἡ ἐπὶ ἐγκρισυμένων ἢ καλλιεργουμένων ἀγρῶν καθιερωθεῖσα συνθήκη, κατ' ἀρχικὴν συγκατάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῆς ἐλευθέρας ἐσχχῆς ζῶον μετὰ τὴν συγκομιδὴν, ἐφ' ὅσον δὲν διανομήθῃ εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα ὀρισμένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταργεῖται.

Κ ε φ α λ α ῖ ο ν Ε'

Δασικὴ φορολογία.

(Μίσθωμα—Δασικὸς φόρος).

"Α ρ θ ρ ο ν 160.

Μίσθωμα -- Δασικὸς φόρος -- Πίναξ διατιμήσεως.

1. Διὰ τὰ ἐκ καρπώσεων δασῶν καὶ δένδρων ἐντὸς κτημάτων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβάδιων παραγόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται μίσθωμα μὲν ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίων, δημοσίου δὲ δασικὸς φόρος (δικαίωμα) ὅταν πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων οὐσιῶν καὶ κτημάτων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μίσθωμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὡς καὶ ὁ δημοσιος δασικὸς φόρος, ὀρίζονται κατὰ ἕναστον δασοπονικὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως, ὅστις κυροῦται κατ' ἔτος διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται, κατὰ δασικὰς περιφερείας ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενας, ἡ τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων, δι' ἑκάστον δασοπονικὸν ἔτος. καθοριζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δύο προηγουμένων δασοπονικῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς. Δι' ἐμοίου διατάγματος τὸ μίσθωμα καὶ ὁ δημοσιος φόρος προσαρμόζονται ἀναλόγως τῆς ἀξιομειώσεως τῆς ἀγοράς τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

3. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου ρητίνης παραγομένης ἐντὸς ὁλοκλήρου τῆς ρητινευτικῆς περιόδου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, λαμβάνεται ὡς βάση ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης ἢ ἀντιστοιχούσης εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως τὸν ἱσχυρόντα κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ ἰδίου ἔτους.

"Α ρ θ ρ ο ν 161.

Καθορισμὸς μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα δύο δασοπονικά ἔτη ἐπιτευχθέντων μισθωμάτων ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

2. Ὁ δημοσιος δασικὸς φόρος ὀρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ποσοστὰ τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμήσεως:

α) Εἰς 140ο προκειμένου περὶ παντὸς εἶδους τεχνικοῦ ξύλου (ξύλειας), δαδίου, κατράμης, φλοιοῦ καὶ δασικῶν φυτῶν.

β) Εἰς 100ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων, καυσοξύλων καὶ θάμνων.

γ) Εἰς 110ο προκειμένου περὶ πάντων τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς φύλλα, ἄνθη, καρποί, κῶνοι καὶ σπέρματα, δαφνίς καὶ δαφνικὸς ρύς, κηλίδες, φυτόχωμα, καστανόχωμα, σχινόχωμα κλπ.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὀφειλομένου δασικοῦ φόρου, ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

"Α ρ θ ρ ο ν 162.

Καταβολὴ μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα ὡς καὶ ὁ δημοσιος δασικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας, ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπου εἰσπράξεως προσαγομένου εἰς τὴν ἐκδίδουσαν τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας δασικὴν ἀρχὴν. Ἡ ἄδεια αὕτη χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργουμένης ὑλοτομίας. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπαιτεῖται ὡς δικαιολογητικὸν τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, κατ' ἐξίρεσιν τῶν ἐν προηγουμένην παραγράφῳ ὀριζομένων, δύναται τῇ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅπως δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν ἐπιβαλλόμενος δημοσιος δασικὸς φόρος, ἀντὶ νὰ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός. Διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν τοῦ φόρου, ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν δασοκτημῶν (κύριος, νομέας, κάτοχος, ἐπικαρπωτής, ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐπὶ συνεταιρισμοῦ δασοκτημῶν ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπὶ ἀνελίκων ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντικείμενος κλπ.) ὀφείλει ἐγκαίρως πρὸ τῆς ἐναρξέως ἐκάστου δασοπονικοῦ ἔτους νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην αἴτησιν, ὑποβαλλομένην παρὰ τοῦτο μετὰ τῆς γνώμης τοῦ πρὸς τὴν νομαρχίαν. Ἡ ἐγκρισις ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως ἀπὸκρίνεται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ νομάρχου. Δι' ἐγγύτησιν ὁ δασοκτημὼν ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ ἐκάστοτε ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον ποσὸν προϊόντων, ἐὰν ἐκιδῇ τοῦτο.

"Α ρ θ ρ ο ν 163.

Δόση ἀμειψιευμένης κυριότητος.

Ἐπὶ ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς δόση ἀμειψιευμένης κυριότητος, ἐὰν μὲν τὸ δάος τελῇ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται ἀντίστοιχος δημοσιος δασικὸς φόρος.

*Αρθρον 164.

Φόρος και μίσθωμα εις καέντα δάση.

1. Διὰ τὰ δασικά προϊόντα ἐκ καέντων μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καταβάλλεται διπλοῦς δημοσιὸς δασικὸς φόρος. ἐκ καέντων δὲ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ τῶν ὑποίων ἀσκέϊ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας τρίτος, τὸ ὑπὸ τούτου καταβαλλόμενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως ἀναγραφομένου.

2. Ἐάν ὁ δασοκτῆμων μὴ δημοσίου δάσους ἢ ὁ ἀσκὼν τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας ἐπὶ δημοσίου δάσους ἡδὲ λεν ἐφαρμόσει πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν προληπτικὰ ἀντιπυρρικά μέτρα, οἷον διάνοξις ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἀραιώσεις, κηπεύσεις, θάμνευσεις, φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ μειοῦται ὁ ὡς ὅνω διπλάσιος δημοσιὸς δασικὸς φόρος ἢ μίσθωμα μέχρι τῶν ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως καθοριζομένων ἁπλῶν τοιούτων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διπλοῦ δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος, ὁ μὲν ἁπλοῦς φόρος δὲν εισάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ ἐνέργειαν ἀναδασώσεων ἢ κατασκευῆν δασικῶν δρόμων εἰς τὸ καὲν μὴ δημοσίον δάσος, τὸ δὲ ἁπλοῦν μίσθωμα, εἰσαγόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

4. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσης καέντων δημοσίων δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς ἀντιστοιχούς διατάξεις περὶ καρπώσεως δημοσίων δασῶν, εἴτε κατὸ πιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσην τοῦλάχιστον ἁπλοῦ μισθώματος, δυναμένου νὰ ἀυξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μέχρι τοῦ διπλάσιου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως καθοριζομένου. Ἡ ὑπὲρ τὸ ἁπλοῦν μίσθωμα, μετὰ ἢ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπιτυγχανομένη χρηματικὴ πρόσοδος εισάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσιν προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικά συμπλέγματα.

*Αρθρον 165.

Φορολογία θαλανιδίων καὶ κερατίων.

1. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν προοριζόμενα θαλανίδια καὶ κεράτια, τὰ προερχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, εἰσπράττεται δημοσιὸς φόρος ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐν ἰσχύι πίνακος διατιμῆσεως δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα θαλανίδια καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας περὶ ρητίνης, ἐκτὸς ἐάν ἡ συλλογὴ αὕτη εἴναι κεκτημένον δικαίωμα δουλείας τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως καθοριζόμενον μίσθωμα εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

*Αρθρον 166.

Φορολογία προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικά προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου δασικοῦ φόρου.

2. Εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου φόρου ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκχερσώσεως δασῶν ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 154, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικά προϊόντα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

*Αρθρον 167.

Καυσόξυλα.

Πᾶς ξυλώδης ὕγκος ἐν ξηρᾷ ἢ γλωρᾷ καταστάσει, ὁ ὁποῖος, λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἶδους ἢ οικονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ξυλεία, χαρακτηρίζεται ὡς καυσόξυλα. Οἱ δὲ ἐπὶ λεπτοῦ κλῶνου ἢ κορμοῦ κλαδίσκοι (κλαριά), οἱ θάμνοι χωρὶς κορμὸν καὶ τὰ φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικῶς καὶ δασοπνικῶς ὡς θάμνοι ἢ κλαδίσκοι.

*Αρθρον 168.

Υλοτομία ἐπὶ ἡλαττωμένῳ μισθώματι ἢ φόρῳ ὡς καὶ ἀτελεῖς.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 δικαιούνται, μετὰ τὴν λήψιν ἀδείας ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομοῦν ἐκ δασῶν δημοσίων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ὅνω χωρίων, κομποπόλεων ἢ πόλεων, οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ καυσόξυλα καὶ θάμνους πρὸς ἀσβεστοποιεῖν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκῶν ἢ ἀπαιτηκῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου, κομποπόλεως ἢ πόλεως ὡς ὅνω κειμένων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθοριζομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους δικαιούνται νὰ ὑλοτομῶν τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν, ἐάν ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν δυναμικότης εἴναι πρὸς τούτα ἐπαρκής, καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκατάλληλον, ἀμφοτέρω δὲ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των.

2. Εἰς χωρία, κομποπόλεις ἢ πόλεις πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν δάση πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπλόηψις καυσόξυλων ἢ θάμνων διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν, εὐρίσκειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συναικισμού, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μὲν φόρου διὰ τὴν οἰκοδομήσιμον ξυλείαν καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖν καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἀτελῶς δὲ διὰ τὰ πρὸς θέρμανσιν τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκτῆμονος.

4. Ἡ διάνοξις ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἢ φρυγανεύσεως, θάμνευσεως καὶ ἐκπρέμνευσεως τοῦ ἐξ ἀειφύλλων πλατυσθύλων ὑποφόρου διφυῶν δασῶν, ὡς καὶ αἱ καλλιεργητικαὶ ἀραιωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν δασοσυστάδων θύναται νὰ ἐπιτραποῦν εἰς δάση δημόσια ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐπὶ αὐτοῦ ἐνὸς μισθώματι ἢ φόρῳ ἢ καὶ ἀτελῶς, ἐφ' ὅσον ἄλλως εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφοροι.

5. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς γειτνιαζόντων πρὸς δημόσια ἢ μὴ δάση ἢ τοὺς μισθωτάς τούτων, οἵτινες, διὰ τὴν προαγωγήν τῆς ἐξασκουμένης ὑπ' αὐτῶν δασοπνίας, κατασκευάσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 ἢ θὰ κατασκευάσουν δασικὰς ὁδοὺς, ἐξυπηρετούσας τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν γένει διοίκησιν τῶν δασῶν των, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς αὐτὸ τοιούτων, δύναται νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ δι' ὀρισμένον χρόνον, μείωσις τοῦ φόρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ κατ' ἑκάστον ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως προβλεπτομένου φόρου τοῦ Δημοσίου δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ δάσους ἐξαγομένων προϊόντων.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μείωσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐγκριθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ διανοιγόμεναι δασικαὶ ὁδοὶ καὶ δευτερεύουσαι τοιαῦται πληροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς δασι-

κῆς ἀρχῆς τεθέντας καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκριθέντας ἔρως ὡς πρὸς τὰ καθορισθέντα ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως, ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τῆς ὁδοῦ, ἐπιτροπομένην κλίσιν, πλότος καὶ ἄκτινα κομπυλετήτος.

*Α ρ θ ρ ο ν 169.

Ευλεία λιγνιτωρυχείων.

Ἡ ἀπολαμβανόμενη ἐγγώριος ευλεία ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λιγνιτωρυχείων καὶ κατασκευὴν ἔργων ἐξυπηρετήσεως αὐτῶν ἀπαλλάσσεται τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 170.

Προϊόντα ἐκποιουμένων δασῶν.

1. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις, καταβληθέντος τοῦ νομίμου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν πρὸς δασοκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος αὐτῶν καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ Δανείων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξημέρωσις τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ εὐδοκηθῶσιν τὰ φυτευθέντα, τοῦλάχιστον κατὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 24. Ἐὰν παρὰ τὴν ἀπρακτικὴν ἢ προθεσμίαν αὕτη τὸ ὅς ὅσον εἰσάγεται εἰς τὸν δημοσίον ταμεῖον ὡς δημοσίον ἔσθον.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζουμένων, ἀρμοδίᾳ ἀρχὴ εἶναι ὁ νομάρχης, ἀρμοδίως δὲ ὅπως βεβαιώσῃ τὴν πραγματοποιήσιν ἢ μὴ τῆς ἐξημερώσεως ἢ τῆς εὐδοκησέως τῆς φυτεύσεως εἶναι ὁ οἰκείος δασάρχης.

4. Ἐὰν, ὅσα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 προθεσμίας τῶν 3 ἢ 4 ἐτῶν ἠθέλων ὁ ἀγροκτήτης κηρυχθῇ ἐκπτώτος ποντὸς δικαίωματος, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ὁριζόμενα, διατάσσεται ταυτοχρόνως ἡ εἰς τὸν δημοσίον ταμεῖον εἰσαγωγὴ ὡς δημοσίου ἐσθῶν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ποσού.

*Α ρ θ ρ ο ν 171.

Προϊόντα παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀποκατάστασιν γεωργῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἔχουν ἀναλόγως ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ ἀ.ν. 857) 1937 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων διατιθέμενας ἐκτάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 18 παρὰ γρ. 2 παρ. β καὶ γ τοῦ παρόντος κώδικος διατιθεμένων τοιούτων, ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

*Α ρ θ ρ ο ν 172.

Προϊόντα ἀνταλλαξιμῶν δασῶν.

Τὰ ἐξ ἀνταλλαξιμῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 173.

Ἀτέλεια ἡμέρων κερασιῶν καὶ καστάνων.

Ἡ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ ἡμέρων κερασιῶν ὡς καὶ ἡμέρων ἢ ἀγρίων καστάνων, προερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καὶ προοριζομένων, εἴτε δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν συλλεγόντων εἴτε πρὸς ἐμπορίαν, εἶναι ἀτελεῖς.

*Α ρ θ ρ ο ν 174.

Μείωσις φόρου καὶ ἀτέλεια προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 186 παρ. 1 προβλεπόμενος φόρος, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων κα-

λυπομένων ὑπὸ ἀγριοελαιῶν ἢ ἀγρίων ὁπωροφόρων δένδρων, δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιούτου.

2. Ἡ ἐκχερσώσις δασῶν, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 186 παρ. 2, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς κατὰ τὰ ἐν τῇ προμνησθείσῃ διατάξει ὁριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 175.

Ἀτέλεια ρητίνης.

Ἡ ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν παραγομένη ρητίνη ἀπαλλάσσεται τῆς δασικῆς φορολογίας, τοῦ ἐκ ταύτης ἐσθῶν ἀναπληρουμένου δι' ἐτησίως ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ προϊόν τοῦ φόρου ρητίνης κατὰ τὸ ἔτος 1958.

*Α ρ θ ρ ο ν 176.

Ἀτελεῖς ἀδείαι.

1. Ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται, ἢ κατασκευάζονται κατόπιν ἀτελοῦς ἀδείας:

α) Ευλεία ὕλοτομουμένη ὑπὸ τῶν κατοίκων χωρίων ἢ κομπούλων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3.500 ἐκ δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἐγγραφοῦ ἐγκρίσιν τοῦ δασοκτήμονος, ἐφόσον τὸ δάσος δὲν εἶναι δημοσίον καὶ χρησιμοποιοῦμένη ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κεμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλας, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται νομίμως.

β) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιεῖν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα ἀποκλειστικῶς, εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἱ ὅποιοι ἐποιοῦν ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἔδαφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν πλοίων παθόντων ἐν ναυαγίῳ.

γ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι δι' ἀβεστοποιεῖν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελεῖας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινάκων καὶ λοιπῶν ὀργάνων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

δ) Ευλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιεῖν ἐξ ἰδιοκτητῶν ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν δασοκτητῶν ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

ε) Καυσόξυλα προοριζόμενα δι' ἀνάγκας λαϊκῶν συσσιτίων, παιδικῆς διατροφῆς ἐν γένει καὶ τῶν δημοσίων ὁφρανοτροφείων.

2. Οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεως τῶν περὶ πυρκαϊᾶς δασῶν διατάξεων δὲν δύναται νὰ ὕλοτομήσων ἀτελῶς οἰκοδομήσων ευλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ πέντε μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν κατεδικάσθῃσιν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀρμοδίως κληθέντων καὶ ἀναιτιολογήτως μὴ μεταδόντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

*Α ρ θ ρ ο ν 177.

Ἀτελεῖς καὶ ἀνευ ἀδείας ὕλοτομίαι.

1. Ἀτελῶς καὶ ἀνευ ἀδείας ὕλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν προορίζωνται δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὕλοτομοῦντος καὶ μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ δασοκτεῖντος.

β) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου θαλασσίως ἢ διὰ ξηρᾶς, μέχρι τοῦ ποσού τῶν τριῶν φορτίων ἢ πεντακσίων χιλιogramμων καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασοκτεῖντος, εἰς τὸ ὅποιον συνελήφθησαν ἢ ἐγχαίρει τοῦ νομάρχου λαμβανο-

μένη μετά γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν συνορεύοντος δασάρχείου, καὶ πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεκτῶν δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ὑπαίθρια κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεία, ἀροτοκλιθάνους, ἀμυκας, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σπασματοτριβεῖα, στραγαλοποιεῖα, θυροδοφεῖα καὶ λοιπὰς ὁμοίας ὁδοῦς ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου ὅμως περὶ χρήσεως τῶν καυσόξυλων ἢ θάμνων τούτων εἰς ἐργοστάσια, ἀποστοκαμίνας, συστηματικὰ κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀλωνιστικὰ μηχανάκια, ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων καὶ πρὸς ἐμπορίαν συνκέντρωσιν, ὅπως ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον ὅτις εἰς τὰ δάση τῶν πέριξ χωρίων ὑπάρχοντων πλεονάσματα καυσόξυλων ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, δύναται ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, μισθώματος μὲν, ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμίσξ ἐκ δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον τὰ καυσόξυλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν.

γ) Γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν γένει (ἰδίᾳ ἄροτρα, δίχαλα, στυλιάρια), ὑπορρώματα ἀμπέλων, βέργαι περιελίξεως κηπουρικών φυτῶν, ξυλεῖα πρὸς κατασκευὴν κλιμάκων συλλογῆς ἐλαιονόκρου, πρὸς περιφράξιν ποιμνιστασιῶν καὶ καταφυγίων τῶν ζώων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομάρια καὶ ῥάβδοι πρὸς ἀποξήρανσιν καπνοῦ, πάσσαλοι πρὸς διευθέτησιν χειμάρρων ἢ πρὸς προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, πλαινὰ ἐξαρτήματα βοαμαξῶν καὶ ὀβελοὶ κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα, ἐφ' ὅσον πάντα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

δ) Σχινόφυλλον, κηκίδια, ἄνθη φιλόρας, λιγδέρρα καὶ ξηροὶ κῶνοι πεύκης. Τὰ προϊόντα ὅμως ταῦτα ὡς καὶ τὰ σχινάλευρον, μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τοῦ δασάρχείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ συνελέγηται, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν μισθώματος μὲν, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων.

ε) Τὰ ἐντὸς κήπων, αὐλῶν, ἐλαιῶνων καὶ ἀμπέλων φυόμενα οἰαδήποτε δένδρα.

στ) Τὰ ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων φυόμενα εἴτε ὁπωροφόρα ἢ καρποφόρα εἴτε τεχνητῶς φυτευθέντα, εἴτε αὐτοφυῆ οἰαδήποτε μεμονωμένως μέχρι πάντε κατὰ στρέμμα φυόμενα δένδρα, ὡς καὶ αἱ τεχνηταὶ ἢ αὐτοφυεῖς δασικαὶ λωρίδες ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν καλλιεργειῶν πλάτους μέχρι δέκα μέτρων. Τὰ αὐτοφυῆ ὅμως ταῦτα δένδρα, ἐφ' ὅσον διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν, ὑλοτομοῦνται κατὰ τὴν ἐγκριτικὴν τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ δασικοῦ φόρου.

2. Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑλοτομία δύναται νὰ ρυθμισθῇ ἢ περιορισθῇ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χῶρον, χρόνον καὶ τρόπον, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὀριζόμενα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 178.

Τοπικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Ἡ ξυλεῖα, οἱ ξυλάνθρακες καὶ τὰ πρὸς ἀποστοκαμίαν καυσόξυλα ἢ θάμνοι, ἐφ' ὅσον ἀπολαμβάνονται εἰς τὰς ἐπαρχίας Ρυθίου καὶ Οἰτύλου ἐξ ἀνεγνωρισμένων μὴ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ δένδρων (δασικῶν ἢ μὴ), καὶ προορίζονται διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας ἢ καὶ ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τὰ εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀπολαμβάνόμενα καὶ μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας θάσους, ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης φόρος ἢ μισθώμα, ἀπαιτεῖται ὅμως ἀτελῆς ἀδεια τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἐπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται εἰς

τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν τῷ πῖνακι διατιμῆσεως ἀναγραφόμενου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

2. Διὰ τὰς ὑλοτομίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς δυνάμεναις νὰ ἐκδοθῶν ἀστυνομικὰς δασικὰς διατάξεις τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὀριζόμενα.

3. Τὰ ἐν Ἀθῶ παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου. Τὰ ἐκτὸς ὁμοῦ τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἀγίου Ὀρους Ἀθῶ δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα τῶν μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὀρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦν τὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐπικρατείας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 179.

Γενικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ὁ ἀναπτύξας οἰονδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντός δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ πᾶν δασικὸν προϊόν προερχόμενον ἐκ τοῦ οὗτω δασωθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περίτρεπον χρόνον, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ἐπὶ τοῦτοις χορηγεῖται ἀδεια ὑλοτομίας ἀτελῆς, ὅπου ἡ λήψις ἀδείας ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις.

2. Ἡ ἐκρίζωσις ἀγριελαιῶν, πρὸς σκοπὸν μεταφυτεύσεως καὶ ἐμβολιασμοῦ, ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας μὲν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, πάντως ὅμως μετ' ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκλήμονος, κατόπιν ἀτελοῦς δὲ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφόσον πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων.

3. Δασικὰ προϊόντα, παραγόμενα ὡς προϊόν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων διὰ μηχανικῆς ἐπεξεργασίας ἢ διὰ χημικῆς ἀποστάξεως καυσόξυλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς μισθώματος ἢ δημοσίου δασικοῦ φόρου. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τοιούτων ἐργοστασίων τὰ ὁπωδήποτε χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα πρέπει νὰ προέρχωνται ἐξ ὑλοτομίας ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῇ δάσει ἀδείας ὑλοτομίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐργοστασίων μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἑτέρα τοιαῦτα ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος τοῦ ἀρχικῶς ἀποληφθέντος δασικοῦ προϊόντος καὶ τοῦ ἐκ μετατροπῆς προερχομένου τοιούτου.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 180.

Στρεμματικὸς δασικὸς φόρος.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακτάτοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπάνων ἐπιτηρήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοσίων δασικῶν ὀργάνων, καὶ ἐφ' ὅσον συλλέγουν ἢ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν δασῶν δασικὰ προϊόντα πρὸς ἐμπορίαν, νὰ καταβάλλουν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον δι' ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τοῦ δάσους τῶν, συνιστάμενον εἰς 0,10 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Ὁ οὗτω καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δωδέκατον τῆς κατὰ τὸν πῖνακα διατιμῆσεως συνολικῆς τιμῆς χοנדρικής πωλήσεως τῶν καθ' ἑκάστον ἔτος ἀπολαμβανόμενων πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 181.

Σιδηροδρομικὰ κήμιστρα, προστατευτικοὶ δασμοί.

1. Διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, τῶν ὁποίων καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου δασικῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ διευκολύνσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀπομεμαρυσμένων τῶν κέντρων καταναλώσεως δασῶν, τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ ἐλαττωθῶν ἀναλόγως τὰ ἐκαστοτε ἰσχύοντα σιδηροδρομικὰ κήμιστρα μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐγχωρίου προελεύσεως καὶ ἰδίᾳ τὰ τοιαῦτα καυσίμου ὕλης (ξυλάνθρακων καὶ καυσόξυλων).

2. Διὰ τούτων αὐτῶν ὡς ἄνω λόγους δύναται, τῇ υποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενων δασικῶν προϊόντων προστατευτικὸς δασμός, ρυθμιζόμενος ἐκαστοτὴ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τοῦ δασμολογίου ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ὑποχρεωτικῶς, προκειμένου περὶ τῆς δασμολογήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ ἀρμοδῖος διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 182.

Εἰδικαὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

1. Τοῦ δασικοῦ φόρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 160 καὶ τοῦ στρεμματικοῦ τοιοῦτου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 180, ἀπαλλάσσονται τὰ δάση, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλέα καὶ τὴν Δ.Β.Υ. τὸν Διάδοχον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 παραχωρηθέντα κατὰ χρῆσιν δημόσια δάση εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ὡς καὶ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας.

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἑκτακτοὶ δασοφύλακες.

Ἐπόκειται πρατίνου.

Κεφάλαιον Α'

Ἰδιωτικῶν δασικῶν προσωπικῶν εἰς ἰδιωτικά δάση.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 183.

Ἰδιωτικοὶ δασολόγοι καὶ δασοφύλακες.

1. Δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἔχοντες ἑκαστος ἡ πλείονες ἑκατὸν, εἰς ἀδιαίρετον ἢ μὴ, ὑπὸ τὴν κυριότητα ἢ νομὴν τῶν δάση, συνεγόμενα ἢ μὴ, ἐπιφανείας μείζονος τῶν 8.000 ἑκταρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ δασαρχείου δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ὑποχρεωθῶν ὅπως προσλάβουν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἰδιωτῶν δασολόγων. Οἱ δασολογοὶ αὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν δασοκτῆμόνων ὑποβαλλομένη ἐν τῇ προθεσμίᾳ ταυσαμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν δασοκτῆμόνων. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀσυμφωνίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δασολόγου, διορίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ὅνως, ὡς καὶ ἐκτάσεως μικροτέρας μὲν τῶν 300 ἑκταρίων ἀποτελούσης ὅμως τμήμα δάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ὅνως ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν ἰδιωτικοὺς δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ διακατοχὴν αὐτῶν τελούντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων τιν. Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐκτασις τῶν ταιούτων δασῶν ὑπερβαίνει τὰ 1500 ἑκτάρια, αἱ δασοκτῆμονες ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν καὶ δευτέρου δασοφύλακα, τρίτον δὲ ἐὰν ὅσον ἡ ἐκτασις τῶν ὑπὲρ φύλαξιν δασῶν ὑπερβαίνει τὰ 2.500 ἑκτάρια. Ἐξ ὑποχρεώσεως περὶ διορισμοῦ δευτέρου καὶ τρίτου δασοφύλακος δύναται νὰ ἀπαλλαγῶν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ διακτόχοι δασῶν, καταστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1914—41 καὶ τῆς κατασχῆς, τῶν ὑποίων εἰς πρῶτον ἀποδεδειγμένως δὲν καλύπτουν τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τῶν κλειόντων τοῦ ἐνὸς δασοφύλακον.

3. Οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου. Περὶ πλείονων συνδικατοχῶν ἢ συνδικατοχῶν δασῶν, οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειψηφίας τούτων, ἐκαστος ἔχοντας τὴν ψήφον. ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικρίνου δάσεως ἰδιωτικά αὐτοῦ μερίδια.

4. Εἰς περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ὑπόχρεοι πρὸς πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων ἀμελοῦν νὰ ὑποδείξουν ταιούτους ἐντὸς προθεσμίας ταυσαμένης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ μὴ δυναμένης νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ 45 ἡμερῶν, ὁ ἀρμοδῖος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, καθορίζων ἅμα τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἢ ὅποιαν, ἀρνούμενων τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ διακτόχων νὰ καταβάλλουν ταύτην, εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν ἢ μὴ κατώσεως εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ἐκ τῆς συμμορφώσεως ἢ μὴ τῶν δασοκτῆμόνων ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ τοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ δάσεως ἀριθμοῦ δασοφύλακων.

6. Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν καὶ ὁ δασάρχης ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, ὡς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων, ἀσκούν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οἷαν καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων δασοφύλακων καὶ δασαρχῶν, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι ποιναί, μὴδὲ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐξαιρουμένης, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Ἡ ποινὴ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως, προκειμένου μὲν περὶ τῶν δασοφύλακων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν δασολόγων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δὲ καὶ αὕτη ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Τὰ ποσὰ τῶν τυχόν εἰς τοὺς ἰδιωτικούς δασολόγους καὶ δασοφύλακας ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν προστίμου δεδαιούνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

7. Διάταγμα καθορίζει τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων, τὰ προσόντα, τὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, τὰ τῆς ἐλαφιστοῦ ἐξελίξεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐντάξεως τῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν κατὰ τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις τῶν λοιπῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ τοῦ ὅριου ἡλικίας, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐφαρμογῆς δασοπονικῶν μελετῶν παρὰ δασολόγων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 184.

Διάθεσις δημοσίου δασικοῦ προσωπικοῦ εἰς ἰδιωτικά δάση.

1. Εἰς τοὺς δασοκτῆμονας μὴ δημοσίων δασῶν πάσης ἐκτάσεως, τοὺς προσφερομένους νὰ καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀπολαύσεις δημοσίων δασικῶν ὑπαλλήλων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ, πρὸς διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ἀστυνομίαν τῶν δασῶν τούτων, δημοσίους δασικοὺς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ δασικοῦ κλάδου Β' κατηγορίας καὶ ὅνως, μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς περὶ ἐντοπιότητος διατάξεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, τῶν ὁποίων ὁ χρόνος τῆς ταιούτης ὑπηρεσίας λογίζεται εἰς τὸν χρόνον προαγωγῆς καὶ συντάξεως. Οἱ οὕτω διατιθέμενοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κανονισμένων διὰ τοὺς δημοσίους δασικοὺς ὑπαλλήλους κρατῆσεων καὶ διατηρῶν τὰ ἀντίστοιχα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου δικαιώματα.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ Βασιλικὸν κτήμα Ταυτοῦ.

3. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτείαν ἔργων ἀναδασώσεων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ δημοσίους δασικοὺς ὑπαλλήλους, ἐὰν ὅσον οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀποδοχὰς τῶν. Οἱ διατιθέμενοι ἐξαιρουμένου νὰ διατηρῶν τὰ δικαιώματα προαγωγῆς καὶ συντάξεως ὡς ἐν τῇ παραγ. 1.

4. Δασοκτῆμονες, κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 146, ἔχοντες συνακτικῶς πλησίον ἀλλήλων κείμενα δάση ἐπιφανείας μεγαλοτέρας τῶν 6.000 ἑκταρίων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκτέσεως τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον διαταγμάτων ὅπως καταβάλλουν ἐτησίως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς περιφερείας τῶν ἐλόκληρον τὴν ἐτήσιον μισθὸν ἐνὸς δασάρχου, ἐπὶ ἐαυτῷ

βφ, καταναεόμενον μεταξύ τών δασοκτημόνων ανάλογως τής τιμής και εκτάσεως τών δασών εκάστου και εισπραττόμενον, έν περιπτώσει άρνήσεως, κατά τās διατάξεις του νόμου περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων. Ο άριθμός τών δασαρχών αυξάνεται εκάστοτε κατά τούτους δασάρχας, όσος ο άριθμός εκείνων, τών όποιων ο νόμος μισθός καταβάλλεται υπό τών κατά τά άνωτέρω όποχρέων.

5. Πρόκειμένου περί ύποδειγματικώς διαχειριζόμενων μη δημοσίων δασών, δύναται ο Υπουργός Γεωργίας νά χορηγή εις τούς κατά τήν παρ. 1 προσλαμβανόμενους δημοσίους υπαλλήλους μέχρι του 30 ο)ο τών άποδοχών των, τών υπολοίπων καταβαλλομένων υπό του οικείου δασοκτημόνος.

6. Είς τούς δασικούς συνεταιρισμούς, πλήρους ή περιωρισμένης έκμεταλλεύσεως, δύναται, δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, λαμβανομένης κατόπιν αίτήσεως ή γνώμης τής πανελληνίου συνμοσπονδίας ένόσεων γεωργικών συνεταιρισμών νά διατίθενται δημόσιοι υπάλληλοι. Αί άποδοχαί τών άνωτέρω υπαλλήλων, έφ' όσον διαρκεί ή διάθεσις, τά έξεσδα κινήσεως ός και ή ήμερησία άποζημίωσις διά τήν εκτός έδρας εκτέλεσιν ύπηρεσίας καταβάλλονται υπό του δημοσίου ταμείου εις όáros τών εις αύς διατίθενται συνεταιρισμών κατά τά λεπτομερέστερον διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τή προτάσει τών Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, καθορίζόμενα.

“Α ρ θ ρ ο ν 185.

Δασικόν προσωπικόν πανεπιστημιακών δασών
Θεσσαλονίκης.

Διά τó δασικόν προσωπικόν τών πανεπιστημιακών δασών Θεσσαλονίκης ισχύουν αί διατάξεις τών άρθρων 4 ν. 6320) 1934, άρθρων 8 και 11 ν. 1881/51, 94141) π.έ. 4.6.57 άποφάσεως Υπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

“Α ρ θ ρ ο ν 186.

Δασικόν κλπ. προσωπικόν δημοτικής
και κοινοτικής δασοπονίας.

Η ίδρυσις κοινής δασοπονικής ύπηρεσίας και ή πρόσληψις του αναγκαιούτος δασικού κλπ. προσωπικού υπό δύο ή πλείονων δήμων και κοινοτήτων, διά τήν επιστημονικήν διαχείρισιν, έκμετάλλευσιν και αξιοποίησιν τών δασών αυτών δύναται νά ενεργηθί κατά τās περί συνεργασίας δήμων και κοινοτήτων, διατάξεις του άρθρου 152 του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος.

Κ ε φ ά λ α ι ο ν Β

“Εκτακτοι δασοφύλακες δημοσίων δασών.

“Επόπται πρασίνου.

“Α ρ θ ρ ο ν 187.

1. Δύνανται νά διορισθούν, επί τή αίτήσει δήμων και κοινοτήτων και άλλων νομικών φιλοδασικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή φυσικών προσώπων, έκτακτοι δασοφύλακες πρós φύλαξιν δημοσίων δασών, άρειθόμενοι υπό τών προτεινόντων τούτους, πρós τούς όποιους συνδέονται διά σχέσεως ιδιωτικού δικαίου.

2. Μέλη φιλοδασικών επιτροπών και ένόσεων προεκπαικτών, κυνηγετικών, τουριστικών και φυσιολατρικών έν γένει σωμάτων δύνανται νά διορισθούν ως άμισθοι έπόπται του πρασίνου θεωρούμενοι, διά τās περί τά δάση παραβάσεις, ως ανακριτικοί υπάλληλοι. Η ιδιότης του άμισθου έπόπται πρασίνου δέν άποτελεί άσυμβίβαστον με άλλην δημοσίαν ή κοινοτικήν θέσιν.

3. Διά διατάγματος καθορίζονται τά προσόντα διορισμού, ο τρόπος διορισμού, ή μισθοδοσία και ο τρόπος καταβολής ταύτης, ή θαυμολογική και μισθολογική εξέλιξις, τά δικαιώματα και καθήκοντα, ο πενταρχικός έλεγχος, τó όριον ηλικίας, ως και πάσα σχετική λεπτομέρεια διέπουσα τούς κατά τās προηγούμενας 1 και 2 παραγράφους του άρθρου τούτου εκτάκτους δασοφύλακας και έπόπταις πρασίνου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Κ ε φ ά λ α ι ο ν Α

“Αναδασωτέα έδάφη.

“Α ρ θ ρ ο ν 188.

Χαρακτηρισμός έδαφών ως αναδασωτέων ή δασωτέων.

“Εννοία αναδασώσεως.

1. “Ως αναδασωτέα ή δασωτέα έδάφη, δημόσια ή μή, δύνανται νά κηρυχθούν, υπό τούς κάτωθι όρους, εκτάσεις τών όποιων έχει άραιομή ή καταστραφή ή δασική βλάβη και τών όποιων επιβάλλεται ή αναδάσωσις ή δάσωσις:

α) “Εφ' όσον άποτελούν άπόλυτα δασικά έδάφη, ήτοι έδάφη τών όποιων ή κλίσις πρós τόν όρίζοντα υπερβαίνει τά 40 ο)ο, άπειλείται δέ ή υπό τών υδάτων άπόπλυσίς των.

β) “Εφ' όσον υπέρκεινται συναισθημών, άρχαιολογικών τόπων, ύδων συγκοινωνίας ή άλλων τεχνικών έργων και άσκούν έπ' αυτών προστατευτικήν σημασίαν.

γ) “Εφ' όσον άποτελούν τήν λεκάνην άπορροής χειμάρρων ή χρησιμεύουν πρós προστασίαν του ίδιου έδαφους και τών υποκειμένων αυτοίς τόπων κατά τής καταπτώσεως χιόνων, χωμάτων ή λίθων.

δ) “Εφ' όσον ή αναδάσωσις ή δάσωσις αυτών επιβάλλεται εκ λόγων υγιεινής ή έξωραϊσμού.

ε) “Εφ' όσον περιλαμβάνονται εις τήν άνωτάτην ζώνην τής δασικής βλαστήσεως.

2. “Εν τή έννοία τής αναδάσσεως περιλαμβάνεται και ή δάσωσις.

“Α ρ θ ρ ο ν 189.

Υποχρέωσις πρós αναδάσωσιν μη δημοσίων εκτάσεων.

1. Δήμοι, κοινότητες, μοναί και άλλοι ιδιοκτήται εκτάσεων άνω τών 3.000 στρεμμάτων, εις τήν περιφέρειαν τών όπείων δέν περιλαμβάνεται άνάλογος δασική έκτασις, ύποχρεούνται νά αναδασώσουν έκτασιν, εκ τής λης κτηματικής αυτών περιφέρειας, μέχρι 15ο)ο, ανάλογως του είδους τών έδαφών, πάντως όμως όχι μικρότεραν τών 50 στρεμμάτων ούδ' άνωτέραν τών 2.000 στρεμμάτων. “Εφ' όσον τήν αναδάσωσιν τών τοιούτων έδαφών δέν ήθέλουν ζητήσει τά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εις τά όποια αί εκτάσεις άνήκουν, δύνανται αί εκτάσεις αύται νά κηρυχθούν αναδασωτέα άυτεπαγγέλτως υπό τής δασικής ύπηρεσίας κατά τās διατάξεις του παρόντος κώδικος. “Εφ' όσον τά ως άνω φυσικά ή νομικά πρόσωπα δέν ήθέλουν εκτελέσει τήν αναδάσωσιν, προβαίνει τó Δημόσιον εις τήν αναδάσωσιν αυτών, τής μέν ιδιοκτησίας τών έδαφών τούτων παραμηνύσεως εις τούς ιδιοκτήτας, τής δέ φορολογίας τών έξ αυτών δασικών προϊόντων γενημένης ως επί δημοσίων δασών.

2. Αί δημοτικές και κοινοτικές άρχαί, τά ήγουμενοσυνμέσουλια και οι ιδιοκτήται ή συνιδιοκτήται τών κατά τήν προηγούμενην παράγραφον άγροτικών κτημάτων, οίτινες ύποχρεούνται εις αναδάσωσιν, ός έβλουν νά επίληφθούν ταύτης έντός του πρώτου έτους άπό του καθορισμού τής αναδασωτέας εκτάσεως και νά περατώσουν αυτήν έντός προθεσμίας, τασομένης υπό τής δασικής άρχής, τó πολύ δέ πενταετοές, πραγματοποιήσονται κατ' έτος τήν φύτευσιν του ένός πέμπτου τουλάχιστον τής λλης εκτάσεως.

3. Πρόκειμένου περί αναδασώσεως κλειστών εκτάσεων έχουν εφαρμογήν τά υπό του άρθρου 209 όριζόμενα.

“Α ρ θ ρ ο ν 190.

“Ιδρυσις δενδροστοιχιών και γραμμικών φυτειών.

Οι ιδιοκτήται κτημάτων γειτνιαζόντων μεθ' ύδων συγκοινωνίας, ως και αί σιδηροδρομικάί έπιχειρήσεις, δύναται νά ύποχρεωθούν όπως άναπτύξουν δένδρα ή φυτείας παραλλήλως πρós τās ύδους ή τās σιδηροδρομικές γραμμάς, κατά τά όριζόμενα διά διατάγματος εκδιδόμενου επί τή προτάσει τών Υπουργών Γεωργίας και Συγκοινωνιών.

"Α ρ θ ρ ο ν 191.

Κήρυξις εδαφών αναδασωτέων.

1. Τα εδάφη, περί τῶν ὁποίων προβλέπουν τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 188, 189 καὶ 190, κηρύσσονται ὡς δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου, δημοσιευομένης εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ φιλοδασικῆς ἐνώσεως καὶ γνωμοδότησιν τῆς οἰκίας φιλοδασικῆς ἐπιτροπῆς, ἂν ὕφιστανται τοιαῦτα.

2. Ὅσους εἰς ἐγκυκλιώδη διαχειριστικὰ σχέδια ὀρίζεται ἡ ἀναδάσωσης δημοσίων ἐκτάσεων, αὗται κηρύσσονται ἀναδασωτέαι, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος.

3. Αἱ ἐπὶ τῇ ἐλάσει τοῦ νόμου ΒΦΜ τῆς 8) 17.4.1900 (περὶ ἀναπτύξεως δασικῶν φυτειῶν περίξ ἢ ἐντὸς κατοικημένων μερῶν καὶ περὶ ἀναδασώσεων ἐν γένει) τοῦ ν. 1396 τῆς 3) 10.5.1918 (περὶ ἀναδασώσεων) καὶ τοῦ ν. 3077 τῆς 16) 19.5.1924 (περὶ δασικοῦ κώδικος), ὁποῦδήποτε γενόμεναι ἀνακηρύξεις ἀναδασώσεων διατηροῦνται ἰσχυραί, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος.

4. Παραχωρήσεις μοναστηριακῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, γενόμεναι πρὸς φιλοδασικὰς ἐνώσεις ἢ τὸ Δημόσιον, ἐπὶ τῇ ἐλάσει τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ ν. ΒΦΜ ἢ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 162 τοῦ ν. 3077 τοῦ 1924 διατηροῦνται ἰσχυραί, τὸ δὲ Δημόσιον δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς ἐκτάσεις ταύτας πρὸς ἀναδάσωσιν.

"Α ρ θ ρ ο ν 192.

Παραχώρησις δημοσίων εδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι μὲν εἰς τὸ Δημόσιον, παραχωρηθεῖσαι ὅμως εἰς νομικὰ πρόσωπα καὶ ἀναδασωθεῖσαι ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ, εὐθὺς ὡς ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰς αὐτὰς ὑπαρξίς δάσους, ἐν ἱκανοποιητικῇ πυκνότητι, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο παραχωρητηρίου ὑπὸ μὲν τοῦ νομάρχου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως μέγχι χιλίων στρεμμάτων, ὑπὸ δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως ἀνωτέρας, ἐφαρμοζομένης ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἀτελείας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 179.

2. Ἄν ἡ ἐπιχειρηθεῖσα ἀναδάσωσις ἀποτύχῃ ἢ οὐδὲν ἐπιχειρηθῇ πρὸς ἀναδάσωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἢ ἡ ἀναπτύχουσα δασικὴ φυτεία καταστραφῇ δι' οἰονδήποτε λόγον, ἡ γενομένη παραχώρησις ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων ἀπυρρῶται, μετὰ βεβαίωσιν τῶν γεγονόντων τούτων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου κατὰ περίπτωσιν. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων δὲν χωρεῖ παραγραφή κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ κάτοχος ἀποβάλλεται δικαιοκρατικῶς.

3. Ὅμοιως ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου αἱ παραχωρηθεῖσαι πρὸς ἀναδάσωσιν δημοσφαὶ ἐκτάσεις εἰς οἰονδήποτε νομικὰ πρόσωπα, εὐθὺς ὡς ταῦτα παύσουν ὑφιστάμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 193.

Παραχώρησις ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα πρὸς ἀναδάσωσιν.

Νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν κήρυξιν καὶ τὴν εἰς αὐτὰ παραχώρησιν εδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων, τῆς δαπάνης ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐν τῇ ἀναδασωτέᾳ ἐκτάσει κειμένων ἰδιοκτησιῶν βαρυνούσης αὐτά, ἐὰν οἱ κύριοι τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων ἤθελον ἀρνηθῇ νὰ ἀναλάβουν οἱ ἴδιοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναδασώσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 194.

Παραχώρησις μὴ δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα νὰ δωρήσουν ἀμετακλήτως ἢ νὰ πωλήσουν εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δῆμιους ἢ κοινότητας ἰδιοκτῆτας αὐτῶν ἐκτάσεις πρὸς ἀναδάσωσιν ἢ ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτειῶν ἄνευ δημοπρασίας ἢ ἄλλης διατυπώσεως.

2. Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 196 καὶ καταβάλλεται ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Μοναὶ ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ παραχωροῦν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δῆμιους ἢ κοινότητας ἐκτάσεις εἰς αὐτὰς ἀνηκούσας, διατηροῦσαι καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν μετὰ τὴν τελείαν ἀναπτύξιν τῶν δάσους, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῶν δαπανῶν τῆς ἀναδασώσεως εἰς τὸν ἀναδασώσαντα.

"Α ρ θ ρ ο ν 195.

Πώλησις ἢ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 188, 189 καὶ 190 κηρυχθειῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας τοῦ τριμήνου, ἂν δέχεται νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναδασώσεως ἢ ἐν ἀρνήσει του, ἂν δέχεται νὰ πωλήσῃ ἑκουσίως τὸ ἀκίνητον εἰς τὸ Δημόσιον, ὅτε καὶ προσκαλεῖται νὰ παραγγίγῃ τοὺς τίτλους του.

2. Ἄν ὁ ἰδιοκτῆτης ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν ἢ παρέλθῃ ἄπρακτος ἢ πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἢ ἀποδεχθεὶς δὲν κάμῃ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τῆς διετίας ἢ δὲν συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὴν ἀναδάσωσιν ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας τῆς πενταετίας, ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως του ὡς ἀναδασωτέας, ἡ ἀναδασωτέα ἐκτασις ἀπαλλοτριεῖται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως.

3. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἰδιοκτῆτης τμήματος ἀναδασωτέας ἐκτάσεως δεχθῇ τὴν ἰδίαν δαπάνην ἀναδάσωσιν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν ἐκτάσεως καὶ προεβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, δύναται καὶ ἡ ἐκτασις αὕτη νὰ ἀπαλλοτριωθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ τὴν ἐκδοσιν εἰδικοῦ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης διατάγματος, ἐὰν ἡ ἀναδασωτέα ἐκτασις αὕτη περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ δάσους ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ὑπὸ ἀναδασωθείσης ἐκτάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἤθελε κριθῇ ὅτι ἡ ὑπαρξίς τῆς ἰδιωτικῆς ταύτης ἐκτάσεως δυσχεραίνει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος δάσους.

4. Πρὸς ἐγκατάστασιν ἢ ἐπέκτασιν δασικῶν φυτειῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀπαλλοτριωθῶνται ἀναγκαστικῶς ἰδιωτικαὶ ἐκτάσεις. Τὸ τίμημα τῶν τοιούτων ἐκτάσεων καταβάλλεται ἐκ τῶν δι' ἀναδασώσεις πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

"Α ρ θ ρ ο ν 196.

Ἐλεγχος τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ καθορισμὸς τμήματος πωλουμένων ἐκτάσεων.

1. Περὶ τῶν τίτλων καὶ τῶν βαρῶν ἰδιοκτησίας τῶν πρὸς ἀναδάσωσιν πωλουμένων ἐκτάσεων, εἴτε αὗται ἀποτελοῦν ἀσκητὴ γῆπεδα, εἴτε περιμανδρωμένας καὶ ἀκαθολυμένους ἰδιοκτησίας, ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἰδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

2. Τὸ τίμημα πωλήσεως ὀρίζεται ἐπὶ τῇ ἐλάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως, ἰδίᾳ δὲ τῆς τιμῆς προηγουμένων πωλήσεων τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἢ ἄλλων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας εὐρισκομένων πληροσφῶρων κτημάτων.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος δύναται νὰ συμφωνηθῇ καὶ κατὰ δόσεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 197.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασωτέων ἐκτάσεων ἐναργίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 ὁριζόμενα.

2. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων συνιστᾷ ἀναγκαστικήν ἀπαλλοτριώσιν, εἴτε ἐκλήθῃ ἡ ἰδιοκτῆτης νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν εἴτε μὴ, χωρὶς ἐγγεῦθεν νὰ ἀποκλείεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην νὰ προσφερῇ, εἴτε εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀναδασώσεως εἴτε εἰς τὴν πώλησιν, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ τὴ μὴ μόνος ἀποζημιώσεως πρὸ τῆς ἐνέργειας τῆς ἀναδάσωσης παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ πρὸ τοῦ πέραςτος τῆς περὶ καθορισμοῦ ταύτης διαδικασίας.

Ἄρθρον 198.

Ἀπαγόρευσις χρησιμοπορήσεως ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δι' ἄλλον σκοπὸν.

1. Αἱ κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἀπαγορευομένης ἐιδικώτερον διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τῆς ἐκχερώσεως καὶ γεωργικῆς καλλιεργείας τῶν τοιούτων ἐκτάσεων, πᾶσα δὲ ἐν γένει διοικητικὴ πράξις, ἀφ' ὧσα εἰς τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, εἴη ἀκυρὸς.

2. Ἀνεγερθέντα, ἀνεγειρόμενα ἢ υποδοιούμενα ξύλινα παραπήγματα, πρόχειρα κτίσματα, κτίρια ὡς καὶ σκηναὶ ἐντὸς δασυλλίων καὶ λοιπῶν δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων χώρων ἀθυραίως καὶ ἀνεν ἄδειας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, κατεδαφίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀστυνομικῶν ὁργάνων, μὴ δικαιουμένου τοῦ ἀνεγείροντος εἰς ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 199.

Ἀρτίς ἀναδασώσεως.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀναδασωτέων, δύνανται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναδάσωσις διὰ δικαστήριον, ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὁργανώσεων.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 197 ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαλλοτριώσις, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν καθωρίσθῃ ἡ πληρωτέα ἀποζημιώσις δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 200.

Δαπάναι ἀναδασώσεων.

1. Αἱ προτάσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελοῦνται ἀναδασώσεως, ἢ ἱδρύσεως καὶ ἡ συντήρησις δασικῶν φυτειῶν καὶ σπορείων ἢ πειραματικῶν δασικῶν σταθμῶν συντηρουμένων καὶ χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν φυλάκων ἀναδασώσεων ἐνεργοῦνται δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Αἱ δαπάναι τεχνητῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως, ὡς καὶ τῆς ὁδοποιίας, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δαπάναι ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐντὸς τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἰδικτησιῶν βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς ἀναδασωτέου ἢ τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδασώσεως ἰδιοκτῆτας.

Ἄρθρον 201.

Δαπάναι δῆμων, κοινοτήτων κλπ. δι' ἀναδασώσεως.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναί, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 500 τοῦ δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνης ἀναδασώσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἐδαφῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειάν των. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμόν των πιστώσιν, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης τὸν προϋπολογισμόν ἀρχῆς, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, δι' ἃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιουσίαν των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύνανται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ ἐποπτεία τοῦ νομικοῦ προσώπου.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγραφόμενα ποσὰ διατίθενται, εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημνικῶν νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς εἰσφορά εἰς τὸ ἐκτελοῦν ταῦτα Δημοσίον.

Κεφάλαιον Β'

Φιλοδασικὴ προπαγάνδα — Φιλοδασικὰ σωματεία.

Ἄρθρον 202.

Ἐντυπα φιλοδασικῆς προπαγάνδας.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβαίῃ δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν καὶ δωρεὰν διανομὴν περιδικίου φιλοδασικοῦ περιεχομένου καὶ διδασκίων ἢ ἐντύπων ἀποσκοπόντων εἰς τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὸ δάσος καὶ τὰ δένδρα ἀγάπης.

2. Διὰ τὴν ἀσκήσιν δασικῆς προπαγάνδας διατίθενται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν τῶν δι' ἀναδασώσεως πιστώσεων, τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐκτύπωσιν ἐντύπων, παραχρῆν βραδείων, ὁργάνωσιν ἐκδόσεων, ἱδρύσιν καὶ συντήρησιν ἐθνικῶν πόρων φυσικῆς προστασίας, προμήθειαν μέσων μεταφοράς ἀπαραίτητων διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ σκόπιμον ἐπίδωσιν τῶν ἀναδασώσεων ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν ὁργάνων καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 203.

Φιλοδασικὰ Σωματεία.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν φυσικὴν καὶ τεχνητὴν ἀναδάσωσιν τῶν περὶ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία λόφων καὶ βουνῶν διὰ σκοποὺς κυρίως αἰσθητικοὺς πρὸς δημιουργίαν ἰδίᾳ πάρκων, ὡς καὶ τὸν διὰ φυσικῆς ἀναδασώσεως ἐξωραϊσμὸν ἀρχαιολογικῶν, ἱστορικῶν ἢ ἱερῶν χώρων, δύνανται νὰ συνιστῶνται φιλοδασικὰ σωματεία.

2. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν σωματείων δύνανται νὰ εἶναι συνδρομαί, δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἐξευριστάμενοι ἄλλοι πόροι, τόκοι κεφαλαίων καὶ δάνεια.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἀ. ν. 1247 τῆς (19)28.5.1938 (περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» κλπ.), κυρωθέν καταστατικὸν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀ. ν. τούτου.

Ἄρθρον 204.

Φιλοδασικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου, τὴν δημιουργίαν φιλοδένδρου αἰσθητικῶς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναδασώσεως, συνιστῶνται διὰ πράξεων τοῦ νομάρχου, δημοτευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ μεγάλωτα ἄστικά κέντρα τριμελεῖς ἢ πενταμελεῖς φιλοδασικαὶ ἐπιτροπαί. Εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Κράτους ἡ φιλοδασικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐφ' ὅσον ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτροπῆς συμπίπτει μετὰ τὴν ἔδραν τοῦ νομοῦ, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, τῶν λοιπῶν μελῶν, μέχρι συμπλήρωσεως, ὁριζομένων διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, προτάσει τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐκ προσώπων διακρινομένων διὰ τὴν φιλοδένδρον αὐτῶν δράσιν.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διαχειρίζονται τὰ εἰς αὐτὰς διατιθέμενα χρήματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων, τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦ διοικητικοῦ καὶ οικονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐπιτροπῶν,

ἐκτὸς ἂν οὗτος μετέχῃ αὐτῆς, ὅποτε τὸν ἑλεγχον ἀπαιτῇ ὁ νομάρχης δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι:

α) Κρατικά ἐπιχορηγήσεις.

β) Διατεθέντα χρηματικά ποσὰ ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐξοικονομῶν τακτικῶν, κλπ. διὰ σκοποῦς ἀναδάσωσης καὶ δειροφυτεύσεων.

γ) Ἄλλαι χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, συνδρομαί, δωρεαὶ καὶ ἔσοδοι.

δ) Πρόσοδοι πάσης φύσεως προσερχόμεναι ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως παραχωρουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν δασυλλίων ἢ καὶ δασικῶν θεμάτων.

5. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νομάρχου ἀνήκουν καὶ ἀπαντα τὰ φιλοδασικά σωματεία ἢ ὅσα ἐκ τῶν φιλοπροσῶπων ἐν γένει σωματείων θέτουν ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν τὴν ἀναδάσωσιν καὶ δειροφυτεύσιν, ὑποκειμένα καὶ ταῦτα εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἑλεγχον τούτου, ἀσχοῦμενον δι' ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ σύνθεσις, ἡ θητεία, αἱ ὑπὸ τούτων διοριζόμεναι ἐκτελεστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐν γένει ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τῶν φιλοδασικῶν σωματείων, καθορίζονται διὰ διατάγματος.

7. Ἡ παρὰ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτέλεσις ἀναδασωτικῶν καὶ φυτωριακῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 222 διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 205.

Ρυθμίσις λεπτομερειῶν ἀναδασώσεων.

Διὰ διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς ὁρθέσεως τῶν ἀναδασωτικῶν ἐκτάσεων, τὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν ἀναδασώσεως, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναδασώσεων, τὰ τῆς φυλάξεως καὶ προστασίας τῶν ὑπὸ ἀναδάσωσιν δημοσίων ἢ μὴ ἐκτάσεων, τὰ τῶν καθιζημένων καὶ πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν φυλάκων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῶν περὶ ἀναδασώσεων διατάξεων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Προστασία δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 206.

Προληπτικὰ μέτρα χρήσεως πυρός.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρι ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν εὐδεικνυόμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἀκάλεστον πῦρ ἐντὸς καλλοῦν, μανδρῶν, σπηλιῶν, ἀβλῶν τῶν οἰκίῶν ἢ ἄλλων ἐνδοικημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

γ) Ἡ καύσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

δ) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ

καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργούντος διὰ καυσίμου ὕλης ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

ε) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασοσυστάδων ἢ ὑπερβόρων ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.

στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν.

η) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν.

θ) Τὸ κένωμα τῶν ἐντὸς κορυφῶν δένδρων μελισσῶν.

ι) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμεναι ἀπαγορεύσεις δύνανται, ἐν συνεχείᾳ ἢ ἐξοφθερμικῇ περιόδῳ καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, νὰ παραταθῶν μέχρι δύο μηνῶν, διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἢ ἐκχέρσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καέντος δάσους δημοσίου ἢ μὴ.

Ἄρθρον 207.

Πρόνοια κατὰ τὴν καύσιν ἀγρῶν.

Ὅστις θέτει πῦρ εἰς τὸ φυτικὸν ἐπίστρωμα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς φυτικὰς οὐσίας ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκχερσώσεως αὐτῶν ἢ ἀξίσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκοτόπων ἢ πλησίον αὐτῶν ὑποχρεῖται νὰ ἐνεργῇ τούτο μετὰ πᾶσαν τὴν ἀπαιτούμενην πρόνοιαν. Ὁ θέτων πῦρ, ὡς καὶ ἐκείνοι, κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων γίνεται τούτο, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 208.

Κατάρτισις πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς υπηρεσίας τῶν δασαρχείων συντάσσουσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πίνακα τῶν κοιμένων, γεωργῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων τὰ ὅποια πρόκειται νὰ παραμείνουν τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφориῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεων τῶν ὡς ἀνω προσώπων, τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουσιν ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ δασαρχεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ περιφερείᾳ, ἀντίγραφα ἀποστέλλονται παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειῶν.

Ἄρθρον 209.

Ὑποχρεώσεις κοινοτήτων πρὸς ἀναδάσωσιν καέντων δασῶν.

1. Κοινότητες, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατατράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊῆς δημόσια ἢ κοινοτικά δάση, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουσιν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν κίττωσιν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

2. Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς υπηρεσίας.

Ἄρθρον 210.

Ὑποχρεώσεις διευθύνσεων σιδηροδρομῶν πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ προστασίας τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν σιδηροδρομῶν νὰ ἀποκαθαίρουν ἀπὸ πάσης ἐμφλέκτου ὕλης (οἶον

δένδρων, θάμνων, φρυγάνων, και χόρτων) ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ράβδου. Τὰ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλίκου, ἐὰν εἶναι ἀχρηστον καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέργεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ, ἄλλως, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις διὰ δημοπρασίας, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ μὴ δημοσίου δάσους, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τοῦτου δὲ ἀρνούμενου, διατίθεται διὰ δημοπρασίας καὶ τὸ ἀντίτιμον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται, πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων, νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνοδόχους τῶν ἀτμομηχανῶν τῶν κατάλληλα συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα καὶ τεροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνοῦν, διὰ τῆς ἐκδόσεως κατάλληλων κανονιστικῶν ὁδηγιῶν, ἵνα ἀποφεύγεται ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πετυρακτωμένων μορίων ἀνθρώπων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτινέμενα εἰς τὸν κίνδυνον πυρκαϊῶν.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς ἀμάξας καὶ τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐντὸς τῶν σταθμῶν πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιῶνται αἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ἀνημμένων σιγαρέττων ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

Ἄρθρον 211.

Ἀντιπυρκαϊαὶ λωρίδες.

1. Εἰς δημοσία ἢ μὴ δάση, ἀπειλούμενα ὑπὸ πυρκαϊῶν, διανοίγονται ἀντιπυρκαϊαὶ λωρίδες πλάτους 10 περίπου μέτρων καὶ πραγματοποιοῦνται φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις, ἐκπρεμνώσεις καὶ ὑπεραραιώσεις ἐκατέρωθεν τῶν λωρίδων τούτων, μέχρι πλάτους 15 περίπου μέτρων. Ἐπίσης ἐνεργοῦνται ἀραιωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν συστάδων, ὡς καὶ φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑποπόρου τῶν διφυῶν ἰδίων δασῶν.

2. Ἄν οἱ δασοκτήμονες δὲν προβαίνουν εἰς τὰς ὡς ὦν ἐνεργείας, ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου προθεσμίας, ἡ διάνοιξις ἀντιπυρκαϊῶν λωρίδων, ἡ ἀραίωσις τῶν συστάδων καὶ ἡ φρυγανεύσις, θαμνεύσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑποπόρου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ἀρχῆς, τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιῶν ὑπὲρ τὰς ἐκ τῶν καρπώσεων τούτων τυχόν προσόδους δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτητοῦ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 212.

Στέρησις ἐμπρηστῶν δασῶν δικαιώματος καρπώσεως ἐκ καέντων δασῶν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐξαρτοῦν τὴν ἐκδοσὶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως μὴ δημοσίου δάσους ἐκ τῆς συμμορφώσεως τοῦ κυρίου ἢ κατόχου πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους καταδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀπολαμβανόμενων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεταί κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἱσχυρῆσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτητοῦ μὴ δικαιούμενου εἰς τὴν ἀπὸ τῆς διαθέσεως προκύπτουσαν χρηματικῷ ποσῷ.

3. Ὁ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας ἐμπρησας δάσος, ἐφόσον ἐξεδόθῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς καείσεως ἐκδόσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποίησῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα ἐν πλειστηριασμῷ.

Ἄρθρον 213.

Υποχρεώσεις κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν.

1. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι, ἀρρενες ἢ θῆλεις, συνοικισκῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου συντασσόμενου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐργασθῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, οἷον θαμνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντιπυρκαϊῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἄνευ οἰουδήποτε τέλους καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἂν οὗτος, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ, ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ, τὰ ὡς ὦν ἔργα.

2. Συμβούλια κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐθεβαιώθη ἡ ἐναρξὶς πυρκαϊῆς δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσων μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς κοινότητος τῶν, ἐφωτισμένων διὰ τῶν ἀπαρτιτῶν ἐργασιῶν, πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὰ κοινοτικά συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, τὰ ὅποια θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 214.

Υποχρεώσεις ἀντιλαμβανόμενων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊᾶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἰαδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργασιῶν καὶ νὰ ἐργασθῶν πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ὦν διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶναι παραχρῆμα ἐκτελεσταί, οὐδεμίαν δ' εὐθύνην φέρουν οἱ ἐκδόντες αὐτάς δι' ἐπιτημίους συνεπείας προφυλάτας ἐκ τῶν διαταγῶν τῶν, ἐφ' ὅσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ὠνότερω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετ' ἀξίνης ἢ κελέκως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος κανονιζόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν ὁποίων, ἀρνούμενων, εἰσπραττόνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ διανεμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀποδοθεῖς μερίμνη τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 215.

Παροχαὶ διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τοὺς ἀσχοληθέντας πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς δάσους ἐργάτας, ὡς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, χορηγολακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγεῖται, μετὰ πρότασιν τοῦ ὠνότερου κατὰ βαθμὸν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς, λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ καὶ υποπόρου, ἀποζημιώσεις καθοριζόμεναι ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὡς ὠνότερω ἀποζημιώσις βαρύνει τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ δασῶν ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων τοῦ Ταμείου τούτου, τοὺς δασοκτήμονας δὲ, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι μὴ δημόσιον καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς.

κητικώς κατά τὰς περί εισπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν αὐτῆς.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γινόμεναι δαπάναι, (ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐπιβαρύνουν τοὺς δασικὴν ἔχοντες καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περί εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Διὰ διατάγματος καθορίζεται λεπτομερέστερον ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τῆς γενομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 216.

Υποχρεώσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς διὰ τὴν καταβολὴν πυρκαϊῶν.

1. Αἱ διοικήσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐξαγωγῆς πυρκαϊᾶς εἰς δάτος πλησίον τῆς ἕδρας τῶν κείμενων, νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν, ἐξωδιασμένων διὰ τῶν ἀπαιτήτων ἐργασιῶν, ἧτις, ἀρ' ἥς φθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατὰ τὴν πυρκαϊᾶς.

2. Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὶν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ὁμοιοβάθμιον δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων, πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαιτητικῶς νὰ συμμορφῶνται πάντες οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγώνος κατὰ τοῦ πυρός.

3. Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἐκάστη φρουρᾷ στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ νομάρχου.

4. Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐξωδιασμένον τῶν ὁπλιτῶν, τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατὰ τὴν πυρκαϊᾶν, χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τοὺς δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατὰ τὴν ὁργανικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγητῶν αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

6. Τὴν καταβολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπροσθεν ἐκτάσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ 48ωρον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν καιομένων πρέμων τῶν δένδρων, ὑπὸ προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀνώτερον διευθύνοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα.

Ἄρθρον 217.

Υποχρεώσεις δασικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ δασάρχης, ὁ δασονόμος, ὁ δασονόμος καὶ ὁ δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐξαγωγῆς πυρκαϊᾶς εἰς δάτος τῆς περιφερείας τῶν, σπεύδουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς καταστάσεως αὐτῆς, δίδοντες τὰς ἀναγκαίας διατάξεις διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταβολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἂν δασικοὶ ὑπαλλήλοι διενεργοῦν προανάκρισιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Διευθετοὶς ἐκθεσίς, περὶ τῶν γενομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια προὐκάλεσαν ταύτην, ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑκαίτων τῆς πυρκαϊᾶς, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ δασαρχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατὰστασιν τῶν ἐπισκευασθῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας τῶν πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 218.

Πρόβλεψις δαπάνης διὰ μέτρα προλήψεως καὶ καταστολῆς πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαίουσα πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀποστολὴν πελέκων, ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργασιῶν καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαιτητῶν διὰ τὴν κατὰ τὴν πυρκαϊᾶν, πρὸς ἐξοφλήσιν τῶν κατὰ τοὺς ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἀναγράφεται εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀπαιτούμενη πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν προσπελάσεως, τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπικύρια σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεπικοινωνιακὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 219.

Πρόσληψις πυροφυλάκων καὶ μισθώσις ἢ ἐπίταξις αὐτοκινήτων.

1. Πρὸς πρόληψιν ἐπέκτασεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν καὶ κατὰστασιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ἵνα δι' ἀποφάσεώς του προσλαμβάνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Ἰουνίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἐργάτας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀναλόγῳ πρὸς τὰς κατὰ τοὺς συνθήκας, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῇ μισθώσεις ἢ ἐπίταξεις φορητῶν ἢ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν προσωπικοῦ καὶ ἐργασιῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀνάγκαν ὅριον, τῶν προσλαμβανομένων ἐργατῶν ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὴν ἀντιμίσθωσιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κ.Τ.Π.Κ. καὶ Δασῶν, ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Κεφάλαιον Β'

Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυκήτων.

Ἄρθρον 220.

1. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως καμπῶν ἢ ἄλλων βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, λιθαρίων, γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κήπων καὶ αὐλῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς καταπολέμωσιν καὶ ἐξαφάνισιν τῶν βλαπτικῶν τούτων ἐντόμων ἢ μυκήτων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὡς ἂν κυρίων ἢ κατόχων, ὅπως προβῶν εἰς τὰ ὑποδειχθέντα παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς μέτρα, δύναται αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑποχρέου κυρίου ἢ κατόχου, κατὰ τὰς περί εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 221.

Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξυλείας πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως ἀσθενειῶν.

Πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν τῆς χώρας ἐκ βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ ὁρους ἢ καὶ νὰ ἀπαγορεύεται ἐντελῶς, κατ' ὅλην τὴν Χώραν ἢ περιφερείας ταύτης, ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους ξυλείας, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ξυλίνων σκευῶν ὡς καὶ ρυτῶν, σπόρων, φύλλων, ἀνθέων, φυτικῆς γῆς, χωμάτων, ἔρματος πλοίων ἐκ χώματος, ὡς καὶ χαλίκων καὶ ἁμμου περιεχόντων χώματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις αφορώσαι εις δασοτεχνικά έργα.

*Αρθρον 222.

Μελέτη και εκτέλεσις.

1. Ἡ μελέτη και εκτέλεσις τοπογραφίσεων, χωροσταθμίσεων και πάσης φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, διαχειρίσεως και ἐκμεταλλεύσεως δασῶν, ἀναδασώσεων, φυτωρίων, περιφράξεων, δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῆς ὁδοποιίας και ἐκτελέσεως ὁρεινῶν ὁσποτιῶν, ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας ἢ δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὲρ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις.

2. Διὰ τὴν δι' αὐτεπιστάσεως ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, τῶν χρηματοδοτούμενων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν, συνιστᾶται παγία προκαταβολή, ἢ διαχειρίσις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς διαχειριστὴν δημοσίον ὑπάλληλον, ὁρίζομενον δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Ὡς διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς δὲν ὀρίζεται ὑπάλληλος μετέχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν και ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων.

3. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἀνω δασοτεχνικῶν ἐργασιῶν γίνονται δεκτοὶ και δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον, ἐργολήπτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

*Αρθρον 223.

Τρόπος συντάξεως μελετῶν κλπ.

Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ τῆς συντάξεως ἀναγνωριστικῶν και προκαταρκτικῶν μελετῶν, γενικῶν σχεδίων (προμελετῶν), τῶν ὁριστικῶν μελετῶν και τῶν ἐτησίων προγραμμάτων ἔργων, τὰ τοῦ ἐλέγχου, ἐγκρίσεως και θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως και τροποποιήσεως αὐτῶν, τὰ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, ἐκτελέσεως και παραλαβῆς τῶν ἐκτελουμένων δασοτεχνικῶν ἔργων, τὰ τῆς ἐκδόσεως, διαβαθμίσεως και ἀκυρώσεως τῶν εἰδικῶν πτυχίων ἐργοληπτῶν δασοτεχνικῶν ἔργων, ὡς και πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου.

Κεφάλαιον Β'

Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων.

*Αρθρον 224.

Φορεὺς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Τὰ δασοτεχνικά ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων και ἀποκαταστάσεως ὁρεινῶν ἑδαφῶν τῶν λεκανῶν ἀπορροῆς ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τάξεως ὑπὸ τοῦ Κράτους. Μέρους τῆς δαπάνης τούτων δύναται νὰ ἑαυρήνῃ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων προστατευομένης ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου ἐπηρεαζομένην πεδινὴν περιοχὴν. Τὴν συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἔργων ἀναλαμβάνουσιν οἱ ἐκτελοῦσαι ταῦτα ἀρμόδιαι δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἢ, ὡς αὐτὴ κρίνεται ὑπὸ τούτων σκόπιμον, οἱ ἑργασιῶν ἐγγείων δασοτεχνικῶν.

2. Ἡ ταξινόμησις τῶν ἔργων δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων και ἀποκαταστάσεως τῶν ὁρεινῶν ἑδαφῶν, ἔχοντων ἄμεσον σχέσιν πρὸς ἐκτελούμενα μείζονος σημασίας πεδινὰ ἐγγειοδασοτεχνικὰ τοιαῦτα, ὁ γενικὸς προγραμματισμὸς ἢ ἐνταξίς των εἰς τὸ σύνολον τῶν ἔργων και ὁ συντονισμὸς τούτων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγειοδασοτεχνικῶν ἔργων.

3. Αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων δασοτεχνικῶν προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἀρμοδίας διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἐκτελέσεως, ἐγκρίσιν τούτων, εἰδικὸν κατὰ χώραν προγραμματισμὸν και ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κατὰ τὰς διαπερτάς ταύτην διατάξεις, ἐκ πιστώσεων τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἴτε ἐκ τοιούτων διατιθεμένων παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐγγείων δασοτεχνικῶν Ὑπουργείου Γεωργίας, δυναμένων νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐν προκειμένῳ και τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 8—11 τοῦ ν.δ. 3881/1958, ὡς αὐταὶ ἐκαστὸτε ἰσχύουσιν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, μετὰ γνώμην τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων δασοτεχνικῶν, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγγείων δασοτεχνικῶν ἢ προμελέτη, μελέτη και ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀριθμῷ ἔργων, δι' οἰωνδήποτε πιστώσεων, ἀποσπώμενου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρ' αὐτῆς τοῦ ἀναγκαζομένου εἰδικοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

*Αρθρον 225.

Εἰδικὰ μέτρα διὰ λεκανὰς χειμάρρων Μακεδονίας.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν και δημοσιευομένης εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ κηρύσσονται ὑπὸ προστασίαν λεκαναὶ ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων τῶν πεδιάδων Μακεδονίας.

2. Ἐντός τῶν ὑπὸ προστασίαν περιοχῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύονται αἱ ἐκχερῶσεις ἐπικλινῶν ἑδαφῶν, νὰ ἐπιβάλλονται εἰδικὰ μέτρα κλιμακώσεως (πεζούλια) ἢ περιορισμοῦ κατ' ἐκτασιν και εἶδος καλλιέργειας δι' ἐκχερῶσεως, νὰ περιορίζονται αἱ πάσης φύσεως καρπώσεις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων και οἰωνδήποτε φυλῶν βοσκῶν και νὰ ρυθμίζεται κατὰ τῶτον και χρόνον και μέχρι πλήρους ἀπαγευσεως ἢ βοσκῆ ὁρισμένου εἴδους ἢ παντὸς ζώου, ἢ χρήσις τοῦ ὕδατος φυσικῶν πηγῶν και ρεϊθρῶν, ἢ ἄλλοι τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων. Ὡς και ἡ ἀνένεργος οἰωνδήποτε δασικῶν ἐγκαταστάσεων. Εἰς τὰς οὗτω ὑπὸ προστασίαν κηρυχθείσας περιοχάς, θεωρουμένης ὡς ἀναδασωτέας, ἔχουν ἐφαρμογὴν, ὅταν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὴν φύλαξιν και ἀστυνομίαν, τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων, ὡς και τὰς ἐπιβαλλομένης ποινὰς και ἀποζημιώσεις, αἱ ὧς αὐτοὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

3. Διὰ διατάγματος δύναται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 και 2 νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τὰς λεκανὰς ἀπορροῆς χειμάρρων και ἄλλων διαμερισμάτων τῆς χώρας, ὅταν αὐταὶ τίθενται, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκειμένης μελέτης, ὑπὸ δασοτεχνικὴν διευθέτησιν.

Κεφάλαιον Γ'

Δασικαὶ μεταφορικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δασικὰ κτίρια.

*Αρθρον 226.

Διαδικασία ἀναθέσεως κατασκευῆς.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν συμπλεγμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν και Δημοσίων ἔργων, ἀνατίθεται εἰς τὰ Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν τῶν νομῶν ἢ κατασκευὴ και συντήρησις δασικῶν ὁδῶν και μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων, κτιρίων, ὡς και ἡ ἀγορὰ και συντήρησις τῶν σχετικῶν μηχανῶν, ἐργαλείων και μέσων ἐπικοινωνίας. Εἰς τὰ αὐτὰ Ταμεία δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ἀνατίθεται και ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης καλλιέργειας τῶν συστάδων, ἀναδασώσεως και δασικῶν φυτωρίων ἐν τῇ τῶν οἰκείων δασικῶν συμπλεγμάτων.

2. Πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ προβλεπομένων διατάγματος ἀπαιτεῖται προγενεστέρως ἐκθεσις τοῦ οἰκείου ἀρχαρχοῦ, περὶ τῆς ἀναγκαζομένης τῶν ἐκτελε-

στέων έργων, συνοδευομένη υπό δασοπονικής μελέτης του δασικού συμπλέγματος και γνωμοδότησις του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών του Υπουργείου Γεωργίας. Η ως άνω έκθεσις του δασάρχου δέον να διαλαμβάνη και περί των επιβληθησομένων φόρων και εισφορών, κατά τὰ ἐν άρθροις 240—244 ὁριζόμενα περί του ποσού αὐτῶν, περί τῶν οικονομικῶν πόρων του Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ περί τῶν κατὰ προσέγγισιν δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων δασικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 227.

Δασικαὶ ὁδοί.

Δασικαὶ ὁδοὶ θεωροῦνται αἱ ὁδοὶ αἱ ἐξυπηρετοῦσαι, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν δασῶν, τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰς μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως δασικὰ ἔργα καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ δικτύου τῆς ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς οδοποιίας τῆς χώρας.

Ἄρθρον 228.

Ἀστυνομία δασικῶν ὁδῶν.

1. Ἡ ἀστυνομία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περί ἀποκλειστικῶς δασικῶν ὁδῶν μὴ συμπίπτουσιν πρὸς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ὁδοὺς, ἀνατίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δασικὸν προσωπικόν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1929 «περί κωδικοποιήσεως τῶν περί κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

2. Πάντα τὰ λόγῳ βλαβῶν τῶν ἐν λόγῳ ὁδῶν εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ποσά, κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνην τῶν ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οὐκείων Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν.

Ἄρθρον 229.

Διανομὴς προσωρινῶν ὁδῶν.

Κύριος ἢ κάτοχος ἐδάφους δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους του μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη, γινόμενη πρὸς τὰ κέντρα καταναλώσεως ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους του, συνεπάγεται δυσανάλογως μεγαλύτεραν δαπάνην, δικαιούται ὅμως εἰς πλήρη, ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος αὐτὰ, ἀποζημιώσιν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς ἀναγκαίας δασικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 230.

Σύνταξις μελετῶν δασικῶν ὁδῶν.

Αἱ μελέται διὰ τὰς δασικὰς ὁδοὺς συντάσσονται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 222 προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν οὐκείων δασικῶν ὁργάνων.

Ἄρθρον 231.

Ἐκτελέσεις ἔργων.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ τὰς περί διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις, ἀπορροφᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, περί ὧν τὸ ἄρθρον 226, 3, αὐτεπιστάτως ἐπὶ ἐπειγουσίων περιπτώσεων ἢ ὅπου κρίνεται ἀσύμφορος ἡ δι' ἐργολαβίας ἐκτέλεσις αὐτῶν.

2. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα, ὅταν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν δι' ἐργολαβίας, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν περί κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν διατεταγμένων.

3. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν διατάξεων περί ἐκτελέσεως ἐν γένει δημοσίων ἔργων, μεταβιβάζεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐπιφορασομένης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κρίσιν αἰτήσεων θεραπείας, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δια-

τάξεως τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 5 τοῦ ν. 5367 τῆς 2) 18.4.1932 (περί ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων), ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 1936 τῆς 7) 13.9.1939 (περί συμπληρώσεως τῶν περί ἐκτελέσεως Δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων).

Ἄρθρον 232.

Ἐποπτεία καὶ ἐλεγχος.

Τὴν ἄμεινον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν τεχνικοοικονομικὸν ἐλεγχον τῆς ἐκτελέσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 226 προβλεπομένων ἔργων ἀσπεί ὁ ἀρμόδιος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, τὴν γενικωτέραν δὲ ἐποπτεῖαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων ἀσπεί, κατ' ἐντολὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 233.

Δασικαὶ ὁδοὶ συμπίπτουσαι πρὸς ἐπαρχιακὰς καὶ ἐθνικὰς.

1. Προκειμένου περί κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἡ μελέτη καὶ κατασκευὴ τῶν συμπίπτόντων τμημάτων ἐκτελεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων ἢ τοῦ οὐκείου νομαρχιακοῦ ταμείου, τῶν κατασκευαστέων τμημάτων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται ἅμα καὶ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν χρηματικὴ ἀρωγὴ τοῦ ἀρμοδίου Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἢ τῶν διὰ τὴν δασικὴν οδοποιάν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν μελετῶν τούτων, παρὰ τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, συμμετέχει τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ μετὰ ψήφου ὁ γενικὸς διευθυντὴς δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἡ κατασκευὴ, συντήρησις καὶ ἀνακαίνισις τῶν δασικῶν ὁδῶν, περί ὧν ἡ παρ. 1, δύναται νὰ ἐκτελεῖται καὶ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων ἔργων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ὁδοὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς δασομεταφορὰς δασαρχείων, τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἴδια μηχανήματα δασικῆς οδοποιίας.

Ἄρθρον 234.

Κατασκευὴ δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ Β.Ε. Ἰερόματος καὶ Β. Προνοίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, προκειμένου τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἰδρυμα ἢ ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια νὰ προῆγῃ εἰς ἀξιοποίησιν δασικῶν περιοχῶν διὰ τῆς διανομῆς καὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, νὰ ἐκχωρῇ τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως ποσότητος τῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν, προβλεπομένων δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀξιοποιουμένης περιφέρειας, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῶν ὁργανισμῶν τούτων διατεθειμένων δαπανῶν.

Ἄρθρον 235.

Ἐκτελέσεις δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 1042 τῆς 28.1) 20.2.1942 (περί τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 453) 1941 καὶ 584) 1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἀπερὶ συστάσεως Γραφείου Μελετῶν καὶ Δημοσιεύσεων καὶ Συμβουλίου Μελετῶν), ἀπαρτίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς οδοποιίας, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 226 — 232, ὡς οὐκ ἔστιν ἡδὲ κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχύτερον ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν καὶ παραγωγὴν τεχνικοῦ ξύλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

*Α ρ θ ρ ο ν 236.

Αγορά οικοπέδων και δασικών κτιρίων.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς, ἀνεγείρῃ, μισθώσῃ καὶ ἐπισκευάζῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ὁρχῶν καὶ ὁργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ., ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα πρὸς παραχώρησιν δωρεὰν διὰ τοιοῦτον σκοπὸν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐκτέλεσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμοῦ ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργήσῃ δι' αὐτεπιστάσεως, ἐκδιδομένου ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

*Α ρ θ ρ ο ν 237.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις κτιριακῶν ἔργων.

1. Ἡ ἀνέγερσις δασικῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γί- νει, ὡς ἐργοστασίων κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν, παρατηρημάτων αὐτῶν, ἀποθηκῶν ξυλείας ἢ ὕλικου ἢ σπόρων, δεξαμενῶν ἀρδεύσεως, ἐκκολαπτηρίων ἰγθύων τῶν ὀρεινῶν ρεόντων ὑδάτων, παρατηρητηρίων πυρκαϊῶν, δασικῶν κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις τούτων ἐκτελεῖται δι' ἐργολαβίας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἔργου συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν πενήνκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ ἐὰν διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡθε- λον χαρακτηρισθῇ τὰ ὡς κατεπεύγοντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτέ- λεσεως δι' ἐργολαβίας, ὁπότε ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστάσεως καὶ μικροεργολαβιῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Αἱ μελέται διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα συντάσσονται παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωρ- γίας.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Δ'

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων.

*Α ρ θ ρ ο ν 238.

Αναγραφή πιστώσεων εἰς πρ)σμὸν Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀνα- γραφή εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν εἰδι- κῶν πιστώσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατε- ποιούσης φύσεως δαπανῶν δι' ἔργα καὶ ἐργασίας κρατικῆς ἐκ- μεταλλεύσεως δασῶν καὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστά- σεων, διὰ προμηθείας καὶ λοιπὰς συναφεῖς δαπάνας, ἀναλό- γως τῶν εἰσπραττομένων δασικῶν ἐσόδων. Αἱ ὡς ἄνω εἰδικαὶ πιστώσεις διατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβου- λίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν δι' ἐντάλλματων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων. Ἀπαντα τὰ ὡς ἄνω κατεπειγούσης φύσεως ἔργα, ἐργασίαι καὶ προμηθεῖαι ἐκτελοῦνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ δημοσίων ἔργων, περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν διατάξεων.

*Α ρ θ ρ ο ν 239.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις παρὰ Τ.Γ.Κ.Δ. τῶν νομῶν.

1. Ἀρμοδίον Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 226—233 ἔργων, εἶναι τὸ τοῦ νομοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ καίται τὸ δασικὸν σύμπλεγμα ἢ ἐκτε- λοῦνται τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δασικὰ ἔργα. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καθορίσῃ καὶ ἕτερον

Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέ- τησιν τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον λόγοι ὁργανώσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπιβάλλουν τοῦτο.

2. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, προκειμένου ταῦτα νὰ ἐκτελέσουν καὶ νὰ διαχειρισθῶν ἔργα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 226—233 προβλεπομένων, συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας συζητοῦν- ται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μόνον σχετικαὶ πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἔργα, συμμετέχοντος τοῦ συμβουλίου, ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀνακληρωτοῦ του.

3. Προκειμένου περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν νομῶν τῆς Μακε- δονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν συζητεῖται θέμα διανοίξεως δασικῆς ὁδοῦ, συμμετέχει καὶ εἰς ἀξιοματικὸς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου σώματος στρατοῦ.

4. Διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδρίας καταβάλλεται εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ τὸν γραμματέα ἀμοιβὴ καθοριζομένη κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδρίας ἰσχύουν αἱ ἀντίστοιχοι περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δα- σῶν τῶν νομῶν διατάξεις.

5. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἔργων τῶν προηγουμένων παραγράφων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ παρουσία τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ τε- χνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.), ἀνακληρουμένων τῶν δύο τελευταίων τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὑπὸ τῶν νομίμων ἀνακληρωτῶν τῶν.

6. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, κατόπιν ἀσκουμένης ἐνώπιον αὐτοῦ ἐφέσεως, νὰ ἀποδέχεται, τροποποιῇ ἢ ἀπορρίπτῃ ὁριστικῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δα- σῶν. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Τα- μείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

*Α ρ θ ρ ο ν 240.

Εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 226—233 προ- βλεπομένων ἔργων, τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐπιχο- ρηγοῦνται διὰ τῶν ἀναγκαζουσῶν πιστώσεων παρὰ τοῦ Κ.Τ. Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ὑποχρεοῦνται νὰ τη- ροῦν ἴδια βιβλία καὶ νὰ καταρτίζουν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁρθρῶν 226—233 ἐκτελούμενα παρὰ τούτων ἔργα καὶ κατὰ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου. Ἡ ἔγκρισις τῶν ἐν λόγῳ προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν γίνεται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ τοῦ προϋπολο- γισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις, πλὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰσηγῆται τῶν εἰδικῶν τούτων προϋπο- λογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν εἶναι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβου- λίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἢ δασάρχης. Ἐν ἡ περιπτώσει παρὰ τοῦ αὐτοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐκτελοῦνται ἔργα εἰς πλείονα δασικὰ συμπλέγματα τοῦ νομοῦ, μὴ ἔχοντα ἄμεσον συνάφειαν, δύναται νὰ τηρῶνται ἴδιοι λογαριασμοί, προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, δι' ἕκαστον τῶν συμπλεγμά- των τούτων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 241.

Εἰδικοὶ φόροι καὶ εἰσφοραί.

Πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῳ 240 πόρων ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπι- ἐλθθοῦν ὑπὲρ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, τῶν ἐκτε- λούντων τὰ ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 226—233 προβλεπόμενα ἔργα, οἱ κάτωθι εἰδικοὶ φόροι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν:

α) Εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσουξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατα- σκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ.

β) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί δασικών προϊόντων προερχομένων εξ άλλων δασικών συμπλεγμάτων δημοσίων ή μη άμέσως ή έμμέσως όμως εξυπηρετουμένων υπό των εκτελουμένων υπό του Ταμείου έργων.

γ) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί της αξίας των παραγομένων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός του δασικού συμπλέγματος του εξυπηρετουμένου διά των εκτελουμένων έργων. Ο φόρος ούτος υπολογίζεται επί τη βάσει της συνολικής παραγωγής εκάστου γαλακτοφόρου ζώου, δέν δύναται δέ να υπερβή τὰ 20)ο της αξίας των προϊόντων τούτων.

δ) Ειδικός φόρος επί πάντων εν γένει άνεξαιρέτως των προϊόντων και ειδών των μεταφερομένων διά των υπό των Τ.Γ.Κ. και Δασών κατασκευαζομένων δασικών οδών. Ο φόρος ούτος εισπράττεται πάντως μετά την άποπεράττειν του σχετικού έργου, μέχρις όρίου δέ 10)ο της αξίας των προϊόντων. Επιβάλλεται επίσης ειδική εισφορά εις τὰ τροχοφόρα οχήματα τὰ εισερχόμενα εντός του εξυπηρετουμένου δασικού συμπλέγματος και χρησιμοποιούντα τὰς κατασκευαζόμενας δασικούς οδούς διά των πόρων του Τ.Γ.Κ. και Δασών. Η εισφορά αυτή δέν επιβάλλεται δασίως χρησιμοποιούνται τμήματα των ως άνω δασικών οδών, τὰ όποια συμπίπτουν προς έπαρχιακάς ή έθνικάς οδούς.

ε) Άναγκαστική εισφορά των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ του έργου δασικών ίδικτησιών, των άνηκουστών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

στ) Προσωπική εργασία μέχρι δέκα ημερών ετησίως των κατοίκων των χωρίων ή κοινοτήτων των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ της εκτέλεσεως του έργου.

*Άρθρον 242.

Διαδικασία επιβολής φόρων και εισφορών.

1. Οί υπό στοιχεία α', β', γ' και δ' του άρθρου 241 φόροι επιβάλλονται, μετά πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών του νομού, διά διατάγματος, έκδιδόμενου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δικαιουμένων όπως τροποποιούν, εν μέρει ή εν όλω, ή και άπορρίπτουν την πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου.

2. Αί περί επιβολής των άνωτέρω φόρων προτάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών κοινοποιούνται παρ' αὐτὸν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους και κοινότητες, παρὰ των οποίων ταυτοκλιούνται εἰς τὸ δημοτικὸν και κοινοτικὸν κατὰστημα, ἵνα λάβουν γνώσιν τούτων οἱ μέλλοντες νὰ υποχρεωθῶν εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν, αἱ ὁποῖοι και δικαιούνται ὅπως ἐντὸς εἰκοσήμερου ἀπὸ τῆς τοιαύτης τοιχοκαλλήσεως, υποβάλουν διά τοῦ οἰκείου δήμου ή κοινότητος τὰς ἐνστάσεις ή παρατηρήσεις αὐτῶν πρὸς τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας, ἵνα αὐταὶ ἐξετασθῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

3. Η υπό στοιχεία στ' του άρθρου 241 προσωπική εργασία επιβάλλεται διά πράξεως του οικείου νομάρχου, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών και άπόφασιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Εάν αἱ ὑπὸ χρεοὶ δέν προσέρχονται πρὸς ἐργασίαν ἐντὸς τοῦ τασσομένου χρόνου, τὸ ἀντίτιμον ταύτης, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Τ.Γ.Κ. και Δασών, εισπράττεται παρὰ των ὑποχρέων διοικητικῶς, κατὰ τὰς περί εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

*Άρθρον 243.

Διαδικασία καταργήσεως φόρων και εισφορών.

Οί ως άνω φόροι, εισφοροὶ και προσωπική εργασία δύνανται νὰ καταργηθῶν ή τροποποιηθῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐπεβλήθησαν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐκλαίψει ὁ λόγος τῆς ἐπιβολῆς των και δέν απαιτεῖται ή διατήρησις αὐτῶν, εἴτε συντήρησιν των έργων εἴτε πρὸς ἐξυπηρέτησιν των τυχόν ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Γ.Κ. και Δασών διά τὴν ἐκτέλεσιν των ἐργων οικονομικῶν υποχρεώσεων.

*Άρθρον 244.

Εισπραξεις φόρων και εισφορών.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος των ἐν ἄρθρῳ 226 παρ. 2 προβλεπομένων διαταγμάτων, διά των οποίων ἀνατίθεται εἰς τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομῶν ή ἐκτελέσεις των ὑπὸ των ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, ἅπαντες οἱ ἐν ἄρθρῳ 241 φόροι και αἱ εισφοροὶ εισπράττονται ὑπὸ των ἀρμοδίων πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν ὁργάνων διά λογαριασμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εἰς τὸ ὅποιον ἀποδίδονται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνη των ἐνεργούντων τὴν εἰσπραξίν. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως των ὑποχρέων εἰς καταβολήν, οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο φόροι βαρυνονται και εισπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περί εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

*Άρθρον 245.

Σύναψις δανείων.

Διά τὴν ἐκτέλεσιν των ὑπὸ των ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομῶν ὅπως, ἐπὶ ἐκχωρήσει των ὑπὸ τοῦ ἰδίου κώδικος προβλεπομένων πόρων αὐτῶν, συνομολογούν, μετά ή άνευ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου, δάνεια ἀπλὰ ή τοκοχρεωλυτικά, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, κατὰ τοὺς ἐκάστοτε ὁρίζοντους ὁρους ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά τὴν συνομολόγησιν των δανείων τούτων ἀπαιτεῖται ὅπως ή περί ταύτης σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου Τ.Γ.Κ. και Δασών ἐγκριθῇ διά διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τη προτάσει των Υπουργῶν Γεωργίας και Οικονομικῶν. Διά τὴν σύναψιν δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν έργων δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων ή ἐτέρων έργων ή προμηθειῶν, δύναται νὰ παρέχεται ή ἐγγύησις τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Τοῦτο, παρισταμένης ἀνάγκης ἐκπληρώσεως ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων εκ τοῦ ως άνω λόγου, δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 240—245 πόρους, τοὺς ἀντιστοιχοῦντας εἰς ἕκαστον Τ.Γ.Κ. και Δασών εἰς ποσὸν καθοριζόμενον δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

*Άρθρον 246.

Εισπραξεις των πόρων.

Η εἰσπραξίς των κατὰ τὰ ἄρθρα 240—245 πόρων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις περί εισπράξεως των πόρων τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τη προτάσει των Υπουργῶν Γεωργίας και Οικονομικῶν, δύναται νὰ καθορισθῶν αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰσπράξεως των ως άνω πόρων και τῆς καταδέσεως αὐτῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις παρὰ τῷ πιστωτικῷ ἰδρύματι, τὸ ὅποιον ἐχορήγησε τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δάνειον. Η ἀπόδοσις των ὑπὸ των δημοσίων ταμείων πραγματοποιουμένων ἐσόδων βαρύνει τὰς χρήσεις κατὰ τὰς ὁποίας διενεργήθησαν αἱ εἰσπράξεις.

*Άρθρον 247.

Πληρωμή ἐξόδων.

Η πληρωμή των ἐξόδων γίνεται ἐπὶ τη βάσει ειδικῶν ἐνταλμάτων δι' ἕκαστον των ειδικῶν προϋπολογισμῶν, ἰσχυρῶν κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν, πληρωμὴν κλπ. των περί Τ.Γ.Κ. και Δασών γενικῶν διατάξεων.

*Άρθρον 248.

Πρόσληψις υπαλληλικῶν προσωπικῶν.

Διά τὴν ἐκτέλεσιν των πάσης φύσεως διοικητικῶν, λογιστικῶν και διαχειριστικῶν ἐργασιῶν, των ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των διά των ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, δύναται νὰ προσλαμβάνεται παρὰ των Τ.Γ.Κ.

και Δασών το έκαστοτε αναγκαιούν ημερομίσθιον προσωπικόν. Τὰ τῆς μισθοδοσίας, τρόπου προσλήψεως, διαρκείας τῆς υπηρεσίας ὡς και τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ημερομισθίου προσωπικοῦ ὁρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 20)22.7.1937 διατάγματος (περὶ διανομῆς και διαχειρίσεως ἐν γένει τοῦ Κεντρικοῦ Τακτικοῦ Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν) μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

*Α ρ θ ρ ο ν 249.

Πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Μετ' ἔγκρισιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐπιβαρύνουν τὸν δασικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὅπως ἡ ἐπὶ ημερομισθίῳ γινομένη πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, οἷον μηχανοδηγῶν, ἐραρμυστῶν, ἀεριστῶν, ἡλεκτροτεχνιτῶν, ἐμπειροτεχνιτῶν, ἐπιστάτων, ὀδηγῶν αὐτοκινήτων κλπ. διὰ τῆς ἀνάγκας τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν, ὡς και τῶν ἐργων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπουν τὰ ἄρθρα 226—233, γίνεται και ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου χρονικῆς διαρκείας ἀπὸ ἑξ μηνῶν μέχρι δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν. Ἡ σύμβασις αὕτη δίδεται νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἰσχύρον διὰστημα διὰ νέας ἀποφάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται ὁ ὅρος ὅτι ἡ ὑπηρεσία δίδεται νὰ χρησιμοποιοῖται και εἰς ἄλλην περιφέρειαν τὸν προσλαμβανόμενον.

*Α ρ θ ρ ο ν 250.

Δαπάναι κατασκευῶσεων.

1. Ἐκ τῶν διατιθεμένων πιστώσεων διὰ τὰ ἔργα, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἄρθρον 222, καταβάλλονται ἀντιστοίχως και αἱ διὰ τῆς ἀνάγκας τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ ὀρεινῶν και μακρῶν τῶν κέντρων ἐργασιῶν, μικροδαπάναι κατασκευῶσεως, κατὰ τὰ έκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθοριζόμενα.

2. Ἐκ τῶν πόρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν δασῶν έκαστου Τ.Γ.Κ. και Δασῶν τῶν νομῶν, δύναται νὰ καταβάλλωνται και αἱ δαπάναι κατασκευῆς προχείρων κλιδῶν ἀρτοποιίας και παραπηγμάτων, διὰ τὴν ἔδυσιν εἰς ἀπομακρυσμένους τόπους κρατηρίων τροφίμων και χρεωδῶν διὰ τοῦς ἐργάτας και τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς υπηρεσίας. Τὰ οὕτω κατασκευαζόμενα ἐνοικιάζονται εἰς ἰδιώτας κατόπιν δημοπρασίας. Τὰ ἄλλα και τὰ λοιπὰ εἶδη δύναται νὰ μεταφέρωνται διὰ τῶν κρατικῶν ἐπιτοπίων μεταφορικῶν μέσων δωρεάν, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐπιστρέφουν κενά, αἱ δὲ ἐπιτόπιοι δασικαὶ και ἀγρονομικαὶ ἀρχαὶ ἐλέγχουν τὴν καλὴν κοιότητά, ὡς και τὰς τιμὰς πωλήσεως, γινόμενης ρητῆς μνείας εἰς τοὺς ὁρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως και τὸ συμφωνητικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΘΗΡΑ

Κεφάλαιον Α'

Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυνηγετικά περαιοχαί.

*Α ρ θ ρ ο ν 251.

Θηράματα.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται ὡς ἄθλημα, καθ' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ὡς θηρεύματα θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια θηλαστικά και πτηνὰ πλὴν:

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν: Τῶν ἀκανθοχόρου, νυκτερίδος, μυγαλῆς, ἀπάλακος.

Ἐκ τῶν πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρῆθρας, μὴ συμπεριλαμβανομένης (τοῦτέστι τῶν μικροτέρων εἰς μῆκος τῶν 17 ἐκ.), β) τῶν κύκνου, πελαργοῦ,

φοινικαπτέρου ροδοχρόου, γερανοῦ, κύκκου, ὄλων τῶν εἰδῶν τυπὸς (ὀρνέου), παντὸς εἶδους θρυκολάπτου, ἔποπος (σαλαπιτενοῦ), ὄλων τῶν εἰδῶν κίρκου (κίρκινεζοῦ) και τριόρχου. ἀκριδοθήρας (ἀγροπολιτοῦ), σίττης (τσιπανάκου σφουρικτῆ), αἰγοθήλου (γιδόζι—πλάκου), τοῦ μικροῦ μελαντοφίλου γλάρου, παντὸς εἶδους χαλιδῶνος, τοῦ κορακίου (χαλκοκοροῦνας), παντὸς εἶδους νυκτοβίου και τῆς τρυγῶνας τῆς στρεπτοπτηλίας δεκακνιδῶ (δεκαχτοῦρας).

*Α ρ θ ρ ο ν 252.

Μέσα ἀσκήσεως θήρας.

1. Ἡ θήρα ἀσκεῖται μόνον διὰ συνθήδους κυνηγετικοῦ ἐπωμιζόμενου πυροβόλου ὅπλου, ὡς και διὰ τόξου και κυνηγετικοῦ μαχαίριου, μετὰ ἢ ἀνευ κυνός. Ὡς συνθήδη κυνηγετικὰ ὅπλα νοοῦνται τὰ ἐπωμιζόμενα μόνονα, δίκονα, ἐπαναληπτικά ἢ αὐτογεμῆ (αὐτόματὰ) τοιαῦτα, ἔχοντα τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κάννης λεῖον και οὐχὶ ραβδωτόν. Ἡ διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου ἀσκήσις τῆς θήρας ἀπαγορεύεται.

2. Πᾶς κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀγοραστῆς κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπόρων ὅπλων και τῶν ὁπλοηγῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ζητήσῃ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δελτίου κατοχῆς ὅπλου.

3. Ὁ κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφαλὴ φύλαξιν τοῦ ὅπλου τοῦ.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, νὰ ἐπιβάλλῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν σφράγισιν ἢ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὅπλων, εἰς περιοχὰς ἐνθα παρατηρεῖται εὐρεία ἀσκήσις παρανόμου θήρας ἢ καθ' ἁπάσαν τὴν Ἑπικράτειαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις και ἡ χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, ἐρόχων, ἱξῶ, εἰδικῶν καθρεπτῶν, ἀγκίστρων και παντὸς εἶδους ἐλαστικῶν φωτῶν ἢ ὀργάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν θανάτωσιν, σύλληψιν ἢ νάρκωσιν, ἐν γένει ἀγρίων θηλαστικῶν και πτηνῶν, ὡς και ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ και ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή τῶν ὀργάνων τούτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς θήραν χρησιμοποίησις ἐλαστικῆς σφαιδόνης, κράχτων, ὁμοιωμάτων και μιμητικῶν φωνῶν τῶν θηραμάτων.

7. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον δι' ἐπιστημονικοῦς σκοποὺς (δακτυλίστις, μελέται, τερήσεις).

*Α ρ θ ρ ο ν 253.

Κυνηγετικά περαιοχαί.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς συνεχεῖς κυνηγετικαὶ περαιοχαὶ θηράματα ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότεροι τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ὀρισμένου εἶδους και ἀριθμοῦ θηραμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατόπιν εἰδικῶν ἀδείων ἢ κατόπιν ἐκμισθώσεως τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

2. Αἱ κυνηγετικαὶ περαιοχαὶ δὲν δύναται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀγνωρισμένους σταθμοὺς διαβάσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁρτύγων ἢ τρυγῶνων.

3. Διὰ 6. δ. καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις και ὁ τρόπος τῆς θήρας εἰς τὰς κυνηγετικὰς περαιοχάς, τὰ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περαιοχῶν τούτων, ὡς και πάντα ἑτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ χαρακτηρίσῃ και μὴ δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς κυνηγετικὰς περαιοχάς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν και ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ. Ἐν αὐτῇ παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως τῆς θήρας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι προβαλὺν εἰς τὴν ἔδυσιν ἰδιωτικῶν ἐκτρο-

φείων εμπλουτισμού τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ συντάξουν, δι' ἰδιωτῶν δασολόγων, δαπάναις των, εἰδικὰς μελέτας ἢ πίνακας διαχειρίσεως τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτος, ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιούνται εἰς εἰσπραξίν δικαιοῦματος παρὰ τῶν νομίμως ἐφωδιασμένων δι' ἀδείας θήρας κυνηγῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 254.

Μέτρα ἀναγκαστικῆς θηραματικῆς πλοῦτος.

Καταφύγια — Ἐκτροφεία θηραμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων ἐπὶ ἐκτάσεως, οὐχὶ μικρότερης τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ δασῶν, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ πεδινῶν καὶ πεντακσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περὶ ἐλαιοδῶν. Τὰ καταφύγια ταῦτα δεόν νὰ πληροῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ θηράματος, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡσυχίαν, τροφήν καὶ ὕδωρ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐλαστικῆς, ὥς καὶ τὰ πρὸς τροποποίησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ περιβάλλοντος πρὸς τὸ ἀρμόζον δι' ἕκαστον διαβίου θήραμα. Ἐκαστος κυνηγετικὸς σύλλογος ὑποχρεοῦται ἐπίσης εἰς τὴν ἰδρύσιν καὶ συντηρήσιν, τοῖσιν ὅσοις ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, ἐπὶ καταλλήλῳ ἐκτάσει, ὑποδειχθεμένης παρὰ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα παντὸς θηράματος ἐντὸς καταφυγίου θηραμάτων.

3. Ἡ δίωξις ἐντὸς τῶν καταφυγίων τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δασικῶν ὁργάνων ἢ τῶν φυλάκων θήρας δι' εἰδικῶν συνεργείων. Ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις θηράματος δι' ἐπιστημονικοῦ σκοποῦς ἢ ἡ μεταφορὰ τούτου πρὸς εμπλουτισμὸν ἄλλης περιοχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἰσχύουν καὶ δι' ἐργονήσους ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότερας τῶν 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται ἐκτροφεία θηραμάτων, διὰ περιρράξεως καταλλήλων ἐκτάσεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπαραγωγῆς καὶ αὐξήσεως τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων ἢ εἰσγαγωγῆς ξενικῶν τοιούτων, ὅταν ἐπιδιώκεται ὁ εμπλουτισμὸς ἄλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἴδρυσις μικρῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἐπὶ μὴ δημοσίων ἐκτάσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν θηραμάτων, εἴτε πρὸς ἐμπορίαν (κρέας, δέρματος, πτερῶν, κεράτιν κλπ.), εἴτε πρὸς εμπλουτισμὸν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων διὰ θηραμάτων μὴ ἐπιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τούτων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίας ὑγείας διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκτάσεων ὥς καὶ ἐργονήσων, ἑνὶ καὶ διασπῶν αἰγῶν ἢ εἰς αἰετὶ θηράματα, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἴδρυσιν σταθμῶν παρακολούθησεως καὶ βακτηριολογικῆς ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων εἰσαχθέντα φέροντα, καμμένων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ σκοπῷ θήρας παράθεσις τῶν ἐρίων ἐκτροφείων, ὥς καὶ ὁ φόνος ἢ οὐλομένης θλάτης ἐκτροφείων ζώων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 255.

Κυνηγετικὸι κύνας.

1. Κύριοι κυνηγετικῶν κυνῶν, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ βελτίου ταυτέτητος τούτων, δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν περὶ προστασίας

τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ δελτίον ταυτέτητος τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν χορηγείται εἰς τοὺς κύριους τούτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου κυνηγετικοῦ συλλόγου, ἐπὶ καταβολῇ παραβέλου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, καθιερροῦται ἐνιαῖον ὁμοίωμαρον διακριτικὸν σῆμα δι' ὅπασαν τὴν ἑπικράτειαν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ μεταφορὰ διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου κυνηγετικοῦ κυνὸς ἀνευ φημώτρου ἀπαγορεύεται.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὴν νύκτα ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, ἐλευθέρα ἢ ὑπὸ ἐπιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγετικῶν κυνῶν, ὡσαύτως δὲ ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐλευθέρα κυκλοφορία τούτων, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα. Ἀδέσποτοι κυνηγετικοὶ κύνες, περιπλανώμενοι ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὴν ἀπαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις εἰς ὑπαίθριους ποιμενικὰς ἐγκαταστάσεις κυνηγετικῶν κυνῶν, ἰδίως κυνῶν διώξεως (ἰγνηλάτων), ἥτοι λαγούκων, φώλεοδων, λαγωνικῶν.

7. Ὁ συλλαμβάνων κυνηγετικὴν κύνα περιπλανώμενον, φέροντα ὅμως διακριτικὸν σῆμα, ὑποχρεοῦται ὅπως παραδῶσιν τοῦτον ἀμελλητί εἰς τὸν κύριον τοῦ ἢ τὴν πλησιέστεραν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ εἰσποιήσῃ ἀμέσως τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον. Ἡ δασικὴ ἢ καὶ ἄλλη ἀρχὴ παραδίδει τὸν κύνα εἰς τὸν οἰκίον κυνηγετικὸν σύλλογον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν εἴρεσιν τοῦ κατήχου καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως του. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ κυνὸς εἰς τὸν κυνηγετικὸν σύλλογον δὲν εὐρεθῇ ὁ κύριος τούτου, ὁ σύλλογος προβάλλει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τοῦ κυνὸς, τῶν πρακτικῶν ταύτης ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ δασάρχου. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ κυνὸς, ἀποδίδεται εἰς τὸν κύριον τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελε παρουσιαθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως, ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαιον Θήρας»), πλὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου χρησιμοποιήσου ὡς ἀμοιβῆς εἰς τὸν συλλαμβάνοντα τὸν κύνα.

8. Ἐπὶ κυνηγετικῶν κυνῶν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 80 παρ. 3 τοῦ ν. 3030 τῆς 6) 11.10.1954 (περὶ Ἀγροφυλακῆς).

9. Διὰ τούτων κυνηγετικοῦς κύνας ἰσχύουν κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ συλλογῆς κυνῶν ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκύμανσις τῶν κυνῶν θεικῶν καὶ ἐρευνητῶν, συνοδευομένων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν ἢ κυναγωγῶν, μὴ φερόντων κυνηγετικὸν ὄπλον, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου καὶ εἰς περιορισμένας ἐκτάσεις, καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

11. Ἐπιτρέπεται μετὰ τῆς ἀνευ κυνὸς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἡ χρησιμοποίησις θηρευτικῶν ἱεράκων μόνον διὰ θήραν ἀποδημητικῶν πτηνῶν (ἐραυροθήρια), ἐγκυμονομένου αὐτοῦ διὰ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηλαστικῶν ὥς καὶ τῆς ἱκτιδὸς (γαλῆς) διὰ τὴν θήραν τῶν ἄγριοκονίλων.

Κεφάλαιον Β'

Ἀπαγόρευσις θήρας — Προστασία θηραμάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 256.

Ἀπηγορευμένοι εἰς τὴν θήραν χώροι.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κομηπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα 250 μέτρων ἀπὸ τῆς παρυφῆς αὐτῶν ἢ εἰς ἀκτῖνα 100 μέτρων ἀπὸ μεμονωμένων οἰκῶν. Κατὰ παρέκκλισιν δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

2. Απαγορεύεται ή θήρα άνευ τής συγκατάθεσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:

α) Έντός των άμπελώνων από τής έναρξεως τής περιόδου τής θήρας έως λήξεως του τρυγητού.

β) Έντός των άθελίστων λιμνών.

γ) Έντός καλλιεργουμένων έκτάσεων και όπωρώνων, έφ' όσον ή έντός αυτών άσκησις τής θήρας θλάπται την καλλιέργειαν.

δ) Έντός περιπεραγμένων διά συνεχούς φράγτου έκτάσεως.

ε) Κατόπιν έγκρίσεως τής βασικής άρχής, εις άπεριφράκτους ιδιωτικάς έκτάσεις, μέζονας των 3.000 στρεμμάτων, όταν έν αύταις ό ιδιοκτήτης, νομέας ή μισθωτής έγκαταστήσῃ, κατά την κρίσιν τής άρχής ταύτης, αξιόλογα φυσικά ή τεχνητά έκτροφεία φασιανών, δορκάδων, ελάφων, αιγάρων, ιδίαις αυτού δαπάναις.

3. Απαγορεύεται ή θήρα έντός του πυρήνος έθνικών δρυμών.

4. Απαγορεύεται ή θήρα διά σκοπούσεως επί πτηνών ισταμένων επί τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Όργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, έφ' όν δύναται νά προκληθῇ βλάβη εις τας έγκαταστάσεις.

Άρθρον 257.

Προστασία ύδροβίων - Σκοπευτήρια - Αμοιβαι διώξεως επιβλαβών θηραμάτων.

1. Είς τὰ βασιλικά δασοκτήματα και πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται ή άσκησις τής θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδικής άδείας τής διευθύνσεως των βασιλικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών άρχων.

2. Είς περιοχάς περιλαμβανούσας λιμνας, δάλτους, ελώδεις έκτάσεις ή δάλα ποταμών και ποταμοκάπους, ως και παροχθίους γενικώς έκτάσεις, εις άς σταθμίζουν και διαδιδούν τὰ ύδρόβια πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ό Υπουργός Γεωργίας δι' άποφάσεώς του νά λάβῃ πᾶν μέτρον πρόσφορον αποδίδον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικών προς την ένάσκησιν τής θήρας.

3. Απαγορεύεται πᾶσα μόλυνσις δι' οίονδήποτε τρόπον ύδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθάλασσών, είτε διά δηλητηρίου είτε εξ ύπολειμμάτων διαφόρων έργουστασίων και βιομηχανιών. Οί ιδιοκτήται τούτων ύποχρεούνται έπως, διά τής ιδρυτικῆς των μελέτης ή διά συμπληρωματικῆς τοιαύτης διά τὰ ἤδη υφιστάμενα, προβλέπουσιν την κατασκευήν των άπραισγήτων τεχνικών έργων προς άσφαλή και άχρήμιον, διά τὰ ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παροχέτευσιν των βιομηχανικών άκαθάρτων ύδάτων.

4. Επιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τῇ πρότασει τής κυνηγετικῆς συνομοσπονδίας και συμφώνῳ γνώμῃ του δασάρχου, ή ύβρυσιν κυνηγετικών σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ένέργειαν άθλητικών σκοπευτικών άγώνων, ως και ό καθορισμός περιοχῆς έκφυμάνσεως κυνηγετικών κυών. Η θέσις και λειτουργία έν γένει τούτων καθορίζονται έν τῇ άποφάσει.

5. Αί άμοιβαι διά την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ό τρόπος παραδόσεως και παραλαβῆς των τεμνηρίων, ή πληρωμή τής άμοιβῆς άμέσως, επί τῇ παραδόσει του τεμνηρίου, καταβαλλομένης, ως και πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 258.

Γενικαί άπαγορεύσεις θήρας.

1. Απαγορεύεται:

α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτῶν μέσων, διά την θήραν των ύδροβίων πτηνών έντός των λιμνών, ελαδών έκτάσεων, ποταμών και λιμνοθάλασσών.

β) Η άσκησις τής θήρας από μηχανοκινήτων μέσων και ή μεταφορά διά τούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δεν

είναι κελυμμένα ή έντός θήρας, ως και διά πάσης φύσεως προβολέων και έλκυστικών φώτων.

γ) Οί οδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' όν τρίτοι ή σκησαν παράνομον θήραν, εὐθύνονται ως συναυτουργοί, ως και οι παραχωρήσαντες την χρῆσιν τούτου, έφ' όσον τελούν έν γνώσει. Οί παρά των ιδιοκτητῶν του τροχφορύ άσκησις τής θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρεῖται ως έπιβαρυντική περίπτωσης.

δ) Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου (άγριοκάτσικου), άγριόγιδου, τετράωνος (άγριοστεινιού), ως και φασιανού.

Δι' άποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, μή δυναμένων έν πάση περιπτώσει νά εκδοθούσιν πρό τής 1ης Αύγουστου 1971, δύναται νά εγκριθῇ ή θήρα των άνωτέρω, έφ' όσον ό αριθμός τούτων αύξηθῇ, όποτε έν τῇ άποφάσει θά καθορίζεται ό τόπος, ό τρόπος και ό χρόνος τής θήρας, τὸ είδος και ό αριθμός των θηραμάτων και ή παρά του κυνηγού καταβολή προσδότηου τέλους άδείας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ωφελίων πτηνών και θηλαστικών, καθοριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η άγοραπωλησία και ή μεταφορά προς πώλησιν παντός είδους θηράματος κατά την διάρκειαν τής άπαγορεύσεως τής θήρας.

γ) Η άγοραπωλησία καθ' όλον τὸ έτος του λαγωού και τής κέρδικας.

δ) Η άγοραπωλησία παντός θηράματος, έφ' όσον διαπιστωθῇ ότι ή θανάτωσις τούτου έταλέσθη δι' άπηγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, ή εκθεσις εις κοινήν θέαν και ό καθ' οίονδήποτε τρόπον δασονιμός συλλεφθέντων θηραμάτων.

στ) Η θήρα παρά του κυνηγού πλέον του ενός λαγωού και τεσσάρων κέρδικων δι' έκάστην ήμερησίαν έξοδον τούτου. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του νά τροποποιήσῃ τον αριθμόν τούτων καθ' άπασαν την Επικράτειαν ή κατά περιφερείας ταύτης, ως επίσης νά περιορίξῃ τον αριθμόν προς θήραν και άλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα τής άρκτου και του λυκάος (αῆσου) άνευ έγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ωσαύτως άπαγορεύεται:

α) Η κατάστροφή των φωλεών παντός πτηνού και ή άφάρεσις εξ αυτών των ώών και των νεοσσών και ή άγοραπωλησία τούτων, πλην των κατά τας διατάξεις του άρθρου 257 χαρακτηριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως επιβλαβών.

β) Η θήρα δι' ενέδρας (καρτέρι εις τας πηγάς), ως και ή χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλον άνευ άδείας.

γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' όλον τὸ έτος και ή διατήρησις έν αἰχμαλώτι ωδικών πτηνών, ως και παντός θηράματος, πλην των έξωπτικών (κολυμπριον, καναρίων, ψιττακόν), επιτροπομένη μόνον δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εις δημοσίας, δημοτικάς ή κοινοτικάς άρχάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικές οργανώσεις προς εμπλουτισμόν ζωολογικών κήπων και πάρκων των πόλεων. Επιτρέπεται ή κατόπιν ειδικῆς άδείας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' έπιστημονικούς λόγους.

δ) Η άνευ άδείας τής βασικῆς ή άστονομικῆς άρχῆς μεταφορά κυνηγετικών όπλων εις ύποκρίτους τόπους κατά την περίοδον, καθ' ήν άπαγορεύεται ή θήρα, κατά δε τον χρόνον τής κυνηγετικῆς περιόδου άνευ άδείας θήρας.

ε) Η μετά του κυνηγετικού όπλου διάδοσις δι' άπηγορευμένων εις την θήραν έκτάσεων, έκτός εάν τὸ όπλον είναι κελυμμένο.

στ) Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' άπαγορεύῃ την θήραν παντός θηράματος έν περιπτώσει χιονοπτώσεως μεγάλης διάρκειας και έντάσεως εις όλην την χώραν ή μεμονωμένους περιοχάς.

ζ) Η θήρα καθ' ομάδας, περιλαμβανούσας πλείονας των εξ κυνηγών, έκτός τής ομάδικῆς θήρας ύδροβίων πτηνών, άγριογίρον και επιβλαβών ζώων, ήτοι λύκου, αλώπεκος, θιάς και καρακοειδών, ήτις δέον νά διενεργηται κατόπιν

αδείας τοῦ δασάρχου τῇ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὀργάνου ἢ τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἡ δὲ οἰουδὴποτε μεταφορικῶς μέσου μεταφορὰ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης δὲν ἐνεργεῖται θήρα, δὲν θεωρεῖται ὡς παράβασις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ (6) κυνηγοὶ εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὅστε νὰ ὑφίσταται ἡ ἀπαιτούμενη ζώνη ἀσφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Ἡ ζώνη αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

η) Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή, ζώων ἢ μή, πάσης φύσεως θηραμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοιούτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαγόμενα θηράματα καταστρέφονται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ παραδίδονται εἰς τὴν πλησιεστέραν δασικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐμπόλησιν. Ἐν ἑλλείψει ταύτης, τὴν ἐμπόλησιν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ τελωνειακὴ ἀρχή· τοῦ ἐμπλειστηριασμοῦ εἰσπραγμένου εἰς τὸ Κεντρικόν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν αδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπονται ὁ φόρος καὶ ἡ ταρίχευσις μὴ θηρευτέων θηραμάτων, πρὸς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν μουσείων καὶ τῶν ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν πανεπιστημίων, ὡς καὶ διὰ διδακτικοὺς σκοποὺς ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Ἄρθρον 259.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ἰδιωκτῆται, νομίς ἢ μισθωταὶ οἰκίων, κήπων ἢ ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέφουν τὰς ὑπὸ τῶν κορακοειδῶν (κάργια, παρακάβα κλπ.) κατασπαραζόμενας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα τούτων ἢ εἰς δένδρα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν τῶν.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται:

α) Νὰ διατάσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μὴ τὴν δι' οἰουδὴποτε μέσου διώξιν ὀρισμένων θηραμάτων καὶ λοιπῶν ζώων καὶ καταστροφὴν τῶν φωλεῶν τούτων, ἐπιζημιῶν εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν, ἀλιευτικὴν καὶ θηραματικὴν οἰκονομίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναρθεσίαν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1950 ἐν Παρισίοις διεθνή συνέλευσιν καὶ ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Νὰ ἀπαγορεύῃ τὸν φόνον θηραμάτων, ὅταν ἀπειλῇται διὰ πλήρους ὁρισμοῦ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκχέρωσιν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὴν ὁλοτομίαν ἢ ἀποκλάσιν μεμονωμένων δένδρων ἢ συστάδων ἢ δενδροποιχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται πρὸς καταφυγὴν, προστασίαν καὶ ἀναπαραγωγὴν (κατασκευὴ φωλεῶν) ζώων καὶ πτηνῶν, ἅτινα εἶναι σπάνια ἢ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν, ὡς καὶ τὴν βοσκὴν παντὸς ζώου εἰς πάρκ, ἐκτροφεία καὶ εἰς νησίδας πρὸς προστασίαν καὶ μὴ ἐκφυλισμὸν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἐνδεχόμενα μέτρα προστασίας τῶν ἀποθημητικῶν πτηνῶν, διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσιν τῶν ἐπὶ τῶν φάρων.

5. Ἡ χρῆσις γεωργικῶν οὐραμῶν (ἐντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) ἐπὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται τῇ καθοδηγήσει τῆς διαφύσεως γεωργίας καὶ εἰς ποσότητα τοιαύτην, ὅστε νὰ ἀποβαίνει ἀνιδύνατος διὰ τὰ θηράματα. Ἡ χρῆσις τούτων ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων θὰ γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Κεφάλαιον Γ'

Κυνηγετικὰ περιφέρειαι—Χρόνος—Ἀδειαι θήρας.
Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις.

Ἄρθρον 260.

Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι.

Ἡ ὅλη Ἑπικράτεια διαιρεῖται εἰς τὰς κάτωθι κυνηγετικὰς περιφέρειας:

α) Τῆς Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου μετὰ τῶν νήσων αὐτῶν, με ἔδραν τὰ Χανιά.

β) Τῶν νήσων Ἀρχιπελάγους, με ἔδραν τὴν Μυτιλήνην.

γ) Τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ τῶν λοιπῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Πάτρας.

δ) Τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας μετὰ τῶν νήσων Εὐβοίας, Λευκάδος, Σκύρου, Αἰγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ἀντικυθήρων, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Σποράδων, ὡς καὶ τῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ε) Τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, με ἔδραν τὰ Ἰωάννινα.

στ) Τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Μακεδονία — Θράκη) μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης, με ἔδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἄρθρον 261.

Χρόνος θήρας.

1. Τὸ κυνηγετικὸν ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Ἡ κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἀρχεῖται:

α) Τοῦ λαγοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρεινῆς πέρδικας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρεῖται τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ἄνευ κυνός, μόνον τρυγῶν καὶ δεινροβίων πτηνῶν (ἀστούρα, συκοφάγος), ἀπὸ 25 Αὐγούστου εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ προτάσει τῶν δασικῶν ἀρχῶν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του, τῇ προτάσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς κυνηγετικῆς συνομοσπονδίας, νὰ περιορίσῃ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρις ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου καὶ μέχρις ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δηλητηρίου καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμνη καὶ εὐδύνη τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων καὶ ἄνευ χρήσεως κυνηγετικῶν ὄπλων, ἢ σύλληψις εἰς τὰς φωλεὰς τῶν νεογνῶν καὶ νεοσσῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν τῶν. Ἐπίσης ἡ συγκρότησις συνεργείων δι' ἔρευναν (παγάνια) ὡς καὶ ἡ διώξις τῶν κορακοειδῶν τῇ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὀργάνου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἡ χρῆσις παγίδων καὶ δηλητηρίων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ παρατείνῃ τὴν θήραν τῶν ἀποθημητικῶν πτηνῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης, ἐπὶ προσθέτῃ καταβολῇ τέλους καθοριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 262.

Ἀδειαι θήρας.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον αδείας θήρας, ἐκδομένης εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ αἶψαν θήραν, εἰς δὲν εἶναι μέλος κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι, ἐκ τῆς ὑπηρέσεως τῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς ὁργανώσεις, ὡς καὶ οἱ ἄλλοδαποί.

3. Ἡ αἶψα θήρα, ὅσα πρᾶσιπτικὴ καὶ ἀμεταδίδαστος,

ισχύει διά την κυνηγετικήν περίοδον και περιφέρειαν δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δι:

- α) Εἰς τοπικήν, ἰσχύουσαν διά τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ.
- β) Εἰς περιφερειακήν, ἰσχύουσαν διά μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 260.
- γ) Εἰς γενικήν, ἰσχύουσαν δι' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν καὶ
- δ) Εἰς γενικὴν τοιαύτην ὑπηκόων ξένων κρατῶν.

Ἡ ἄδεια θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ υποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλότυπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε (125) διὰ τὴν τοπικὴν ἄδειαν, τριακοσίων (300) διὰ τὴν περιφερειακὴν, ἑξακοσίων (600) διὰ τὴν γενικὴν καὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὴν γενικὴν ὑπηκόων ξένων κρατῶν, πλην τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν ἁλλοδαπῶν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι: πέσαν τῆς δεκαετίας, δι' ἅσκησιν θήρας μέχρι ἐνὸς μηνός, τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἅσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν καὶ τεσσαρῶν χιλιάδων (4.000) δι' ὅλην τὴν περίοδον.

4. Πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁδείας θήρας ἀπαιτεῖται εἰσέτι καὶ γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) διὰ τοπικὰς καὶ περιφερειακὰς ἁδείας καὶ δραχμῶν ἑκατὸν (100) διὰ γενικὰς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 267 φυλάκων θήρας. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἁδειῶν θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους.

5. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα ποσὰ δύνανται νὰ αὐξήνωνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

6. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται ὁ τύπος, ἡ μορφή καὶ τὰ στοιχεῖα. ἅτινα δεῖν νὰ περιέχῃ ἡ ἄδεια θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως αὐτῆς, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς, τὸσον διὰ τοὺς Ἕλληνας πολίτας, ὅσον καὶ διὰ ὑπηκόους ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα υγείας, κυνηγετικῆς ἱκανότητος καὶ κυνηγετικῶν γνώσεων διὰ τοὺς τὸ πρῶτον αἰτουμένους ἔκδοσιν ἁδείας θήρας.

7. Πρὸς ἔκδοσιν ἁδειῶν θήρας κατοικοῦν τῶν ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐφ' ὁποῦ γάρτου.

8. Οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κἀτοχοὶ ἁδείας θήρας, μετατιθέμενοι, δύνανται νὰ θηρεύουν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς θέσεως εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τὴν αὐτὴν ἄδειαν θεωρουμένην παρὰ τῆς δατικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 263.

Θήρα ὑπὸ δατικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ μόνον δημόσιοι δατικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ θηρεύουν, ὅπου καὶ ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτελοῦς ἁδείας ἐκδομένης παρὰ τῆς δατικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 264.

Ἀπαγορεύσεις χορηγήσεως ἁδειῶν θήρας.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδικασθέντας:

- α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰονδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημμελίᾳ, δι' ἧς ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.
- β) Ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρανόμῳ κατοχῇ ὄπλου, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.
- γ) Ἐπὶ ἐμπρησμῷ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας καὶ ὁμορῇ ξένης ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων τούτων συνδέεται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς θήρας καὶ πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ζαπῶν.

Μετὰ πόρον πέντε ἔτων ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύνανται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἄδεια θήρας μετὰ γνώμωσιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ ζαπῶν ἢ τοῦ δασάρχου.

2. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατάδίκη, διὰ παραβάσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγεται τὴν ἀπώρευσιν τῆς ἁδείας θήρας, ἥτις κατάτχεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δημοσίων ὁργάνων, ἀνεπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διὰ τὴν ἔκδοσιν χρηματικῶν ποσῶν.

3. Δὲν χορηγεῖται ἄδεια θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύναται ὅμως νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ' ὅσον προσκημιθῇ ὑπεύθυνος ἀγέλης τοῦ ἔχοντος τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἁδείας θήρας.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἁδείας θήρας εἰς ὁρισμένους περιφέρειας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἁδείας θήρας εἰς ὅσα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχόν χορηγηθείσας ἁδείας, ἀνεπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 265.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς θήρας.

1. Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ θήρᾳ πόροι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστωμένον πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρου κεφαλαίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οἱ ὡς ἀνω πόροι διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν φιλοθηραματικῶν σκοπῶν καὶ ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων ταύτης δι' ἑτέρους σκοποῦς.

2. Εἰς τὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ὡς καὶ πάσης φύσεως καταθέσεις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ὡς ἐσοδα ἐκ τῆς θήρας ἢ ὑπὲρ τῆς θήρας ὑποχρεωτικῶς δα τίθεται ἡ ἐνδειξις: «Κεφάλαιον Θήρας».

3. Πόροι τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἰναι:

α) Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 262 καὶ 264 εἰσπράξεις δι' ἔκδοσιν ἁδειῶν θήρας.

β) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 287 παρ. 14 ἐπιδικάζουσαι ἀποζημιώσεις.

γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς περὶ θήρας διατάξεις.

δ) Τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐκ τῆς ἐκποίησης τῶν κατασχόμενων πειτηριῶν.

ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

4. Σκοπὸς τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἰναι ἡ παροχὴ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων πρὸς διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ αὐξησιν τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτος τῆς Χώρας διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεδεμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἰναι:

α) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φυλάκων θήρας καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀναγκαίων πινάκιδων.

β) Ἡ ἱδρυσις ἐκτροφείων καὶ καταφυγίων θηραμάτων.

γ) Ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

δ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἀγορᾶ, μεταφορᾶ καὶ ἐγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν καὶ αὐξησιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου τῆς χώρας.

ε) Ἡ ἱδρυσις καὶ λειτουργία σταθμῶν ἐρευνῆς, παρακολούθησεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποθηματικῶν πτηνῶν καὶ θηραμάτων ἐν γένει.

στ) Ἡ ἀγορὰ ἢ ἀπαλλοτριώσις ἐκτάσεων ἢ ἐρμηνοήσων ἢ μεμονωμένων ἀγρῶν, ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων, ἀποριπτήτων διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Η λήψις μέτρων προστασίας των αποδημητικών πτηνών δια τήν μη πρόσβασιν των ἐπὶ τῶν φάρων.

η) Η καταβολὴ εἰσφορῶν τῆς χώρας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς διεθνεῖς οργανισμοὺς θηρευτικῶν ἀντικειμένων (Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Κ ε ρ α λ α ι ο ν Δ'

Κυνηγετικά ὀργανώσεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 266.

1. Διὰ τὴν σύστασιν κυνηγετικῶν συλλόγων ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν περὶ σωματείων κειμένων διατάξεων, ἡ δὲ ἐπινομήν του δέον νὰ εἶναι «Κυνηγετικὸς Σύλλογος» προστιθεμένης τῆς ὀνομασίας τῆς ἑξῆς δασαρχείου ἢ νομαρχίας ἢ ἐπαρχείου.

2. Σκοπὸς τούτων εἶναι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ὀργάνωσις τῶν κυνηγῶν καὶ ἡ φιλαθλὸς κυνηγετικὴ κατάρτισις καὶ προαγωγὴ αὐτῶν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παιδαγωγίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ συμβολὴ τούτων εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Πολιτείας διὰ τὴν διατήρησιν, ἀνάπτυξιν καὶ προστασίαν τοῦ θηροματικῶν πλούτου τῆς Χώρας. Αἱ κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ὀφείλου νὰ βοηθοῦν τὰς δασικὰς ἀρχὰς εἰς πᾶν ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν θήραν καὶ τὸ θήρεμα καὶ νὰ παρέχουν εἰς αὐτάς πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν καὶ συνδρομήν.

3. Αἱ κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ὑπάρχοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὅποιον ὀρίζεται ὡς ἀνωτέρω ἐποπτικὴ ἀρχή.

4. Εἰς ἐκάστην ἑξῆς δασαρχεῖον ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς κυνηγετικὸς σύλλογος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἀπαγορευμένης τῆς ἀναγνωρίσεως ἑτέρου, ἑστὼ καὶ ἐὰν ἐπιδιώκεται συναφὲς σκοπὸς. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὸ δασαρχεῖον Ἀθηνῶν, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν κυνηγῶν, ἀναγνωρίζονται τέσσαρες (4) κυνηγετικοὶ σύλλογοι. Αἱ ἑξῆς τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων καὶ αἱ περιφέρειαι τῶν εἰς τὸ δασαρχεῖον Ἀθηνῶν τοιούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Ὅπου δὲν ὑπάρταται ἑδρα δασαρχεῖου, ἀναγνωρίζεται εἰς (1) κυνηγετικὸς σύλλογος εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς νομαρχίας καὶ ἐκάστου ἐπαρχείου.

5. Εἰς ἐκάστην κυνηγετικὴν περιφέρειαν ἰδρύεται ἀπὸ μίαν κυνηγετικὴν ὁμοσπονδίαν, εἰς ἣν ὑπάρχοντες ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι τῆς περιφέρειας μὲ ἑδρὰν τὴν τῆς κυνηγετικῆς περιφέρειας.

6. Ἰδρύεται, μὲ ἑδρὰν τὰς Ἀθήνας, μία κυνηγετικὴ συν-ὁμοσπονδία, εἰς ἣν ὑποχρεωτικῶς ὑπάρχοντες ἅπαντες αἱ κυνηγετικαὶ ὁμοσπονδίαι. Οἱ πρόεδροι τῶν ὁμοσπονδιῶν συγκροτοῦν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς συν-ὁμοσπονδίας, τοῦ ὅποιου ἡ φητεία εἶναι διετής.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων, τῶν ὁμοσπονδιῶν καὶ συν-ὁμοσπονδίας, τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, τῆς συνθέσεως αὐτῶν, τῶν προσόντων καὶ ιδιοτήτων τῶν μελῶν αὐτῶν, τῆς θητείας τούτων, τῶν καταστατικῶν τῶν, τῆς περιουσίας αὐτῶν, τῆς προσωπικῆς διοικήσεως αὐτῶν καὶ πάσης συναφοῦς λεπτομερείας, σκοποῦσης εἰς τὴν καλύτερην ἐξυπηρέτησιν τῆς θήρας. Ὡς πρὸς τὴν αὐτῆς ἀποφάσεως ρυθμίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ τὰ κριτήρια ἀναγνωρίσεως τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων ὡς καὶ τὰ τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν.

8. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὰς κυνηγετικὰς ὀργανώσεις, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ σωματείων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ διατηρηθείσαι, μετὰ τὴν ἰσχὺν του, διατάξεις τοῦ ν. 281 τῆς 21.6.1914 (περὶ Σωματείων) δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἀ.ν. 2783 τῆς 30.1.1941 (Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος), ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

9. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη διοικητικῶν συμβουλίων κυνηγετικῶν ὀργανώσεων οἱ μὴ κρινόμενοι ὡς νομιμόρροποι

ὑπὸ τῆς αἰκίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, μέλη δὲ τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων:

α) Οἱ στερούμενοι τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Οἱ ἀλλοδαποὶ, ἐξαιρουμένων τῶν ὁμογενῶν ξένης ἐπικρατείας, τῶν διαμενόντων μονίμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

10. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἐτήσιων συνδρομῶν καὶ τὰ τῆς διαδέσεως τῶν ἐσόδων τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πᾶν αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μικρότερον τῶν 50 καὶ 60 δραχμ. ἀντιστοιχῶς, πάλιν τούτῳ ὅσον τὸ ἥμισυ τῶν ἐσόδων τούτων δέον νὰ διατίθεται ὑποχρεωτικῶς διὰ σκοποῦς φιλοθηρηματικούς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 267.

Φύλακες θήρας.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τήρησις τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἀνατίθεται εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διὰ τὸ ν.δ. 4519 τῆς 29.30.6.1906 (περὶ διαρρυθμίσεως κατὰ βαθμοὺς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) καὶ 818 τῆς 3.15.10.1906 β.δ. (περὶ ὀργανώσεως τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Ε' Διευθύνσεως Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων καὶ καθορισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς), τυχούσης Εἰς Δ) ἡγεσίας Δασῶν ὑπὸ τὴν τίτλον «Δι' ἡγεσίας Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων», ἀσκήσσει δὲ ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν θηροφυλακίαν. Οἱ φύλακες θήρας συγχρόνως ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὴν καθορισμὴν τῶν καθηκόντων τούτων, ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1. νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ τῶν δασῶν διατάξεων ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν πρὸς τοὺς δασοφύλακας.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι τριακόσιοι (300) φύλακες θήρας ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ καὶ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀμειβόμενοι εἰς βάρος τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ αἱ περιορισμοὶ, τὰ προσόντα, ἡ πρόσθετος ἐπαγγελματικὴ, ἡ ἡλικία, ἡ ἑδρα καὶ κατανομή τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἀπὸ τὴν Χώραν, μὴ ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς προσλαμβανομένους φύλακας θήρας τῶν περὶ ἐντοπιότητος διατάξεων τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, ὡς ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως, τὸ ὄρος τῆς ἀντιμισθίας, τὰ ἐπιδόματα εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, τὰ ὁδοπορικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἡ ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὡς καὶ ἡ ἀπόλυσις καὶ ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος αὐτῶν, ἡ στολή, ἡ ὑπόδησις, ὁ ὅπλισμός καὶ πᾶσα συναφὲς λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

3. Κυνηγετικαὶ ὀργανώσεις ἡ ἰδιοκτῆται μὴ δημοσίαν ἐκτάσεων, δύναται δαπάναις τῶν νὰ προσλαμβάνουν ἰδιωτικούς φύλακας θήρας. Οὗτοι ἀναγνωρίζονται, μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς φύλακες θήρας, ἐξομοιούμενοι εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα μὲ τούτους ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τοιούτους, πλην τῆς ἀντιμισθίας. Ἡ ἑδρα καὶ ἡ περιφέρεια φυλάξεως ὀρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγνωρίσεως, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν τῆς κυνηγετικῆς ὀργανώσεως ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

4. Οἱ κυνηγετικοὶ σύλλογοι δύναται δι' ἐιδικῆς εἰσφορᾶς τῶν μελῶν τῶν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ προμηθεύωνται μεταφορικὰ μέσα, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν διώξιν τῆς λαθροθηρίας, ὅτινα διατίθενται εἰς τοὺς φύλακας θήρας τῆς περιφέρειας τῶν. Αἱ δαπάναις κινήσεως καὶ συντηρήσεως τούτων ἐκπύουσι τοὺς οἰκίους κυνηγετικῶν συλλόγους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ποινικαὶ διατάξεις.

*Αρθρον 268.

Παράνομος ύλοτομία καὶ κλαδοτομή --- Παράβασις
ἀστυνομικῶν διατάξεων.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας ύλοτομίας ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ύλοτομιῶν, ὁ ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διακατόχου τοῦ δάσους, ύλοτομῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικὰ προϊόντα, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐὰν οὐδεμία ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία, ἢ ἡ προξενθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς.

2. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 381 καὶ 382 τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται, ἐὰν τὸ δάσος εἴναι δημοσίον.

3. Οἱ παραβάται τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν προκύψασα ζημία εἴναι μεγαλύτερα τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅτε τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

4. Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ παρόντος ἀρθρου τιμωροῦνται καὶ οἱ παραβάται τῶν περὶ κλαδοτομῆς διατάξεων τοῦ ἀρθρου 112. Ἡ κλαδοτομή ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

*Αρθρον 269.

Κυρώσεις κατὰ τῶν παρανόμως εἰσαγόντων ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ ξυλείαν, φυτὰ κλπ.

Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 221 εἰσαγόμενα εἶδη κατασχόνται παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἐπὶ τόπου, ὁ δὲ παραλήπτης τούτων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ὁ μεταφέρων τοιαῦτα εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς Χώρας ἐκείνης τῆς συχρὺν ἀρχικῶς καθορισθείσης πρὸς εἰσαγωγὴν. Τὰ μεταφερόμενα εἶδη κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ἔξοδα καταστροφῆς βαρύνουν τὸν παραβάτην ἰδιοκτήτην, εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

*Αρθρον 270.

Ἀπαγόρευσις ύλοτομίας ἐλατῶν κ.λ.π. Κυρώσεις.

1. Ἡ ύλοτομία καὶ μεταφορὰ νεαρῶν ἐλατῶν ἢ κορυφῶν ἢ κλάδων ἐλάτης δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς δένδρα Χριστουγέννων ὡς καὶ ἡ ἐκκοπή, χρησιμοποιοῦσι καὶ μεταφορὰ κλάδων ἀμυγδαλέων, βερυκοκκαῶν, ροδακινῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει πυρηνοκάρπων ὁπωροφόρων δένδρων πρὸς ἐορταστικὴν χρῆσιν καὶ διακόσμησιν ἐκ τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κήπων καὶ ὁπωρώγων, ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν περίπτωσιν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3.

2. Οἱ ύλοτομοῦντες ἢ μεταφέροντες καθὼς καὶ οἱ κατέχοντες ἢ χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα δένδρα Χριστουγέννων ἢ διακοσμητικὰ κλάδους αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τὰ δὲ δένδρα καὶ οἱ κλάδοι κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὁργάνου, συντασσόμενου πρωτοκόλλου καταστροφῆς αὐτῶν.

3. Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ πώλησιν τῶν ἄνωτέρω εἰδῶν ἀποκλειστικῶς διὰ καλλωπιστικὰ σκοπούς, ἢ μεταφορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐλατῶν, ἢ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὁπωροφόρων δένδρων.

4. Διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου, δημοσιευμένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατὰ περιφέρειας, ὀριζομένη ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, κατάσχεσις τῶν ζώων καὶ τροχοφόρων, διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται μεταφορὰ τῶν ὡς ἄνω προϊόντων, ὡς καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὀριζομένων ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ προερχομένων ἐξ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

5. Τὰ οὕτω κατασχόμενα ζῶα καὶ μεταφορικὰ μέσα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ δασικὴν ἀρχήν, ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μετὰ καταβολῆν, διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον ζῶον ἢ χιλίων πεντακοσίων δι' ἕκαστον τροχοφόρον ἢ, λόγω ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει, τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἢ δασικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐφ' ὅσον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατάσχεσεως, δὲν ἤθελον καταβληθῇ τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα καὶ ἡ ἐγγυήσις, τὰ κατασχεθέντα μεταφορικὰ μέσα ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον, κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων.

7. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ κατατεθειμένον ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγυήσις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἴναι ἀθωωτικὴ, ἄλλως καταπίπτουν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ἔξοδα φυλάξεως ὁπωσδήποτε δὲν ἐπιστρέφονται.

*Αρθρον 271.

Κατάσχεσις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων,
ἐργαλείων, ὀργάνων, σκευῶν κλπ.

1. Κατάσχονται καὶ δήμευνται παρὰ τῶν δασικῶν, ἀστυνομικῶν ἢ ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς τὰ δασικὰ προϊόντα :

α) Τὰ ύλοτομώμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα ἄνευ ἀδείας ύλοτομίας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ύλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη ἀδεία.

β) Τὰ ύλοτομώμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα, ὀνόματι ἀδείας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ύλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου προκειμένου, περὶ μὴ δημοσίων δάσους, κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς περὶ τρόπου ύλοτομίας, κατασκευῆς ἢ συλλογῆς δασικῶν προϊόντων διατάξεις.

γ) Τὰ μεταφερόμενα πρὸ τῆς ἐξελέγξεως πέραν τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως.

δ) Τὰ μεταφερόμενα μετὰ τὴν ἐξελέγξιν, ἄλλα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀδείας, κατασχομένου καὶ δήμευμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ποσὸ ὀχλὺ μείζονος τοῦ διαπιστωθέντος πλεονάσματος.

ε) Ἡ ἐκ δημοσίων δασῶν μεταφερομένη ρητίνη ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

στ) Τὰ μεταφερόμενα βαλανίδια καὶ κεράτια ἄνευ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 165 καθοριζομένου φόρου ἢ μισθώματος.

ζ) Τὰ παρανόμως καὶ ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόμενα ἢ πωλούμενα δασικὰ προϊόντα.

2. Τὰ ὡς ἄνω κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάσχεσιν, διατίθενται ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου διαμαρχείου, εἴτε εἰς ἀγροδιαεργὰ ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἰδρύματα εἴτε εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας εἴτε εἰς ἀνεγνωρισμένους συνεταιρισμούς, κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ πενταπλασίου μισθώματος τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως, ἐκτὸς

ἐὰν πρόκειται περὶ προϊόντων ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν, ὅποτε καταβάλλεται παρὰ τούτων τίμημα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα δὲν ἀναγκαιῶς εἰς τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὀργανισμούς, ἰδρύματα, κ.λ.π. ἐκποιτῶνται ταῦτα διὰ προχείρου δημοπρασίας, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Τὸ κατὰ τὰ ἀνω τίμημα ἢ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, προκειμένου περὶ προϊόντων μὴ δημοσίων δασῶν, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ δημοσίου φόρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακρίτορον τοῦ δάσους, ἐὰν οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν παρόνομον ὑλοτομίαν καὶ δὲν ἀπεζημιώθῃ ἐξ οἰασθῆκεται ἄλλης αἰτίας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος τοῦ ὑλοτομίας.

3. Ὁμοίως κατασχέονται καὶ δημεύονται τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκεύη, τῶν ὁποίων ὁ παραβάτης ποιεῖται χρῆσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος, καθὼς καὶ τὰ μεταφορικά μετὰ, τὰ ἵππια χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν παράνομον ὑλοτομίαν ἢ μεταφορᾶν. Τὰ κατασχόμενα ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκεύη, ὡς καὶ τὰ παντὸς εἶδους μεταφορικά μέσα (ιστιοφόρα, αὐτοκίνητα, δίτροχα, τετράτροχα, φορτηγὰ ζῶα κ.λ.π.) ἐκποιτῶνται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἐπιμέλειαν τῆς κατασχέσεως. Αἱ ὡς ἀνωτέρω δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως ἀεσιπύων ἢ κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων.

4. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὡς ἀνω τίμημα, ὡς καὶ τὸ μισθώμα τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος εἰσάγονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραμμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐσοδα δασῶν.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν, προκειμένου περὶ ἐργαλείων καὶ μεταφορικῶν μέσων χρησίων τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ, ταῦτα δὲν ἐκποιτῶνται ἀλλὰ παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην καὶ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ἐξαίρετικῶς δὲν κατασχέονται τὰ φορτηγὰ ζῶα, διὰ τῶν ὁποίων μεταφέρονται καυσόξυλα εἰς συνοικισμούς ἢ χωρία τῆς διαμονῆς τῶν μεταφερόντων καὶ τὰ ὁποῖα προορίζονται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

7. Ἐπὶ κατασχέσεως τῶν λοιπῶν φορτηγῶν ζῶων, ταῦτα μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐκδόσεως κατασχέσεως, παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς φύλαξιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ὀριζόμενος ὡς μεσεγγυόχους καὶ εὐθυνομένους διὰ τὴν διατροπὴν καὶ φύλαξιν αὐτῶν μέχρις ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ καθορίζεται ἡ περαιτέρω τύχη τούτων. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐὰν εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ παράδοσις τοῦ ζώου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τοῦτο, κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου, παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς οἰονδήποτε τρίτον ἀναλαμβάνοντα τὴν διατροπὴν καὶ τὴν φύλαξιν του, ὅποτε τὰ ἐξοδα ταῦτα βαρύνουν τὸν ἰδιοκτήτην μὲν τοῦ ζώου, ὃν τοῦτο διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποδοθῇ εἰς αὐτόν, τὸ ἐκπλειστηρίασμα δέ, ἐφ' ὅσον ἐκποιηθῇ διὰ δημοπρασίας.

8. Διὰ διατάγματα δύναται νὰ ὀρισθεῖν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις κατασχέσεως δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 272.

Παρακράτησις φόρου ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου.

Ὅταν ἀδικοπρατικὴ ἀπόφασις ἢ βούλευμα διατάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίσματος αὐτῶν ἢ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ φόρος ἢ τὸ μισθώμα αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῇ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ ἰσχύει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τοῦ βεβιωμένου φόρου ἢ μισθώματος τῶν δασικῶν προϊόντων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἔχουν ἐκποιηθῇ τὰ προϊόντα ταῦτα.

Ἄρθρον 273.

Εὐθύνη δασικῶν, τελωνειακῶν καὶ λοιπῶν υπαλλήλων.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος, τῶν οἰκείων διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδοθέντων ὁδηγίων, συντάσεων ἢ ἐκβίδων βλάβας ὑλοτομίας, πρωτόδικα ἐξελέγξεως ἢ πιστοποιήσεως δασικῶν υπαλλήλων, ὡς καὶ ὁ

τελωνειακὸς υπάλληλος, ὁ θεωρῶν διασάφηναι μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων μὴ συνοδευομένην ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δασικῶν ἐγγράφων ἢ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενου ποσού, τιμωρεῖται διὰ προστίμου καὶ ἐὰν ἐνήργησε δολίως διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἀσχετὸς πρὸς ἐπιβληθεῖσαν τυχὸν πειθαρχικὴν ποινὴν.

2. Τὰ ὅργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ οἱ οἰκονομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ υπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν προοῦν ἀμέσως εἰς τὴν μήνυσιν τῆς παραβάσεως, τιμωροῦνται ὡς συνεργοὶ τῆς πράξεως.

3. Δασικὰ ἐν γένει ὅργανα ἀγροφυλακῆς ἢ ἀστυνομικὰ ὅργανα, τὰ ὁποῖα ἐκ προθέσεως ἢ βαρείας ἀμελείας συλλαμβάνουν ζῶα ἐσθλακτὰ ἐντὸς μὴ ἀπαγορευομένης ἐκτάσεως, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ὀριζομένων ἐν τῇ ἀρθρῷ 585 τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 274.

Ἀποδόσεις κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων.

1. Προκειμένου περὶ δασικῶν προϊόντων, παρόντως ἀπολαμβάνων ἢ ἀπολαμβάνομένων, ὡς καὶ τῶν ἀνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόντων ἢ μεταφερομένων, ἐφ' ὅσον γενῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ υπαιτίου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως εἴτε δι' ἑλλειψίν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεως του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, δὲν συντάσσεται μήνυσις, ἀλλ' ἐπιβάλλεται συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν τυχόν παρανόμως ἀποληφθέντων ἢ μεταφερόντων δασικῶν προϊόντων, ἢ ὅλη δὲ ἀλληλογραφία μετὰ τῆς τυχόν παρὰ ταῦτα συνταγῆς μνηύσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ δασαρχείου μετὰ τῆς σχετικῆς προτάσεως πρὸς τὸν νομάρχην.

2. Ὁ νομάρχης ἀποφαίνεται, ὅν δέον νὰ γίνῃ ποινικὴ δίωξις τοῦ υπαιτίου ἢ ὅχι, ἀποδιδόμενον ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῶν τυχόν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς αὐτόν, ἐπὶ καταβολῇ μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου (φόρου), ἀναλόγως τοῦ ὅρου καὶ τοῦ εἶδους τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 275.

Ποινὰ κατὰ τῶν δημοσίων καὶ λοιπῶν υπαλλήλων.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς υπάλληλος, λαμβάνων γνώσιν οἰονδήποτε δασικοῦ ἀδικήματος, διαπραττομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ του, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς πειθαρχικῆς διώξεώς του, νὰ λαμβάνῃ πάραυτα πᾶν μέτρον ἐνδεικνυόμενον διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ διαπραττομένου δασικοῦ ἀδικήματος καὶ νὰ εἰδοποιῇ συγχρόνως τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμοδίου δασαρχείου ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ πλησιέστερου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ ἢ τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον.

2. Αἱ ἀστυνομικοὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ ὅργανα τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν προθύμως πᾶσαν συνδρομὴν ζητούμενην ὑπὸ τῶν δασικῶν ὁργάνων καὶ νὰ ἐπιλαμβάνονται τῆς διώξεως τῶν διαπραττομένων εἰς τὴν περιφέρειάν των δασικῶν ἀδικημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαγγέθῃσαν αὐτῆς τὰ ἀρμόδια δασικὰ ὅργανα, τιμωρόμενα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Σιδηροδρομικοὶ υπάλληλοι, ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων καὶ παντὸς εἶδους μεταφορικῶν μέσων, μὴ ἐξυπηρετοῦντες κατὰ πρό-
τίμησιν δασικοῦς υπαλλήλους καὶ ὅργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν μετακίνησιν αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Ἀρθρον 276.

Περὶ τῆς βουκίας.

1. Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκίας δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡς καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦν οὗτοι, τιμωροῦνται σύμφωνα πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 268 τοῦ παρὸντος κώδικος.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐντεταλμένοι τὴν παράνομον βουκίαν καὶ ὡς τοιοῦτοι τιμωροῦνται, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακράτορες τῶν δασῶν καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ἔχων τὴν διοίκησιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμβουλευτικῶν πρῶξεων περὶ παραγωγῆς τῆς βουκίας ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος διὰ τὴν παράνομον βουκίαν.

Ἀρθρον 277.

Σύλληψις ζῶων παρὰ νόμον βουκόντων.

1. Ποῖνα ἐκτίθεται ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ βουκία εἶναι ἀπαγορευμένη διὰ διατάξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἢ τῶν ὁργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς, δικαιουμένων νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν.

2. Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ πρόεδρος κοινότητος, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀδυναμίᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, υποχρεοῦται εἰς σύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζῶων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐὰν ἤθελε καταβάλλει λόγῳ ἐγγυήσεως δρχ. εἴκοσι δι' ἑκάστον μικρὸν καὶ δρχ. πενήντα δι' ἑκάστον μεγάλον ζῶον.

3. Τὰ καταβλητέα ὑπάλλητρα καὶ ἔξοδα διατροφῆς τῶν ζῶων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὸ ἀδικήμα δικαστοῦ, εἰσπραττόμενα ἐπὶ ἀποκατηρίῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, συμφηγίζομένης ἢ ἐν ἀδύναμι ἐπιστεφευμένης τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

4. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν συλληφθέντων ζῶων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίσμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἱ ὑπολοίποι δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

5. Ἐὰν ὁ ὑπάτιος τῆς παρανόμου βουκίας ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν συλληφθέντων ζῶων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζῶων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακαταβληθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίσμα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζῶων. Ἐὰν ἐπακολουθῇ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα καταβάσεις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζῶων ποσὸν ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

Ἀρθρον 278.

Δήμευσις παρανόμως βουκόντων ζῶων.

1. Ὅσῳις αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκίας διατάξεων ἐνδιδάσκονται ὁμῶς κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων, τὸ δικαστήριον ὁρεῖται, πλὴν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἄρθρον 268 ποινῆς, νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρανόμως βουκόντων ζῶων, πάντως δὲ ἐνὸς ζῶου.

2. Τὰ δήμευθέντα ζῶα ἐκποιεῖται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὅταν τὸ δυνατόν ταχύτερον. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ὁ συλλαβὼν λαμβάνει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 ὑπάλλητρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον. Ἐὰν προβλεπεται ὅτι ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησης εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως πλειοδοτῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τὰ δήμευθέντα ζῶα δύνανται νὰ πωληθῶν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

3. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βουκῶν διατάξεων, δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου. Ἐν ταιούτῃ περιπτώσει, πλὴν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ποινῶν, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς ὅρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἀρθρον 279.

Παραβάσεις τῶν περὶ τὴν ρητινοσυλλογὴν διατάξεων.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκτάτων ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268. Θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπὶ πρῶτῃ καὶ περὶ τῆς ἐκτέλεσής τας αὐτὰς διατάξεις τιμωροῦνται οἱ δολοφονοῦντες, καταστρέφοντες ἢ ἀφαιρούντες δοχεῖα ρητίνης, τοποθετημένα ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ περικυβερνηθῶν.

Ἀρθρον 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειρούντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

Οἱ, ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας, κακτημένης λόγῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπόρκτων δικαιωμάτων διὰ ψεύδων ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέγχετο τὸ Δημοσίον ἢ δι' ἐκθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο συνατηρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς υπηρεσίας εἰς ἀλλοκαλλήλους ἀπατηλῆς καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης εἰσαχθέντες μορφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τείνοντες ὅπως παραστήσῃ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνειν ἀξιώσεις καταβλητὰς ἀθροίσεως, καὶ ὡς οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσιν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιωπαρῶν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπεβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Ἀρθρον 281.

Ποινὰ ἐπὶ παρανόμου ἐκχερώσεως.

1. Ὁ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκχερῶν δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν ἢ καλλιεργῶν παρανόμως ἐκχερῶν δάσος ἢ δασικὴν ἐκτασιν ἢ ἐνεργῶν ἐπ' αὐτῆς πράξεις διακατοχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268.

2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἤθελεν ἐπιβληθῇ ἐπὶ ἀνυποκρίτων προΐοντων, ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, μετὰ τοῦ οικείου ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, διὰ πρωτοκόλλου κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρανόμως ἐκχερώσαντα ὑπολογίζει τὸ κατὰ προέγγειν συγκομιθεῖσιν ποσὸν, τὸ ὅποιον οὗτος ὑπερρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν δασάρχην ὅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὴν διατάξιν ταύτην ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ὅμα ποσὸν τῶν προΐοντων τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας, εἰσπραττόμενης, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυούσας διατάξεις, ὅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἀρθρον 282.

Ποινὰ ἐπὶ ἐκχερώσεως ἢ καρπώσεως παραμεθορίου δάσους.

1. Ὁ ἄνευ ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἐκχερῶν δασικὴν ἐκτασιν ἢ δάσος ζῶα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Προβάται ὑλατόμοι ἢ ἀνδραποχεῖς, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικοῦ ταυτότητος ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ ταμῆος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλουν νὰ ἐργασθῶν, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τοιοῦτους ἐργάτας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

*Αρθρον 283.

Ἀπαγορεύεται ἐγκυκλοπαιδία ἐντὸς δασῶν πρὸς παραθερισμὸν ἢ διαχείμασιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν διακοσιῶν μέτρων ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν καὶ διαχείμασιν ὄντιν ἄλλως τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐάν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη καὶ εἰς παράνομον ὁλοτομίαν, τιμωρεῖται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 268.

*Αρθρον 284.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς διατάξεις περὶ ἀναδασώσεων.

1. Ὁ βλέπων ἢ αὐθαίρετως μετακινῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὠρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ὅρια τῆς ἀπὸ γειτορευμένης διὰ τὴν δασὴν τοιαύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ὁ βλέπων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτώρια, τὰ παραρτήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, οἷον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὕδρωγεία, περιφράγματα κλπ. ὡς καὶ ἡ ἐκχερσὼν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη, τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἀποζημιώσεις ὑποχρεώσεως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὁ ὄντιν δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμων χρῆσιν οἰσθήποτε ἢ βλέπων τὰς δασικὰς συστάδας, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, τιμωρεῖται συμφορῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 268, ὑποχρεώμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ὄντι ἀναφερόμεναι ποινὴ ἐπιβάλλονται ἐπίσης κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος σκότους, πατρὸς, κηδεμόνος ἢ ἐργοδότου. Τὸ ἀρθρον 274 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 189 ὑποχρεώσεως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Τὰ μέλη τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν διὰ προστίμου ὑπολογιζομένου εἰς 10 - 20 δραχ. κατὰ στρέμμα τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 190 ἰδιοκτῆται κτημάτων ἢ ἀρμόδιοι διευθύνει σιτηροδρόμων διὰ τοῦ αὐτοῦ προστίμου, ὑπολογιζομένου κατὰ 100 μέτρα.

*Αρθρον 285.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν διατάξεων.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α, β, γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 206 τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος βαρυτέρων κυρώσεων καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἴναι γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα στερούμενα τῆς συνειδήσεως τῶν πρᾶκτομένων ἢ ἐργάται, ἀγνοῖαται καὶ λοιποὶ ὑπερτάται, σκόνηται, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐργαζόμενοι τῶν παραβατῶν, τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 411 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν, πλην τῶν ποινῶν τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 206 καὶ ἐκείνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου, διατετασμένης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισμάτος τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου β τοῦ ἀρθρου 206 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἡ καὶ οἱ ἀγρῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς περιπτώσεως γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 206, ὡς καὶ ἡ καλλιέργεια κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου β τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ἐπάγεται προσέτι τὴν κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περιπτώσειν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐὰν ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουν συγκομιδῇ, ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιεργητοῦ, ὑποχρεομένου ἅμα τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχην πρὸς ἐκποίησην ἢ μὴ. Ἐάν ὁ καλλιεργητὴς ἀρνηθῇ νὰ συγκομίσῃ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐάν δὲ ὁ συγκομιστὴς τὸ προϊόν ἀρνηθῇ νὰ παραδώσῃ τοῦτο, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 214 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, προκειμένου περὶ αἰρετῶν ἀρχόντων καὶ δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των ἐπὶ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 208 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

7. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 210 ὀριζόμενων εἶναι πρωτοπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρμόδιοι διευθυνταὶ τῶν σιτηροδρόμων καὶ οἱ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλαττομένης πάσης βαρυτέρας ποινῆς τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ ἀποζημιώσεως.

8. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη κοινοτικοῦ συμβουλίου, παραλείποντες νὰ κατάρτισιν ἐγκαιρῶς τοὺς καταλόγους, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 213, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωροῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, οἱ ὅποιοι, προσκαλούμενοι, ἀρνοῦνται νὰ σπεύσουν πρὸς κατάταξιν πυρκαϊῶν.

9. Τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὅποια, κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἀρθρου 216, ἀνατίθεται ἡ φύλαξις ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως, ἀδικαιολογίτως ἀπομακρυνόμενα τοῦ τόπου τῆς φυλάξεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

*Αρθρον 286.

Ποινὰ κατὰ τῶν καταστρεφόντων κλπ. ὁρόσημα δάσους.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε καταστρέφων, ἀφαιρῶν ἢ μετατοπίζων ὁρόσημα δάσους, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάτων ἢ ὁδοσημάτων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρηνῶς ἐθνικοῦ δρυμοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιδαρυντικῆς περιπτώσεως ἂν ὁ ἔνοχος εἴναι ἄμορος ἰδιοκτήτης.

2. Τὰ πρόσωπα εἰσάγονται ὡς ἔσδα τοῦ Κεντρικοῦ Γκαμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος κώδικος, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματα.

*Αρθρον 287.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς διατάξεις περὶ θήρας.

1. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου, μὴ μερμυῶν διὰ τὴν ἀσφαλὴ φύλαξιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. β τοῦ ἀρθρου 252, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

2. Ὁ παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθρου 252 χρησιμοποιοῦν πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σφενδόνην, κρόκας, βιομύματα καὶ μηχανικὰς φωνὰς τῶν θηραμάτων, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

3. Διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται:

α) Ὁ κατὰ παράθεσιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 255 μεταφέρων κυνηγετικὸν κύνα διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου δύνει φινιέρωτον.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 255.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 258.

δ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 259.

4. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 259 τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 268.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 258 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγω παρανόμου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὥς καὶ ἡ τοιαύτη λόγω τῆς θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάρου, φασιανοῦ, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

7. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 256 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

8. Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

9. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 254 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν.

10. Διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνων ἢ καθιστῶν ἀνίκανον πρὸς θήραν κυνηγετικὸν κύνα ἄνευ ὑπόπτων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τοῦ τοῦ λύσεως. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ κυνὸς 1000—15000 δραχμῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἀποζημίωσις ἐπιδικάζεται καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης διὰ κλοπῆν κυνηγετικοῦ κυνός, ἐφ' ὅσον δὲν ᾔσθετε πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ κυνός εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

β) Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπέτοντα ἐντὸς τῆς κυνηγετικῆς περιόδου.

γ) Ὁ ἄνευ ἀδείας θήρας φονεύων ἐνδημικὸν θήραμα.

11. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 257.

β) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 258.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 261.

δ) Οἱ θηρεύοντες ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑποστοῦν τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 289 ἐρευναν.

12. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

13. Ὁ κατὰ παράθεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 252 θηρεύων διὰ πυροβόλου πολυμηκτοῦ ὅπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου, μὴ συνήθους κυνηγετικοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μέχρις δύο ἐτῶν, ὥς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

14. Εἰς τὸν καταδικαζόμενον διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σύλληψιν ἐλάφου, δορκάδος, ἀγριογίτιδος, παντὸς εἶδους αἰγάρου (ἀγριοκατσικίου), τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ φασιανοῦ, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ χρηματικὴ ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ὡς ἐξῆς:

Δι' ἐκάστην ἐλάφον ποσὸν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000), δι' ἐκάστην δορκάδα, ἀγριογίτιδον καὶ αἰγάρου Κρήτης ποσὸν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη αἰγάρου ποσὸν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν καὶ δι' ἐκάστην τετράωνον (ἀγριοπετεινόν), φασιανόν ἢ ἀραιοσιν τῶν ὧν τὸν ποσὸν πεντακτίων (500) δραχμῶν. Τὰ, ὡς ἄνω, ποσὰ δύνανται νὰ αὐξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

15. Ἡ ἰδιότης τοῦ καταδικαζομένου ὡς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὰ σώματα ασφαλείας ἢ ὡς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου κυνηγετικῆς ὁργανώσεως, ἀποτελεῖ ἰδιαίτην ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν.

16. Ἡ καταδίκη εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἀνέκκλητος. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀρθρον 288.

Κατάσχσεις καὶ δήμευσις μέσων παρανόμου θήρας.

1. Τὰ κατὰ παράθεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος κατασχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους ὄργανα κλπ. μέσα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν θήραν, σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων, (θηλαστικῶν καὶ πτερωτῶν), ἀσχέτως ἐποχῆς, κατασχονται. Τὸ ἀρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον διατάσσει τὴν δήμευσιν τῶν κατασχθέντων καὶ τὰ μὲν ἀπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δὲ ἄλλα ἐκποιῶνται παρ' ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης παρὰ τοῦ εισαγγελέως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου, διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐκπλειστηριάματος κατατιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταδίκης διὰ παράθεσιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252.

2. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατασχονται καὶ ἐκποιῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ταῦτα ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐτέρου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μακρτύρων, τοῦ πρακτικοῦ ἐκποιήσεως μὴ ὑποκαμένου εἰς ἔγκρισιν ἐτέρας ἀνωτέρας ἀρχῆς. Τὸ ἐκπλειστηρίσμα, εἴη ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀδωροτική, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀδωροθέντα, ἄλλως κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον τὰ ὅπλα, δίχτυα, παγίδες καὶ λοιπὰ μέσα παρανόμου θήρας δὲν ἔχουν κατασχεθῇ καὶ ὁ κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ δήμευσις τούτων, ἢ περαιτέρω δὲ τύχη τῶν διατετα κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζόμενα. Εἰς περίπτωσιν μὴ παραδόσεως τῶν πειστηρίων ἀδικαιολογητῶς, ὁ καταδικαζόμενος ὑποχρεοῦται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτων, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἢ ὅποια ἑμὲς δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν διακρίσεων (200) δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὁπλῶν κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν καὶ προκειμένου περὶ μέσων μεταφορᾶς κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) διὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα καὶ τῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα μέσα.

4. Ἐὰν ὁ ἐνοχος τῆς παρανόμου θήρας ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχήν του τὰ εἰς δήμευσιν κατὰ τὰ παρὸν ἀρθρον ὑποκαίμενα δι' ἀδικήματος, τότε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ δικαιούχῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δήμευσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ χρηματικὴ ποινὴ ἰσὺς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδιδόμενων τῷ δικαιούχῳ πλέον πάσης ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα.

* Ἀρθρον 289.

Καθήκοντα ἀναρχικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ παρανόμου θήρας.

1. Οἱ δασικοί, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπαλλήλοι ὡς καὶ

τὰ ἔργα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεῖται νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τὸν περὶ θήρας διατάξουν.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς παραγράφου 1 ὡς καὶ οἱ φίλοι θήρας, δικαιούνται νὰ ἔρευνουν πάντα κυνηγετικὸν σάκιον ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα, ἔχοντες δικαίωμα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. ἔτι δὲ καὶ νὰ προβαίνουν εἰς σωματοπὴν ἔρευναν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 257 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζώμενα. Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεῖται ὅπως, ἐπὶ πόνῃ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἀνέλεστον περιοδὸν, κατασχέουν τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ἔπλα ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν παρανόμου θήρας, ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς ἀνελέηστα κατὰστασιν καὶ ἐν εὐρίσκωνται ταῦτα, ἐφαρμοζόμενον ποινικὸν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 258.

Κ ε ρ ὧ λ α ι ο ν Β'

Ποινικὴ δικονομικὰ διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 290.

Χαρακτηριστὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἔργα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παρατάξεις ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίᾳ εἰσαγγελέως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 291.

Ἀσκησις καθήκοντων ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου παρ' ἐξιωματικοῦ.

Πλὴν τῶν ἐργῶν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ πᾶς αἰσθητικὴ ἀξιοματικὴ διοικητικὴ μονάδα ἐν παραμεθορίᾳ περιοχῇ ἀπαιτῇ καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 282 προβλεπόμενας παραβάσεις. Τὸ ἄρθρον 290 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 292.

Ἐξετάσεις δασικῶν ὁργάνων.

Κατ' ἐξέτασιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 211 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰ δασικὰ ἐν γένει ἔργα παντὸς βαθμοῦ, διὰ τὸ περὶ τὰ δάση ὁδηγία, δύνανται νὰ ἐξεταζόμενοι καὶ ἐπ' ἀρμοδιότητος ὡς μέλη ἐν τῇ ὑποθέσει, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως. Ἀναγγελλόμενοι δὲ ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐντολὴν καταθέσεις, καὶ ὡς παραπομπῆς εἶναι ὑποχρεῖται ἢ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἀμφησιε.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 293.

Ἀσκησις καθήκοντων δημοσίου κατηγέρου.

1. Οἱ δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν δασικῶν καθήκοντα δημοσίου κατηγέρου ἐπὶ τῶν δασικῶν ἢ περὶ θήρας παραβάσεων τῶν χαρακτηριζομένων ὡς πταισμάτων.

2. Τὸν δασάρχην, ὡς δημοσίου κατηγέρου, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον ἀνακληροῦ δασικὸς ὑπάλληλος τοῦ Β) 2 δασικὸν κλάδον ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ 10ου ὡς καὶ 4ου καὶ τοῦτον κωλυόμενον ἀνακληροῦ ὁ παρὰ τῷ ἐρμῶδι πρὸς ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων πταισματοδικαίᾳ δημοσίᾳ κατηγέρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 294.

Παράτασις τοῦ Δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἀνέγοντος.

1. Τὸ Δημοσίον δύνανται νὰ παραστή ἢναι προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἀνέγον καὶ νὰ προστάξῃ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ δασάρχου ἢ αἰσθητικῆς δασικῆς ὁδοῦ ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον ἤθελε δοθῇ ἐντολὴ ἐπὶ τοῦ νομάρχου.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημιώσεων ἐξιώσεις τοῦ Δημοσίου δύνανται ἀσπασίας νὰ διατυπωθῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀδικήματος ἐκδίκασι τῶν δασικῶν ὁργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον, καὶ ἐν δὲν παραστή κατὰ τὴν συλλογὴν ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, δύνανται ἢ νὰ ἀποφασθῇ καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ παραπέμψῃ ταῦτα εἰς χωριστὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 295.

Μετατροπὴ πρὸς τιμὴν ἢ χρηματικὴν ποινῆς.

Τὰ δικαστήρια, ἐπιβάλλοντα πρὸς τιμὴν ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ὁρίζουν συγχρόνως ἢτι, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολὴν, εἰσδιόμενης, ἢ ἐὰν ἅμα τῇ τελεσίδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβλήθῃ ἢ καταγινωσθεῖσα χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρὸς τιμὴν, ἀποτίεται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κρᾶτησις ἢ φυλάκισις, λογιζομένης ἐκείτης ἡμέρας κρᾶτῆσεως ἢ φυλάκισις πρὸς πενήκοντα μέχρι πεντακοσίας μεταλλικὰς δραχμὰς πρὸς τιμὴν ἢ χρηματικὴν ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κρᾶτῆσεως ἢ τῆς φυλάκισις, ἢτις ἐκ τούτης μετατροπῆς ἐπὶ ἡλθε, δύνανται ὁ καταδικασθεῖς, καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογούσαν πρὸς τὰς ὑπολειπομένης ἡμέρας κρᾶτῆσεως ἢ φυλάκισις χρηματικὴν ποινὴν ἢ τὸ πρὸς τιμὴν, νὰ ἀπολυθῇ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμοδιος εἰσαγγελεὺς, ἢ ἐπὶ πταισμάτων ὁ δημοσίος κατηγέρου, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἅμα τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς. Ἡ κατὰ τὴν ταισὶν ἐνδεχομένην μετατροπὴν ἀποτιμῆναι ποινὴ δὲν συνυπολογίζεται πρὸς τὴν ὀριστικῶς τυχὼν μετὰ τοῦ πρὸς τιμὴν ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κρᾶτησιν ἢ φυλάκισιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κ ε ρ ὧ λ α ι ο ν Α'

Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 296.

Σύστασις δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύνανται νὰ συνιστῶνται ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν μέσαι δασικαὶ σχολαὶ ὡς καὶ κατωτέραι δασικαὶ σχολαὶ δασοφυλάκων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 297.

Λειτουργία δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται:

α) Γενικῶς τὰ τῆς λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

β) Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν, ἥτις δύνανται νὰ εἶναι τὸ πολὺ διετὴς διὰ τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ὀκταμήνης διὰ τὰς κατωτέρας.

γ) Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ) Τὰ γραμματικὰ προσόντα αὐτῶν, ἀπαιτούμενων πάντως ἀπολυτηρίου γυμνασίου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἀπολυτηρίου δημοτικοῦ σχολείου διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς κατωτέρας.

ε) Τὰ προσόντα ὑγείας καὶ διαγωγῆς.

στ) Τὰ τῆς ἡλικίας, υποχρεωτικῆς διαμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν μαθητῶν ἐντὸς τῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον κριθῇ κατὰλληλοι πρὸς τοῦτο.

ζ) Ἡ πρόσληψις, ἐν τῇ περιπτώσει στ', τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ.

η) Τὰ καταβλητέα τροφεία.

θ) Ἡ παιδαγωγικὴ ἐξουσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν.

ι) Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων.

ια) Ἡ διδασκία ὅλη καὶ ἡ πρακτικὴ ἀσκησις τῶν μαθητῶν.

ιβ) Τὰ χρηρηζόμενα εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους ἐκ τούτων ἐπιδόματα.

ιγ) Αἱ ἐξετάσεις ἢ οἱ διαγωνισμοὶ καὶ αἱ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 298.

Κατάρτησις καὶ ἀναστολὴ λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύνανται νὰ καταργοῦνται αἱ ἀνωτέρω δα-

σικαί σχολαί ή νά ἀναστελλέται ἐφ' ὥρισμένον χρόνον ή λειτουργία αὐτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 299.

Διδακτικὸν προσωπικόν.

1. Εἰς τὰς δασικὰς σχολὰς τοποθετοῦνται εἰς ή πλείονες δασυλόγοι καί τὸ ἀναγκαῖον μέσον δασικὸν προσωπικόν.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύναται νά ἀνατίθεται εἰς καθηγητὴν δημόσιον ὑπάλληλον ή πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἰδίᾳ τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν ή καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ἐπὶ ἀποζημιώσεϊ, ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 300.

Δαπάναι.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐγγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὰς σχολὰς πιστώσεις.

2. Δι' ἐγγραφόμεναι πιστώσεις καλύπτουν τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης, φωτισμὸν, θέρμανσιν, καθαρισμὸν, τὴν παροχὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 297 ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους τῶν μαθητῶν, τὰς δαπάνας νοσηλευτικῆς περιθάλψεως ὡς καὶ πάσαν δαπάνην, ἀφορώσαν εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν ἐν γένει τῶν σχολῶν.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Μετεκπαίδευσίς μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 301.

Υποχρέωσις πρὸς μετεκπαίδευσιν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νά ὑποχρέωσιν τὸ μέσον δασικὸν προσωπικὸν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐφ' ἅπαξ ή περιοδικῶς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 302.

Ἀποδοχαὶ μετεκπαιδευομένων.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μετεκπαιδεύσεως οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πάσας τὰς ἀποδοχὰς τῶν καὶ τὰ δδοικονικὰ ἐξοδα πρὸς μετάθεσιν εἰς τὴν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐπ' αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν τῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται νά καθορίζεται καὶ πρόσθετος ἀποζημιώσις τῶν μετεκπαιδευομένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 303.

Μετεκπαίδευσίς δασοφυλάκων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νά ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγμένων πρὸς φοίτησιν εἰς μέσας δασικὰς σχολὰς δασοφυλάκων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ θαμνῷ 10ῳ ή ἀνωτέρῳ καὶ ἐχόντων τοὺλάχιστον ὀκταετὴ εὐδαιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 304.

Λεπτομέρειαι μετεκπαιδεύσεως.

Τὰ τῆς μετεκπαιδεύσεως καθορίζονται λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 305.

Ἐνοίκησις εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νά καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνοίκησιν τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ή καὶ προσωρινῶς μισθώμενα τοιαῦτα ἐντὸς ή ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοίκησιν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀποζημιώσις χρήσεως ὀριζομένη ὑπὸ τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ εἰρηοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναπληρουμένων ἐν ἀπουσίᾳ ή κολύματι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ ὡς ἂν ἀποζημιώσις, ἥτις ἀποτελεῖ ἐσοδὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, δὲν ἐπιτρέ-

πεται νά εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος.

2. Φύλακες καὶ δασικοὶ ὑπάλληλοι, ὑποχρεωτικῶς ἐνοικούντες εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ή ἀποθήκας ἐπὶ τούτοις ἀνεγερθέντα ή ἀνεγειρόμενα ἐντὸς ή πλησίον δασῶν, ἀνασώσεων ἐκτάσεων καὶ δασικῶν φυτωρίων, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐνοικίου εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 306.

Χορηγήσεις εἰς ὑπαλλήλους ἐνοικούντας εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Εἰς δασοφύλακας, ἐπιδεικνύοντας ἱκανότητα καὶ προθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, ἐνοικούντας δὲ εἰς δασοφυλακία ἐντὸς τῶν δασῶν ή εἰς οἰκίσματα πλησίον μεγάλων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νά ἐπιτραπῇ ή γεωργικὴ καλλιέργεια γυμνῆς δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως ἐντὸς τοῦ δάσους κατεμένης καὶ καταλλήλου διὰ τὴν παραγωγὴν γεωργικῶν, κηπουρικῶν κλπ. προϊόντων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀναγκῶν. Ἡ πρὸς τοιαύτην καλλιέργειαν ἐκτασις δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νά ὑπερβαίῃ τὰ 10 στρέμματα, ἐπὶ ταύτης δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς γεννᾶται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ καλλιεργητοῦ δασοφύλακος, εἰς τὸν ὅποιον εἰς περίπτωσιν παραμελήσεως τῶν καθηκόντων του ἀπαγορεύεται ή συνέχισις τῆς καλλιέργειας.

2. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως δασοφύλακος, εἰς τὸν ὅποιον ἔχει ἐπιτραπῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ή καλλιέργεια δασικῆς ἐκτάσεως, δύναται ὑπὸ τῆς ἰδίας προϋποθέσεως νά ἐπιτραπῇ ή συνέχισις τῆς καλλιέργειας εἰς τὸν τοποθετούμενον δασοφύλακα εἰς τὴν αὐτῶν καλουμένην θέσιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 307.

Χορήγησις παγίας προκαταβολῆς διὰ πληρωμῆν ὀδοικονικῶν.

Ἐπιτρέπεται ή χορήγησις εἰς τὰς περιφερειακάς διευθύνσεις δασῶν παγίας προκαταβολῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ δασικὸν προσωπικὸν τῆς δικαιοδοσίας τῶν τῶν κεκατανομημένων ὀδοικονικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἂν προκαταβολῆς, ὁ ὅποιος τῆς λογιστικῆς καταπονήσεως αὐτῆς ὡς καὶ πάσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 308.

Ὁρλισμὸς δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων.

1. Οἱ δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δικαιούνται νά φέρουν κυνηγετικὸν ὄπλον ή πιστόλιον ή καὶ ἀμφότερα.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δύναται εἰς τὰς ἀπολούσεις μόνον περιπτώσεις νά κολύβουν χρῆσιν τῶν ὄπλων ἀνευ αὐδεμιᾶς εὐδύνσης διὰ τὰς συνεπείας :

α) Ὄταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν ή ἐξ ἄμεσῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνεργήται κατ' αὐτῶν ἐπιθέσει δι' ὄπλων ή ἀντικειμένων δυναμέων νά ἐπιφέρουν σημαντικὴν βλάβην.

β) Ὄταν τις καταληφθῇ ἐνεργῶν παράνομον ὕλοτομίαν ή μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ή ὀργάνου ὅπως παύσῃ ταύτην καὶ προσέλθῃ ἐνῶπιόν του, κινήσῃ κατ' αὐτῶν.

γ) Ὄταν ἐντὸς δάσους ή δασικῆς περιοχῆς εὐρεθῶν πρὸ ἐνόπλων, οἱ ὅποιοι, παρὰ τὴν προσταγὴν αὐτῶν ὅπως παραδόντων ή ἀποροφίβουν τὰ ὄπλα τῶν καὶ προσέλθουν ἐνῶπιόν των, κινήσων κατ' αὐτῶν.

δ) Ὄταν εὐρεθῶν πρὸ ὁμαδικῶν συγκεντρώσεων λαθροὕλοτόμων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐχόντων ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὀργάνων τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προηγεῖται τριπλῇ πρόσκλησις ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου πρὸς διάλυσιν καὶ ἀπαχώρησιν καὶ χρῆσις ἐκφοβιστικῆς βολῆς.

ε) Ὄταν ἐνεργήται παράνομος ὁσκή ἐντὸς ἀπαγορευμένων ἐκτάσεων καὶ ἐγκαταλείπεται τὸ τοῖμνιον ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ή χρῆσις τῶν ὄπλων γίνεται ἐναντίον τοῦ ποιμνίου.

σε) Όταν τις καταληφθῇ παρανόμως θηρεύων ή μεταβαίνων προς θήραν ή επιστροφῶν ἐξ αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ή δρχάνου ἀρνηθῇ ὥπως προσέδωκε καὶ παραδώσῃ τὸ ὅπλον του.

ζ) Εἰς ἃς περιπτώσεις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς ἐνεργοῦν μετ' αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ.

*Α ρ θ ρ ο ν 309.

Προτίμησις δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς μεταφορικά μέσα.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς υπηρεσίας, κινούμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν υπηρεσίας, δικαιούνται προτιμήσεως εἰς τε τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἄλλα μεταφορικά μέσα.

*Α ρ θ ρ ο ν 310.

Κόλυμα ἐκμεταλλεύσεως δαπνῶν ὑπὸ τέως δασικῶν ὑπαλλήλων.

Δασικοὶ ὑπάλληλοι, παραιτηθέντες ή ἀπολυθέντες τῆς υπηρεσίας, δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν ἐκμεταλλεύσεις δαπνῶν εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὑποῖαν διετέλεσαν ἐνημέσοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν κατήλθε διετία τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς παραιτήσεως ή ἀπολύσεώς των.

*Α ρ θ ρ ο ν 311.

Ἀρμοδιότητες κλπ. δασικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται :

α) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς εὐθύνης, τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἐν γένει τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων.

β) Τὰ περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν.

γ) Τὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους, ὁπλισμοῦ, ἐκπαιν ή ἡμιόνων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὅρων τῆς τοιαύτης χορηγήσεως.

δ) Τὰ ἐξοδα θεμελιώσεως τῶν γραφείων τῶν ἐξωτερικῶν δασικῶν υπηρεσιῶν.

ε) Τὰ τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν τοπικῶν δασικῶν ὁργάνων καθέλου, αἱ μεταξὺ τῶν σχέσεις καὶ αἱ τοιαῦται πρὸς τὰς ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτῶν ἀρχὰς χωροφυλακῆς, ἀστυνομίας κλπ.

στ) Αἱ περιπτώσεις τοῦ συνυπευθύνου μεταξὺ δασαρχῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δασικῶν ὁργάνων.

ζ) Αἱ λεπτομέρειαι ἐκδόσεως ἀδειῶν ὁλοτομίας ὑπὸ τῶν δασικῶν ὁργάνων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Α ρ θ ρ ο ν 312.

Γενικὴ ἀρμοδιότης δι' ἐκδοσιν διαταγμάτων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ή ἐκδοσις διατάγματος, τοῦτο ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἂν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

*Α ρ θ ρ ο ν 313.

Αὐξομείωσις χρηματικῶν ὁρίων καὶ ποσῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα χρηματικὰ ὅρια καὶ ποσά, ἐξαίρεται τῶν ποινῶν εἰς χρέη (χρηματικῆς ποινῆς καὶ προσταγῆς) καὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 262 καὶ τῆς παρ. 14 τοῦ ἀρθρου 287, δύνανται νὰ αὐξομειωθῶν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος, τῆς Κυβερνήσεως.

*Α ρ θ ρ ο ν 314.

Παρακατάθεσις ὁδοπορικῶν ἐξόδων δι' ἐπανεξέτασιν ὑποθέσεων.

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεώρησιν, αὐτοψίαν ή ἐξέτασιν δασικῆς ὑποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει σχετικὴ ἐκθεσις καὶ ἀναφορά ἐτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, παρακαταβάλλουν ἐπὶ παρακαταθήκην εἰς δημόσιον

ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἰκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὁδοπορικὰ ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτούντα, ἐφ' ὅσον ή νέα ἐκθεσις ἢ ἀναφορά συμφωνεῖ πρὸς τοὺς λογιρισμούς του, ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὁδοπορικὰ ἐξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δικαιούται ὁ ἀποσταλὴς δασικὸς ὑπάλληλος, τὸ δὲ πλεόν ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτησῇ τὴν ἀποστολὴν ἐτέρου ὑπαλλήλου.

*Α ρ θ ρ ο ν 315.

Ἐπιφύλαξις ἀρμοδιοτήτων νομαρχῶν.

1. Δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος αἱ διὰ τοῦ ν. 3200 τῆς 13) 23.4.1955 (περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως) καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ β. διαταγμάτων μεταδιδομένων ἀρμοδιότητες εἰς τοὺς νομάρχας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ν. 3200) 1955 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀρμοδιοτήτων ὁργάνων ἐν γένει τῆς διοικήσεως.

*Α ρ θ ρ ο ν 316.

Ἰσχὺς ἐκδοθέντων διαταγμάτων κλπ.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων κανονιστικῶν διαταγμάτων, ἀποφάσεων, κανονισμῶν καὶ ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῇ δόξει τῶν προϋφισταμένων ἀντιστοίχων διατάξεων ἐκδοθένται, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

*Α ρ θ ρ ο ν 317.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος :

1) Τὸ ν.δ. τῆς 17) 18.10.1923 περὶ παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν ρηγινευσμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν (Φ.Ε.Κ. 297) 1923).

2) Τὸ ν.δ. τῆς 1.12.1923 περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 17.10.1923 περὶ παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν, ρηγινευσμένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ διὰ τὸ δάσος τοῦ τέως Δήμου Περαιώρας Κορινθίας (Φ.Ε.Κ. 360) 1923).

3) Ὁ ν. 4173) 1929 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 ν. δ) τος περὶ Δασικοῦ Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 205) 1929), ἐξαίρεται :

α) Τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 131, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 139 καὶ τῶν παρ. 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 140, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 84 παρ. 2 καὶ 87 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, ἀντιστοίχως, διαταγμάτων.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 14, 16, 17, 18 παρ. 1, 21, 22, τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 24, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 25, τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 30, τῶν ἀρθρῶν 31, 33, 37 καὶ 248.

4) Ὁ ν. 4687) 1930 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν. 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 157) 1930) ἐξαίρεται :

α) Τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 48, διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 84 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένου διατάγματος.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 5, παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 6, τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9, παρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 13 καὶ τοῦ ἀρθρου 14.

5) Ὁ ν. 5263) 1931 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687) 1930 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος (Φ.Ε.Κ. 264) 1931), ἐξαίρεται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος θιγόμενων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1, 2, 4 καὶ 22.

6) Τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 15.12.1931 δ) τος περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὰς διαλελυμένων μονάδων ἀνω

κόντων δασών και τών δοσικών τών ερριτοκομένων έντός τών δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 419)1931).

7) Τό άρθρον 1 τοῦ ν. 5450)1932 «περί συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4834 «περί προστασίας λιγνίτου» (Φ.Ε.Κ. 147) 1932).

8) 'Ο ν. 5698)1932 «περί τροποποιήσεως τών διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (νόμοι 4173, 4637 καὶ 5263) τών ἀφοροσῶν τὰς ἐκχερώσεις καὶ πυρκαϊὰς τών δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 320)1932), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ άρθρου 14.

9) 'Ο ν. 5763)1933 «περί κυρώσεως τοῦ ν. δ. τῆς 15.7. 1933, περί αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 151 τοῦ ν. 4173 περί Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264) 1933).

10) 'Ο ν. 5773)1933 «περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ ν. 5698 περί τροποποιήσεως τών διατάξεων τοῦ ν. 4173 περί δασικοῦ κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 291)1933).

11) 'Ο ν. 6226)1934 «περί ἐκτελέσεως ἔργων δασικῆς διευθετήσεως χειμάρρων» (Φ.Ε.Κ. 257)1934), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών παρ. 1 ἕως 4 τοῦ άρθρου 1.

12) Τό άρθρον 3 τοῦ ν. 6320)1934 «περί παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποῦς ἐκπαιδευτικοῦς, ἐρευνῶν κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 356)1934).

13) 'Ο δ. ν. 17)17 Ἀπριλίου 1935 «περί ἐκχερώσεως δασικῶν ἐκτάσεων καὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν κειμένων έντός τών παραμεθορίων περιοχῶν» (Φ.Ε.Κ. 153) 1935).

14) 'Ο δ. ν. 3)3 Ἰουνίου 1935 (ἀναδημοσίευσις 22 Ἰουνίου 1935) «περί τροποποιήσεως τών περί δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 278)1935), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διάρκειας διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 13.

15) 'Ο δ. ν. 22 Ἰανουαρίου 1936 «περί ἀποδόσεως εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τών Ἑλλήνων τοῦ κτήματος Τατοῦ» (Φ.Ε.Κ. 39)1936), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ άρθρου 1.

16) 'Ο δ. ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τών περί δασῶν νόμων (Φ.Ε.Κ. 59)1936), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ άρθρου 6, παρ. 2 τοῦ άρθρου 12, τών άρθρων 13, 14 καὶ τών ἐδαφίων 1ου καὶ 2ου τοῦ άρθρου 15.

17) 'Ο δ. ν. 826)1937 «περί ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ διὰ πάλαιτοῦς ἐνοικιάσεως ἢ συμβάσεως» (Φ.Ε.Κ. 343)1937), ἐξαίρεσει τών ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών παρ. 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 1.

18) 'Ο δ. ν. 856)1937 «περί Ἑθνικῶν Δρυμῶν» (Φ.Ε.Κ. 368)1937).

19) 'Ο δ. ν. 857)1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς γεωργικοῦς καὶ δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως» (Φ.Ε.Κ. 367)1937), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών άρθρων 19—24.

20) 'Ο δ. ν. 875)1937 «περί βοσκῆς έντός δασῶν, μερικῶς δασοκαπνῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδικῶν» (Φ.Ε.Κ. 379)1937).

21) 'Ο δ. ν. 1111)1938 «περί ἐκτελέσεως ἀναδασώσεων καὶ δασικῶν ἔργων καὶ περί ἐκμεταλλεύσεως δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 80)1938), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ άρθρου 3.

22) Ἡ παρ. 1 τοῦ άρθρου 1 καὶ τὸ άρθρον 20 τοῦ δ. ν. 1247)1938 «περί κυρώσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Φιλοδατικῆς Ἐνώσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 202)1938).

23) 'Ο δ. ν. 1460)1938, «περί αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυστοξύλων ὕλων καὶ περί τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τών περί δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 423)1938), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ άρθρου 12.

24) Τό άρθρον 37 τοῦ δ. ν. 1539)1938 «περί προστασίας τών δημοσίων κτημάτων» (Φ.Ε.Κ. 488)1938).

25) 'Ο δ. ν. 1627)1939 «περί δασικῶν συνεταιρισμῶν» (Φ.Ε.Κ. 64)1939), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ άρθρου 1, τών παρ. 1, 2, 3 καὶ 7 τοῦ άρθρου 2, παρ. 1 καὶ 3 τοῦ άρθρου 3 καὶ τοῦ άρθρου 8.

26) Ἡ παρ. 1 τοῦ άρθρου 4 καὶ τὸ άρθρον 9 τοῦ δ. ν. 21.2.1939 «περί ρητινεύσεως δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 74)1939).

27) 'Ο δ. ν. 1700)1939 «περί δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» (Φ.Ε.Κ. 141)1939), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών ἐδαφίων 2ου, 3ου, 5ου καὶ 6ου τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 2.

28) 'Ο δ. ν. 1729)1939 «περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 2 δ. ν. 826)1937 περί ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 190)1939).

29) 'Ο δ. ν. 1747)1939 «περί συστάσεως παρὰ τῇ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 208)1939).

30) 'Ο δ. ν. 1791)1939 «περί δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ κράτους ἐπὶ τὴν δασοπονίαν εἰς τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση τών Φιλοδαρικῶν Καταστημάτων ὡς καὶ εἰς τοιαῦτα κοινογεῖων ἐν γένει ἱερωμάτων» (Φ.Ε.Κ. 232)1939), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ άρθρου 1.

31) 'Ο δ. ν. 1926)1939 «περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. 354) 1939), ἐξαίρεσει τοῦ άρθρου 13 καὶ τών ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ άρθρου 8, ὃν ἡ ἰσχὺς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969.

32) 'Ο δ. ν. 2124)1939 «περί ἐρμηνείας τοῦ άρθρου 28 ν. 4173, περί δασικοῦ κώδικος, προσθήκης εἰς τὸν δ. ν. 1700) 1939, περί δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τών περί δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 522)1939), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 6 καὶ τοῦ άρθρου 11.

33) 'Ο δ. ν. 2204)1940 «περί δασικῆς φορολογίας» (Φ.Ε.Κ. 48)1940), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών παρ. 1, 6 καὶ 7 τοῦ άρθρου 17.

34) 'Ο δ. ν. 2359)1940 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τών περί Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ Συμβουλίων Ἱδιοκτησίας Δασῶν διατάξεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τών Ἀναγκαστικῶν Νόμων 857)1937, 1627)1939, 2204)1940 κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 163)1940), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ άρθρου 1 καὶ παρ. 2 τοῦ άρθρου 2.

35) 'Ο δ. ν. 2478)1940 «περί θέσεως διατάξεων τινῶν ἀφοροσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 241)1940), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών ἐδαφίων 1ου ἕως 3ου τοῦ άρθρου 8 καὶ τών άρθρων 9, 12 καὶ 14.

36) Τὸ ν. δ. 202)1941 «περί λήψεως μέτρων πρὸς κατάσβεσιν τών πυρκαϊῶν τών δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 205)1941).

37) Τὸ ν. δ. 841)1941 «περί λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τών δασῶν λόγω τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαν συνθηκῶν» (Φ.Ε.Κ. 445)1941), ἐξαίρεσει τών μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τών άρθρων 10, 11, 15, 17 ἕως 20 καὶ 22.

38) Τὸ ν. δ. 1644)1942 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 209)1942), ἐξαίρειται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3, 7, 8, 11 καὶ 12.

39) Ὁ ν. δ. 482)1943 «περὶ τρόπου ἐπιδιόκσεως τῶν δασικῶν ἀδικημάτων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 266)1943), ἐξαίρειται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7.

40) Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ν. 1296)1944 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν ἔργων Μακεδονίας (ΥΠΗΜ) καὶ Ὑπηρεσίας Συμπληρώσεως καὶ Συντηρήσεως Ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας (ΥΣΣΥΕΜ)» (Φ.Ε.Κ. 63)1944).

41) Ὁ ν. 1804)1944 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ ν. 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους» (Φ.Ε.Κ. 203)1944).

42) Ὁ ν. 1857)1944 «περὶ τροποποιήσεως Δασικῆς Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 218)1944).

43) Ὁ δ. ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐνίων ἄλλων διατάξεων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως κεκαμμένων δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 18)1946), ἐξαίρειται τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2.

44) Ὁ δ. ν. 959)1946 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δασοφυλάκων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 53)1946), ἐξαίρειται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7.

45) Ὁ ν. 192)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δ. ν. 875)1937 περὶ βοτῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 357)1946), ἐξαίρειται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 23 καὶ τῶν ἀρθρῶν 24 ἕως 26.

46) Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 5 τοῦ ἀρθρου 201 τοῦ β. δ. τῆς 29.10.1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 342)1949).

47) Ὁ ν. 1570)1950 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως κοινοτικῶν δασῶν Θεσσαλίας» (Φ.Ε.Κ. 285)1950).

48) Τὸ ν. δ. 2501)1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 200)1953), ἐξαίρειται:

α) Τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διαρκειας, διατάξεως τοῦ ἀρθρου 56.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 32, 33 καὶ 52.

49) Τὸ ν. δ. 2582)1953 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων δ. ν. 1926)1939 περὶ θήρας» (Φ.Ε.Κ. 252)1953).

50) Ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 199 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. δ. 2888)1954 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 139)1954).

51) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ ν. δ. 2967)1954 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τῆς κατεμένης νομοθεσίας περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας» (Φ.Ε.Κ. 199)1954).

52) Τὸ ἀρθρον 35 τοῦ ν. 3194)1955 «περὶ Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολιτισμικῶν Κρήτης κατεμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 96)1955).

53) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 29 ν. δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ, ὑπα-

γωγῆς τῶν ἔργων Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Κοιναῖος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 207)1957).

54) Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 6 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 38 ν. δ. 3881)1958 «περὶ ἔργων Ἑγγείων Βελτιώσεων» (Φ.Ε.Κ. 181)1958).

55) Ἡ παρ. 1 καὶ ἐδάφιον 1ον τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ν. 4054)1960 «περὶ διαρρυθμίσεως καὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Ἑισαγωγῆς» (Φ.Ε.Κ. 78)1960).

56) Τὸ ἀρθρον 30 καὶ ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 102 τοῦ ν. δ. 4260)1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 186)1962).

57) Ὁ δ. ν. 525)1968 «περὶ προστασίας τοῦ θηροματικοῦ πλοῦτου καὶ τρόπου ἐνασκήσεως τῆς θήρας» (Φ.Ε.Κ. 197)1968), ἐξαίρειται τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἰσχύος, διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 12.

Ἄρθρον 318.

Παραπομπαὶ εἰς καταργουμένας διατάξεις.

Παραπομπαὶ εἰς διατάξεις καταργουμένας διὰ τοῦ παρόντος κώδικος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, νοοῦνται γινόμενοι εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου.

Ἄρθρον 319.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος ἐνίων περὶ θήρας διατάξεων.

Αἱ, περὶ τοῦ τύπου κ.λ.π. τῆς πρὸς ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας αἰτήσεως, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 262 καὶ αἱ περὶ κυνηγετικῶν ὁργανώσεων διατάξεις τοῦ ἀρθρου 266 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 11ης Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου 1969 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 8 καὶ τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ δ.ν. 1926 τῆς 26—8)1.9.1939 (περὶ θήρας).

Ἄρθρον 320.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος κώδικος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κώδικος ἀρχεῖται μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαίρειται τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 319.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΥ, ΝΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΛΑΕΣ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΑΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐδωροῦρηθῃ καὶ ἐπέβη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ *

Α'. ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τοῦ Λαϊκοῦ Κώδικος (ν. δ. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)
ἐνσωματωθείσας διατάξεις τῶν πηγῶν

Ἄρθρα Κώδικος

Π η γ α ι

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

*Ἄρθρον 1.	*Ἄρθρον 45 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ α.ν. 3/3-6-1935 καὶ ὡς αἱ παραγ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 45 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 2.	*Ἄρθρον 46 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 3 παρ. 1 καὶ 2.	*Ἄρθρον 62 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 3 παρ. 3 καὶ 4.	*Ἄρθρον 64 τοῦ ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 4.	*Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 1—4, ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ α.ν. 2124/1939.
*Ἄρθρον 5.	*Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 5 καὶ 6, προστεθείσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 5268/1931.
*Ἄρθρον 6.	*Ἄρθρον 66 ν. 4173/1929.
*Ἄρθρον 7.	*Ἄρθρον 29 ν.δ. 841/1941 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 8.	*Ἄρθρον 49 ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 9.	*Ἄρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 10.	*Ἄρθρον 1 παρ. 2—5 τοῦ α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ β. δ. 625/1953.
*Ἄρθρον 11.	*Ἄρθρον 3 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 12.	*Ἄρθρον 4 α.ν. 1747/1939.
*Ἄρθρον 13.	*Ἄρθρον 5 α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 1 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 1857/1944.
*Ἄρθρον 14, πλὴν τοῦ 2ου ἐδαφίου τῆς παρ. 4.	*Ἄρθρον 1 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937 ὡς ἡ παρ. 1 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 14 παρ. 4, ἐδαφίον 2ον.	*Ἄρθρον 13 α.ν. 1460/1938.
*Ἄρθρον 15 παρ. 1—4.	*Ἄρθρον 4 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 15 παρ. 5.	*Ἄρθρον 18 ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 16.	*Ἄρθρον 2 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθησαν αἱ παρ. 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ α.ν. 2359/1940 καὶ ὡς αἱ παραγράφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ α.ν. 857/1937 συγχωνεύονται εἰς μίαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ν. δ. 2501/1953 ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦτου.
*Ἄρθρον 17.	*Ἄρθρον 3 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν. δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 18.	*Ἄρθρον 5 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ α. ν. 2359/1940 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη τὸ 2ον ἐδαφίον τῆς παρ. 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν. 192/1946 καὶ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 19.	*Ἄρθρον 6 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 20.	*Ἄρθρον 7 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 21.	*Ἄρθρον 8 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 22.	*Ἄρθρον 9 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 6 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 2359/1940.
*Ἄρθρον 23.	*Ἄρθρον 10 α.ν. 857/1937.
*Ἄρθρον 24.	*Ἄρθρον 11 α.ν. 857, ὡς ἀντικατεστάθη ἡ παρ. 4 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
*Ἄρθρον 25.	*Ἄρθρον 12 α.ν. 857/1937.

* Τὸ παρὸν νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 26.	Άρθρον 13 α.ν. 857/1937
Άρθρον 27.	Άρθρον 22 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 28.	Άρθρον 9 παρ. 1, 2 και 4 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 29.	Άρθρον 20 ν. 192/1946.
Άρθρον 30.	Άρθρον 15 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 31.	Άρθρον 18 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 32.	Άρθρον 23 παρ. 1-4 ν.δ. 2501/1953 ως αντικατεστάθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 29 παρ. 1 του ν.δ. 3784/1957.
Άρθρον 33.	Άρθρον 17 παρ. 1 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 34 παρ. 1.	Άρθρον 33 παρ. 1 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939)
Άρθρον 34 παρ. 2, ή πρώτη φραστική περίοδος και ή περίπτωσις α'.	Άρθρον 33 παρ. 12 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 2' περίπτωσις β'.	Άρθρον 5 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 34 παρ. 2 περίπτωσις γ'.	Άρθρον μόνον ν. 1804/1944.
Άρθρον 34 παρ. 3	Άρθρον 33 παρ. 10 εδάφιον 2ον ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 4	Άρθρον 33 παρ. 11 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρ. 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 1, 2 και 3	Άρθρον 33 παρ. 2, 3 και 4 ν.δ. 841/1941, ως ή παραγρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 4 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4, πλην τελευταίου εδαφίου	Άρθρον 33 παρ. 5 ν.δ. 841/1941 ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 1 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4 τελευταίον εδάφιον	Άρθρ. 33 παρ. 6α του ν.δ. 841/1941, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 43 παρ. 2 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 36	Άρθρον 33 παρ. 6 ν.δ. 841/1941, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 5 και 6 ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 37	Άρθρον 33 παρ. 7 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 38	Άρθρον 33 παρ. 8 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 39	Άρθρον 33 παρ. 9 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939), εν συνδυασμῳ προς τὰ άρθρα 785 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967), εις 2 παραπέμπει το άρθρον 3 παρ. 3 του εισαγωγικού νόμου αυτής.
Άρθρον 40	Άρθρον 33 παρ. 10, εδάφιον 1ον, ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 41	Άρθρον 49 ν. 4173/1929, ως συνεπληρώθη ή παρ. 2 υπό του άρθρου 18 ν. 5698/1932.
Άρθρον 42 παρ. 1 και 2	Είναι ελλειμμένα από το άρθρον 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 42 παρ. 3	Άρθρον 3 παρ. 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 43	Άρθρον 58 παρ. 1, εδάφια 1ον και 3ον, και παρ. 2 και 4 του ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη το άρθρον 58 υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως αί παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 ν. 4687/1930 έτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 5 του ν. 5263/1931.
Άρθρον 44	Άρθρον 58 παρ. 1 εδάφια 2ον, και παρ. 3, εδάφια 1ον, 2ον και 3ον, ν. 4173/1929, ως το άρθρον 58 έτροποποιήθη υπό του άρθρου 20 ν. 4687/1930 και ως έτροποποιήθησαν αί μέν παρ. 1 και 2 του άρθρου 20 υπό του άρθρου 5 ν. 5263/1931, ή δέ παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 5263/1931.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 45	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 3 ν. 4687/1930.
Άρθρον 46	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 4687/1930.
Άρθρον 47	Άρθρον 23α παρ. 1 και 3 ν. 4687/1930, προστεθέν το άρθρον 23α υπό του άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 48 παρ. 1	Άρθρον 60 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 22 ν. 4687/1930.
Άρθρον 48 παρ. 2	Άρθρον 23α παρ. 2 ν. 4687/1930, προστεθέν το άρθρον 23α υπό του άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 49 παρ. 1	Άρθρον 67, οι πρώτοι 6 στίχοι, ν. 4173/1929.
Άρθρον 49 παρ. 2 και 3	Άρθρον 68 παρ. 3 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 50	Άρθρον 68, παρ. 1 και 2, ν. 4173/1929.
Άρθρον 51	Άρθρον 4, οι τρεις πρώτοι στίχοι, α.ν. 25-1-1936.
Άρθρον 52	Άρθρον 8 α.ν. 1700/1939.
Άρθρον 53	Νέα διάταξις.
Άρθρον 54	Άρθρον 11 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 55	Νέα διάταξις.
Άρθρον 56	Άρθρον 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 57	Άρθρον 217 ν. 4173/1929.
Άρθρον 58 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 58 παρ. 2	Άρθρον 215 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173, ως το άρθρον 215 τροποποιήθη και συνεπληρώθη και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 16 ν. 192/1946.
Άρθρον 58 παρ. 3	Άρθρον 2 παρ. 2 και 3 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 59	Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν. 1857/1944.
Άρθρον 60 παρ. 1	Άρθρον 216 ν. 4173/1929.
Άρθρον 60 παρ. 2	Άρθρον 16 α.ν. 1868/1938.
Άρθρον 61	Άρθρον 215 παρ. 1, εδάφιον 2ον και παρ. 2, ως το άρθρον 215 τροποποιήθη υπό των άρθρων 61 ν. 4687/1930 και 12 ν. 5693/1932 και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 37 α.ν. 1539/1938 και ως τοῦτο αντικατεστάθη υπό του άρθρου 16 ν. 192/1946, εν συνδυασμῳ πρὸς τὰ άρθρα 727 ἕως 747 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Άρθρον 62 παρ. 1 και 2	Άρθρον 70 ν. 4173/1929.
Άρθρον 62 παρ. 3 και 4	Άρθρον 71 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη η παρ. 2 υπό του άρθρου 12 α.ν. 2424/1939.
Άρθρον 63	Άρθρον 72 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 64	Άρθρον 74 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 του ν. 4687/1930.
Άρθρον 65	Νέα διάταξις συναγομένη εκ των άρθρων 17 και 18 του έτους 19-11-1928 δ/τος.
Άρθρον 66 παρ. 1	Άρθρον 12 παρ. 2 α.ν. 2204/1940, ἡς κατήργησε σιωπηρῶς τὰς παρ. 2 και 3 του άρθρου 77 ν. 4173/1929 και παρ. 3 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 66 παρ. 2	Άρθρον 9 β.δ. 21/27 Φεβρ. 1939, το οποίο εν αντικατέστησε σιωπηρῶς την παρ. 4 του άρθρου 77 ν. 4173/1929.
Άρθρον 66 παρ. 3	Άρθρον 77 παρ. 5 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 64 ν. 4687/30 η φράσις «δελτία καταμετρήσεως» διά της φράσεως «πρωτόκολλον εξέλεγγεως».

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 66 παρ. 4	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937 ως τροποποιήθη το άρθρον 12 υπό του άρθρου 25 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 67	Άρθρον 76 εν συνδυασμῳ με την παρ. 2, τοῦ άρθρου 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 68	Άρθρον 75 ν. 4173/1929.
Άρθρον 69	Άρθρον 99 παρ. 1, ἡ πρώτη φραστική περίοδος καὶ αἱ περιπτώσεις α, β, γ, τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως δ καὶ ἡ παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 70	Άρθρον 99 παρ. 4 καὶ 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 1	Άρθρον 101 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 2	Άρθρον 100 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 3	Άρθρον 99 παρ. 1 περιπτ. δ' ἐδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ὡς ἀντικαταστάθησαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ ἐν λόγω ἐδαφίου ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 παρ. 3 δ.ν. 875/1937.
Άρθρον 71 παρ. 4	Άρθρον 99 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 5	Άρθρον 11 παρ. 2 ν. 1296/1944.
Άρθρον 72	Άρθρον 101 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 73	Άρθρον 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 74	Άρθρον 2 καὶ ἄρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 75	Άρθρον 3 καὶ ἄρθρον 6 παρ. 2 δ.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρα 76 καὶ 77	Διὰ τῶν ἐναντι ἄρθρων γίνεται παραπομπή, προκειμένου περὶ δασῶν τὸ μὲν εἰς τοὺς δ.ν. 376/38 καὶ 1400/1938 περιληφθησόμενους εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ὡς ἀντικείμενον ταύτης, τὸ δὲ εἰς τὸν δ.ν. 1366/1938 καὶ δ.ν. 1839/1939, περιληφθησόμενους εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ ἐποουσμοῦ.
Άρθρον 78	Άρθρα 1, 3 παρ. 2 καὶ 6 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 79	Άρθρον 3 παρ. 1 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 1 καὶ 2	Άρθρον 4 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 3 δ.ν. 1460/1938.
Άρθρον 80 παρ. 4 καὶ 5	Άρθρα 5 καὶ 9 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 81	Άρθρον 8 δ.ν. 856/1937.
Άρθρον 82	Νέα διατάξεις παραπέμπουσα εἰς τοὺς σχετικοὺς νόμους.
Άρθρον 83	Άρθρον 3 παρ. 2 ν. 6320/1934.
Άρθρον 84	Άρθρον 139 παρ. 1 καὶ 140 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 1	Άρθρον 132 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 2	Νέα διατάξεις ἐξαγομένη ἐκ τῆς ὅλης δασικῆς νομοθεσίας παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν ρυθμίσεως τοῦ θέματος διὰ 8/τας.
Άρθρον 85 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 4 δ.ν. 2204/1940.
Άρθρον 85 παρ. 4	Άρθρον 4 δ.ν. 1627/1939.
Άρθρον 85 παρ. 5	Άρθρον 138 παρ. 1 ν. 4173/1929, ὡς τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 ν. 4687/1980.
Άρθρον 85 παρ. 6 καὶ 7	Άρθρον 37 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 86	Άρθρον 131 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 1	Άρθρον 131 παρ. 1 ἐδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 2	Νέα διατάξεις παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν.
Άρθρον 88 παρ. 1-7	Άρθρον 131 παρ. 5 ν. 4173/1929, προστεθείσα ὑπὸ τοῦ άρθρου 15 ν. 5263/1932, τροποποιηθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 ν. 5497/1932, ἐν συνδυασμῳ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ εἰσηγητικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (δ.ν. 44/1967).

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 88 παρ. 8.	Άρθρον 102 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962.
Άρθρον 89.	Άρθρον 132 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 90.	Άρθρον 184 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1980.
Άρθρον 91.	Άρθρον 134 παρ. 3 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 8 ν. 5263/1931.
Άρθρον 92.	Άρθρον 134 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 93.	Άρθρα 135 και 136 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 94.	Άρθρον 136 παρ. 3, ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 9 ν. 5263/1931.
Άρθρον 95.	Άρθρον 136 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 96.	Άρθρον 134 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1980.
Άρθρον 97.	Άρθρον 5 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 98.	Άρθρον 14 παρ. 6, 7 και 9 ν. 4173/1929.
Άρθρον 99.	Άρθρον 78 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 30 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 100.	Άρθρον 5 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 101.	Άρθρον 17 ν. 5698/1932.
Άρθρον 102.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ της παρ. 2 άρθρου 8 α.ν. 826/1937, παρ. 2 άρθρου 15 α.ν. 1460/1938 και παρ. 3 άρθρου μόνου α.ν. 1729/1939.
Άρθρον 103.	Άρθρον 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 104.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 του α.ν. 875/1937.
Άρθρον 105.	Άρθρον 7 παρ. 1, 2 και 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 106.	Άρθρον 7 παρ. 4 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 107 παρ. 1, 2 και 4.	Άρθρον 8 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 4 ν. 192/1946.
Άρθρον 107 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 108.	Άρθρον 10 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 109.	Άρθρον 11 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 110.	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 192/1946.
Άρθρον 111.	Άρθρον 2 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 112.	Άρθρον 14 παρ. 1 έως 5 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 1.	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 113 παρ. 2.	Άρθρα 24 παρ. 4 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 3.	Άρθρον 24 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνεπύξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρα 113 παρ. 4 και 5	Άρθρον 12 παρ. 2 και 3 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 25 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 114.	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 4 ν. δ. 2501/1953 και άρθρ. 13 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 26 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 115.	Άρθρον 4 α.ν. 875/1937, ως συνεπληρώθησαν αι παρ. 1 και 2 υπό του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 ν. 2124/1940, και ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 116.	Νέα διάταξις επί τη βάσει της 60/9-4-1960 πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρα Κώδικας	Π η γ α λ
Άρθρον 117 παρ. 1 και 2.	Συγγραμμάτις διατάξεις άρθρα 79 παρ. 1, 59 παρ. 4 ν. 4173/1929 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 117 παρ. 3.	Άρθρον 94 παρ. 6 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 117 παρ. 4.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 118.	Άρθρον 1 του από 15-12-1931 π. 8/τος, (εκδοθέντος εις εκτέλεσιν του άρθρου 80 του ν. 4173/1929).
Άρθρον 119 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 82 ν. 4173/1929.
Άρθρον 119 παρ. 3.	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, όσον άφορά τή δημόσια κτήματα.
Άρθρον 120 παρ. 1.	Άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιν 1ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ή παρ. 1 υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
Άρθρον 120 παρ. 2 και 3.	Άρθρον 6 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 121.	Άρθρον 7 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 122.	Άρθρον 8 παρ. 1-5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 123 παρ. 1	Άρθρον 5 α.ν. 4111/1938.
Άρθρον 123 παρ. 2 και 3.	Άρθρον 140 παρ. 4, 6 και 7 ν. 4173/1929, ως συνεπληρώθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 10 παρ. 2 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 123 παρ. 4.	Άρθρον 3 α.ν. 2359/1940.
Άρθρον 123 παρ. 5.	Άρθρον 7 α.ν. 854/1946, έν συνδυασμῳ προς την παρ. 8 του άρθρου 56 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 124 παρ. 1.	Άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιν 1ον ν. 4173/1929, και άρθρον 4 παρ. 1 β.δ. 21-2-1939 περί ρηγινεύσεως δασών (ΦΕΚ 74/1939).
Άρθρον 124 παρ. 2.	Άρθρον 7 παρ. 1 α.ν. 826/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 5 παρ. 1 α.ν. 1460/1938 και άρθρον 81 παρ. 1 έδάφιν 2ον ν. 4173, ως ή παρ. 1 του άρθρου 81 τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 ν. 5263/1931.
Άρθρον 124 παρ. 3.	Άρθρον 81 παρ. 2 έδάφιν 2ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 125 παρ. 1.	Άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 826 / 1937 (τό άρθρον 6 άντικατέστησε τας παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τούτο είχε τροποποιηθή υπό του άρθρου 27 ν. 4684/1930).
Άρθρον 125 παρ. 2.	Άρθρον 15 α. ν. 192/1946, ως άντικατεστάθη υπό του άρθρου 14 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 126.	Άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 826/1937. (Τό άρθρον 6 άντικατέστησε τας παρ. 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 81 ν. 4173, ως τούτο είχε τροποποιηθή υπό του άρθρου 27 ν. 4684/1930).
Άρθρον 127 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 84 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 τροποποιήθη υπό του άρθρου 1 παρ. 6 α.ν. 1460/1938 και άντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 127 παρ. 3.	Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 128, ή πρώτη φραστική περίοδος και αί περιπτώσεις α' και β'.	Άρθρον 85 παρ. 1 ή πρώτη φραστική περίοδος και αί περιπτώσεις α' και στ' ν. 4173/1929.
Άρθρον 128 περίπτωσης β'	Άρθρον 85 περιπτ. ζ' ν. 4173/1929, προσταθείσα υπό του άρθρου 28 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 128 περίπτωσης γ'.	Άρθρον 85, μέρος της περιπτώσεως η', ή τις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 128 περίπτωσης ε'.	Νέα διάταξις. (Αύτη συνάγεται προφανῶς έκ του ν. 4834/1930 περί προστασίας λιγνίτου).
Άρθρον 129 παρ. 1 πρώτη φραστική περίοδος και αί περιπτώσεις α, β, γ και ε'.	Άρθρον 85 παρ. 1, ν. 4173/1929, ή πρώτη φραστική περίοδος και αί περιπτώσεις β, γ, δ και ε'.
Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωσης δ'.	Νέα διάταξις. (Αύτη συνάγεται έκ του Π. Δ. 49-41-1928 περί διαχειρίσεως δασών, τρόπου όλοσημίας κ.λπ.ν).

Άρθρο Κώδικος	Π ρ ο τ
Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωση στ'.	Άρθρον 85 μέρος της περιπτώσεως η', ητις προστέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 129 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 130.	Άρθρον 85 παρ. 3, έδαφιον 1ον ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
Άρθρον 131.	Άρθρον 85 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
Άρθρον 132 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 85 παρ. 3 έδαφιον 2ον ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρ. 29 ν. 4687/1930 και ως το έδαφιον 2ον έτροποποιήθη υπό του άρθρου 14 ν. 192/1946.
Άρθρον 132 παρ. 2.	Άρθρον 1 έδαφιον 2ον, ν. 5450/1932 περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 περί προστασίας του αγρίτου (ΦΕΚ 147).
Άρθρον 132 παρ. 4.	Άρθρον 85 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 133.	Άρθρον 86 ν. 4173/1929.
Άρθρον 134.	Άρθρον 3 παρ. 2 και 4 άρθρου 6 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 2 έτροποποιήθη υπό του άρθρου 17 α.ν. 2359/1940 και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 4 του α.ν. 854/1946, και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 28 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 135 παρ. 1.	Άρθρον 4 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 135 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 6 α.ν. 1627/1939, ητις προστέθη υπό του άρθρου 3 α.ν. 954/1946.
Άρθρον 135 παρ. 3.	Άρθρον 5 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 136.	Άρθρον 4 α.ν. 1627/1937.
Άρθρον 137 παρ. 1 έως 5.	Άρθρον 1 παρ. 1, 4, 5, 8 και 9 α.ν. 826/1937.
Άρθρον 137 παρ. 6.	Άρθρον 4 α.ν. 2478/1940.
Άρθρον 137 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 10 α.ν. 826/1937.
Άρθρον 138.	Άρθρον 1 παρ. 6 και 7 α.ν. 826/1937, ως ή παρ. 6 έτροποποιήθη υπό του άρθρου 4 παρ. 2 α.ν. 1460/1938 και αντικατεστάθη υπό του άρθρου 13 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 139.	Άρθρον 9 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 140.	Άρθρον 90 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 α.ν. 1791/1939.
Άρθρον 141 παρ. 1, 2, 4 και 5.	Άρθρον 91 ν. 4173/1929.
Άρθρον 141 παρ. 3.	Άρθρον 25 παρ. 4 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 141 παρ. 6 και 7.	Άρθρον 93 παρ. 3 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 6 ν. 192/1946.
Άρθρον 141 παρ. 8.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 142.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 143 παρ. 1.	Άρθρον 94 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 143 παρ. 2 έως 5.	Άρθρον 25 παρ. 1, 2 και 3 ν.δ. 841/1941, εν συνδυασμώ προς τα άρθρα 722 έως 725 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967).
Άρθρον 143 παρ. 6 και 7.	Άρθρον 94 παρ. 7 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 39 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 144 παρ. 1 έως 6.	Άρθρον 1 παρ. 1 έως 6 α.ν. 1791/1939.
Άρθρον 144 παρ. 7.	Άρθρον 141 παρ. 4 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 42 ν. 4687/1930 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 28 και 30 παρ. 9 ν. 5263/1931.
Άρθρον 145.	Άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 παρ. 2 και 7 ν. 1570/1950.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 146 παρ. 1 και 2	Άρθρα 91 και 92 ν. 4173/1929, ως αντικαταστάθηκαν (καταργούμενα) υπό του άρθρου 3 α.ν. 4791/1939 παρ. 1 και 2.
Άρθρον 146 παρ. 3	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, δσον αφορά τα μη δημόσια δάση.
Άρθρον 147 παρ. 1	Άρθρον 199 παρ. 3 ν.δ. 2888/1954 απερὶ κυρώσεως Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 139/54).
Άρθρον 147 παρ. 2 έως 4	Άρθρον 30 ν.δ. 4260/1962 (Φ.Ε.Κ. 186/1962).
Άρθρον 148 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 ν. 5763/1933.
Άρθρον 148 παρ. 3-9	Άρθρον 16 α.ν. 1868/1938.
Άρθρον 149 παρ. 1 και 2	Άρθρον 11 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2967/1954 και ν. 3713/1957.
Άρθρον 150 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 201 β.δ. 29-10-1949 απερὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικών νόμων (Φ.Ε.Κ. 342/1949).
Άρθρον 150 παρ. 6	Άρθρον 35 ν. 3194/1955 (Φ.Ε.Κ. 96/1955).
Άρθρον 151 παρ. 1 έως 3	Άρθρον 7 α.ν. 1627/1939, ως ἡ παρ. 1 αντικαταστάθη υπό του άρθρου 8 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 151 παρ. 4 και 5	Άρθρα 7 και 8 ν. 192/1946.
Άρθρον 151 παρ. 6	Άρθρον 12 α.ν. 2359/1940, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 του εισαγωγικοῦ νόμου του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).
Άρθρον 151 παρ. 7 και 8	Άρθρον 2 παρ. 2 ἐδάφιον 1ον, παρ. 4 και παρ. 5 α.ν. 1627/1939.
Άρθρον 152	Άρθρον 98, ως ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 υπό τῶν άρθρων 30 ν. 4687/1930 και 30 παρ. 4 ν. 5263/1931.
Άρθρον 153 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 102 παρ. 1, 2, 4 και 5 ν. 4173/1929 ως συνεπληρώθη τὸ ἄρθρον υπό τῶν άρθρων 32 ν. 4687/30 και 11 ν. 5263/1931 και ἐτροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932 και ως ἐτροποποιήθη ἡ μὲν παρ. 1 υπό του άρθρου μόνου ν. 5773/1933, ἡ δὲ παρ. 5 υπό του άρθρου 26 α.ν. 357/1937.
Άρθρον 153 παρ. 6, 7 και 8	Άρθρον 38 παρ. 5 ν.δ. 3881/1953 (Φ.Ε.Κ. 181/1953).
Άρθρον 153 παρ. 9	Νέα διάταξις.
Άρθρον 154	Άρθρον 103 παρ. 1 και 2 ν. 4173 (πλὴν τῶν τελευταίων στίχων τῆς παρ. 1) ως ἐτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 31 ν. 4687/1930 και ως τοῦτο ἐτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 155	Άρθρον 27 α.ν. 357/1937.
Άρθρον 156	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 157	Άρθρον 1 α.ν. 17/17-Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 158	Νέα διάταξις.
Άρθρον 159	Άρθρον 9 παρ. 4 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 160 παρ. 1 και 2 πλὴν τελευταίου ἐδαφίου	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 160 παρ. 2 ἐδάφιον τελευταίον	Άρθρον 1, ἐδάφ. 2ον ν.δ. 1644/1942.
Άρθρον 160 παρ. 3	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 161 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 α.ν. 2204/1940 (ὁ ἐπὶ τῆς ρητίνης προβλεπόμενος φόρος καταργήθη διὰ του άρθρου 6 παρ. 1 ν. 4054/1960).
Άρθρον 161 παρ. 3	Νέα διάταξις.
Άρθρον 162	Άρθρον 3 α.ν. 2204/1940, ως ἡ παρ. 2 ἐτροποποιήθη υπό του άρθρου 11 ν. 192/1946.
Άρθρον 163	Άρθρον 5 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 164	Άρθρον 6 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 165	Άρθρον 8 παρ. 1 και 2 α.ν. 2204/1940 ως ἐτροποποιήθησαν υπό του άρθρου 34 ν.δ. 2501/1953.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
*Άρθρον 166 παρ. 1	*Άρθρον 102 παρ. 3 έδωκ. 1ον ν. 4173/1929 ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 166 παρ. 2	*Άρθρον 103 παρ. 1 τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 167	*Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 168 παρ. 1 έως 3	*Άρθρον 10 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 168 παρ. 4	*Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
*Άρθρον 168 παρ. 6 και 7	Νέαι διατάξεις.
*Άρθρον 169	*Άρθρον 1 έδάφιον 1ον ν. 5450/1932.
*Άρθρον 170	*Άρθρον 14 α.ν. 857/1937.
*Άρθρον 171	*Άρθρον 25 α.ν. 857/1937.
*Άρθρον 172	*Άρθρον 20 παρ. 5 ν.δ. 3713/1957, ήτις συνεπλήρωσε τὸ άρθρον 18 β.δ. 24-10-1940.
*Άρθρον 173	*Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 174 παρ. 1	*Άρθρον 102 παρ. 3 έδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη τὸ άρθρον 102 υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 174 παρ. 2	*Άρθρον 103 παρ. 1 οί τελευταίοι στίχοι, ως τὸ άρθρον έτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 175	*Άρθρον 6 παρ. 2 έδάφιον 1ον ν. 4054/1960.
*Άρθρον 176.	*Άρθρον 11 α.ν. 2204/1940, ως συνεπληρώθη υπό του άρθρου 8 παρ. 2 ν. 192/1946.
*Άρθρον 177.	*Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 2204/1940. (Αί τελευταίαι φράσεις του 1ου έδαφίου τής περιπτώσεως στ' προστέθησαν κατόπιν προτάσεως του Υπουργείου Γεωργίας) και παρ. 1 και 2 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 178.	*Άρθρον 13 α.ν. 2204/1940, ως ή περίπτωση β' τής παρ. 1 έτροποποιήθη υπό του άρθρου 35 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 179.	*Άρθρον 14 α.ν. 2204/1940.
*Άρθρον 180.	*Άρθρον 15 α.ν. 2204/1940 ως και άρθρον 36 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 181.	*Άρθρον 250 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 182. παρ. 1.	*Άρθρον 42 παρ. 1 α.ν. 332/1936. (Διάταξις γενική περί φορολογικῆς απαλλαγῆς των ανηλόντων εις Α.Μ.Βασιλέα).
*Άρθρον 182 παρ. 2.	*Άρθρον 10 παρ. 2 ν. 1881/1951. (Διάταξις γενική περί φορολογικῆς απαλλαγῆς του Ταμείου Διοικήσεως και Διαχειρίσεως των Πανεπιστημιακών δασών Θεσσαλονίκης).
*Άρθρον 183. παρ. 1.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, έδάφια 1ον και 2ον.
*Άρθρον 183 παρ. 2 έως 4.	*Άρθρον 10 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 5.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, έδάφιον 3ον, έν συνδυασμῷ με τὸ άρθρον 11 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 6.	*Άρθρον 12 α.ν. 959/1946.
*Άρθρον 183 παρ. 7.	*Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 1 ν. δ. 2501/1953, έδάφιον 4ον, έν συνδυασμῷ με τὸ άρθρον 6 παρ. 1 ν. 1570/1950.
*Άρθρον 184 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 20 παρ. 2 ν. 4173/1929 έν συνδυασμῷ με τὸ άρθρον 4, πλην τελευταίου έδαφίου, α.ν. 22 Ιανουαρίου 1936.
*Άρθρον 184 παρ. 3.	*Άρθρον 158 ν. 4173/1938.
*Άρθρον 184 παρ. 4.	*Άρθρον 3 παρ. 3 α.ν. 1791/1939 (τὸ άρθρον 3 του α.ν. 1791/1939 αντικατέστησε (καταργούμενα) τὰ άρθρα 91 και 92 του ν. 4173/1929).
*Άρθρον 184 παρ. 5	*Άρθρον 20 παρ. 3 ν. 4173/1929.

Άρθρα Κώδικος	Πηγή
Άρθρον 184 παρ. 6.	Άρθρον 2 παρ. 6 α.ν. 1629/1939.
Άρθρον 185.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 186.	Άρθρον 152 ν.δ. 2888/1954.
Άρθρον 187 παρ. 1.	Άρθρον 19 ν. 4178/1929.
Άρθρον 187 παρ. 2.	Άρθρον 3 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 187 παρ. 3.	Νέα διάταξις.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Άρθρον 188 παρ. 1.	Άρθρον 148 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 188 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 189 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 148 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 189 παρ. 3.	Νέα διάταξις συναγερμένη εκ του άρθρου 178α ν. 4173/1929.
Άρθρον 190.	Άρθρον 148 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 150 παρ. 1 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 3 και 4.	Άρθρον 151 ν. 4173/1929.
Άρθρον 192.	Άρθρον 152 ν. 4173/1929.
Άρθρον 193.	Άρθρον 149 ν. 4173/1929.
Άρθρον 194.	Άρθρον 153 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 1, 2 και 3.	Άρθρον 154 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 4.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρα 1ον και 2ον.
Άρθρον 196.	Άρθρον 155 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 1.	Άρθρον 155 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 2.	Άρθρον 12 α.ν. 3/3 Ιουνίου 1935.
Άρθρον 198 παρ. 1.	Άρθρον 150 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 198 παρ. 2.	Άρθρον 5 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 199.	Άρθρον 150 παρ. 3 και 5 ν. 4173/1929, η παρ. 5 προσετέθη υπό του άρθρου 65 ν. 4687/1930, ως τούτο διαρρυθμίσθη υπό άρθρου 30 παρ. 16 ν. 5263/1931.
Άρθρον 200.	Άρθρον 156 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 201.	Άρθρον 158 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 1.	Άρθρον 157 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 2.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρον 3ον.
Άρθρον 203 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 1 και άρθρον 20 α.ν. 1247/1938.
Άρθρον 203 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 204 παρ. 1 έως 6.	Άρθρα 159-164 ν. 4173/1929, ως αντικαταστάθησαν υπό του άρθρου 13 α.ν. 3/3-6-1935 παρ. 1 έως 6.
Άρθρον 204 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 1111/1938.
Άρθρον 205.	Άρθρον 168 παρ. 1 ν. 4173/1929.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Άρθρον 206 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 170 παρ. 1 έως 11, ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 11 υπό του άρθρου 3 ν. 5693/1952 και ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 5 υπό του άρθρου 2 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 206.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικας	Π η γ α λ
*Άρθρον 207.	*Άρθρον 171 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 208.	*Άρθρον 173 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 209.	*Άρθρον 173α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 5 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 210.	*Άρθρον 174 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 211.	*Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 1460/1938.
*Άρθρον 212 παρ. 1.	*Άρθρον 6 παρ. 9 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 212 παρ. 2 και 3.	*Άρθρον 176 παρ. 3 και 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθηκαν υπό του άρθρου 7 παρ. 3 και 4 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 213 παρ. 1.	*Άρθρον 177 παρ. 1 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 213 παρ. 2.	*Άρθρον 8 παρ. 1 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 214.	*Άρθρον 172 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη η παρ. 2 υπό άρθρου 4 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 215 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν.δ. 202/1941.
*Άρθρον 215 παρ. 3.	*Άρθρον 172 παρ. 3 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 216.	*Άρθρον 177α ν. 4173/1929, πλην τελευταίου εδαφίου παρ. 1, προστεθέν το εν λόγω άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 217.	*Άρθρον 179 ν. 4173/1929.
*Άρθρον 218.	*Άρθρον 179α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 11 ν. 5698/1932.
*Άρθρον 219.	*Άρθρον 13 α. ν. 959/1946. Το τελευταίον εδάφιον της παρ. 1 προστέθη υπό της επιτροπής.
*Άρθρον 220.	*Άρθρον 11 α. ν. 1460/1938.
*Άρθρον 221.	*Άρθρον 11 παρ. 2 α. ν. 1460/1938, προστεθείσα υπό άρθρου 27 ν.δ. 2501/1953 εδάφιον 1ον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

*Άρθρον 222.	*Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν. 6226/1934, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 223.	*Άρθρον 2 παρ. 2 ν. 6226/1934, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 224.	*Άρθρον 6 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958.
*Άρθρον 225 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 11 παρ. 1 ν. 1296/1944.
*Άρθρον 225 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
*Άρθρον 226.	*Άρθρον 1 παρ. 1 και 2 α.ν. 1700/1939, ως η παρ. 1 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 1 α. ν. 2124/1939.
*Άρθρον 227.	*Άρθρον 31 ν.δ. 2501/1953.
*Άρθρον 228.	*Άρθρον 9 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 229.	*Άρθρον 10 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 230.	*Άρθρον 1 παρ. 3 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 231 παρ. 1 και 2.	*Άρθρον 6 παρ. 1 α. ν. 1700/1939, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 29 ν.δ. 2501/1953 παρ. 1.
*Άρθρον 231 παρ. 3.	*Άρθρον 6 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 232.	*Άρθρον 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 30 ν. δ. 2501/1953.
*Άρθρον 233 παρ. 1.	*Άρθρον 13 α. ν. 1700/1939.
*Άρθρον 233 παρ. 2.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 234.	Άρθρον 29 παρ. 2 ν. 8. 2501/1953, το όποτον έτροποποίησε το άρθρον 6 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 235.	Άρθρον 56 παρ. 14 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 236.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθησαν υπό άρθρου 10 ν. 4687/1930.
Άρθρον 237 παρ. 1.	Άρθρον 2 α. ν. 1111/1938.
Άρθρον 237 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 238.	Άρθρον 9 α. ν. 854/1946.
Άρθρον 239 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5.	Άρθρον 2 παρ. 1, 2, 4, 5 και 6 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 2 α. ν. 2124/1939, αντικατασταθείσα εκ νέου υπό άρθρου 1 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 239 παρ. 6.	Άρθρον 17 παρ. 3 α. ν. 2204/1940, ήτις προσέθεσεν εις άρθρον 2 α. ν. 1700/1939 την 8ην παράγραφον.
Άρθρον 240 παρ. 1.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 4 παρ. 5 ν. 389/1943.
Άρθρον 240 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 241.	Άρθρον 3 παρ. 3 περιπτώσεις β' α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 3 α. ν. 2124/1939 και άρθρον 3 παρ. 5 α. ν. 1700/1939, ως ή περιπτώσις γ' αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 242.	Άρθρον 3 παρ. 6 και 7 α. ν. 1700/1939, ως ή παρ. 7 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 243.	Άρθρον 3 παρ. 8 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 244.	Άρθρον 3 παρ. 4 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 παρ. 2 α. ν. 2204/1940.
Άρθρον 245.	Άρθρον 3 παρ. 11 α. ν. 1700/1939 και άρθρον 8 έδάφια 4ον και 5ον α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 246.	Άρθρον 4 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 247.	Άρθρον 5 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 10 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 248.	Άρθρον 2 παρ. 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 α. ν. 2478/1940, έδάφια 1ον και 5ον.
Άρθρον 249.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 250.	Άρθρον 5 α. ν. 2478/1940.

BIBΛION EKTON

Άρθρον 251	Άρθρον 1 ά.ν. 525/1968
Άρθρον 252 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1, πλὴν τῶν τελευταίων τεσσάρων στίχων, ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 2	Άρθρον 2 παρ. 2 περιπτώσεις α' και β' ά.ν. 525/1968 καταλλήλως προσηρμοσμένα.
Άρθρον 252 παρ. 3	Νέα προσημοστική διάταξις ελημμένη εκ τῆς παρ. 3 άρθρου 2 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 4 και 5	Άρθρον 2 παρ. 4 και 5 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 6	Νέα προσημοστική διάταξις ελημμένη εκ τῆς παρ. 7 άρθρου 2 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 7	Άρθρον 2 παρ. 8 ά.ν. 525/1968
Άρθρον 253	Άρθρον 10 ά.ν. 525/1968.
Άρθρον 254	Άρθρον 9 ά.ν. 525/1968, πλὴν τῆς φράσεως τῆς παρ. 2 ατμῶν τῶν παραβατῶν διὰ πονῆς φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν. ελημμένη εκ τῆς παρ. 8 άρθρου 9 ά.ν. 525/1968, διατ. αὐτῆς, εἰς απαγορευτική διάταξις, τῆς ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένης και. τῆς ἐνταχθεῖσης εἰς τὸ άρθρον 287 τοῦ Κώδικος.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 255 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 3 παρ. 1 έως 5, πλην του 2ου εδαφ. της παρ. 4 και του 3ου εδαφίου της παρ. 5, δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 6	Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον 1ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 7	Άρθρον 3 παρ. 7 δ.ν. 525/1968, πλην της φράσεως του πρώτου εδαφίου αλλως τιμωρείται διά ποινής φυλάκισης μέχρις έξι μηνών ή διά χρηματικής ποινής, ήτις ανεστάθη εις το άρθρον 287.
Άρθρον 255 παρ. 8	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις δ' δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 255 παρ. 9-11	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις ε', στ' και ζ'.
Άρθρον 256	Άρθρον 8 παρ. 1 έως 4 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 257	Άρθρον 11 δ.ν. 525/1968, πλην τελευταίου εδαφίου παρ. 3.
Άρθρον 258	Άρθρον 7 παρ. 1 έως 4 δ.ν. 525/1968, πλην του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 και της δευτέρας περιόδου της περιπτώσεως ζ' της παρ. 2.
Άρθρον 259	Άρθρον 12 παρ. 1 έως 5 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 260	Άρθρον 4 παρ. 4 δ.ν. 525/1968, της Δευκάδος περιληφθείσης εις την περιφέρειαν Στερεάς Ελλάδος και Θεσσαλίας, αντί της Ήπειρου.
Άρθρον 261	Άρθρον 6 δ.ν. 525/1968, πλην της τελευταίας περιόδου της παρ. 2 και του 2ου εδαφίου της παρ. 5.
Άρθρον 262	Άρθρον 5 παρ. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, και 9 δ.ν. 525/1968, πλην της τελευταίας περιόδου της παρ. 4.
Άρθρον 263	Άρθρον 5 παρ. 10 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 264	Άρθρον 5 παρ. 11 έως 15 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 265	Άρθρον 16 δ.ν. 525/1968. Είς την περίπτωσιν γ' της παραγράφου 3 προσετέθη ή φράσις «κατά των παραβαινόντων τας περί θήρας διατάξεις».
Άρθρον 266	Άρθρον 4 παρ. 1 έως 3 και 5 έως 11 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 267	Άρθρον 13 παρ. 1, 2, 4 και 5 δ.ν. 525/1968.

B I B Λ Ι Ο Ν ΕΒΔΟΜΟΝ

Άρθρον 268 παρ. 1 έως 3.	Άρθρον 219 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 ν. 192/1946 και ως αί παρ. 1 και 2 αντικατεστάθησαν υπό άρθρου 11 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953 (εδάφια 1, 2 και 3).
Άρθρον 268 παρ. 4.	Άρθρον 14 παρ. 6 α. ν. 875/1937.
Άρθρον 269.	Άρθρον 27 ν.δ. 2501/1953, προσέθεσαν εις το άρθρον 11 α. ν. 1460/1938 και 2αν παράγραφον, εδάφια 2ον, 3ον και 4ον.
Άρθρον 270.	Άρθρον 1 α. ν. 25/25 Ίανουαρίου 1936.
Άρθρον 271 παρ. 1.	Άρθρον 220 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 6 παρ. 1 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 271 παρ. 2 εδάφια 1ον και 2ον.	Άρθρον 3 παρ. 1 εδάφια 2ον και 3ον ν. 482/1943.
Άρθρον 271 παρ. 2 εδάφιον 3ον	Άρθρον 220 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη το άρθρον 220 υπό άρθρ. 6 α. ν. 1460/1938 και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό άρθρου 51 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 271 παρ. 3 έως 7.	Άρθρον 3 παρ. 2 έως 6 ν. 482/1943, ως ή παρ. 3 αντικατεστάθη υπό άρθρου 44 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 272.	Άρθρον 221 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 11 παρ. 2 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 273.	Άρθρον 222 ν. 4173/1929.
Άρθρον 274.	Άρθρον 12, πλην τελευταίου εδαφίου, α.ν. 854/1946.
Άρθρον 275 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 2 και 3 ν. 482/1943.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 275 παρ. 3.	Άρθρον 10 ν. 8. 1644/1942.
Άρθρον 276.	Άρθρα 224 και 225 ν. 4173/1929, ως το άρθρ. 224 τροποποιήθη υπό του άρθρου 63 ν. 4667/1980 και αντικαταστάθη υπό άρθρου 11 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953. (Άρθρ. 11 παρ. 3 ν. 8. 2501, εδάφιο 1ον).
Άρθρον 277.	Άρθρον 226 παρ. 1 έως 4 ν. 4173/1929, ως η παρ. 2 αντικαταστάθη υπό άρθρου 18 ν. 192/1946.
Άρθρον 278.	Άρθρον 227 ν. 4173/1929.
Άρθρον 279 παρ. 1.	Άρθρον 228 ν. 4173/1929.
Άρθρον 279 παρ. 2.	Άρθρον 11 παρ. 1 εδάφ. τελευταίον ν. 8. 2501/1953.
Άρθρον 280.	Άρθρον 218 ν. 4173/1929.
Άρθρον 281.	Άρθρον 229 ν. 4173/1929, ως η παρ. 2 αντικαταστάθη υπό άρθρου 12 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 282.	Άρθρον 4 α. ν. 17/17 Απριλίου 1935.
Άρθρον 283.	Άρθρον 230 ν. 4173/1929.
Άρθρον 284.	Άρθρον 231 ν. 4173/1929.
Άρθρον 285 παρ. 1 έως 6.	Άρθρον 232 παρ. 1-6 ν. 4173/1929.
Άρθρον 285 παρ. 7.	Άρθρον 174 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 285 παρ. 8.	Άρθρον 177 παρ. 2 ν. 4173/1929 και η συναφής διάταξις άρθρου 8 παρ. 2 ν. 5698/1982.
Άρθρον 285 παρ. 9.	Άρθρον 177α παρ. 1 εδάφιον τελευταίον ν. 4173/1929, προστεθέν το άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1982.
Άρθρον 286 παρ. 1.	Άρθρον 238 ν. 4173/1929 εν συνδυασμῳ με τας παρ. 1 και 2 άρθρου 12 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 286 παρ. 2.	Άρθρον 12 παρ. 3 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 287 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 2	Άρθρον 2 παρ. 7 α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 3 περ. α'	Άρθρον 3 παρ. 4 εδάφιο 2ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 3 περ. β'	Άρθρον 3 παρ. 5 εδάφ. 3ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 3 περ. γ'	Άρθρον 7 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 3 περ. δ'	Άρθρον 12 παρ. 6 (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 4	Άρθρον 12 παρ. 6, (οι τρεις πρώτοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 5	Άρθρον 7 παρ. 1 εδάφιο 1ον τελευταίον.
Άρθρον 287 παρ. 6	Άρθρον 3 παρ. 7, εδάφ. 1ον (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 7	Άρθρον 8 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 8	Άρθρον 2 παρ. 2 περίπτ. γ' (τέσσερες πρώτοι στίχοι), α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 9	Άρθρον 9 παρ. 8 α.ν. 525/1968 και εκ της παρ. 2 ολότης η φράσις «τιμωρουμένων των παραβατών διὰ ποινής φυλάκισεως μέχρι δύο ετών».
Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. α'	Άρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις α, β και γ α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. β'	Άρθρον 6 παρ. 2 τελευταίον εδάφιο α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 10 παρ. γ'	Άρθρον 5 παρ. 2 εδάφιο 2ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. α'	Άρθρον 11 παρ. 3 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. β'	Άρθρον 7 παρ. 2 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. γ'	Άρθρον 6 παρ. 5 εδάφιο 2ον α.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. δ'	Άρθρον 5 παρ. 2 εδάφιο 1ον α.ν. 525/1968.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α λ
*Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. ε'	*Άρθρον 14 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 12	*Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον δεύτερον δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 13	*Άρθρον 2 παρ. 1 δεύτερον εδάφιον (δύο τελευταίοι στίχοι) δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 14 και 15	*Άρθρον 14 παρ. 3 και 4 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 287 παρ. 16	*Άρθρον 15 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 288	*Άρθρον 14 παρ. 5 έως 8 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 289 παρ. 1	*Άρθρον 14 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 289 παρ. 2	*Άρθρον 15 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
*Άρθρον 290.	*Άρθρον 241 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 291.	*Άρθρον 5 παρ. 1 α. ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
*Άρθρον 292.	*Άρθρον 242 ν. 4178/1929 και άρθρ. 11 παρ. 5 ν. 8. 2501/1953.
*Άρθρον 293.	*Άρθρον 243 παρ. 2 και 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 294.	*Άρθρον 244 παρ. 1 και 2 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 295.	*Άρθρον 245 παρ. 2 και 3 ν. 4178/1929.

BIBΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

*Άρθρον 296.	*Άρθρον 38 παρ. 1, οι πρώτοι 5 στίχοι, ν. 4178/1929, εν συνδυασμῳ πρὸς τὸ β.δ.4/1961 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».
*Άρθρον 297.	*Άρθρον 39 παρ. 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 298.	*Άρθρον 38 παρ. 1, οι τελευταίοι στίχοι ν. 4178/1929.
*Άρθρον 299.	*Άρθρον 38 παρ. 2 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 300.	*Άρθρον 39 παρ. 1 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 301.	*Άρθρον 18 παρ. 2, οι δύο πρώτοι στίχοι, ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 302.	*Άρθρον 18 παρ. 2, 3ος ἕως 8ος στίχος, ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 303.	*Άρθρον 39 παρ. 4 ν. 4178/1929, προστεθεῖσα ὑπὸ άρθρου 20 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 304.	*Άρθρον 18 παρ. 1, εἰς τὸν τελευταῖον ν. 4178/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
*Άρθρον 305 παρ. 1.	*Άρθρον 2 ν. 8. 2501/1953, προσθέσαν εἰς τὸ ἄρθρον 24 παρ. 1 ν. 4178/1929 τὰ δύο τελευταῖα εἰσφύγια.
*Άρθρον 305 παρ. 2.	*Άρθρον 14 α. ν. 8/3-6-1935.
*Άρθρον 306.	*Άρθρον 9 α. ν. 959/1946.
*Άρθρον 307.	*Άρθρον 36 ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 308 παρ. 1.	*Άρθρον 28 περιπτ. α' ν.δ. 841/1941.
*Άρθρον 308 παρ. 2.	*Άρθρον 4 ν. 482/1943.
*Άρθρον 309.	*Άρθρον 10 παρ. 1 ν.δ. 1644/1942.
*Άρθρον 310.	*Άρθρον 30 παρ. 3 ν. 4178/1929.
*Άρθρον 311.	*Άρθρον 36 παρ. 1 ν. 4178/1929

BIBAIION ENATON

Άρθρον 312.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 313.	Άρθρον 48 ν.δ. 2501/1953, γενικευόμενον.
Άρθρον 314.	Άρθρον 27 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 12 ν. 4687/1930.
Άρθρον 315.	Νέα διάταξις, γενικής εφαρμογής.
Άρθρον 316.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 317.	Διάταξις καταργητική.
Άρθρον 318.	Νέα διάταξις, μεταβατική.
Άρθρον 319.	Διάταξις μεταβατική, έχουσα πηγήν μέρος τοῦ άρθρου 17 τοῦ δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 320.	Καθορισμός χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος.

Β'. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΔΑΣΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ
(ν. 8. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Δασική ιδιοκτησία	"Αρθρα
» Β'.	Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών	1 επ.
» Γ'.	Παραχώρησις δασικών εκτάσεων δια γεωργικούς και κοινωνικούς σκοπούς	3 επ.
» Δ'.	Συνιδιοκτησία επί δημοσίων δασών	14 επ.
» Ε'.	Πίδικαι περιπτώσεις παραχώρησης	34 επ.
» ΣΤ'.	Αποτελεσματικός, θεσθέτης και χαρτογράφος	41 επ.
» Ζ'.	Εξαγορά, ανταλλαγή και απαλλοτριώσεις ιδιωτικών εκτάσεων	43 επ.
» Η'.	Δικαιώματα επί δασών	49 επ.
» Θ'.	Δασικά διατάξεις	56 επ.
» Ι'.	Δικονομικά διατάξεις	58 επ.
		61 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μέτρα	62 επ.
» Β'.	Διαχείρισις προστατευτικών δασών	69 επ.
» Γ'.	Διαχείρισις παραμεθόριων δασών	73 επ.
» Δ'.	Διαχείρισις Ήθνικών δρυμών	78 επ.
» Ε'.	Διαχείρισις δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	82 επ.
» ΣΤ'.	Ενέργεια δασομυδών	84 επ.
» Ζ'.	Μεταφορά δασικών προϊόντων	100 επ.
» Η'.	Ρη-ίνεσις	102 επ.
» Θ'.	Βοσκή εντός δασών	103 επ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις	117 επ.
» Β'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας	120 επ.
» Γ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εντω δημοπρασίας	127 επ.
» Δ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας	134 επ.
» Ε'.	Πρότυπος δι' αὐτεπιστασίας εκμετάλλεσις δημοσίων δασών	137 επ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μέτρα	140 επ.
» Β'.	Δόση κοινωφελών προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαζήμου περιουσίας	144 επ.
» Γ'.	Δόση συνεταιρικά	150 επ.
» Δ'.	Εγκέρσεσις Δασών	153 επ.
» Ε'.	Δασική φορολογία (Μίσθωμα. Δασικός φόρος)	159 επ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΑΣΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ. ΕΠΟΠΤΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ιδιωτικών προσώπων εις ιδιωτικά δάση	183 επ.
» Β'.	Εκτακτοι δασοφύλακες δημοσίων δασών. Επόπται πρασίνου	187 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΕΩΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Αναδασωτέα εδάφη	188 επ.
» Β'.	Φλοδαυσή προπαγόνδα. Φλοδαυσικά σωματεία	202 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

"Αρθρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Προστασία δασών εν πυρκαϊών	206 επ.
» Β'.	Προστασία δασών εξ εντόμων και μυ- κήτων	220 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις ἀφορώσαι εἰς δασοτε- χνικά ἔργα	222 επ.
» Β'.	Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων	224 επ.
» Γ'.	Δασικά μεταφορικά ἐγκαταστάσεις. Δα- σικά κτίρια	226 επ.
» Δ'.	Οἰκονομική ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων	238 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Θ Η Ρ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυ- νηγετικά περιοχά	251 επ.
» Β'.	Ἀπαγόρευσις θήρας. Προστασία θηρα- μάτων	256 επ.
» Γ'.	Κυνηγετικά περιφέρειαι-Χρόνος-Ἀδειαι θήρας. Οἰκονομική ἐξυπηρέτησις	260 επ.
» Δ'.	Κυνηγετικά ὀργανώσεις	266 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ποινικαὶ διατάξεις	268 επ.
» Β'.	Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις	290 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΒΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασι- κοῦ προσωπικοῦ	296 επ.
» Β'.	Ἐκπαίδευσις μέσου δασικοῦ προσώ- πικοῦ	301 επ.
» Γ'.	Εἶδη δ. δικαιώματα καὶ καθήκοντα	305 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΡΑΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

..... 312 επ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Πίναξ πηγῶν

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 ή ετησία συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλούμενων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως, καθορίσθησαν ως κάτωθι:

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἑμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	2	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἑμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

ἑκαττον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ὄνω, ἑκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ...	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνω- νύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. ...	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. ...	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μνημείων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχρῆς ἀδείας ἐπικτήσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παραχρῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἑταιρειῶν ...	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδείων πώλησεως ἱερατικῶν ὁδῶν ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀπο-
(RONEO 139) ἐγκυκλίαν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν συνοποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ